

39

c

52

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

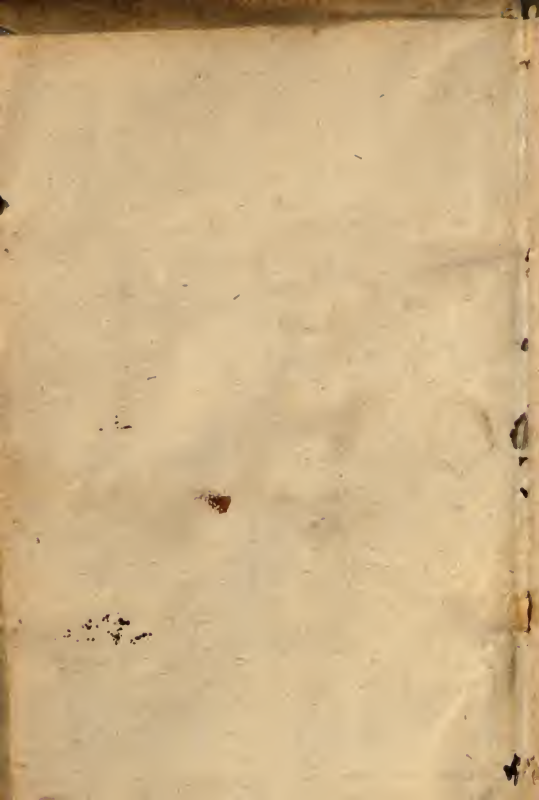
13-23 b. 68.

38
C
4
38

38
C
18

38
C
4

Collegij Rom. Societatis Jesu cath. msscriptis

Practica Cancellariæ

APOSTOLICAE CVM STY-
lo & Formis in Romana Curia usitatis, excerpta
nuper ex Memorabilibus D. Hier. Pauli Bar-
chin. literarum Apostolicarum Vicecorre-
ctoris, omnibus in Romana Curia
uersantibus cum utilis, tum
necessaria.

His & in fine adiectum est prouinciale omnium Ecclesiarum cathe-
dralium vniuersi orbis, nec non monetæ cuiusq; regionis no-
menclatura ac valor, omnia, qua fieri potuit diligen-
tia emendata ac denuo excusa.

B S.

L V G D V N I . M . D . X L V I .

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

The main body of the page contains several paragraphs of handwritten text. The script is cursive and appears to be from the 18th or 19th century. The text is significantly faded and difficult to read, with many words appearing as light grey or brownish smudges against the aged paper background. There are also some small, dark ink marks and stains scattered across the page, particularly towards the bottom right corner.

PRACTICA
 CANCELLARIAE
 APOSTOLICAE
 CVM STYLO
 ET FORMIS IN
 ROMANA
 CVRIA
 vsitatis.

CONTRA litertas Apostolicas
 opponitur multipliciter de falsita
 te, de quo, praesertim circa literas
 iustitiā concernentes, uide Spec.
 tit. de rescr. praesent. §. j. igitur. tit.
 de ap. quem nō liquidò poteris in
 telligere, nec eum, nec quædā ex
 his quæ infra dicentur, nisi uideris libros appellatos
 quinterni Cancellarij de iustitia & de reuocatorijs,
 & confirmatoriarum, quos composuit Martinus de
 Ebul. S. R. Ec. Vicecancellarius, de quo stylo hic aliqua
 summarie dicemus, maxime omissa per eundem Specu.
 uel post eum immutata, & ea praecipue, quæ nunc
 sunt in frequenti usu Cancellariæ apost. additis quibus
 dam allegationibus iuris ad corroborationem styli per
 strictim.

¶ Et nota in primis, quòd stylus Cæcellariæ omiffus uel immutatus, reddit literas fufpectas de falſitate, ut in c. ad hæc. de ſen. excom. & c. quàm graui. de crimi. fal. & c. cauſa. de teſti. & prædictus ſtylus apertè uel interpreta tiuè innititur iure communi. uide ad hoc Spec. de appel. §. de offi. & in ti. de ſtatu mona. & in c. eos qui. de tēpo. or. lib. vj. & lo. an. in c. j. de offi. leg. li. vj. & c. ſi apoſt. de præben. & c. ei qui. in glo. Et iudex per ſe ipſum poteſt ſe informare à practicis & exercitatis in ſtylo Ro. Cu. & aliarum per tex. & ibi Bart. in l. iij. §. ſi. ff. de teſti. & ita ſæpe faciunt domini de Rota, informantes ſe de ſtylo à dominis Abbreviatoribus, uel correctore, et alijs in di cto ſtylo exercitatis, & interdū etiā pœnitētiaria, & ſic olim factū fuit, ut apparet in deciſi. Rot. ti. qui fil. ſunt leg. & alijs deciſi. licet expeditiones pœnitētiariā nō ha beāt tantā autoritatē, neq; tā exactè diſcutiātur. Eſſet ta mē æquū, ut hæc informatio fieret uocata parte, & con tinuata receptione information. in actis, ſicut fit ibi in re lation. & remiſſion. & quādo formatur dubiū, ad quòd faciūt no. per Spec. ti. de remis. & de rela. & in alijs lo cis. & nota c. ſæpe. de app. & l. ij. C. de legi. & c. intima ſti. de app. & no. per Bar. in l. theopompus. de dot. præ le. & in l. ſuſceptorē. de ſuſce. & archar. C. li. x. quia poſ ſet ledi aliqua partium, & quia uidi interdum inaduer tenter, uel fraudulentè reſponderi ab informatoribus, uel à iudice non bene concipi informationem, quòd for tē poſſet euitari ſi pars cuius intereſt, eſſet præſens quā do petitur informatio à iudice.

¶ Prima litera nominis papæ, debet eſſe plena & extra ordinem aliarum literarū. Vene. in ſalutatione debet ſcri bi extenſe

bi extēse, & cum magno. V. & dilecto etiam. t. & .s. in prima linea debēt trahi sursum, & reflecti parum superius, & hoc in qualicūq; parte dictionis, nisi in prima littera nominis pprij. Et. l. b. r. h. similiter trahuntur sursum, & in capite earū p̄trahitur per obliquū quædam uirgula tenuis, quæ uocatur, lancea. Et quādo. s. iūgitur in prima linea, cū utraq; trahit sursum, & iungit simul.

¶ Dictiones, quæ recipiunt certā formā scribēdi abbreviatē, sunt sequentes. Ep̄s, seruus seruorū, dioc. salut. & ap. beñ. ec. p̄b̄r per oēs obliquos. Item nomina ciuitatum uel dioc. ut Bononien. Argentin. Tolosan. Rauennat. Vrbinat. Cesenat. Venet. Metropoli. maḡr apost. a. um. Septemb. Octob. Nouēb. Decēb. per obliquos, ut n̄ra n̄m, ip̄e per oēs casus Ierlimitan. & dereuatinarius apostolorum papæ &c.

¶ Et in data, datæ Id. Non. Cal. reliqua autē nomina datæ, scribuntur per extensum, quædā data habet quatuor partes, & sunt hæc. Da. Ro. apud. S. Petrū an. incarnati. dominicæ. M. V. I I I. & hæc pars etiam in alio loco litterarum, quā in data, debet scribi cōiunctim, ac si esset una dictio. Id. Octobris. pontifi. nostri an. xj. Et tota data potest diuidi in duas lineas, dummodo singule ex quatuor partibus sint integræ, in una linea.

¶ In literis apost. hodie nō scribuntur diphthōgī, licet olim in aliquibus antiquissimis literis inueniantur scriptæ, quòd uoluit Pius. ij. suscitare, & stylum abbreviare & reformare, qui in multis scripturis, & locutionibus, præcipuē in literis gr̄atiæ, non uidetur multis satis latinus, cum fuerit cōpositus temporibus, quibus cādor lingue latinæ maximè deperierat.

¶ Hodie nō dicitur secundum, ut olim tempore Specu. sed pridie Nō. numerus nō debet scribi per literas significantes numerum, sed extēse, nisi in nomine pontificū, ut tertio, quarto Id. Inn. papæ. iiii. Eugenij papæ. v. sic de reliquis. Et uide ad hoc regulam Cancellariæ.

Quòd lite= ¶ Item nota, quòd literæ de iustitia, cū cōcedi soleant ræ de iusti= absq; supplicatiōe, ut etiam no. in c. porrecta. de confir. tia cōcedan= util. uel inutil. Et c. ad hoc. de rescrip. nec nūc nec olim tur sine sup= fuerūt registratæ, cū nō sint tā grauis præiudiciij ut gra plicatiōe, falsiōsæ, Et ut facilius expediantur, Et celerius. arg. c. ac= lit, nisi impe ccedēs. de cri. fal. Et quòd forma earum est penè eadē, cū trentur con= innitatur iuri Et nō uolūtati gratiosæ papæ. Item ut pa tra Reges, reatur expēsis, cū cōceditur nisi mera iustitia. c. ut litigā uel princi= tes. cū si. Et quòd olim nō registraret, uide in cōclu. Bel. pes, aut ma= ¶ Anno bisextili scribitur primo, sexto Cal. Februarij, gnos duces Et. ij. vj. Item hodie in literis apost. nō ponitur indictio. uide infra fo ¶ Et in indicibus, etiā in corpore rescripti, ubi nomen lio. s. uer. cō= ppriū imponitur debent scribi duo puncta. In cōquæsti tra reges. bus, Et ea quæ de bonis, Et literis religiosorū, qbus de= negatur alimenta, litera post salutē debet esse maiuscula Et uacua, in significauit uerò, Et sua nobis, post iter ar reptum, Et alijs rescriptis, debet esse plena Et magna. ¶ Literæ apost. nō debent lincari cū attramento, seu in claustro, uel plūbo, aliàs sunt falsæ. Quod relatiuū, nun quā scribitur abbreviatē: nec titulus unquā ponitur p. n. sed p. m. ut cōmisso sancte, nō sanctis. Et nota, quòd pa= pa appellat uenerab. fratres, Archiepm, Patriarchā, Et epm. Ceteros aut dil. si. Et in cōclusionē dicit Archiepis, Patriarchis, Et Epis, fraternitati tue, Et alijs uerò, discretioni. Et quādo scribit Epō Et alteri, dicit discretio= ni uestre

ni uestra, etiam si sunt duo Episcopi cum tertio non Episcopo. Clausula uerò, Tu frater Episcope, non est in usu hodie. Card. aut dicit, circumspectioni tue, uide c. olim. de priuile. & c. ad apost. de re iudi. Electum autē ad episcopatum, uel cui est prouisum per sedē apost. ante consecrationem appellat papa, dil. fil. Et ipsi electo nō committuntur causę, nisi sit cōfirmatus, uel sit ei prouisum per sedem apost. cū talis prouisio habeat uim electionis & cōfirmationis, ut not. in c. j. de elect. lib. vj. & ponit. Archid. in c. cum illis. de pręben. co. lib. & Anto. de bu. in c. in literis. de resti. spo. & Bellamera in decisi. & Oldra. consi. cxciij.

¶ Verbum, Ecclesie, solet poni in salutatione in omnibus habentibus dignitatem secularem, pręterquā Archidiacono Bononien.

¶ Canonico solo scribitur sic, Dil. fil. H. de caponibus, canonico parm. In canonico regulari ponitur ec. Inuocatio uerò, seu nomen ec. cathedralis, nunquā ponitur: nō enim dicit ec. s. Laurentij Perusien. uel. s. Petri Bononię. uel sanctorum Crucis, & Eulalię Barchinonę. uide ad hoc glo. in c. quāuis. de pręben. lib. vj.

¶ In conquestibus, & ea quę de bonis, & similibus, litera post salutem debet esse aliquantulum magna & uacua, hoc modo. C. fallit in sua nobis, q̃a litera. S. debet esse magna, & plena etiā in significauit, et querelā. & c.

¶ In post iter arreptum, debet esse plena.

¶ In salutatione non ponitur ordo, nisi in canonicis regularibus ecc. Cathedralium ordinis. s. Augustini, quibus cōmittunt causę cū p̃fata expressione. uide Io. Ganfin c. quoniā. de offi. deleg. Vic. rius & officialis semp ponit

inter iudices ultimo loco, & scribitur eis sic. Dil. fil. uicario uene. fratris nostri episcopi Bononien. in spiritualibus generali. Et officiali sic, dil. fil. officia. Lugdunen. Et hodie de stylo in Italia, Vngaria, Dalmatia, Epyro, siue Albania, Sclauonia, & Cypro, & Creta, & partibus orientalibus. Item in Sicilia, & Sardinia, & Corsica, dicitur uicarius. Sed ultra montes Alpinos, hoc est, in Gallijs, Polonia, Germania, Anglia, Hispania, Hybernia, & transmare in Aphrica, dicitur officialis, & si aliter inuenirentur literæ apost. esset error, uel falsitas. facit ad hunc stylum, quod not. per Io. An. in addi. Spec. in rub. de offi. uica. & Lapis in quadā alleg. & Io. de lign. in alia.

De descri-
ptionibus in
dicum.

¶ Prioribus scribitur sic, si sunt monasterij. Dil. fi. Priori, p. priorē soliti gubernari. s. Annæ Barchinonē. Priori uerō prioratus sic, Priori Prioratus. s. Pauli Barchinonē. ¶ Priori secularis & collegiata ec. sic, dil. fil. Priori secularis & collegiata ec. cle. s. Ioan. de Perpiniano Eluen. diocæsis.

¶ Et nota, quod quādo scribitur Priori monasterij, Decano, uel Præposito, semper dicitur per priorem, per decanum, per præpositum soliti gubernari. uide ad hoc nota. in Cle. & si principalis.

¶ Et hæc omnia exemplis apparebunt, ex quibus cuilibet ingenioso facile erit colligere regulas styli, quare subiungemus nonnulla.

¶ Car. Episcopo. Vene. fratri Rodorico episcopo Portuen.

¶ Presbytero Card. dilecto filio nostro Iuliano. tt. sancti Petri ad uincula presbytero Cardinali.

¶ Diacono Cardinali. Dil. fto filio nostro Raphaeli sancti

sancti Georgij ad uelum aureum diacono Cardinali.

¶ Quando scribitur Cardinali. xij. apostolorum, nō ponitur. tt.

¶ Legato Card. Dilec. fil. Angelo. tt. s. crucis Ierusalem presbytero card. in ciuitate nostra Bononien. apost. sedis legato. Patriar. Archiepiscopo, Episcopo, Venera. fratri Patriar. Alexandrino. Venera. fratri Archiepiscopo Neapolita. Vene. fratri Episcopo bononien.

¶ Duobus uel tribus Archiepiscopis, uel Episcopis. Venera. fratribus Rauēnat. & Mediolanen. ac pisan. Archiepiscopis. Vene. fratri Illerden. & ualentin. ac barchinon. Episcopis.

¶ Duobus Archiepiscopis, & uno Episcopo. Vene. Narbonen. & Arlatē. Archiepiscopis, ac Episcopo Mersilen.

¶ Vni Archiepiscopo & duobus episcopis. Venera. fratribus Archiepiscopo. Capuan. & puteolan. ac Sueffan. Episcopis.

¶ Duobus Episcopis in aliena ciuitate uel dioc. existentibus, Vene. fratribus P. urgellen. & Gerunden. in ciuitate Barchinonen. residen.

¶ Episcopo & duobus eiusdem eccl. Canonicis. Vene. fratri. Episcopo Illerden. & dil. fil. Fran. and. ac. P. an. Canonicis ecclesie Illerden.

¶ Electo in Episcopum. Dil. fil. Thomæ electo Basilen.

¶ Archipresbytero & Canonico maioris, & Preposito collegiate. Dil. fil. Archipresbytero maioris, & Preposito Beate Marie de Castello Ianuē. ac Anto. de Nat. Canonico eiusdem maioris ecclesiarum.

Priori monasterij collegiate in eodem oppido & cathedralis. Dil. fil. monasterij uillæ alca. per priorem sol. gu. Cesaragusten. dioc. & Cesaragusten. ac seculari &

collegiatæ eiusdem uillæ ecclesiarum prioribus.

¶ Abbati intra ciuitatē, & priori prioratus in dioc. & archidia. in illis commoranti. dil. fil. abbat. s. Isidori legionen. & priori prioratus. s. Michaëlis de scalda legionē. dioc. ac in ciuitate legionen. residenti Ioan. de Arenalō Archidiacono de beneuento in ecclesia Oueten.

¶ Episcopo & canonico alibi residēti. Vene. fratri Episcopo Tingen. in ciuitate Tingen. cōmoranti. dil. fil. Al. Io. canonico Siluen. Et potest etiam dici Florentiæ commoranti, uel Neapoli, uel Tingæ cōmoranti. facit ad hoc glo. in c. si is cui. de præben. lib. vj.

¶ Abbati & præposito præposituræ eiusdem dioc. Dil. fil. Abbati monaste. de Klebotillo, & præposito præposituræ. s. Trinitatis. s. Andreæ dioc.

¶ Duobus abbatibus & priori eiusdem dio. monasteriorum. dil. fil. de iureuallis & riualis Abbatibus, & priori de ponte fracto per priorem & c. Eboracen. dioc. monasteriorum abbatibus.

¶ Priori monast. & priori prioratus extra muros eiusdem dioc. dil. fil. monast. beatæ Mariæ de passu per priorem & c. & prioratus sancti Martini extra muros oppidi de Madrid. Tolctan. dioc. prioribus.

¶ Abbati in dioc. & canonico in ciuitate. Dil. fil. Abbati monast. de Lumlo Aquilan. dioc. ac Antonio de Roca canonico Aquilan.

¶ Abbati monast. & præceptori maioris ac Sacristæ collegiatæ. dil. fil. abbat. monast. insulæ brudaræ Lugdunen. dioc. & præceptori maioris, ac sacristæ secularium & collegiatæ. s. Henrici Lugdunen. ecclesi.

¶ Archidiacono & duobus canonicis in eadē ecclesia.
Dil. fil.

Dil.fil.Archidiacono, & Io.bene & Fran.de lachero canonici ecc.Redonen.

¶ Cantori & offic.ciusdem ecc.Dil.fi.cantori ecc.ciuu. & offic.ciuu.iten.

¶ Vicario & officiali eiusdē ecclesiæ, non solent dirigi literæ, etiā si in ecclesia essent illa duo officia distincta.

¶ Vicario Episcopi. Dil.fil. uicario uenerabilis fratris nostri episcopi uiterbien. in spiritualibus generali.

¶ Decanis extra, & Scholastico intra muros ecclesiærū. Dil.fi. san. uictoris & s. Petri extra decanis, & scholastico san. Stephani intra muros Maguntin. ecclesiærū.

¶ Tribus abbatibus in diocœ. Dil. fil. a sancti Pet. dec. ac de pa. Cornetanen. dioc. monast. abbatibus.

¶ Abbatibus in dio. extra muros. Di. fi. Vallis dignis ualentin. dioc. & san. Bernardi extra muros Valentin. monasteriorum abbatibus.

¶ Priori ecclesiæ prioratus & collegiæ. Dil. fil. Prioratus. S. P. & maioris, ac secularium & collegi. sancti. Ruffi. ecclesiarum patre prior.

¶ Archidiaconis maioris, & alijs in eadē eccl. Dile. fil. maior. & Xatiuensi, ac de alzezita ecc. ualentin. Archi.

¶ Præposito & decano maiori, ac decano collegiæ. Dil. fil. præposito maioris & eiusdem ac sancti Ascanij Bremen. ecclesiarum.

¶ Duobus canonic. uni. s. Petri de Vrbe, & archipresbytero. Dil. fil. archipresbytero & Anti. de dan. ecclesiæ Florentin. ac Celso de melinis basilicæ principis apostolorum de urbe canonicis.

Archidiacono & decano eiusdem ecclesiæ, & canonico alterius dilectis fil. Archidiacono & decano ecclesiæ Valentin.

Valentin.ac Ant.Ca.Canonico ecclesiæ Charthaginen.

¶ Archidiacono & decano eiusdem ecclesiæ, & Archidiacono alterius. Dil.fil.Barchinonen.& Valentin.Ar=chidiaconis, & decano eiusdem Valentin.ecclesiarum.

¶ Archidiacono & canonico eiusdem ecclesiæ & decano alterius. Dil.fil.Archidiacono Valentin.& decano Illerden.ac Io.ab.Canonico eiusdē Valentin.ecclesiarū.

¶ Duobus canonicis diuersarum. Dil.fil.Ant.P.Ferrarien.& Fran.Mutinen.ecclesiarum canonicis.

¶ Prioribus duarum collegiatarum in eadem ciuitate. Dil.fin.secularium & collegi.s.Desiderijs.An.auinio nen.ecclesiarum prioribus.

¶ Abbati nullius diocæ. Dil.fil.Abbati monasterij Farsensis, quod nullius existit diocæsis.

¶ Præcentori & canonico in eadem, & canonico in alia. Dil.fi.præcentori & Ioan.lupe.ilderden.ac Enuero. cornelio ofcen.canonic.ecclesiæ.

¶ Canonico regulari. Dil.fi.Fabritio de mansis canonico ecclesiæ Perusien.ordinis sancti Augustini.

¶ Abbatibus collegiatarum diuersarum dioc. Di.fi.secularium & collegiatarum Vali soleti & Sarcenium. palentin.& subrogen.dioc.eccl.Abb.

¶ Episcopo & archidiacono eiusdem ecclesiæ. Venerabili fratri episcopo Vrbeuetan.& dil.fil.archidia.ecclesiæ Vrbeuetan.

¶ Vni Canonico non solet poni ecclesiæ. Dil.fil.Anton. de marct.Canonico Pisan.

¶ Duobus tunc ponitur ecclesiæ. Dil.fil.Troilo de maluitijs & An.de pij.canon.ec.bonon.

¶ Tribus prioribus in eadem ciuitate, uno extra muros
Dil.

Dil. fil. Iaco. de spata. & s. Isidori & s. Hic. extra muros
Ispalen. per priores gubernari solitorum monasterio-
rum prioribus.

¶ Decano & canonico eiusdem ecclesie. Dilect. fil. De-
cano & Mar. Cor. Canonico ecclesie maioricen.

¶ Canonico & officiali eiusdem ecclesie. Dil. fil. Dyo-
nysio fa. Canonico ecclesie Gerunden. & officiali Gerun-
den.

¶ Præpositis in cathedrali & collegiata, & decano in
eadem. Dilectis fil. maioris & sancti Germani præposi-
tis, ac eiusdem sancti Germani decano spirẽ. ecclesiarũ.

¶ Prioribus monasterij eiusdem dioc. Dil. fil. de more-
na & bandonia per priores & c. Portugalen. dioc. mo-
nasteriorum prioribus.

¶ Cantori & officiali in eadem, & officiali in alia.
Dil. fil. cantori ecclesie andegauen. & turonen. ac ande-
gauen. officialibus.

¶ Duobus Canonicis diuersarum ecclesiarum in eadẽ
cõmorantibus. Dil. fil. Ant. F. Ilerden. & in ciuitate Iler-
den. commoran. fran. lu. uicen. ecclesiarum canonicis.

¶ Abbati & priori in eadem ecclesia eiusdem diocef.
Dil. fi. abbati & priori secularis & colleg. ecclesie uali-
seleti Palentin.

¶ Canonico regulari & seculari. Dil. fil. Ant. de brutis
Perusin. ordinis san. Aug. & Marco de strasenen. eccle-
siarum canonicis.

¶ Priori præposito monasteriorum. Dil. fil. priori de ul-
lono per priorem præposito sancti Martini de Costa.
per præpositum gubernari solitorum. Gerunden. dio-
ces. monasteriorum præpositis.

¶ Abbati

¶ Abbati & priori monasteriorum eiusdem dioc. & canonico ecclesiæ. Dil. fil. abbati sancti Andree, & per priorem & c. beate Mariæ de clumero Astoricæ. dioc. monasteriorum, ac Fernando Nerio canonico Astoricæ.

¶ Priori ecclesiæ & prioratus in eadem ciuitate. Dil. fil. ecclesiæ & prioratus sancti Ioannis Cesaraugustan. prioribus.

¶ Vicario urbis. Venera. fratri. R. Episcopo Perusin. nostro in urbe in spiritualibus uicario.

¶ Tribus Vicarijs. Dil. fi. Taurinen. & Asten. ac monastis Regalis Episcoporum uenerabilium fratrum nostrorum uicarijs in spiritualibus generalibus.

¶ Vel sic. Dil. fil. uenera. fra. no. Taurinen. & Asten. ac montis regalis Episcoporum, uicarijs in spiritualibus generalibus.

¶ Gubernatori patrimonij protonotario. Dil. fil. magistro Ludouico de Angnellis, Notario nostro pro nobis & Roman. ecclesiæ prouinciæ nostræ patrimonij beati Petri in Tuscia Gubernatori.

¶ Canonico ciuitatis Venetiarum tēpore Pauli. ij. scribitur sic. Dilecto fil. Ty. Barbatigo Canonico Venetiariū.

¶ Episcopo & uicario committit Pœnitentiaria disjunctiue, sed cancellaria nullo modo, olim sic. ut in c. insinuante. de offi. delega.

¶ Et nota, quod regulares semper præscruntur secularibus, ut licuit uidere in exemplis, nisi in canonico regulari, qui postponitur omnibus, præterquam uacario, uel officiali.

¶ Quando scribitur habenti dignitatem in ecclesia ciuitatis, uel dioc. ubi fit commissio, non solet apponi nomen

men delegati: Sed si resideat extra, sic: ut uisum est in exemplis. & hoc habeat locum etiā si pars impetrans rescriptū hoc peteret. & quid differat uel intersit an apponatur locus residētiæ delegati, uel nō. uide Io. an. in c. si de rer. permu. & doct. Gallicanos, in c. nonnulli.

¶ Circa qualitatem personarum, quibus possunt cōmit- Quibus cō-
ti causę per rescripta apostolica, est semper menti tenē mittantur
da dispositio Bonifacij viij. uidelicet. c. statutum. de re= causę.
scrip. l. vj. nam illa est nunc in uiridi & uigenti obser= causę.
uantia Cancellarię. Sed circa quędam dubia posita ibi
per doct. stylus habet quę dicentur. Archipresbytero ru
rali non committuntur causę, nec officiali Capitulo ex
presso nomine Capituli, nec Conseruatori de quibus du
bitarunt gl. in cle. & si principalis. de rescrip. Inquisito
ribus autem & pręlatis mendicantium possunt commit
ti, cum clausula quę est in quinterno iustitię, quamuis
non solcant committi. uide c. cum olim. de maio. & obe.
Plebanis autem Collegiatarum committuntur, et in par
tibus Venetorum solet dici ecclesię: in Tuscia uerō ple= causę.
bis. Pręceptoribus autem maioribus sancti Antonij per
const. Sixti pape. iij. committuntur causę, & aliquibus
Canonicis Collegiatarum in Alemania, & sancti Pe= causę.
troni Bononien. & alibi per constitutiones descriptas
in quinterno Cancellarię de gratia. de quo fit mentio in
primę regula Cancellarię sub tit. de dispen. Monachis
autem ecclesiarum cathedralium non solent commit= causę.
ti de stylo hodie. uide quę habētur in c. causam quę de causę.
iudi. causę.

¶ Circa loca aut, ad quę trahuntur persone in rescriptis Ad quę trahuntur per-
est etiam obseruanda forma d. c. statutū. cū distinctione, sonę in re-
scriptis. scriptis.

aut

aut actor & reus sunt eiusdem diocœsis uel diuersarū
 & c. Item an allegetur per horrescentia, & dantur tunc
 literæ extra cum clausula per horrescentia. Dantur etiā
 literæ extra, si actor dicat quòd Ciuitatis & diocœsis
 rei intrare non audeat, uel quòd sufficiens persona, cui
 causa committi possit in ciuitate seu diocœsi rei non re-
 sideat. Aut quòd uniuersitas, Episcopus, uel Capitulum.
 Et breuiter, in his est seruanda forma d. c. statutum. &
 etiam cle. abbates. de rescrip. quæ disposuit quomodo su-
 perior impetrat rescriptum, uolens agere ratione mem-
 brorum sibi subiectorum, quæ sunt in alia diocœsi quā
 dignitas principalis, cui illud membrum subest. Ad cuius
 cle. intelligentiam, lege quæ scribit Collec. & alij doc.
 Gallicani in c. nonnulli. de rescrip. & in c. ex parte. de
 for. compe. ubi inter alia dicunt, quòd si quis Abbas ra-
 tionem membri, in alia diocœsi quam sit abbatia sua siti,
 uelit impetrare contra quendam tertiæ diocœsis, & ha-
 bere iudices in diocœsi abbatiæ tanquā in tertiā, non
 debent ei dari iudices in illa, ne fiat per fictam & indi-
 rectam uiam contra dispositionem d. c. statutum.

¶ Et nota, quòd causæ appellationum, matrimoniales
 sententiæ latæ ab ordinarijs possunt committi extra
 ciuitatem uel diocœsim, etiam si actor & reus sunt eius-
 dem diocœsis de stylo, nec solent committi nisi Episco-
 pis. Simples autem commisiones causarum matrimo-
 nialium, hoc est, in quibus non est appellatum iudicia-
 liter à iudice, licet esset fortè appellatum extra iudicia-
 liter à parte, committuntur de stylo Episcopo diocœ-
 sano rei uel reæ, & non dantur in tertiā, quamuis actor
 & reus sint diuersarū dioc. nisi fuerit suspectus diocœsa-
 nus

nus impetranti, & tunc dantur extra cū clausula, Cum in ciuitate & c. non sit aliquis Episcopus, qui de huiusmodi causa ad præsens tutè cognoscere possit fraternitatie & c. Et debet prius narrari causa suspicionis. Sed si fortè Episcopus diocessanus agat in remotis, & hoc narretur, committitur de stylo causa matrimonialis simplex alteri Episcopo in dioc. rei commoranti, uel uincitori. ad quod facit cle. de foro compe. & c. eos qui. de tēpo. ordi. lib. vj. uidetur tamen tunc posse committi maiorem dignitatem in ecclesia habenti, ut in c. literas. de resti. spo.

¶ Præterea aduerte, quòd si aliqua uniuersitas impeteret contra aliā uniuersitatē, possunt iudices dari extra de stylo si pars petat. uide Collec. de hoc in d. c. nonnulli. si autem causa est prophana includens matrimonialē, non habetur constans stylus super commisione fienda. ui. de tamen no. per glo. in c. dispendiosam. & per Lud. con. si. ccxlix. & per Oldra. consil. cccxx. de partium uerò consensu causa etiam non matrimonialis trahitur extra, debet tamen fieri mentio in rescripto de dicto consensu. uide ad hoc decis. Egid. de Bella matre siue Bellamere. & sit fides de consensu per auditore contradictarum Correctori, si partes sint præsentes in curia.

¶ Et aduerte, quòd ratione rei immobilis, super qua impetratur rescriptum, siue agatur actione reali. siue personalis, debent dari iudices in loco ubi est sita res illa, & ita obseruat cancellaria, interpretando d. c. statutum. nihil immutasse quo ad immobilia de iure antiquo. & sic remanet dispositiō c. dilectus. de rescrip. & c. si. de foro compe. nec tunc attenditur de stylo locus domicilij rei,

licet docto. communiter teneant, quod sit electione actoris conuenire reum in loco rei sitæ, uel loco domicilij ipsius rei. & not. in l. si. C. ubi rem actio. et sic immobilibus discindimus dispositionē d. c. stat. uidelicet, q. nō fiat differentia, an actor, & reus sint eiusdē diocēsis & c. sed semper dentur iudices in loco immobilium, non autem in loco domicilij rei, etiam si pars peteret, adeo quod si in eodem rescripto impetrentur iudices super immobilibus & mobilibus, non dabuntur iudices nisi in loco immobilium, ne uideantur etiam dari in loco seu domicilio rei: & si pars uelit in loco mobilium, non dabuntur iudices per Cancellariam contra diuersas personas, nisi in diuersis rescriptis, nec etiam curat Cancellaria de loco ubi fuit appellatum, uel graumen illatum quo ad hoc, ut non dentur in tertia, quia dari possunt in tertia, si actor & reus fuerint diuersarum dioc. nec etiam si reus originarius appellans uelit iudices contra appellatum in loco eiusdem rei, non datur ei de stylo, licet contrarium uideantur uoluisse doct. in d. c. statutum. Contra eum autem, qui interdum moratur in una diocēsi, interdum in aliā, dantur iudices in utraq; si hoc exprimat impetrans. In laico autem, qui iurisdictioni cuiuscunq; iudicis ecclesiastici se submitit, non dantur iudices, nisi in diocēsi rei uel tertia, & aliās iuxta formam c. statutum. supradictam in immobilibus. Et in causis prophanis laicorum subiectorum ecclesie etiam seruatur forma d. c. statutum. de stylo: licet aliqui uideantur uoluisse cōtrarium. uide eos in c. decernimus. de iudi. & c. sua nobis. de appel. & Bellam. in d. c. statutum. In testibus autem, ad perpetuam rei memoriam, solent

lent dari iudices in loco impetrantis. uide ad hoc doct. in c. si quis contra. de for. cōpe. & c. significarunt. de testi. in forma autem, humilibus, quæ plus taxatur, & habet in hoc aliquid gratiæ, potest de stylo absq; signatura papæ causa cōmitti extra diocœsim cum derogatione d. cap. statutū. Et in rescriptis ea quæ de bonis super reuocandis indebitæ alienatis, & rescripto significauit, & post iter arreptum, dantur iudices ubi pars petierit, quia non exprimuntur rei.

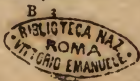
¶ Item, aduerte, quòd non solet Cancellaria dare iudices in loco contractus, uel destinatæ solutionis, etiam si impetrans dixerit reum ibi inueniri, nisi commoretur, uide ad hoc no. in c. dilecti. de foro comp. & in l. quæro. ff. de sol. præsertim cū non appareat de consensu ordinarij rei, uide etiam ad hoc Spec. titu. de compe. iudi. §. j. uer. in clericis autem. qui uidentur etiam in hac tacita prærogatione requirere consensum ordinarij. & uide tex. iij. q. vj. non liceat. & Ange. in l. j. de iudi. Et nota, quòd si reus est unius diocœsis, & commoratur in alia, Cancellaria non dat iudices, nisi in loco commorationis, etiam si impetrans petat in utroq; In loco autem prædicto commoration. dantur iudices etiam si nō dicatur reū habere ibi domicilium, & stylus isle facit pro opi. Inno. & aliquorum in c. ex parte. B. de for. compe. & uide doct. in c. quòd clericis. eod. titu. & text. in l. est uerum. C. de incol. lib. x. Contra hæredem autem alicuius defuncti, non dat iudices Cancellaria, nisi in loco dioc. hæredis, uel ubi ipse hæres conueniatur ratione legatorū soluendorum, siue ratione debitorum defuncti, nam non dat iudices in loco ubi defunctus fuisset conueniendus.

de quibus in l. hères absens. & l. si fide commissum. de iudi. ff. & in c. si. de for. compe. per doc. & ita stylus cācellariæ interpretatur d. c. statutum. plura sustulisse de dispositis per iura antiqua saltem quo ad effectum commissionum, quàm faciāt interpretationes doc. qui in multis contrariū sentiunt, nec etiā dantur hodie literæ per Cancellariā laico cōtra laicos raptores aliarū rerū, quā ecclesiarū, nisi tales raptores uel fures essent occulti, & tūc dantur literæ excommunicationis generales, ad satisfactionem in forma, significauit. uide ad hoc not. in c. cū sit generale. de for. cōpe. & fundantur dictæ literæ generales excommunicatoriæ ex multis iuribus, uidelicet, ex c. ij. de offi. ordi. & v. q. j. quidā. & cle. uolentes. de hère. & glo. in cle. maiorum. eo. ti. & ex not. per Hosti. in c. nobis. de sen. excom. & per Io. an. in c. cū in mult. in no. uel. & not. xxxv. q. vj. Episcopus, in synodo. & in c. ad nostrā. & j. de iure iu. & c. cōstitutus. de testi. & c. tue. de pœnis. per Collec. Et in prædictis literis in forma, significauit, interdū denunciatur quis excommunicatus ipso iure generaliter, & monetur ad satisfactionē, interdum monetur per duos terminos, & deinde excommunicatur, & hoc ultimum fit in casibus, in quibus non est quis excommunicatus ipso iure.

¶ Vltcrius nota, quòd non solet etiam Cancel. dare iudices in loco delicti, & in summa, non dat iudices, nisi in loco domicilij, seu cōmorationis, & in loco rei immobilis sitæ, adeo, quòd ministris & general. ard. comitibus & baronibus, & huiusmodi non dat iudices, nisi in locis ubi commorantur, uel in loco unde denominantur, si illa prouincia cōcluditur una dio. tantum, uide Abb. ad hoc in c. dile.

in c. dilectus. de rescrip. coll. iij. & not. in l. ij. C. ubi senator. & in c. omnes. de maio. & obe. & in c. quoniam. de offi. deleg.

¶ Nota etiam, quòd si actor impetret cōtra plures reos diuersarum dioc. quamuis illi rei sint diuersarum prouinciarum, & etiam sit caussa communis, dantur iudices in singulis diocēsis reorum, uel in tertijs si actor sit diuersæ diocēsis ab eis, non sufficit dare in una ex diocēsis reorum in simplicibus commissiōibus. Secus in causa appellationum, in quibus non est necesse accipere iudices, nisi in altera ex diocēsis reorum, neq; actores computantur, nisi pro uno, si dicant se esse litis consortes. uide ad hunc stylum no. in c. dilectus. de rescrip. & c. ex parte. de for. competē. & l. ij. & iij. si unus ex plur. ap. & in l. j. de di. res. C. & l. j. & ij. si plu. una sen. & l. sēpe. de re iudi. & l. j. si in commu. eademq; cau. & in l. scire debemus. de uerbo. obli. & l. de pupillo. §. si pluri. mi. de no. oper. nun. & cle. j. de appel. in cle. Et dicit Ioan. Gansfredi cum alijs doct. gallicanis fuisse determinatum in cancellaria, quòd si quis habet impetrare contra duos, quorum unus est de diocēsi impetrantis, alius de alia, quòd debet dare iudex in tertiam, cū minora sequantur inconuenientia, & addit longē minorem esse inconuenientiam, quòd ubi duo uel plures rei conuenti sunt in eadem causa, quòd censcātur loco unius, quā plurium, arg. c. cum in multis. lib. vj. de rescrip. & de iurepat. c. j. eo. lib. de elect. scriptum. & uide ad hoc not. per Innoc. & alios in c. pastoralis. de rescrip. hodie tamen fit ut suprà dictum est. Dicunt etiam prædicti doct. gallicani, in c. caussam. de offic. delega. & Bella. iud. in d. c. statutum.

Cancellariam committere caussam matrimonialē, etiam si sit super fœdere episcopo, & alijs non episcopis, cum clausula, tu frater episcope, & quādo appellatur à gra uamine, uel interlocutoria in matrimonialibus, etiam committitur episcopo, ut ibi per eos, & ita seruatur hodie. Facit contrā capitu. constitut. ij. de appel. Sed si maritus impetret literas contra aliquem detinentem uxorem suam inuitam, potest tunc absq; dubio cōmitti alijs, quā episcopo, cum talis cognitio sit misti fori, uide lo. an. & alios in capitu. non est. de spon. & c. illud. de præsump. & An. de bu. in c. tuam. de ordi. cog. Et nota, quod si priuilegiatus traxit me extra suam diocœsim, & ego appello ab sententia, cōmittebātur olim causæ per Cancellariam extra diocœsim appellati. per no. in c. prudentiam. de mut. peti. Verum postea uisum est obstare d. c. statutum. & negata est commissio extra diocœsim. Et iterum postea Cancellaria in similibus casibus dedit extra tempore Clementis. iiij. Interpretando stylum per ius commune, per not. in capitu. cum dilectus. de cons. quare stylus in Cancellaria fuit in hoc inconstans. Et in his & pluribus alijs indigeret declaratione Pontificis d. c. statutum. quod uidetur confuse & generaliter tollere multas æquitates iuris antiqui. Et nota, quod si Episcopus impetret literas unā cum alio suæ diocœsis, pro re communi contra eius subditum, dantur iudices extra, etiam in simplicibus. arg. d. c. unici. de iurepa. lib. vj. & ff. de quib. re. adeund. iud. ea. l. j. & c. per tuas. de arbi. & l. si ita. de libe. & postu. & ff. si seruit. uend. l. si communem. & C. de temp. in integ. resti. peten. & de conces. præben. autoritate. lib. vj. & l. j. C. si commu. eademq;

cau. in integ. resti. poss. & linter. de mino. l. per fundum.
ff. de serui. rusti. præd. & de cōdi. & demonstra. l. pater.
& faciunt dicta supra de litis consortibus.

¶ Personæ autem, quæ possunt impetrare literas sunt, Circa perso
laicus contra laicum in terris ecclesiæ. uide in c. si duo = nas, quæ pos
bus. de appel. Item laicus contra clericū, & clericus con sunt literas
tra laicum etiam, de antiquissimo stylo. & clericus cum impetrare,
laico contra laicū, si ad eos communiter res pertineat,
sed non econtra. Sed in hoc ultimo casu contrarium ui
dentur uoluisse docto. in l. præcipimus. §. eodem. C. de ap
pella. & in l. si. de hono. non conti. C. Mathesin quodam
nota. & Abb. recentior in quadam disputa. de quo per
Collect. post Fede. in capitu. forus. de uerbo. significa. In
causis autem feudalibus, non dantur literæ etiam cleri
co, uide capitu. cæterum. de iudi. & capitu. ex transmissa.
& capitu. uerū. de for. compe. Dantur autem lite
ræ laicis cantra laicos, super usuris uel contractibus in
fraudem usurarum initis, uel iuramento uallatis. Item su
per iure patronatus uel præsentatione, aut iure fune an
di, aut dote, uel donatione propter nuptias, & super ad
ministratone rerum piarum. & propterea dantur con
fraternitatibus, uide ad hoc Pau. & Abb. in consil. Dan
tur etiam ratione uoti. uide ad hoc in capitu. licet. de uo
to. & quomodo laicus conuenitur super re, quam tenet
ab ecclesia, uide ad hoc Specu. in titu. de com. iudi. adi.
§. j. & no. in capi. nullus. de for. compe. & no. in c. si cle
ricus laicum. Dantur etiam pro & contra executorem
ultimæ uoluntatis laicum, etiam in non pijs causis, licet
quo ad hoc ultimum, uideantur ob stare huic stylo no. in
c. tua. de testa. Et breuiter, datur literæ inter laicos super

causis ecclesiasticis, & alijs absq; dubio forum ecclesiasticum concernentibus. Super obseruatione autem pacti inter laicos non dantur, nisi diccretur in illis locis tales causas de antiqua consuetudine pertinere ad forum ecclesiasticum. uide ad hoc Collec. in c. j. de pact. Super infamatione autem de crimine incoestus inter laicos, cum peterentur literæ tēpore meo à Cancellaria, de consilio dominorum de parco negauimus eas, quāuis mihi uideretur esse concedendas pluribus rationibus, & inter alia, quia Cancellaria maximè innititur textibus allega. in c. si. de sepul. sed quia non inuenimus exemplum alicuius formæ antiquæ, acquieui opinioni eorum. Sed cōtrā feci in crimine contra naturam, cum peterentur literæ inter laicos iuxta formam l. diffamari. uide de his docto. post gloss. in c. nos inter. de purg. cano. & in c. clerici. de excess. præla. & capitulo, in Archiepiscopatu. de raptō.

¶ Et nota etiam, quòd iudæis uel saracenis contra laicos Christianos, uel econtra, non dantur literæ per Cancellariam, nisi super causis concernentibus forum ecclesiasticum simpliciter uel mixtim, nec fit mentio de negligentia iudicium secularium, sed si essent de terris ecclesiæ, benè dantur. uide ad hoc not. in c. quod super his. de uoto. per doc. & in d. c. in Archiepiscopatu.

¶ Magistris, seu præfectis fabricæ ecclesiæ, & perpetuo oblatis, & rectoribus hospitalium, laicis pro bonis ad fabricam uel hospitale spectantibus bene dat literas Cancellaria, & contra eos pro dictis bonis & fratribus & sororibus etiam tertij ordinis sancti Frãcis, & contra eos: simplicibus autem eremitis non solent dari literæ

litera, nec seruitoribus clericorum laicis. Bizocaris autem seu mantellatis dantur, uxori clerici coniugati, & multo magis contra eam uidetur dari posse per. l. j. C. de incol. li. x. & de digni. l. mulieres. li. xij. ff. de senat. fœmine.

¶ Et nota, quod laico de terris ecclesiæ, non dantur literæ contra laicum extra terras ecclesiæ, sed ecôtra sic.

¶ Et attende, quod in tutore, & curatore, & procuratore in rem suam consideratur persona pupilli, uel adulti, seu furiosi, aut pcuratoris, an sit clericus uel laicus, non ipsius tutoris uel curatoris super impetration. Idem ad hoc ut trahatur extra, nam in hoc, uidelicet, quo ad commissionem, non solet attendi diocœsis uel locus commoration. tutoris uel curatoris, sed pupilli uel adulti. Faciunt ad hoc no. in. l. si ex plu. tuto. C. & an. l. j. §. libelli. de appel. ff. & l. j. quam. nup. inter pu. & no. l. j. de admi. tut. & l. ad ea. ff. de re. iu. & in c. sua nobis. & c. ex parte. de appel. & in c. querelam. de elec. & in l. j. C. de sent. & inter iudi. & in c. j. de procu. li. vj. ubi non attenditur qualitas procuratoris, & de procuratore in rem suam, uide no. in c. licet. de offi. delega. & l. apud. de dol. excep. In patre autem laico administratore bonorum filij clerici non habetur firmus stylus. Aliquid ex Correctoribus considerarunt personam patris, propter interesse eius in usufructu, & nō dederunt literas contra laicum: alij dederunt, quasi pro re, quasi cōmuni patri laico & filio clerico, & hanc partem nos sequuti sumus, tamen quo ad trahendū extra impetrante literas patre: aut si contra cum ratione prædictorum bonorum impetrētur, semper attenditur diocœsis patris, non filij, si fuerint di

uersarum: quia consideratur uexatio & cura comparen-
di per iura supra alleg. & uerbum trahere, ut not. doc.
Galli. in d. c. statutum. & in executore quo ad hoc. & ui-
de ad hoc glo. & Bar. in l. j. C. de agric. & censi.

¶ Dantur etiam literæ laico contra laicum, qui subest
iurisdictioni temporali alicuius Episcopi uel prælati,
si hoc narretur, quamuis olim Cancellaria non dederit li-
teras, nisi inter laicos Ecclesiæ Romanæ tantum, quod
Collec. in c. ad petitionem. de accu. dicit obseruatū fuis-
se, uel ex effectu præsidentium in literis expediendis, uel
ex errore Abbreviatorum.

¶ Et si laicus percusserit laicū in ecclesia, non dantur li-
teræ ad instantiam percussi, sed rectoris ecclesiæ. & ui-
de ad hoc no. in c. cum sit generale.

¶ Dantur quoq; literæ contra laicum mulieri conque-
renti super dote, siue cū uiro, quādo est nupta, siue absq;
uiro soluto matrimonio, uel uiro ipso ad inopiam uer-
gente, & debet fieri mentio in rescripto, quod res super
quibus laicus mulieris pertineāt. Viro autem contra lai-
cum dantur etiam literæ pro dote sibi promissa. uide ad
hoc c. per nostras. de don. inter uir. & uxo. & formam
quinterni Cancellariæ iustitiæ, in ti. de matri. Viro etiam
contra uxorem, ad dotem propter adulteriū uxoris per-
ditam, uidetur posse dari literas per c. plerūq; de dona.
inter uir. & uxo. & c. ex parte. de cōsti. & no. per Abb.
in c. cum sit generale. de for. compe. & idē fortē uidetur,
si agatur super parafernalibus per mulierem non cōtra
tertium, sed accessorie ad dotem, seu unā cum dote, ut in
c. plerunq; & c. significauit. & c. & si necesse. de do. in-
ter uir. & uxo. ar. l. si ego. §. dotis. de iur. dot. ff. & l. fi. C.
de pac.

de pac. conuen. & ar. l. si sponsa. ff. de iur. dot. & de pri-
uil. credit. l. ij. §. si. sed si mulier est uidua, uel pauper or-
phanus, bene impetrat literas etiam nulla facta mentione
de dote, cum clausula, illos sub quorū iurisdictione & c.
quæ dantur quando pauper orphanus uel uidua nō pos-
sunt consequi iustitiæ complementū à iudicibus secula-
ribus, & uocatur pauper orphanus miserabilis persona
ut no. in c. super quibusdā. de uer. signi. iuncto c. j. lxxx-
vij. dist. & l. orphanotrophos. C. de ep. & cle. & c. grā-
di. de sup. neg. præ. li. vj. & c. j. ne cle. uel mon. Nec capi-
tur orphanus, ut in c. admonere. xxxij. q. secundā. pro eo
qui caret patre. Et dantur etiam pro orphano, quamuis
habeat tutorem uel curatorem, ut uidi in forma Martini
de Ebulo. uidetur obstare d. l. orphanotrophos. sed po-
test esse pauper miserabilis, etiam si habeat tutorem uel
curatorem. Pro nobili paupere orphano etiam dantur li-
teræ. uide no. in c. significantibus. de offi. deleg. & l. humi-
lem. C. de incest. nup. Item dantur literæ pro clerico cum
unica & uirgine coniugato, & contra eum de stylo. li-
cet uideatur obstare c. unicum. de cler. con. lib. vj. tamen
pro stylo faciunt not. per Abbat. capi. j. de uit. & hone.
cleri.

¶ Et nota, quòd pauper orphanus, uel uidua non impe-
trat in eisdem literis cōtra clericos & laicos simul, cum
diuersæ sint conclusiones.

¶ Et aduerte etiā, quòd laicus non impetrat literas con-
tra clericum generaliter super iniurijs, sed est necesse
specificari iniuriam. uide not. in c. grauis. de q. resti. spol.
& cap. olim. de iniur. Nec clerico & laico dantur literæ
simul super iniurijs, etiam si diceretur communiter. Item
si con-

si conquerētes sint plures, etiam si pater uel filius, uel fratres, debent poni super bonis & rebus alijs ad eos communiter spectantibus, sed in uniuersitate conquerente uel alio corpore, seu collegio, non dicitur communiter spectantibus.

¶ Monachis autem uel alijs religiosis, aut mendicantibus non dantur literæ nomine proprio, sed superioris & conuentus, nisi talis religiosus habeat aliquod officium obedientiarum, uel administrationem, aut beneficium sui ordinis, uel ex dispensatione apostolica, uel impetret super absolutione ab excommunicatione uel infamatione aut alimentis, aliàs non dantur, etiam si sit in studio. Et etiam olim obseruauit Cancellaria, ut per Collec. in c. dilectus. de rescript. & uide Rot. de iudi. in nouis & in decis. Bella. Mihi tamen semper uisum fuit posse dari literas pro existente in studio, si asserat se de licentia prælati & conuentus esse in studio, per not. glo. in c. non dicatis. xij. q. j. & si longius. de iudi. & per Archi. & 10. an. in c. ij. ne cler. uel mona. dummodo narret iniuriari sibi super debitis ratione studij contractis. Aliqui tamen Correctores sequuti sunt exactè stylum antiquum, ne sub hoc prætextu studij detur occasio monachis impetrandi literas super alijs debitis & administratione proprijs, & noluerunt dare etiam cum dicta narratiua. Contra religiosum autem hodie benè dantur literæ, sub nomine proprio indistinctè in loco commorationis. & uide no. in c. quanto. de offi. ordi. Mendicantibus uerò dantur literæ pro erogatis eis, uel ecclesiæ eorum in eleemosinam, cum possint implorare officium iudicis, ad habenda illa bona, & etiam agere si dixerint se posse

posse obtinere bona ex priuilegio sedis apostolicæ, cui non sit derogatum. Ad quod uide no. in c. si. de pactis. li. vj. olim tamen Cancellaria non admittebat appellationes super immobilibus mendicantium, quamuis allegarent priuilegium apostolicum super eis, ut no. Collecta. in c. significantibus. de noui. operis nunciat. Abbati autem soli dantur, pro spectantibus ad mensam Abbatialem, si fuerint ordinis sancti Basilij uel Benedicti, alijs autem non dantur absq; conuentu. Præceptoribus autem siue Commendatoribus militaribus dantur indistincte, etiam pro pluribus cõmendis, sed non pro pluribus prioratibus in militibus Rhodiensibus, seu fratribus Hierosolimitanis, ut uidi in eorum statutis, seu stabilimētis, dum peteret cõfirmationē eorū. & uide not. in c. quia nos. de app. per Inno. & Hosti. uide ad hoc no. in c. cum deputati. de iudi. & Oldra. in consi. cxxviii. uiro autem & uxori dantur literæ absq; uerbo, communiter.

¶ Non dantur literæ, si quis uelit impetrare contra homines talis loci, nisi dicatur, uniuerſi homines uel uniuersitas hominum talis loci. uide ad hoc no. in c. cum in multis. de rescrip. li. vj. Oldra. consi. cccxv. & no. gl. in c. cū dilectus. de ordi. cogni.

¶ Et quando ignoratur, an quis sit clericus uel laicus, solet poni disiunctiue clericus uel laicus. pro quostylo facit l. j. §. quia autem. ff. quorum leg. & de resti. in inte. constitutis. & c. unico. de post. præ. lib. vj.

¶ Filio autem familias non solent dari literæ contra patrem, nisi exprimat sibi iniuriari super Castrensibus, aut alimentis, uel alijs in casibus, in quibus possit agere contra patrem. uide ad hoc l. lis nulla. ff. de iudi. & l. actiones

etiones. ff. de acti. et glos. xxij. q. iij. si ecclesia. et in c. queritur. ij. q. vij. nam prohibito consequenti, uidetur prohibitum antecedens, uidelicet, impetratio literarum. facit quod no. inno. in c. ij. de dila.

¶ Emancipato autem bene dantur, cum non prohibeatur agere, nisi non praterita uenia, quae per impetrationem literarum non tollitur, et iudex hoc examinabit. arg. l. sed et in hac. §. prater. et l. quamuis. in fin. ff. de in ius uoc. et facit l. si. C. eod.

¶ Super furt. uero, uel falsitate commissa per patrem aduersus filium quod possunt dari, uide l. congruentius. C. de pat. pot. et not. in c. prohibemur. ij. quae. j. et in d. §. prator.

¶ Cisterciensibus non dantur literae super castris, hominibus, uasallis, uel decimis, nisi adiiciatur, quod habuerint illa antequam ipsorum monasteriorum Cisterciens. ordo reciperet instituta. uide c. recolentes. de stat. mon. et no. in c. cum ordinem. de rescrip.

¶ Super diuersis beneficijs contra diuersos reos non datur unum rescriptum, nec cum clausula, et quidam alij. Sed est necesse exprimere reos, nec ubi agitur super beneficio, non debet hodie addi in rescripto super rebus alijs, quam fructibus illius.

¶ Cancellaria non dat literas Conuentui, uel Capitulo, uel contra eos, nisi super bonis discretis, et alijs quae uacante sede per eos necessario expediuntur, ut per Collect. in c. illa ne se. uacan.

¶ Et pro iniuria illata ecclesiae cathedrali, uel intra ipsam, uel in eius cimitero, non dantur literae Episcopo, siue capitulo, uide Collec. in c. cum deputati. de iudi. sed
contra

contra sie,

¶ Nec in aliquo rescripto ponuntur ultra tres ciuitates siue dioec. computatis actoribus & reis, uel quatuor, si iudex fuerit ex illis quatuor.

¶ Item, non ponuntur ultra octo nomina reorum absq; clausula, & quidam alij, sed cum ea septem nomina uerò conquerentium possunt esse quot placet.

¶ Contra reges & principes, seu magnos duces non dantur literæ sine signatura papæ, faciunt no. per Spec. tit. de leg. §. nunc uidendum. uer. Item non obstat.

¶ Et nota, quòd communitas, seu uniuersitas de stylo cõputatur pro quatuor personis, licet l. mortuo. ff. de si deius. & ex qui. cau. mai. l. ait pretor. §. item inquit. cum alijs iuribus faciant contra. & ideo non dantur literæ in uno rescripto, nisi contra duas uniuersitates, si uelis ponere clausulam, & quidam alij, & Communitas dicitur ciuitatis. Vniuersitas uerò castri, uel uillæ, aut populi, uidetur facere contra cle. unica. de usu. & not. per Bar. in extrauag. ad reprimendam. Nec dantur literæ, nisi contra tria monasteria tantum, uel domos in eodem rescripto. Nec super iniurijs uerbalibus dantur literæ per Cancel. uide ad hoc c. cum te. de re iudi. & decis. Rot.

¶ In ciuilibus plures agentes appellantur litisconsortes.

¶ In criminalibus uero plures rei complices, facit contra glo. in cle. j. de pœnis. uide tex. & lo. an. in c. cū oporteat. de accusa.

¶ Quādo agitur super pecuniarū summis, ponitur in cõclusionē post illa uerba, ap. re. usuris cessantibus. de quo in c. dilect. de for. cõpe. nisi cõqueratur Episcopus, capitulū

con-

conuentus, uel persona ecclesiastica ratione beneficij, aut religiosus, uel familiaris papæ, uel de cu. Roma. quia præsumitur pro eis. uide no. in c. cum in iuuentute. de præsumptio. cum ex iniuncto. de no. ope. nun. lxj. di. mramur. ix. q. ij. Lugdunen. nec hodie ponitur in rescriptis appellationum.

¶ Mortuum non appellat papa dilectū fil. de stylo, nec uenerabilem fratrem, sed quondā talem, & bo. me. Episcopum.

¶ In rescripto super defectu natalium, ponitur clausula, ita tamen &c. aliās est falsum, & committitur diocæsano nisi sit suspensus: quia tunc committitur officiali ultra montes. & hodie etiam idem quando diocæsanus agit in remotis, & hoc exprimitur, facit c. daturū. de præb. li. vj. si uacet ecc. tunc scribitur maiorem potestatem in ea obtinēti. uide de hoc in quinterno ti. de defectu natal. Spec. ti. de dispens. §. nunc de episcoporum. & in fi. & quis dicatur diocæsanus, uide glo. in cle. unica. de for. compe. & datur hodie hæc dispensatio tam præsentibus in Curia, quàm absentibus, etiam pro genitis ex nō soluto & soluta. & de dicta clausula, ita tamen, uide Old. Conf. clxv. & Rot. in antiquis: & gl. in c. si pro clericis. de præben. li. vj. & in c. non potest. & Sal. in l. præscriptiosi. C. si contra ius uel uti. pub.

¶ Et in confirmationibus in forma communi, nunquā ponitur in narratione diocæsitis, in qua est beneficium, sed in salutatione tantum.

¶ Nec datur, Post iter arreptum, mulieri, sed religiosi sic, si habeat administrationem. uide no. in c. cum deputati. de iudi. & gl. in cle. & si principalis. de rescrip.

¶ Regule

¶ Regule Cancellarie papæ uiuenti ad futuram rei memoriã dantur sub hac forma. Ad futuram &c. cum literis maiusculis, Cunctis disponentes fidelibus, iustitiã ministrari tenorem cuiusdam per nos dudum editæ constitutionis &c. die decima nona Mensis &c. Anno Incarnationis &c. Pontificatus &c. Anno primo, publicata fuit ad instantiam dilecti filij. A. decani &c. se illa, pro sui conseruatione iuris, indigere asserentis, præsentibus inferi fecimus uolentes & autoritate apostolica decernentes, ut huiusmodi sic inserto tenori stetetur, & plena fides adhibeatur, ubicunq; in iudicio uel extra illud exhibitus fuerit uel ostensus: dictus uerò tenor talis est. Item uoluit &c. nulli etiam. dat. &c.

¶ Si papa fuerit defunctus, dantur sic à successore. Cunctis &c. quarum quidem constitutionum, quas suo duntaxat tempore duraturas obseruari uoluit &c.

¶ Si uerò non petantur ad futuram rei memoriam, sed per commissionem iudicũ, dantur sub hac forma directè iudicibus, coram quibus causa pendet. Cunctis &c. per nos nuper editæ constitutionis anni &c. Pontificatus nostri &c. ad instantiam dilec. fil. se illa pro sui iuris conseruatione & executione quarundam literarum apostolicarum per eum ad uos communiter impetratarum faciendã indigere asserētis præsentibus &c. uolentes &c. Tenori plenam fidem adhibeatis, & secundum eum ad executionem procedatis. literarum earundem dictus uero tenor talis est.

De quatuor clausulis, prouiso, & alijs.

CLAUSULA, prouiso, qñ q̃s cōqueritur super cēsibus
C pensio=

pensionibus, & huiusmodi prouisione census huiusmodi contra statuta Lateranensis concilij impositi sint, uel adaucti. uide c. prohibemus. de censu. & ponitur in rescripto ante clausulam, testes. Nec datur si minor impetret contra maiorem, nec contra laicum tantum, uel clericum & laicum simul.

¶ Clausula, prouiso, quando quis conqueritur contra communitatem uel uniuersitatē, & hæc Prouiso ne aliqua singularis persona dictæ uniuersitatis autoritate presentium ad iudicium euocetur, seu in illam, aut locum prædictum interdicti sententiam proferatis, nisi à nobis super hoc mandatum receperitis speciale, & contra capitulum hæc clausula non ponitur, uide Bella. de hac clausula in capitulo cum in multis. de rescriptis. libro. vi.

¶ Clausula, prouiso, quando quis conqueritur contra consules, aut proconsules, aut nobiles, aut gubernatores ciuitatis uel huiusmodi, est hæc prouiso, ne in terras dicti nobilis, uel eandem ciuitatem, uel oppidum autoritate presentium interdicti sententiam proferatis, nisi super hoc à nobis & c. & hæc clausula ponitur, quando conqueritur aliquis in pecuniarijs uel alijs ciuilibus causis contra prædictas personas: uide in extraua. Bonifacij proinde. Super criminibus uerò remanet ius antiquum. c. si sententia. §. ceterum. de sen. excō. li. vi. cum alijs iuribus. non tamen ponitur in rescri. super. usuris nec super manuum iniectione, etiam si agatur ciuilitè. nec in matrimonialibus. uide c. nō est. de spōsa. & c. i. de usur. li. vi. & c. pe. Clausula, prouiso, nō datur in cōmissionibus appellationum, nec olim aliquo tempore data fuit in partibus Gallicanis,

Gallicanis: quia male parebant nobiles & uniuerſitates iudicibus eccleſiaſticis, ut legi in notis quinterni Cancellarie gratie. Nec etiam ponebatur in certis diocœſibus Germanie, per conſt. in concilio Conſtan. nunc ſi ſaſtam, uidelicet in Caminen. Trazeburgen. Nauelburgen. Zuerinen.

¶ Clausula, prouiſo, quando excommunicatus contra formam Concilij generalis petit abſolutionem prouiſo, quod ſi pro manifeſta offeſſa dicta ſententia ſit prolata, nec ab excommunicato ſufficienter præſtetur emenda nullatenus relaxetur. uide c. ſacro. de ſenten. excom. & c. ab excommunicato. de reſcrip. & c. ex parte. de uer. ſigni.

¶ Inuocatio brachij ſecularis, hodie non datur abſque ſignatura per Cancellariam, nec tempore Collec. datur. ut per eum in c. i. de offi. dele. olim uero data fuit: ut in quinterno iuſtitie, de uſuris. forma xxi. quare ſtylus eſt inconstans. & an delegatus hoc poſſit ſine expreſſa commiſſione, uide doct. in c. ſignificasti. de offi. dele. & in c. ſi quis contra clericum. de for. compe. & c. ut officium. de hæret. li. vi.

¶ Super ſponſalibus de futuro, ut cogatur uir uel mulier implere per uerba, de præſenti, non ſolet Cancellaria dare literas, etiam ſi dicatur ininterueniſſe iuramentum. uide quæ ſcribo in alijs memorialibus meis. & no. in c. requiſiuit. de ſponſali.

¶ In reſcripto appellationis à principio, ubi formatur libellus actoris uel rei ſuper petition. ſemper debet poni quis petat, à quo petat, ſeu petierit, quid uel quare petat: & in his ultimis, quâdo ignoratur res, uel quanti

tas aut causa, solet dici rem tunc expressam ex causis tunc expressis, uide materiam libellorum, & que infra dicentur.

¶ Item in absolutione ab excommunicatione debet poni causa excommunicationis. uide doc. Gallicanos post alios in c. ex parte. de offi. ordi. & Hosti. tit. de rescrip. §. quis impetrare.

¶ Et nota, quòd per Cancellariam datur monitio sub censuris in notorijs iuris: ut super decimis & huiusmodi. ut in titu. de decimis. in prima forma quinterni. uide glo. de his post tex. in cle. dispendiosam de iudi. & doc. in c. conquestus. de for. compe. & in c. nosti. de elec. & de proba. quoniam. & de appel. personas. & de iniur. ad nostram.

¶ Et considera, quòd Cancellaria in rescriptis saepius utitur uerbo, temere, quod uerbum excludit rectè uel ritè, aut utrunq; & pòt cōuenire parti, uel iudici: ut no. in l. eum qui temere. ff. de iudi. & Insti. de pœ. teme. liti. c. ex literis. de diuor. c. tuarum. de priui. de elec. prouida. li. vi. & c. ut periculosa. ne cle. uel mona. c. li. Insti. quib. alie. licet. §. e contra. & in c. bone. de postu. prela. & in multis alijs iuribus.

¶ Et aduerte quòd Cancellaria utitur his duobus terminis in conuentione, uidelicet, traxit in causam, uel fecit ad iudicium euocari. De primo uide no. in c. pastoralis. de cau. pos. & proprie. de alio in l. i. ti. de in ius uocã. ff.

¶ Si contra Episcopum, Archiepiscopum, uel Patriarcham, impetrentur literæ, ubi dicitur per censuram, debet dici autoritate nostra. uide c. quia periculosum. de sent. excom. li. vi. & quia pontificali. de offi. de leg. co.

lib. Contra

lib. Contra electum uerò quando dantur literæ, dicitur per censuram de stylo. uidetur cōtra dicere c. ij. de offi. deleg. ob reuerentiam sacri officij. Sed aliud est pontificale officium, aliud pontificalis ordo, & aliud pontificalis dignitas. uide ad hoc gl. in cle. Archiepiscopo. de priuile. & quandam decis. Bella. & contra perpetuum administratorem etiam dicitur per censuram. uide no. in c. is cui. de elec. lib. vi.

¶ Super spolio contra iudicem non ponitur dicto tali, sicut iustum fueris, restituto, sed simpliciter ponitur clausula, uocatis, cum insinuatur pro ea. extra de renū. in presentia. & c. dilectus. de rescrip. uide Oldra. consi. ccxxvij.

¶ Item nunquam dantur nisi unus, duo, uel tres iudices, uide c. prudentiam. de offi. deleg.

¶ Item ordo præcedit Diocæsim, sed non Ciuitatem, ut Abbas sancti Petri Perusiñ. ordinis sancti Benedicti. Abbas sancti Cucuphatis ordinis sancti Benedicti Barchinonen. diocæsis.

¶ Nomina ordinum Camaldulensium, Cisterciensium, Cluniacensium, Carthusiensium, Præmonstratensium præferuntur, alia postponuntur, ordinis sancti Benedicti, ordinis humiliorum & c. Cisterciens. ordinis Præmonstraten. ordinis & c.

¶ Clausula, non obstante, facit conquestum duplicem. Vide de ea in c. ne aliqui. de priuile. li. vi. & ponitur etiam in rescrip. de iustitia.

¶ Episcopo non dantur literæ super iuribus episcopalibus generaliter, nisi exprimat aliquod ex eis. uide Speculato. de rescriptio. præsent. & nota, in c. constitutus.

de reg. do. & Bella in decisionibus.

¶ Debet poni in rescripto etiam appellationis de stylo nomen & cognomen Actorum & Reorum, & appellantis ac appellati, aliis non dantur literæ, nisi diceretur Titius & Meuius, & alij in hac parte litis consortes, quos non est necesse exprimere. Nomen uero iudicis ordinarij, à quo appellatur, non est necessarium apponi, sed delegati sic, licet uideatur aliud doctoribus. uide Specu. titu. de appellatio. & c. oblatæ. & Barto. in l. prima. §. libelli. de appellatio. ff. & decis. Rot. Item est necesse quod ponatur diocæsis rei. Item debet poni qualitas uel dignitas personarum, Laicus, Canonicus, Rector, Armiger, Cuius. Nec debet quis intitulari duobus titulis, sed uno tantum super quo impetrat, sed si impetrat super pecuniarum summis, aut alijs orphanis, potest assumere titulum quem uoluerit, & dabuntur ei iudices, iuxta diocæsim de qua se intitulabit. Vide ad hoc not. in c. ad aures. de rescrip. & Bella. in decis. & nota. in quadam decis. in antiquis, de rescrip. Et si est religiosus actor uel reus, debet exprimi ordo, ut per Hosti. & Collec. in c. cum ordinem. de rescrip. Et iudex non dicitur laicus uel cuius, sed dicitur incolae uel habitator talis loci, uel in tali ciuitate commorans.

¶ Et mulier debet poni post clausulam, & quidam alij clerici & laici, cum non comprehendatur sub nomine laico de stylo, uide Specu. in titu. de rescrip. presentatione, & olim ponebatur ante, dummodo esset nominatus unus laicus.

¶ Si est mulier qua appellet, debet semper poni dilecta in Christo

in Christo filia Anna &c. & si est nobilis, debet etiam poni nobilis, & si uidua, debet semper dici talis relicta quondam talis uidua. Sed si mulier non appellet, sed conueniatur, non debet dici dilecta in Christo filia, nec etiā in conquestibus. Dicitur etiam in actrice, dilecta in Christo filia ioanna dilecti filij Antonij &c. uxor. Et idem dicitur in parte administratore bonorum filij, & tutoribus, & curatoribus, dilectus filius A. dilecti filij B. genitor. In muliere appellata non dicitur, dilecta in Christo filia. In forma, sua nobis, in forma autem, humilibus, tam in appellante, quā appellato, quā etiam iudicibus semper dicitur, dilectus filius, & dilecta in Christo filia in formam querelam. In actore ponitur dilectus & dilecta, non in reis & conquestibus. In conclusion. ponitur, Ideoq; & alijs quo circa &c.

¶ Nota, quod in forma, sua nobis, non dantur expressa absolutio ad cautelam, & expressa commissio attentatum: in forma: humilibus, sic. Et in omnibus rescriptis iustitie ponitur clausula, quod si non ambo uel omnes, præterquā in rescripto in forma, humilibus, in quo ponitur, uos, uel duo, aut unus uestrum. Et huiusmodi clausula ponitur post clausulam, testes. Et si in rescripto nō ponitur clausula, testes, debet poni statim post conclusionem. Vide de ea c. prudentiam. de officio delega. &c. c. cum dilecti. de emptio. & uend. &c. sciscitatus. de rescrip. Et si excommunicatus impetrat absolutionem, non debet dici dilectus filius, sed sua nobis Antonius &c.

¶ Et cū cardinalis impetrat rescriptum, non dicitur sua nobis, uel significauit, uel conquestus est nobis, &

sic de alijs: Sed exposuit nobis dil. fil. noster. et. sancte Prædis.

¶ Et quando fit mentio de ordine Carmelitarum per constituti. Sixti. iij. poni debet, ordinis gloriosissima Dei genitricis semperq; uirginis Mariæ de monte carmeli, quam constitutionem quidam ex abbreviatoribus non obseruauerunt, à me autem fuit semper obseruata, ob honorem uirginis et antiquitatem ordinis Carmelitarum.

¶ In abbate, priore, sacrista, uel decano ecclesiæ, semper debet dici abbas, uel prior secularis, et collegiata ecclesiæ talis.

¶ Et nota, quòd in salutatione inter primum et secundum iudicem ponitur, inter secundum uerò et tertium ponitur, ac ut dilecto filio decano et succentori ac capifero ecclesiæ sanc. N.

¶ Et aduerte, quòd Cancellaria magnam uim facit in uerbis ut ppropiè ponatur, et sub certo ordine, ut innuit Collec. in c. dilectus. de cap. monach. et no. in c. uenerabiles. de confir. util. uel inutil. et. liij. reg. Cancell. et c. causam. de rescrip. Et quantum fieri potest non repetit uel conculcat uerba, nec sententiam, præsertim in decisiuis et dispositiuis.

¶ Vbi appellatur ab euitatione præiudicij, uel molestationis inferendi extraiudicialiter de facto admittitur appellatio, et ponitur clausula, uocatis, et taxantur minus literæ. Vide ad hoc not. in c. dilecti. de maior. et obe.

¶ Quando mandatur confirmari uel infirmari sententia lata super crimine, uel aliàs committitur, semper ponitur in conclusione, in his quæ pœnam sanguinis non contingunt.

contingunt. Vide not. in c. in archiepiscopatu. de rap. & in c. si ne cle. uel mona. lib. vj. & c. sententiam sanguinis. cod. titu. in antiquis. aliis non ualeret commissio, nisi ex certa sciētia. Vide Aut. de But. in c. que in ecclesiariū. de cōsti. Item quādo impetratur literæ p. canonicis Alema-
nie, uel Beguinabus, uel Cōfraternitatibus, aut Iesuatis seu alijs pijs Collegijs, uel cōgregationibus nō approba-
tis, Ponitur in fine ante datam, per hoc autem dictarum Canonissarum statutum non intendimus in aliquo ap-
probare, uel dictam confraternitatem non intendimus & c. pro quo stylo facit tex. in c. indemnitatibus. de elec. lib. vj. & in cle. accedentes. §. illas. de statu mo.

¶ Item nota, quòd appellato, nisi post terminum octo mensium, non dātur literæ in illa caussa appellationis, & sic de stylo praticatur hodie. c. oblata. uide Rot. in antiquis titu. de rescript. & consilio. cciiij. tamen olim non dabantur literæ appellato nisi confirmatoris. ut per Collec. in capitulo significantibus. de nouis operis nuna-
ciatione.

¶ Et nota, quòd si pars appellet à tarditate uel negli-
gentia iudicis, in expeditione causse solet dici, quòd an-
no & amplius iam elapso, in dicta caussa procedere non
curat loco & tempore congruis requisitis, aliās, nisi sit
lapsus annus, non solent dari, nisi Iudex expresse dene-
garet iustitiam ministrare, quia tunc non diceretur ali-
quid de anno. Vide Ioan. and. in c. dilecto. de appellatio-
nibus. & Abba. in c. ex parte. eo. tit. & in c. proposuisti.
de foro compe. & glo. c. ij. de appellatio. lib. vj. & c. nul-
lus. de iurepa. & in authen. ut differen. iudi. & c. ad au-
res. de simo. & Bartolus in l. Titia cūm nuberet Cayo.

Seyo. ff. de leg. & Bal. in l. fi. §. illud. de temp. appella. Et formam quinterni iustitie primum: in titu. de iudi. tenē. diu causam in suspenso. & Spec. ti. de appellatione, qui interpretatur illam primam formam, quando non est commissa caussa appellationis, quia tunc habet remedium desertionis. In ordinario autem nō dicitur aliquid de anno secundum stylum, sed dicitur diutius tenuit causam in suspenso, & tunc dantur tres mēses ad expedendum iuxta prædictam formam primam.

¶ Item dantur literæ in quibus conceditur adiunctus, propter suspicionem iudicum ab aduersario impetratorum, & si nondum est ad litis contestationem processum, ut in tertia & quarta forma supra alleg. ti. de mādatis quæ fiunt iudi. de quibus uide doc. in c. insinuante. de offi. deleg. & c. causam quæ. eo. ti. & causam quæ. de iudi. & Feder. in consil. Non autem ad solam allegationem suspitionis iudicis datur nouus iudex, cū habeat allegans remedium arbitrorum, uel collegarum, & multo minus quando recusatur executor in forma dignum, uel alijs huiusmodi qui non teneantur uocare partes, cū illi nō possint recusari. Vide nō. in c. cū uenissent. de iudi. per Ant. & c. nouit. & c. postremo. de appel. & Rot. eo. ti. de conces. præb. in nouis.

Clausula, testes, non solet apponi in aliquibus rescriptis, quæ sequuntur.

Super usuris, quādo impetratur cōtra clericos tantū, uel clericos & laicos simul, & nec in causis matrimonialibus, aut consanguinitatis, uel affinitatis, nec dotis accessorie, uide c. de prudentia. de dona. Inter uir.

& uxo.

Et uxo. nec super manuum iniectiōe, contra clericum
 Et laicum simul, uel contra clericum tantum, etiamsi di-
 catur super alijs rebus iniuriari conqueren. nec super
 crimine uel diffamation. eius, nec quando dicitur contra
 iuramentum super hoc prestitum temere ueniendo, nec
 cum in literis dicitur extra tenorem priuilegiarum uel
 indulgentiarum, nec in literis post iter arreptum, nec
 cum committitur causa iuxta priorum continentiam li-
 terarum, nec in literis preces Et mandata, Et cum olim,
 quæ dantur uolentibus ingredi religionem, nec quando
 dicitur in appellationis causa huiusmodi, nec quando
 petitur obseruatio sententiæ deserta appellatione, uel
 quia transiuit in rem iudicatam, nec ubi compellitur fer-
 re arbitrium arbiter, nec in literis super absolutione
 monachorum, nec quando dicitur de utroq; processu,
 nec in literis super defectu natalium, nec quando peti-
 tur absolutio ab excommunicato, qui concordauit cum
 parte, nec in literis cum secundum apostolum, quæ dan-
 tur ordinibus non habentibus beneficia, nec in cruce si-
 gnatis, Et quando denunciatur excommunicatus, uide
 in quinterno. ti. de excommunicatibus, alijs in literis,
 cum mandantur executori, relaxatio sententiæ excom-
 municationis lata contra formam c. sacro. de sen. excō.
 Et c. reprehensibilis. de appel. sed in executoria eius be-
 nē datur, nec in literis si tibi, de quibus uide in quinter-
 no ti. de restit. in inte. nec quando petitur confirmatio
 laudi, secus ubi petitur reuocatio. uide in quinterno. ti.
 de arbit. Et compositi, nec ubi de obedientia agitur, uel
 ubi subiectio, uel uisitatio denegatur, nec in literis con-
 tra indulta, nec in beneficio ad cuius collationem se quis
 per

per parentes literis obligauit, quia iam constat per literas, prout in multis superioribus, nec quando dicitur prout in literis inde confectis, nec in literis quod excommunicatum clericum recipiat ad diuina, nec quando littere bullantur cum serico, nec quando publicatis a testationibus testes quandoque admittuntur & appellatur. Super iniurijs non est stylus firmus, quidam dederunt, alij non, propter uerbum iniuria, quod trahitur etiam ad crimen.

¶ Et quando questio principalis est super crimine, aut aliqua materia, in qua non ponitur clausula, testes, si appellatio interponitur super grauamine per iudicem illato, non ponitur in rescripto clausula, testes, propter euentum cognitionis cause principalis, in c. ut debitus. de app. faciunt non, per Oldr. consil. cccxx.

¶ Clausula, legitimi impedimenti, & ex ratione est huiusmodi, de qua in quinterno ti. de presentationibus.

Sed dictus A. legitimo, ut asserit, impedimento contentus, non fuit appellationem huiusmodi infra tempus debitum prosecutus. Quare nobis humiliter supplicauit, ut lapsu dicti temporis non obstante sibi super hoc oportune providere paterna diligentia curaremus.

Quo circa.

&c.

¶ Sequuntur

❖ Sequuntur formæ conclusionum, quibus hodie vtitur Cancellaria in rescriptis mera iustitiæ. Nam in forma, humilibus, aliquid gratiæ concedit Vicecancellarius, siue Cancellaria in administratione iustitiæ circa commissionem iudicium de antiqua consuetudine, ne partes expectando signaturam, quam omnino haberent, vexarētur, expensis & dispendio moræ, quod maximè debet evitari tam in Rota, quàm in Cancellaria.

vt in conclu. Rot.

ccccclvii.

CONCLUSIO communis in conquestibus & quærelis, & quomodo appellatur ab interlocutoria uel grauamine. Vocatis, qui fuerint euocandi, & auditis hincinde prepositis, quod iustum uel canonicum in matrimoniis fuerit, appellati re. decernas facien. quod decreueris per censuram ecclesiasticam firmiter obseruari. In causa spoliij dicitur, & dicto tali, sicut iustum fuerit, restituto.

¶ Nota, quod in conquestibus contra uniuersitatem, officia

officialem, siue dominum alicuius terre postuerbum, obseruari, dices prouisione in uniuersitatē prædictam, uel in terram dicti officialis, uel comitis, excommunicationis uel interdicti sententiam proferas, nisi à nobis super hoc mandatum receperis speciale, nisi impetretur super usuris, uel iniectioe manuum uiolenta in clericos, uel caussæ matrimoniali.

¶ Appellatio ab unica diffinitiuā in caussa matrimoniali. Mandan. quatenus de sententia huiusmodi legitime cognoscens, quod canonicum fuerit appellanti reo decernas, facien. &c.

¶ Appellatio à duabus diffinitiuis non matrimonialibus in qua secunda confirmat primam. Mandan. quatenus in causa ultimæ appellationis huiusmodi legitime procedens, dictam posteriorem sententiam confirmare uel infirmare app.re.curetis, prout de iure fuerit faciendum.

¶ Appellatio à secunda sententia cōfirmatoria primæ, in causa matrimoniali. Mandan. quatenus de ultima sententia huiusmodi cognoscēs legitime, quod canonicum fuerit ap.re.decernas facien. &c.

¶ Vbi sunt contrariæ sententiæ diffinitiuæ, & appellatur ab ultima, etiamsi sint duæ consequenter late pro uno. Mādamus &c. de utroq; processu cognoscens, legitime, illum ex eis quem ritē factum fore repperis, autoritate postea ap.re.approbes, reliquo sicut iustum fuerit reprobato.

¶ Vbi sunt cōtrariæ sententiæ in caussa matrimoniali. Mandan. quatenus de utroq; processu cognoscens legitime, quod canonicum fuerit ap.re. &c. facien. &c.

¶ Quando

¶ Quando mortuo iudice qui cognoscebat de causa committitur alijs. Quocirca quatenus uocatis qui fuerint euocandi, & causa ipsa in statu debito per uos re sumpta, illam ulterius audiat, & quod iustum fuerit appare. decernatis, facientes quod decernetis. &c.

Commissio admissionis, cessionis bonorum, pro clerico excommunicato, qui est paratus satisfacere quamprimum peruenerit ad pinguiorem fortunam.

Quo circa &c. si est ita, uocatis creditoribus prefatis, & alijs qui fuerint euocandi, receptaq; per uos ab eodem cessione bonorum predictorum, nec non idonea cautione, ut si ad pinguiorem fortunam peruenerit debita persoluet, sententiam predictam relaxare procuretis, prout de iure fuerit faciendum. & uide c. odoardus. de solu. & c. peruenit. de fideius. super monasterio grauato onere debitorum. uide formam in quinterno ti. de usuris.

Quomodo petitur obseruari sententia interlocutoria, à qua nulliter fuit appellatum, vel quia deserta fuit & committitur eisdem iudicibus.

Quo circa &c. uocatis &c. si uobis de nullitate siue desertione appellationis huiusmodi legitime constiterit, contra predictum Io. ad ulterio

ra procedatis, iuxta ipsam formam & continentiam litterarum. Olim huiusmodi litteræ etiam committebantur alijs sub forma, ut postquam cognouissent de nullitate uel desertione remitteret causam prioribus iudicibus, uide no. in c. ad hæc. el. primo & c. ex ratione. de appel. Et de uerbis continentiam, & tenorem in formam, & huiusmodi. uide no. in c. si cum. & c. si apostolica. de præb. li. vj. & c. significat. de appel. & c. quia. v. de iudi. & in multis alijs iuribus.

Quomodo petitur observatio sententiæ diffinitivæ, & excommunicationis.

QUOCIRCA & c. si est ita diffinitivam sicut ritè excommunicationis sicut rationabiliter prolata sunt, sententias huiusmodi faciat autoritate nostra, usq; ad satisfactionem condignam inuiolabiliter observari. uide gloss. & doc. in c. quoniam abbas. de offic. delega. & Spec. tit. de remissionibus.

¶ Conclusio absolutionis ab excommunicato, qui est paratus satisfacere de consensu partis & parere iudicato, & literis.

¶ Quocirca & c. Mandan. quatenus si est ita prædictum. P. postquam literis ipsis legitimè paruerit cum effectu, & ad hoc dicti. S. consensus expressus accesserit ab eadem sententia, & alijs censuris per eum occasione præmissurum incurfis, hac uice duntaxat autoritate nostra absoluitis in forma ecclesiæ consueta, & iniungatis ei pro modo culpæ pœnitentiam salutarem, & alia quæ de iure fuerint iniungenda. Et si iniuriatus ex non rationabili causa reniteretur absolutioni. uide no. per

Hosti,

Hosti.in summa.de pœni.

Conclusio pro excommunicato ratione contumatiæ, qui est paratus parere.

QUO CIRCA &c. E. si hoc legitimè petierit, recēpta tamen prius ab eo cautione idonea super eo, quo excommunicatus habetur, ab excommunicationis sententiæ huiusmodi de ipsius domini consensu hac uice duntaxat absoluitis in forma ecclesiæ consueta, iniungatisq; ei pro modo culpæ poenitentiam salutarem, & alia &c. uide de his absolutiōibus, an sint pro contumatiæ, an pro offensa in c. qua fronte. de appel. &c. ex parte. de uer. signi. el. primo. &c. uenerabilibus. de sen. excom. li. vj. & glo. in c. ex literis. de offi. delega. & Spec. ti. de contu. quando uerò committitur absolutio super iniectione manuum, tunc ponitur præstatio iuramenti, quòd deinceps talia non committet &c. & idem fit in uiolatoribus ecclesiasticæ libertatis, & alijs huiusmodi. uide in c. ex timore. de senten. excom.

¶ **O**bservatio sententiæ, quæ per desertionem transiit in rem iudicatam, cum taxatione expensarum. Mandan. quatenus si uocatis qui fuerint euocandi, uobis de desertione, appellationibus huiusmodi legitimè constiterit, sententiam prædictam sicut ritè prolata est, faciatis auctoritate nostra app. re. firmiter obseruari, & expensas prouida moderatione taxare curetis, & si taxationem ipsam per uos fieri contingerit, faciatis idem. B. per censuram ecclesiasticam, appellatione cessante, de expensis ipsis debitam satisfactionem impendi. Iste stylus super uocation. uidetur consonare cum opi. Bar. in l. j. ff. nil

noua: appel. pen. & Bal. in l. eos. C. de appel. Satis probat tex. in l. ij. uersus fi. C. de temp. appel. & uide canonicas recentiores in c. ex ratione. de appel. post Inno. But. & Imo. contrarium tenentes.

Quando excommunicatus petit absolutio-
nem, & relaxationem interdicti.

QUO CIRCA & c. uocatis, qui fuerint euocandi, si uobis constiterit dictum B. eidem G. de premissis satisfecisse, predictum B. hac uice duntaxat autoritate nostra absoluatis, in forma & c. salutare & interdictum huiusmodi relaxetis.

Conclusio quando petitur obseruatio laudi siue arbitrij, à quo nõ fuit intra tempus debitum declaratũ, nec acceptatum.

MANDAMVS, quatenus dictum arbitriũ, sicut iussu latum est, faciatis per pœnam in compromisso huiusmodi appositam autoritate nostra ap. re. firmiter obseruari. uide doct. in c. quinta uallis. de iure iur. & C. de arbi. l. pen.

Obseruatio sententiæ, quæ transiuit in rem iudi.

QUO CIRCA & c. uocatis dicto tali, & alijs qui fuerint euocandi, si uobis de re iudicata huiusmodi legitime constiterit, sententiam predictam sicut ritè probata est faciatis, autoritate nostra firmiter obseruari. uide quæ habentur in c. ea quæ. de re iudi. Et hæc forma quo ad uocationem & citationem, con-
sonat

sonat opi. gl. l. ij. C. de inof. test. & Cy. in l. ab executore. C. quorū app. nō recip. de quō per Inno. in c. ex rōne. de appel. & c. cum sup. de re iud. & Bar. in l. diuo pio. §. in uēditiōe. ff. de re iur. In causis aut matrimonialibus, quīs quoq ad aliquos effectus trāseāt in rē iudicatā, ut in c. dilecte. & sua nobis. de appel. per doct. tamē Cācellaria nō solet dare executionem, siue obseruationē sub prādicta forma, sed quādo petitur dat simpliciter clausulam, uocatis & c. In snā aut super separatiōe thori, benē datur obseruatio: licet lo. an. & quidā alij doc. uideātur aliud sentire in c. ex literis. de diuor. & c. lator de sen. & re iud.

Si non obstante lapsu temporis cōmittatur Indicibus vt ad vltiora procedant.

QUOCIRCA & c. Mādā. quatenus si qd' de impedimēto hmōi proponitur, ueritate fulcitur, lapsu dicti tēporis nō obstāte & c. ulterius in causa ipsa, iuxta literarū prādictarū cōtinentiā & tenorē, procedatis. & uide Spec. ti. de remis. & no. in c. si eum. de prāben. li. vj. & in c. exhibita. de iudi. per lo. an.

¶ His formis Cācellaria utitur hodie in rescriptis iustitiæ, & in appellationibus, quāuis clausula, uocatis & c. sit communis & frequentissima in simplicibus cōquestibus, querelis, & quibusdam alijs rescriptis. Reliquæ autem formæ rescriptorum simplicium, in quibus ponuntur clausule speciales in cōclusiōibus eorū, et in quibus non fit mentio de appellatione, possunt colligi ex quinto Cancellariæ, super quibus hodie non est aliquid immutatum, uidelicet, in materia arbitrorum iniectionis manuum, usurarum, matrimoniorum, indebitarum

alienationum, neq; in quibusdam alijs, sed seruatur antiquus stylus Curie. Super reuocatorijs uero in causis appellationum non ponuntur hodie formæ, quæ habentur in libro reuocatariorum, et referuntur per Spec. tit. de appell. de officio. uersicu. ut autem. et in rub. de remis. sed plerumq; in illis exemplis Spe. ponitur clausula, uocatis, in conclusion. uel clausulis de quibus supra. Prædicta autem clausula, uocatis, quæ, ut dixi, ponitur creberime in simplicibus rescriptis, et in appellationibus à grauamine, uel interlocutorijs, ponitur etiam in casibus sequentibus, quando pars reclamat laudo uel arbitrio: et quando iudex uel pars post appellationem à grauamine uel interlocutoria procedit ad diffinitiuam, uel ad ulteriora temerè attentando, uel quando processus uel sententia petitur nulla decerni, et quādo sunt latæ duæ interlocutorie contrarie, nec tunc dicitur de utraq; et c. Et quando iudex, qui nullam habet iurisdictionem, de facto processit, uel quando remittitur causa per iudicem ad examen sedis apostolicæ, uel ad curiam, quod idem est, ut no. glo. in c. statutum. de præben. li. vj. et in similibus ponitur dicta clausula, uocatis.

¶ Et quia diuersa est conclusio in appellationibus, et diffinitiuâ, et interlocutoria, ponentur aliquæ remissiones, ostendentes quæ dicantur diffinitiuæ uel interlocutorie secundum doctrinas doc. et stylum, seu consuetudinem Cancellariæ.

¶ Impositio perpetui silentij est diffinitiuâ. Vide Bald. post Spec. tit. de sen. prolata. Sententia lata super articulis iuris, est interlocutoria. no. Bal. in c. sua nobis. de appell. et l. præses. de sent. et interlocu. iud. C.

¶ Sententia

¶ Sententia excommunicationis, suspensionis, uel interdicti, habetur pro interlocutoria, & ponitur de stylo clausula, uocatis. no. glo. ij. q. j. In summa. nec propriè debet appellari sententia. uide Archi. xviij. dis. c. si nec transit in rem iudicatam, quin possit semper agi per uiam querere, ut no. in c. sacro. de sen. excom.

¶ Confirmatio electionis absq; contradictore, non habetur pro sententia, & si fiat cum causæ cognitione per controuersiam. Contradictoris habetur pro diffinitiuâ, & ponitur clausula, in appellationis & c. uide Hosti. & doc. in c. constitutis. el. iij. de appel. & Io. an. in c. auaritie. de elec. lib. vj. & uide decis. Egid. de Bella. titu. de re iudi.

¶ Sententia, qua approbantur fideiussores, habetur pro interlocutoria, & ponitur clausula, uocatis & c. Vide Ludo. consi. lxxij. Præceptum iudicis factum in confessum de soluendo absq; termino ad respondendum, quare non debeat fieri præceptum, non est diffinitiuâ, uide Bar. in l. non fatetur. ff. de confess. uide Ang. in l. si debitori. ff. de iudi. Et an sententia qua pronunciatur a liquem esse absoluendum sit diffinitiuâ. uide do. meum Alex. in l. j. ff. de iurisdi. om. iu.

¶ Sententia quæ profertur in actione quod metus causa, & similibus propter pœnam, uel restitutionem habetur pro diffinitiuâ, & ponitur clausula, in appellationis. & c. uide doc. in c. j. quod met. cau. & Bart. in l. sine exceptione. §. hæc autem actio. ff. quod met. cau.

¶ Pronunciatio quod aliquis sit, uel nō sit legitimus procurator, uel tutor. & huiusmodi habetur p sententiâ interlocutoria, uide Bal. in l. ij. de epis. au. & c. ex parte de ap.

¶ Sententia super cessione bonorum habetur pro diffinitiva, & uide Dominos de ro. in duabus decis. & Egid. deci. cxcix.

¶ Sententia per quam pronuntiatur esse locum purgationi habet uim diffinitivæ, & ponitur clausula, uocatis & c. sed per quam mandatur purgatio est interlocutoria, & per quam diffinitur aliquid, nisi se purgauerit est diffinitiva, & ponitur clausula appellationis & c. uide doc. in c. cum. p. de purg. cano. & c. quod ad consultatorem. de re iudi.

¶ Sententia qua pronuntiatur aliquem non audiendum si lis contest. fuerit: habetur pro diffinitiva. uide doc. in l. diffamari, de inge. & man. C.

¶ Sententia super nullitate oblato super hoc libello habetur pro diffinitiva, alias secus. uide doc. in l. quod iussit. de re iudica. ff. & Bala. in. l. j. de fer. & Rota in duabus decis. lxxxvj. & cccxlj.

¶ Sententia qua aliquis absoluitur à contentis in libello, uel ab obseruatione iudicij habetur pro interlocutoria habente uim diffinitivæ, & ponitur clausula, uocatis. & c. uide doc. in l. titia. de accu. & Bal. in l. ij. de epi. au. & Ang. in consi.

¶ Sententia quæ imponit alicui silentium ex lapsu dilationis est interlocutoria, & datur clausula, uocatis & c. uide Bal. in addi. Spec. de dila.

¶ Sententia super alimentis nisi agatur incidenter, est diffinitiva. uide doc. in l. si quis à liberis. §. si quis. de li. agno. ff.

¶ Sententia super æstimatione. seu condemnatione eius habetur pro diffinitiva, uide in l. uinum. si ecr. pe. ff. & Bal. in. l. fideicom. lib. C.

¶ Sententia.

¶ Sententia super possessorio lite contestata in eo est diffinitiva, & ponitur clausula, in appellationis & c. uide Bal. in l. ij. de epi. aud. & uide doc. in l. quod iussit. de re iudi. & c. consuluit. de offi. deleg.

¶ Pronunciatio super compromittendo, uel nō, est interlocutoria habens uim diffinitivæ, uide Bald. in l. ij. si quacumq; præ. po. C.

¶ Sententia quæ fertur super reuocatione attentatorum habet uim diffinitivæ, & in ea ponitur clausula, uocatis & c. uide glo. in c. non solum. de appel. li. vj. & Rot. de cis. lxxx.

¶ Reuocatio inhibitionis, uel inhibitoria, quæ sit per iudicem ad quem est interlocutoria, uide Fed. in consil. & doc. in c. cum teneamur. de ap.

¶ Sententia super executione instrumenti, uel sententiæ est interlocutoria, uide Ange. in l. ab executore. ff. de appel. & Bald. in l. ab executore, quorum appella. non reci.

¶ Sententia super liquidatione instrumenti, uel sententiæ est interlocutoria, uide Bal. in l. si. C. de sent. quæ sine cer. quanti.

¶ Sententia super probatione admittenda, uel non, habetur pro interlocutoria, uide doc. in c. significantibus. de no. ope. nunt.

¶ Sententia, qua decernitur ueniendum esse ad primum uel secundum decretum, est interlocutoria. Bal. in l. per hanc. C. de tempo. appella. & ipsa decreti impositio est etiā interlocutoria: uide Fed. in cōsi. & no. in c. j. de dila.

¶ Sententia super taxatione expēsarū, uel expē. facta simul, uel cū principali diffinitiva, est diffinitiva seu pars

eius, sed lata ante diffinitiuam est interlocutoria. uide Ang. in l. 1. ff. de usur.

¶ Sententia super uerbis privilegiorum, lite super hoc contestata, est diffinitua, aliàs est interlocutoria: uide doc. in c. olim. de priuil. & in c. ueniens. de uerbo. signi.

¶ Sententia, qua pronunciatur appellationem esse desertam, est interlocutoria, & in ea ponitur clausula, uocatis, quàmuis habeat uim diffinituæ, uide Bal. in l. ij. de epi. audi. & decisi. Rot.

¶ Sententia, qua prouunciatur fuisse benè appellatum, uel laudatum, est diffinitiu, sed si pronuncietur male, appellatum habetur pro diffinitua respectu iudicis, & in ea ponitur clausula, uocatis, & c. uide doc. in l. si. C. commu. deleg. & Pau. de ca. consi. xxvj.

¶ Sententia super potentia appellandi, habet uim diffinituæ, & in ea ponitur clausula, uocatis, & c. uide Bal. C. ne liceat tertio prouo. & decisi. Ro. lxxxij.

¶ Sententia, qua pronunciatur esse probatum, uel non, est interlocutoria. Bal. in l. ante. C. quo. ap. non reci.

¶ Sententia super recusatione, est interlocutoria: uide Archi. in c. iudex. de offi. deleg. lib. vj.

¶ Sententia quæ fertur super processu causæ, si agatur principaliter de ualiditate, uel inualiditate eius, est diffinitua, aliàs non: uide Bal. in rub. ne liceat tertio prouo. & in l. si præs. C. quomodo, & quando iud. & Collec. in c. quod ad consultationem. de re iudi.

¶ Sententia, qua pronunciatur instantiam esse peremptam, est interlocutoria: uide Bal. in l. si. C. si tutor, uel curator mor. fue.

¶ Sententia super quibuscunq; exceptionibus, est interlocutoria,

terlocutoria, & si committatur causa huiusmodi appellationis, ponitur clausula, uocatis & c. uide c. si. de app. lib. vi. & glo. in cle. si. eo. ti. & Bal. in li. de sen. experi. recidatio apostolorum dicitur etiam interlocutoria, & publicatio attestacionum, & pronuntiatio, quod testibus ad futuram memoriam examinatis credatur, uide Bal. in addi. Spec. de appel. & in l. publicati. C. de testa. & in auct. si quis. C. de testi.

¶ Commissio examinationis testium facta alteri iudici, & declaratio super libello, sunt interlocutorie, uide Bal. in l. iudices. C. de fide instru. & in l. edita. C. de ed. & pronuntiatio, quod dos non sit liquida. idem in l. fin. C. de sen. quæ sine cer. quant. prof.

¶ Pronuntiatio super incompetencia iudicis, est interlocutoria: uide glo. in auct. habita, ne fil. pro patre.

¶ Sententia lata super appel. interlocutoria, etiã est interlocutoria, & de stylo ponitur hodie clausula, uocatis: uide Bal. in auct. hodie. C. de iur. cal. & Bar. in consi.

¶ Sententia per quam ponitur silentium accusatori, dicitur interlocutoria. in l. si. de sent. ex peri. reci.

¶ Deputatio loci, uel tribunalis, per iudicem, dicitur interlocutoria, uide Bal. in c. de prohi. feud. alie.

¶ Sententia super etate uel super inquisitione, est interlocutoria: uide Bald. in l. si. C. si minor. dixerit. & l. etiam. C. de fur.

¶ Quando iudex procedit ad ulteriora, reiectis tacite exceptionibus, est interlocutoria, & ponitur de stylo clausula, uocatis. uide Spec. ti. de appel.

¶ Sententia, qua pronuntiatur super syndicatu, quia pronuntiatur non esse probatum, & de restituendo in

integrū, ē iter locutoria. uide Bal. l. cū iudex. C. de sen. et in addi. Spec. de syndico. et l. fi. C. de sen. q. sine cer. quā.
 ¶ Repulsio presentati, non seruato ordine iudiciario in cognoscēdo, nō dicitur diffinitua sentētia, sed potius decretū approbatoriū uel admissoriū, et idē dic in similibus pñūciationibus super admissiōe uel nō admissiōe ad aliquē magistratū uel officiū, et ponitur clausula, uocatis et c. uide Inn. in c. cōstitutus. de ap. et Oldra. consi. xvij. et l. hi qui. C. de ap. et ibi doc. maximē Gallicanos.
 ¶ Si appellat à spoliatiōe, seu priuatiōe pp nō residētia, pōit clausula, uocatis. doc. de cle. nō resi. et Old. cōs. 195.
 ¶ Et generaliter aduerte, quōd omni casu, quo proceditur super aliquo articulo oblato libello super eo et non incidenter, dicitur sententia diffinitua, et ponitur clausula, in appellatiōis et c. aliās in dubijs ponitur clausula, uocatis et c. uide ad hoc Bar. in l. j. §. si. de preto. sti.

Sūma doctrinalis collecta ex formis antiquis Cancellariæ, et iuribus, et dictis doctorum, ad quem debeat uel possit appellari omisso medio uel gradatim.

Apapā appellari potest omisso medio. ij. q. vj. ad Rom. a. cū alijs iuribus. Fallit qñ delegatus papæ, subdelegat causam alteri nō in totum. c. super questione. §. porro. de offi. deleg. et c. si delegatus. de offi. deleg. li. vj. et talis appellatio est nulla, quādo fuit oppositum per partem. ut per Archi. in c. si deleg. et in tali casu, si iudex subdelegatus deferret appellationi, deuolueretur ad papā, nec posset delegatus reuocare, etiam si subdelegasset cū clausula, donec duxerit reuocandū.

Lap. in

Lap. in d. c. si delegatus. & uide Ro. iij. uel antiquo ti. de
 appel. Si uero delegatus subdeleget in totum, tenetur ap-
 pellare ad papam, & non ad delegantem, ut d. §. porro.
 Item in duobus, uel pluribus delegatis à papa, si unus cō-
 mittit alteri, uel alicui tertio, etiam non in totum debe-
 bit tunc appellari ad Papam, omisso medio. gl. in d. c. su-
 per questionum. & si duo. de offi. deleg. li. vj. & doc. ibi.
 licet Rot. ti. de offi. deleg. in nouis, uidetur dicere, quòd
 possit, nō quòd debeat. Alius casus est in c. si subdelega-
 to. de offic. delega. libro. vj. Et à subdelegato, uel delega-
 to alterius quàm papæ, potest appellari omisso delega-
 te ad papam. doc. in d. §. porro. & in c. cū Bertoldus. in
 fi. & à delegato Episcopi potest appellari ad legatū. ut
 in c. cū uenissent. de eo qui mitti in pos. & doc. in c. di-
 lecti. de appel. sed in subdelegato delegati ad uniuerſita-
 tem causarum fit differentia, an in totum uel non, ut in
 c. dilecti. per doc. & c. cum causam, de appel. Et à delega-
 to Episcopi ad eius uicarium ualet appellatio secundum
 Rot. sed non à uicario, ad Episcopū etiam si Episcopus
 delegaret. c. ij. de cons. lib. vj. ab officiali foraneo sine ui-
 cario speciali appellari debet ad Episcopum, nō ad Ar-
 chiepiscopū, nisi appellaretur ad papā. uide doc. in c. ij.
 & cle. ij. de rescri. Et à delegato officialis foranci appel-
 lari debet ad eū. nō ad Episcopū. uide gl. in d. cle. à sentē-
 tia delegati, à uicario Episcopi uel prælati subditi Epi-
 scopo, pōt appellari ad Episcopum uel uicariū eius, uel
 Archiepiscopū, uel papā. uide gl. & doc. in dictis locis.
 & Rot. & à subdito Episcopi ad uicariū eius. & ipsum
 Episcopū uel Papā. Et si sunt duo delegati à sede aposto-
 lica, & unus cōmittit in totū uices suas, collega uero cō-
 mittit

mittit alteri, sed non in totum, appellatur ab istis ad Papam: per regulā Spec. & 10. an. in addi. tit. de appel. quod qualitercunq; permisceas delegatam & subdelegatam in totum cum subdelegatis in partem semper appellatur ad papam: ut no. in d. §. si uero. Et si appelletur à præiato subdito alicui Archidiacono, qui Archidiaconus est subiectus Episcopo, tunc poterit appellari ad Episcopum omisso medio: nam Archidiaconus non facit tunc gradum cum Episcopo, sed ambo concurrunt simul, ex eo quod Episcopus est ordinarius totius dioc. ad quem appellari potest. ut in c. Romana. §. j. & .xj. q. de persona poterit ergo appellari ad utrūq; & idem in omni casu, ubi iurisdictio mediata & immediata concurrunt simul: ut per doc. d. c. dilecto. Et quando Episcopus recusatur suspectus, & ipse delegat causam alteri, tunc à sententia talis delegati non appellatur ad Episcopum, sed ad archiepiscopū. glo. in c. si is cui. de offi. dele. li. vj. & uide doc. in c. si quis contra clericum. de for. cōpe. Et quando proximus in gradu non est catholicus, uel est excommunicatus aut suspensus, tunc posset appellari omisso medio. d. c. si is cui. & c. qui diligentia. de elec. Ad legatum papæ in tota eius delegatione potest appellari omisso medio, ut fieret ad papam. glo. in c. j. de offi. deleg. & d. c. Romana. & Spec. & legatus debet committere causas iuxta formam c. statutum. etiam si sit delegatus natus. Vide in d. c. in decis. Bella. de offi. dele. Et quando archiepiscopus litigat contra subditum Episcopi, & appellatur ad papam. 10. an. in c. Romana. & Ab. in c. dilecti. de appel. Et quando Episcopus litigat cum eius subdito, debent eligi arbitri. vj. q. j. si clericus

clericus. & ab eis appellari debet ad papam. glo. in c. ab arbitris. de offi. deleg. lib. vj.

¶ A sola citatione admittitur appellatio à cācellaria, si fiat narratio sub hac forma. Sua nobis &c. falso refertē D. præposito &c. quod idem L. quasdam pecuniarum summas tūc expressas &c. idem præpositus eundem L. in quem nullam iurisdictionem ordinariam, seu etiam delegatam habeat, ut infra certum tūc expressum terminum, sub certis etiam tunc expressis censuris &c. querelis dicti C. responsurus corā eo cōpareret, citari se cit: unde dictus L. sentiēs &c. appellauit &c. uide Spec. ti. de citatione. & Pau. ibi. & Collec. in c. j. de dila.

¶ A grauamine, uel sentētia lata à iudice seculari, etiā extra terras ecclesiæ, contra clericum de facto admittitur appellatio, & datur clausula, uocatis, &c.

¶ Quando quis citatur ad locum nō tutum, & appellatur, non dantur hodie literæ, nisi dicatur iudicem requisitum noluisse alium assignare securum, de quo per doc. in c. ex parte. de appel. Et in hoc stylus Cancellariæ fuit uariius, nisi ubi impetrās narrat locum notoriē fuisse non tutum. uide de his formam quinterni de iustitia ult. in tit. de mand. quæ si. iud. diu. tenen. caus. in suspes. & in tract. Martini de Ebulo. tit. de appel. & Anto. de bu. & Imo. in d. c. ex parte. & Ang. in quadam dispu. & Collec. qui refert hāc uarietatem Cancellariæ, in c. accedens. ut lit. non contest. Et etiam ab arētitudine dilationis notoriē nimis breui admittitur appellatio, & dantur literæ, aliās nō, nisi dicatur iudicem fuisse requisitum de competenti dilatione, & illam denegasse. uide ad hoc doc. in c. j. de dila. & Bar. in lij. de re iudi.

¶ Et.

¶ Et nota etiā, quòd super spolio beneficii, uel alterius rei prophane, nō solent dari literæ per Cancell. nisi spoliatus dicat aliquid de proprietate, hoc est, quòd tale beneficium canonicè sibi collatum affectus, aliquandiu tenuit & c. uel si esset res prophana, eam ad se spectare. uide Io. ganfre. in c. in literis. de rest. spo. qui meminit etiā huius styli.

¶ Et aduerte, quòd licet ubi est contrarietas doc. iudex erigendo unam opinionem excusetur, tamē Cancellaria non solet dare literas pro appellante ubi sunt contrarie opi. notabilium doc. an illud sit grauamē, uel non, ne papa grauamen iustum fuisse, & alteram ex opinionibus approbare uideatur, per no. per Abb. anti. & alios in c. Romana. §. quod si obijciatur. de appel. lib. vj. & per recentiores in c. dilectus. el. secunda. de rescrip. & per infra no. & decis. Bellame.

¶ Nec solet multo fortius Cancellaria concedere declarationes super casibus, in quibus celebres doct. diuersa opinati sunt, & præsertim in sacramentalibus, uel concernentibus peccatum: ut not. per doc. Gallic. in c. uir. de sec. nup. nisi per cōtinuatam, & antiquam cōsuetudinē, & interpretationem Cancellariæ, fuisset una ex illis opinionibus acceptata, & firmata: ut in l. minime. ff. de legi. & ad hoc Rot. de fil. presby. in nouis. & si de hoc nō constat in dubijs, abstinet. Vide ad hoc Io. Ganfre. in c. finem litibus. de dolo, & contu. & alios doc. Gallic. & præsertim Io. de Censel. in c. accedens. ut li. non contest. & Abb. anti. in c. consulti. de regu. facit gl. in cle. dudū. de sepul. & c. de. astanda. de cōces. præb. li. vj. & no. in §. si. insti. de satisfd. tunc ergo stylus Cancell. facit ius quomodo

modo est tali antiquitate approbatus, de cuius contrario non extat memoria hominum, & fuit continuè ob-
servatus. Secus ergo quando stylus non est antiquus,
nec constans, & tenax, sed uarius, & non firmatus: ut
probatur in l. si. C. quæ sit long. consue. & ibi per doct.
Gallic. & Bal. in recolec. cum equipararetur ibi stylus
Curie consuetudini antiquitus observata, & uerbū an-
tiquitus innuit non extare memoriam hominum de con-
trario: ut no. glo. qui. feu. dar. pos. in prin. & no. in c. ad
audientiam. de reb. eccle. non alie. & facit l. si. ubi haec
nus. C. de iniur. facit ad hoc quod no. Collecta. in c. ex in-
sinuatione. de rescrip.

¶ A monitione & mandato ex abrupto per iudicem
factis, admittit Cancellaria appellationem, & dat literas
super ea, etiam si non dicatur fuisse requisitum iudicem
de reuocatione mandati, & hoc quando iudex non adi-
cit terminum ad implendum mandatum, apposit tamē
pœnam: sed si non esset apposita pœna per iudicem, uel
esset apposita cum adiectione termini, non darentur li-
teræ super appellatione. Vide ad hoc doct. in c. cum sit.
de appel. & Collec. in c. consuluit. eo. tit. & Inno. in c.
cum cessante.

¶ Appellationem extraiudicalem à futuro grauamine,
à iudice ex coniecturis inferendo, non admittit Cancel-
laria: ut not. Collec. in c. de priore. de appel. Vide no. in
c. cordi. eo. ti. lib. vj. & in c. bone. à parte autem admitti-
tur, iuxta l. diffamari. super iactatione. Vide Innoc. in c.
causam. qui fil. In iudicio autem, an admittatur appella-
tio cōditionalis à grauamine inferendo, uide no. in c. si-
gnificauerunt. de test.

¶ Si clericus, qui traxit laicum coram iudice ecclesiastico, non asserat illum fuisse competentem ratione consuetudinis, aut quia causa forum ecclesiasticum concernebat, uel aliis, & appelletur à sententia illius, negabatur olim literæ per Cancellariam, attento malo initio, & iniusta citatione. hodie dantur ratione tacite pro-rogationis, si ille iudex erat ordinarius clerici. Vide ad hoc l. episcopale. de epi. audi. & Collec. in c. dilecti. de appel.

¶ Baptizatus fuit infans in domo per necessitatem, deinde in ecclesia iterum baptizatus solemniter, præcedente cathacismo, tenuerunt aliqui infantem in solemnibus baptismis, cum dubitaretur, an esset contracta paternitas saltem ratione cathacismi in solemnibus baptismis facti, & peteretur super hoc declaratoria sub plumbo à Cancellaria, uidelicet, nullam paternitatem fuisse contractam ab his, qui in solemnibus baptismis infantem tenuerunt, fuit data per me de consilio peritissimi uiri domini Nicolai de Castello, & aliorum dominorum de Parco, accedente etiam consilio Reuerendi atq; optimi patris, & consumate doctrinæ uiri domini Ioan. andr. Episcopi Alexandrini, quamuis R. P. D. Fely. Auditor Rotæ, uir plurimæ lectionis, & splendide ac opulente doctrinæ, esset in contraria opinione dicens, propter prædictum cathacismum, & alias solemnitates in primo baptismis omisissas, quæ postea retrahuntur, fuisse contractam paternitatem, per no. in c. peruenit. cum gl. xxx. q. i. & q. iiii. si quis. & quia finguntur tunc fuisse facta, ad quod c. sicut. de conse. dist. iiii. uide materiam gloss. lxxviii. dist. 8. quod uero, & capit. ij. de apost.

apost. & Lap. in c. ij. de cog. sp. li. vj. & no. in d. c. peruenit. Nec defuit quidam ex doctoribus, qui diceret materiam de contractione compaternitatis propter catholicismum non habere locum, quando consecutiue, & absque magno intervallo baptismus subsequitur catholicismum cum eisdem compatribus & commatribus, ut fit hodie in infantibus, sed habuisse locum olim in adultis, qui ueniebant ad baptismum postquam aliquo tempore prius fuerant cathecumini cum alijs compatribus. & ita intelligebat prefatus doc. d. c. peruenerit. & facit pro eodem in cathecismo. de conse. dist. iij. cum multis alijs. Facit tamen contra d. c. si quis, quod loquitur in infante, hodie autem non solent esse diuersi compatres siue patri- ni in cathecismo & baptismo, ut uolebant iura antiqua. uide Host. in summa, de hac materia. Quantum autem ad casum nostrum, mihi uisum fuit debere dari declaratoriam maxime propter d. c. in uer. preceedit, quod indicat ita demum contrahi compaternitatem, si procedat quod hic non fuit: quia longo post tempore secutum est. Et si dicatur, precessit saltem istud secundum solemne. dico quod non precessit baptismum uerum: quia istud secundum baptismum, quamuis solenne, nihil fuit, cum non debeat reiterari: ut. C. ne sanc. bap. reiter. & si replicetur retrahitur. Etiam hoc non inuenio in iure, quod habeat locum retractio in hoc, maxime cum non sit necessaria, nunc post perfectum actum, qui actus non indiget illis adminiculis nisi suo tempore fiant. Hic uero fiunt tempore quo non est necesse quod fiant, quia iam erat perfectus baptismus per sua essentialia factus. c. f. de sacra. non iter. & de cōs. dist. iij. in multis canonibus. facit etiam d. c. ij. de

apost. & illud quod recedit à tempore debito, recedit à forma l. qui Ro. §. augerius. l. bonorum. ff. rem rat. hab. ff. de accusat. tu. l. scire. §. consequens. fictio etiam non habeat locum, per no. per Bar. in l. si quis pro emptore. ff. de usur. cum extrema non sint habilia. & no. per glo. in l. si ego. de neg. gest. faciunt etiā no. in c. non præstat. de re iudi. li. vj. & per Oldr. clxvij. consil. præsertim in spiritualibus. ad hoc. xxxv. q. ix. & no. per Archi. in c. j. de uoto. lib. vj.

¶ Cum queretur de iniquitate arbitri, qui arbiter non solum declarauerat debitum esse, sed etiā adiecerat tempus solutioni fiendæ, non fuerunt datæ literæ. Vide tex. in l. seruos. de manu. testa. & formam.

¶ Si iudex secularis cõdemnet clericum in caussa reali, dantur literæ per Cancellariam super nullitate, contra opinio. Gallie. uide doc. in c. qualiter. de iudi.

¶ Cum appellatum fuisset, quia iudex non compulerat syndicum uniuersitatis ad satisfidandum de iudicato soluendo, fuerunt negatæ literæ. uide doc. Insti. de satisda. §. sin autem, & formam.

¶ Vbi in rescripto fit mentio de cessione, donatiõe, uel alienatione minoris, & huiusmodi, semper ponitur, quòd prædicta sint facta ritè.

¶ Cancellaria indistinctè cogit arbitratores ad laudandum, seu arbitrandum postquam susceperint onus. Vide in quinterno iustitiæ. ti. de reuocatio. compositio. & ti. de ar. nec fit differentia, an sit appositæ poena uel nō. de quo in c. quinta uallis. per doc. de iureiuran.

¶ Et notatur, quòd literæ in forma, significauit, minus taxantur per Cancellariam pro clericis, quàm pro laicis:
& ita

Et ita debet fieri in alijs, ar. l. cū clericis. C. de epi. et cle.

¶ Citatio per edictū bene datur per Cancellariam absq; signatura in rescripto in forma, humilibus: sed absolutio ad cautelam in excommunicatione à iure non datur.

¶ Cancellaria indistinctè dat relaxationem iuramenti super omni contractu, in quo quis narret se enormiter fuisse lesū, propter præsumptionem doli aduersarij, et peccati, uel temeritatis iurantis, ubi est conscia, aut si non sit conscia datur relaxatio, quia non uidetur cogitatum de dolo etiam re ipsa per iurantem.

¶ De uerbo, curare aliquid fieri, quod ponitur sepe in rescripto significauit, quid significet, uide Pau. in c. generali. de elec. lib. vj. et no. in c. hac cōstitutione. de offi. deleg. r. li. et de uerbo, inducere, uide eod. tit. de elec. c. sciant cuncti. de uerbo autem, instigare et sollicitare, uide Bal. Ang. et Imol. in l. quid ergo. §. pe. de leg. et de uerbo, per omnia, uide in d. c. hac constitutione. quia nihil adaptabile excludit.

¶ Etiam si fuerit iuratum per partes stare laudo, nihilo minus super iniquitate eius et reductiōe, ad arbitrium boni uiri dantur literæ per Cancellariam, cū non obstātia iuramenti. Vide in quinterno iustitiæ tit. de arbi. in iij. forma. et Spec. e. ti. et Inn. et alios in c. quintaualis. et c. ueniens. de iureiur. sed cū ista reductio peteretur à Cancellaria inter laicos et arbitro laico, fuit dubitatum an possit dari, et fuit conclusum quòd sic, cū sit uidendum primò, an iuramentum de stando laudo laici, obliget iurantem in eo, quod prætendit iniquè uel nulliter arbitratum, de quo non potest cognoscere, nisi iudex ecclesiasticus. Et satis uidetur hoc probari in d. c.

ueniens. & c. quinquaginta. & uide ibi Anto. de but. in xxxiiiij. & xxxviij. col. Vnde est notandum, quod ubi commissum est iuratum, ut communiter sunt, non poterit reduci ad arbitrium boni uiri, donec sit declaratum per iudicem ecclesiasticum, iuramentum non obstaré propter iniquitatem uel nullitatem laudi. Et uide eundem Anto. in c. cum sit. de for. compe. v. col. & c. dilecto. de appel. pen. col. & in c. si clericus. de for. compet. & Feder. in Consi.

¶ Impetrabat rescriptum quidam Panormitanus clericus coniugatus, super hypotheca cuiusdam nauis consistentis Neapoli, contra quendam alium Panormitanum, & petebat iudices in ciuitate Neapolitana. fuerunt ei negati per l. j. §. si quis de nauis. ff. de ui. & ui armata.

¶ Verbum, niti, uerificatur quando aliquid tentatur fieri uel incipit fieri, uel est iam factum contra id, quod est prohibitum fieri à lege uel ab homine. ut no. in c. ex eo. & c. certum. de re iud. lib. vj. & c. ij. de suppl. neg. prel. & c. cum contingat. de iure iu. & c. dudum. el. ij. de elec. & c. gratum. de postu. præ. Osius de elec. c. dilecti. & c. gemma. de spon. c. j. & c. clericis. de immu. eccle. li. vj. c. Ioannes. de cler. coniug. & c. quia nonnulli. de cler. non resi. cum multis alijs quæ not. pro rescriptis in forma, conquestus, in quibus Cancellaria sepe utitur hoc uerbo, nititur.

¶ Et de uerbo, nequiter, quo similiter Cancellaria utitur in rescripto in forma, significauit, pro occultis detestatoribus. uide in c. sedes. de rescrip. & c. à nobis. de apost. & c. ut inquisitionis. de hæret. lib. vj. & l. deinde. de liber. exhi. & l. bouem. §. mortis. de edic. ff. cum alijs. Et quid sit

quid sit propriè nequitia, & unde dicatur, uide beatum Augustinum in lib. de beata uita, post Varronem. Ouidius ait, Nequitia est, quæ te non sinit esse senem.

¶ De uerbis, dinoscitur, pertinere, & huiusmodi. uide no. in c. Cum uenerabilis. & de priui. & c. si. de offi. ord. li. vj. & c. quoniam. de immuni. eccle. lib. vj. & c. dilectis. de appel. & c. conquestus. de foro competen. & c. cum dilecta. de rescrip. & c. si. de pigno. & multis alijs ubi interdum est uerbum narratiuum, interdum dispositiuum, iuxta materiam in qua ponitur.

¶ Et nota quòd si aliquis impetret literas iustitiæ, in quibus faciat mentionē quòd obtinet duo incōpatibilia: nō sufficit quòd dicat illa se canonicè obtinere, sed est necesse de stylo, ut asserat se illa obtinere ex dispēsatione apost. quia illud uerbū, canonicè, est nimis prægnans, ut no. in c. dudū. el. ij. de elec. & c. ordinarij. §. certū. de offi. ordi. li. vj. & c. cū singula. de præben. li. vj. & solet referri tantū ad potestatem conferentis, non autem ad habilitatem recipientis, ut not. ibi per Spec. ti. de dispen. §. uindendum. uer. sed nunquid nocet. & Pau. in c. non potest. de preben. li. vj. Et idem fit de stylo, quando aliquis impetrat rescriptum super aliquo, quod dicit se canonicè uel legitime obtinere, cui ius commune resistit, necesse est eum exprimere consuetudinem, uel priuilegium, uel huiusmodi: ut in religiosis qui dicunt se exemptos, uel in rectore qui dicit legitime pertinere ad se iurisdictionem in certis clericis, uel in similibus, & nisi allegetur priuilegium uel consuetudo, non dabuntur literæ, etiam si uelit ut ponatur in eis uerbum, legitime uel canonicè. faciunt: quæ habentur in decis. Bella. decis. lxxv. & xviij.

Et no. in c. licet. de proba. Et in c. si. de resti. spo. li. vj. Et c. j. de prescrip. eo. lib. Et decis. cxvj. eiusdem Bellamcri. Et per Oldra. consi. cclxj. Et facit optime quod no. Inni. in c. ij. de dilat.

¶ Item aduerte, quod si pars petat rescriptum in forma, querelam, uel conquestus, uel dilectus, Et uelit in eo facere mentionem de sententia lata, uel appellatione, uel aliquo actu iudiciali, non datur ei litera in dicta forma. Vide no. in c. ex parte. de rescrip. sed bene dantur in extraiudicialibus grauaminibus in dicta forma, ubi non narratur appellatum, uel aliquis actus iudicialis. Sed si narratur appellatum, dantur tunc in forma, Sua nobis. Et idem fit in casibus in quibus non obstan. sententijs potest ueniri de nouo: nam tunc si petantur litera cum narratione literarum uel litis preterite Et iuste causse impetrandi, dabuntur in forma, Sua nobis. Et ita fit in matrimonialibus. faciunt ad hunc stylum no. in c. ex parte. de restit. spol. Et Bal. in l. deo nobis. de epis. Et cler. Et Lopus uidetur uelle, quod ualeat rescriptum in matrimonialibus absque mentione litis.

¶ Solet Cancellaria, si impetrans rescriptum hoc petat, committere causam nullitatis laudi, uel reductionis ad arbitrium boni uiri disiunctiue in eodem rescripto, pro quo stylo facit decis. Rot.

¶ Quando aliquis fuit presens interemptioni alicuius, Et petit declaratoria super irregularitate, inuenio fuisse datum sub hac forma. Et licet dictus L. in morte eiusdem P. minime aspirauerit, nec preceptum, consilium, auxilium, cooperationem, uel causam predicta morti presterit, nec alias in ea culpabilis existat, dubitat tamen, quia

quia presbyter est, se præmissorum occasione status, et fame, ac rerū suarū dispendijs affici, à suorumq; ordinū executione repelli indebite posse. Super quibus per nos opportunē sibi, puideri humiliter supplicauit. Quocirca fraternitati tuæ per apostolica scripta mādāmus, quatenus si uocatis, qui fuerint euocādi, et inquisita per te super præmissis diligētius ueritate, rē reppereris esse, p ut superius enarratur, auctoritate nostra nuncios prædictū presbyterū occasione præmissorum nullā incurrisse irregularitatis, et inhabilitatis, aut infamie maculā, siue notam, put iuxta casus huiusmodi successum fuerit de iure faciendū. Et hæc forma ita generalis est tutior, si cōcordat cum narratiua: nā materia irregularitatis in casu mutilationis uel homicidij circa particularia, habet multā difficultatē in recte declarando, ppter nō satis exactā theoricā doctorū in hac materia, et difficultatē cognoscēdi, culpā, et causam, remotas, uel ppinquas, seu cōsecutiuas ad actū, ex quo cōtrahitur irregularitas, maxime cū possit cōtrahi sine culpa. Quādo uerō datur interfectori, narratur hoc modo. Quōd cū L. P. præfato. C. uim inferēte, ex qua nisi illū ui repulisset, mortis periculū ineuitabiliter incurrisset idē. C. se defendēdo, et uim huiusmodi ui, cū moderamine tamē inculpate tutelæ, repellēdo, præfatū L. uulnerauit, unde idem L. expirauit. Et licet idem. C. minime operam dederit rei illicitæ, ex qua dictus L. ad inferendum eidem C. uim huiusmodi impulsus, aut prouocatus fuerit, nec aliās, quā, ut præmittitur, in eiusdem L. morte culpabilis sit, tamen dubitat et c. Et hæc formæ probantur per totum titulum de homicidijs. et de cleri. percus. et in c. quæ situm. de pœ.

nit, & remis. cum alijs iuribus. Et de uerbo repereris, uide decis. Rot. in antiquis. & Bella. & not. in c. dudum, de præs. per doc.

¶ Et pro accipiēte ordinē sacrū antequā esset doli capax, & postea uolēte contrahere matrimoniū, fuit data declaratoria per Cancellariam de cōsilio peritorum, & præsertim domini Alexandrini sub hac forma. Dilectus filius Augustinus &c proponi fecit coram nobis, quod alias eius genitor dū in humanis ageret, & certus prior desideran. eundem Augustinum ad sacros ordines promoueri, ipsum Augustinum impuberem, & minime doli capacem, & quid sacer ordo importaret inscium, per certum catholicum Antistitem ad subdiaconatus ordinē promoueri fecerunt. Et postmodum eodē eius genitore uita functo, præsatus Augu. impubes, & super hoc melius informatus, ad cōtinētiam se obligari nolens, super præmissis reclamauit, & priusquā ad pubertatē deuenit subdiaconatus ordinem huiusmodi ratū gratū habere, eoq; uti, ac ante pubertatē huiusmodi, & post cōtinētiam seruare nolle asseruit, prout etiā protestatus fuit. Quare pro parte eiusdē Augustini asserētis, se postquā doli capax effectus fuit, & ad pubertatē peruenit, ordinē subdiaconatus huiusmodi nunquā cōsensisse, nec eo uti uoluisse, sed matrimoniū cōtrahere, & patrē liberorum effici desiderare. nobis fuit humiliter supplicatum, ne fame suā dispēdiū patiatur, ut in præmissis ei opportunē, puidere de benignitate se. Apost. curaremus. Quocirca fraternitati tuæ per apost. scripta mandamus, quatenus sit inquisita per te super hoc diligētius ueritate, rē ipsam inueneris ita esse, prout superius enarratur, auctoritate

toritate nostra denuncies dictū August. præmissorū occasione ad seruandam continentiam nō teneri, alio non obstante canonico matrimonium huiusmodi contrahere liberè & licitè posse, prout iuxta casus huiusmodi successum fuerit de iure faciendum. Vide doct. in c. j. de cle. per sal. promo. & Cald. in consi. & non ponitur clausula, uocatis, de stylo in similibus, non apparente aperto interesse alterius, nec existente materia iudiciali, nec ueniunt uocandi qui non possunt cōtradicare cum effectu. ff. de fideicō. liber. l. ergo. §. illud. de re. iur. qui potest, ut probatur in noua & fin. forma. ti. de relig. in quinterno. Faciunt not. in c. dudum. de præsump. & de cætero, de re iudi. & reor tamen, quòd si quis uellet se plenè asscurare, non tantum quo ad famam & conscientiā, sed etiā quo ad bona & alia quæ possent concernere interesse uel præiudicium aliorum, ne in futurum molestaretur, esset fienda quedam uocatio generalis eorum, quorum interesse posset: iuxta no. in c. si. qui ma. ac. pos. & l. j. C. si minor ab hær. se absti. cum autoritate ibi posita. & in l. Titia. ff. de accus. & l. de etate. de minor. & l. decem. de uer. obli. & Ladmonendi. de iure iur. & c. si. de elec. & c. exhibita. de iud. cum multis alijs. Nec credo sic ordinatum teneri ad dicendum officium, cum non habeat executionem ordinis, aliàs quàm culpa sua, faciunt no. per glo. in c. si tibi. de præben. lib. vj.

¶ Pro eo autem, qui inuitus suscepit sacros ordines, seu coactus, data fuit etiam declaratoria per Cancellariam sub hac forma. Dilectus filius N. quòd olim eius genitor dum in humanis ageret, cupiens quòd idem Lad sacros ordines promoueretur, ipsum L aliquem ex ordinibus

huiusmodi suscipere renitentem, multis uerberibus & minis & aliis iusto metu ab eo ad id coactum & ad ordinem ipsum, ac continentiam obseruandam se nolentem obligare, per certum Antistitem ad subdiaconatus ordinem promoueri fecit, prefatusq; L. quàmprimum, metu huiusmodi cessante, commodè potuit super hoc reclamare, quare pro parte dicti L.asserentis se prædicti subdiaconatus ordini nunquàm liberè consensisse, nec illum postea gratum, aut ratum habuisse, nec ad eum promoueri, aut eo uti ullo unquàm tempore uoluisse nec uelle, sed matrimonium contrahere & patrem effici liberorum desiderare, nobis fuit humiliter supplicatum, ne famæ suæ dispendium patiatur, ei in præmissis oportune prouidere de benignitate sedis apostolicæ dignaremur. Quo circa &c, ut supra.

¶ Et nota, quòd testes, ad perpetuam rei memoriam, pro uolente se defendere in futurum, dantur per Cancellariâ sub hac forma. Dilecti filij Abbas & Conuen. &c. nobis humiliter supplicarunt, ut cum super concessionem quarundam decimarum canonicè eis facta, quas se à prima ipsius monasterij fundatione obtinere proponunt, aliqua non appareant publica instrumenta, & super eisdem decimis moueri sibi timeant in posterum ab aliquibus quæstionem, ne per defectum probationis ius suum deperire contingat, prouidere super hoc eidem monasterio paterna sollicitudine curaremus. Nos itaq; &c. Testes quos idem Abbas &c. super præmissis duxerint producendos, prudenter recipere, & diligenter examinare curetis, & ipsorum dicta redigi faciatis in publica monumenta, denunciâdo illis quorum interest, ut huiusmodi

modi testiū receptioni, si uelint, intersint, & super denunciatione sibi facta cōfici faciat publicam instrumentum. Vide de hac materia doc. in c. significauit. de test. & formam in ti. de test. & in quinterno iustitiæ.

¶ Forma autem pro testibus, de quorum morte, uel absentia timetur pro actore, iuxta. c. quoniam frequenter. & c. cum dilecti. de confir. util. uel inutil. dantur in hunc modum. Vener. frater noster C. Episcopus, nobis humiliter supplicauit, ut cum super castro diocēsis ad mensam capitularem & c. pertinente, nonnulli testes existāt de quorum morte uel diuturna absentia timeatur, & super eodem castro & eius pertinē. cum illorum detentoribus quāprimum possit capiat iudicialiter experiri, ne ueritas occultetur, & probationis copia fortuitis casibus subtrahatur, providere sibi super hoc de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinati & c. quatenus uocatis eidem detentoribus, & alijs qui fuerint euocandi, senes, & ualcudinarios, ac alios testes, de quibus ex aliqua rationabili causa timetur, quos idem Episcopus super præmissis duxerit producendos, prudenter recipere & diligenter examinare curetis, prout de iure fuerit faciendum. Testes autem præfatos si se gratia, odio & c.

¶ Si remittatur causa ad examen sedis apostolicæ per delegatū uel etiā ordinariū, & aliqua ex partibus uelit habere iudices super illa causa, petens, ut committatur in partibus, datur ei per Cācellariā indistincte, quāuis nō exprimatur causa remissionis. Et si à delegato fiat remissio, solitū fuit dici, quod causa in debito statu recepta, ad ulteriora procedat, iuxta priorem continentiam

tiam *literarum*. Si uerò ab ordinario, dicitur quòd *causa* in statu debito reasumpta quod iustum fuerit, ut apparet in formis antiquis. *Mar. de Ebu. de qua remissione*, uide no. in l. j. C. de relat. & in auth. in medio litis, non fieri *sacras iusiones*. §. si uerò. & c. *prudenciam. de offi. deleg.* & de offi. leg. licet & de testibus. cum olim. & in c. *intimasti. de appel.* Ego autem ut tutius agerem, & ne iudex, maximè ordinarius, temere remitteret causas, & grauarer partes in expen. posui semper in huiusmodi rescriptis clausulas, uocatis & c. quòd iustum fuerit, nihil dicens de assumptione causæ. per no. in d. auth. & l. ij. de *peda. iudi. C.* & l. ij. de *legi. C.* & c. cum *eterni. de re iudi.* & si diceretur pars consensisse, uidetur tacite, ex quo non appellauit tempore remissionis. Respondebitur, quòd potuit esse, quòd aliqua ex partibus, cuius interest non remitti, erat absens, & hæc ignorabat, & etiamsi non appellauit cōtradixit tamen, & in actis potuit constare de contradictione euidenter. Et sic tutius uidetur, ut cōmittatur simpliciter quod iustum fuerit, & includetur iustitia, uel iniquitas remissionis, antequàm cognoscatur de causâ principali. Faciunt no. per gl. & doc. *Gallie. in d. l. licet. de offi. leg.* quādo uerò de utriusq; partis consensu remitteretur, tunc haberet locum materia c. *unici. de lit. contest.* & ueniret ponenda clausula, uocatis & c. uide ad hanc materiam quandam decis. seu conclusionem *Bella.*

¶ Declaratoria super matrimonio cōtracto per uim, & publicæ honestatis iustitia. Dilecta in Christo & c. *Tua dioc. præponi facit coram nobis*, quòd olim ipsa cum *Barant. laico dictæ dioc. matrimonium per uerba*
de

de presenti cōtraxit, & ad hoc coacta per uim, & metum, qui cadere poterant in constantem, copula tamen carnali inter eos minimè subsecuta. postea uerò dicta dilecta, ui & metu huiusmodi cessantibus, quàmprimum potuit contra huiusmodi matrimonium, in quod nutu, signo, uel facto nunquam cōsensit expresse, reclamauit. & deinde cum Io. p. eiusdem B. fratre laico dictæ dioc. matrimonium per similia uerba contraxit, illudq; carnali copula consumauit, dubitat tamen se præmissorum occasione quominus cum præfato Io. in huiusmodi matrimonio licite remanere possit. Super quibus per nos sibi oportune provideri humiliter supplicauit. Quocirca & c. uocatis & c. & inquisita per te super præmissis diligentius ueritate, rem ipsam repereris ita, esse prout superius enarratur, dictum primum matrimonium inter B. & D. præfatos contractum, nullum, & secundum inter eosdem Io. & D. contractum, alio canonico non obstante, ualidum fuisse autoritate nostra denuncies, prout iuxta casus huiusmodi successum fuerit de iure faciendum & c.

Declaratio super secundo genere affinitatis.

DILECTVS fil. 14. B. laicus, & dil. fil. in Christo filia, eius in presentiarum uxor, coniuges proponi fecerunt coram nobis, quòd licet ipsi olim nullo eis canonico obstante impedimēto matrimonium inter se per uerba de presenti contraxissent, illudq; carnali copula consumassent: quia tamen certa prima Iacobi uxor, & certus Mariæ prædictorum primus maritus dum uiuerent

rent tertio consanguinitatis gradu inuicem coniuncti erant, dubitant prædicti coniuges indebite impediri, seu aliàs in eorum statu, & fama præmissorum occasione dispèdijs affici, super quibus per nos oportune eis prouideri humiliter supplicatur. Quocirca &c. Si uocatis, qui fuerint euocandi, & inquisita per te super præmissis diligentius ueritate, re ipsam repereris ita esse, prout superius enarratur, autoritate nostra nuncies matrimonium prædictum, alio non obstante canonico, ualidum fuisse, & esse, in illoq; eosdem coniuges licite remanere posse, prout iuxta casus huiusmodi successum fuerit, de iure faciendum. Dat.

Declaratoria super proponente seu uouente ingredi, & infra tempus exeunte, non tamen uouente perseverare.

D I L. fil. Crispinus clericus &c. cum nimio ex quadam eius infirmitate fuisset mortis pauore concussus, si eum deus ab huiusmodi infirmitate liberaret, domum aliquam fratrum ordinis minorum de obseruantia intrare uelle, uerbis affirmauit, & corporis per eum sanitate resumpta, domum &c. cum illo proposito, quòd si asperitatem ordinis sustinere ualeret, disciplinam profiteretur eiusdem, alioquin liceret ipsi ad statum pristinum remeare. Quamquam simplicitate ductus, propositum suum non fuerit protestatus, uerum cum idem Crispinus propter suæ cõplexionis debilitatem, præfati ordinis nõ ualeat tolerare rigorem, ab eo, nulla facta professione, domum prædictam exiuit, ac habitu eiusdem ordinis dimisso ad seculum est reuersus, in illoq; sub timore domini

domini in statu clericali dies suos finire concupiscit: unde nobis humiliter supplicauit, ut providere sibi super hoc paterna diligentia dignaremur. Quocirca *et c. m. a. damus* quatenus nisi præfatus Crispinus expresse uel tacite professus fuerit, seu aliàs euidenter appareat, quòd absolute uitam mutaret, seu perpetuo in religionem domini seruire uoluerit, denuncies eundem Crispi. propter præmissa ad regularem obseruantiam non teneri, prout de iure fuerit faciendum.

¶ Et nota, quòd rescriptum in forma, ea quæ de bonis, non extenditur ad futura, ut per Io. gans. in c. ad hoc. de rescrip. *et* in dicta forma possunt trahi plures, quam quatuor: ut per Io. an. in c. cum in multis. *et* Collec. in c. sedes. de rescrip.

¶ Cancellaria non dat literas appellanti propterea, quia impetrans non habeat speciale mandatum. Vide Archi. lxxxj. di. Maximianus. *et* Collec. in c. nonnulli. de rescrip.

¶ Committens uices suas, in totum commississe uidetur: ut no. in c. super questionum. de offi. deleg. *et* in c. si duo. c. ti. li. vj. tamen Cancellaria non admittit, nisi exprimat, quòd iudex totaliter uices suas commisserit, qui sty lus tam olim tempore Collec. obseruabatur, ut ipse no. in d. c. super questionum.

¶ Et nota, quòd ubi Canonicus impetrat pro iudice canoniatum, uel ubi aliàs causa suspitionis in rescripto aperitur, uel est nota, ut quia impetratur filius, uel pater pro iudice *et c.* Cancellaria non solet concedere literas: ut no. per Collec. in c. cum. P. de offi. deleg. in. j. tamē casu uidi concedi, cum non sic facili ter recusetur canonicus, sæpe satis facit magis parti aduersæ quā alius, nec est suspitio ualde
urgens,

urgens, nisi allegetur in partibus, & interea subit expē-
sas impetrans quas perdet si legitimè recusetur iudex.
Ad quod faciunt not. per 10. an. in addi. Spec. ti. de testi.
§. j. & in c. accedens, ut lite non contest. el. primo & c.
postremo. de appel.

¶ Si petatur rescriptum contra heredem eius, aduer-
sus quem est interpretatum rescriptum, Cancellaria so-
let dare literas: quamuis regulariter nō soleat dare, ubi
iudex, coram quo caussa pendet, possit de iure communi
facere id, quod pars in rescripto petit. ad quod l. unica.
de thesauris. dicit tamē Collec. in c. quia in causis. quod
si impetrato rescripto appelletur, & pendente appella-
tione moriatur impetrans, non dantur literæ per Can-
cellariā etiam uniuersali successorī absq; signatura pa-
pæ. Vide ad hoc no. in c. significante. de appel. & de re-
scrip. significauit. & in c. quia. v.

¶ Clericus in Cancellaria reputatur potentior laico.
Collec. in cap. j. de alie. mu. iud. cau. fac. Vide ad hoc quæ-
no. in tit. de censi. in quinterno iustitiæ. & Ro. in nouis.

¶ Cancellaria non dat literas captionis super debito ci-
uili. uide ad hoc in c. ex rescripto. de iureiur. & ita nega-
ui etiam allegata consuetudine, nec per signaturam con-
ceditur, nisi fortè in debito camerali seu fiscali.

¶ Super appellatione alternatiua, uel ad sedem aposto-
licam dantur literæ per Cancellariam, & uidetur tunc
ponenda clausula, uocatis & c. non autem in appel. cau-
sa, nisi iudex deferret quo ad appellationem ad sedē. Fa-
ciunt no. per Collec. in c. si duobus. de appel. & c. dilecti
per alios.

¶ Victori appellanti propter expensas, dantur literæ.
Vide

Vide Spec. de appella. §. in quibus. & Collec. in cap. si duobus.

¶ Hodie non seruatur tanta seueritas in Cancellaria ut olim, uidelicet, quod nō detur unicum rescriptum super pluribus grauaminibus, ne uno tantum expresso delegatus nequeat de alijs cognoscere. Ideo narrantur plura grauamina, & datur super omnibus unicum rescriptū. & uide de his Pau. de eleaza. in cle. appellanti. & Collect. in c. bona. de appel. & no. in c. cum olim. de offic. deleg.

¶ Et nota, quod quando sententia fertur lata contra impetrantem rescriptum, solet de stylo dici, in rescripto appellationis, sententiam promulgauit iniquam, quamuis iniquitas sit tantum re ipsa & non iuxta acta. Dicit tamen Io. Gansfredi in c. ut debitus. de appel. stylum Cancellarie habere, quod ubi proceditur per uiam extraordinariam, puta inquisitionis, ille contra quem fertur sententia si appellat, exprimit causam, ut puta si reus fuerit absolutus dicet actor, licet pro parte dicti talis intentio sua probata fuisset, & similia. Et si reus condemnatur, dicetur, cum nihil contra dictum talem legitime probatum fuisset. Faciunt ad hoc not. per Innoc. in cap. constitutis. el. tertio c. de appella. Et ita seruamus hodie in narratione super processu delegatorum, in prouisionibus, & similibus.

¶ Cancellaria non dat literas super compositione, el arbitrio rectoris, nisi autoritas ordinarij interuenerit si agatur de iuribus ecclesie. Vide in forma quinterni. tit. de arbi. & Collect. in c. ex multiplici. de deci.

¶ Nec etiam dat confirmationem sententie late coram

ecclesiastico, tracto laico à clerico, nisi dicatur de expressa prorogatione, uel allegetur consuetudo, aut sit casus concernens forum ecclesiasticū. Vide ad hoc Collect. in c. ad petitionem. de accusa.

¶ Iudæus percutiens clericum, nō incidit in canonem. uide Host. in summa de iudæ. sed potest per ecclesiam aliàs puniri. Et ideo in rescripto super manū iniectione ponitur clausula, uocatis &c. Nec etiam absoluitur à iuramento secundum ritum suum præstito, nec relaxetur ei si fuerit enormiter læsus. Sed tunc uidi poni in literis, quod non obst. iuramento per dictum iudæum in dicto contractu, iuxta ritum suum præstito, admittat eum ad effectum agendi, uel restituat in integrum &c. Et hoc ubi aliàs papa in causa iudæi, aliàs quàm ratioe iuramenti iudaici esset iudex: nam si non esset iudex papa, quia non ageretur super cōtractu usurario, uel aliàs forum ecclesiasticum concernente, licet per iudæum in ramento uallato non legi unquam, nec audiri à Cancellaria fuisse concessas literas, nec ego dedi, nisi inter iudæos terrarum ecclesiæ. Quid autem de cathecumino, an iniiciens manus in eum incidat in canonem? uide Archid. de conse. dist. j. eos. Et uide Collect. in c. postulasti. de iudæ. ad prædicta & faciunt no. per Bella. in quodam celebri consilio fundata super materia c. gaudemus. de diuor. & uide etiam Durandum theologum.

¶ Si sententia fuerit lata in curia, & dati executores, & appelletur ab eis in casu à iure permissio, Cancellaria non solet dare literas: quia semper posset sic appellari, & nunquam esset finis litium. Vile Collect. ad hoc in c. significantibus. de noui ope. nun.

¶ Solet

¶ Solet Cancellaria dare rescriptum in forma, significauit, pro omni restitutione secretò fienda, seu satisfactioe super quacunq; iniuria illata, etiam infamiae uerbali facti, uel scripturae, de quibus in c. quod dicā. xiiij. q. iij. et in toto ti. ad leg. aquil. ff. et l. j. §. iniuriam. et v. q. j. quidam. et litem. §. ait prætor. de iniur. et vj. q. j. ex merito. et c. deteriores. et vj. q. j. sunt plurimi. Et ad hoc quod not. gloss. in c. si quis contristatus. xc. distin. et tex. xlv. dist. qui emendat. et c. de occidendis. xxij. q. v. et in multis alijs iuribus. Et datur prædictū rescriptum pro damnis, ratione iniuriæ patri pro filio in potestate, et uiro, uel sponso pro uxore, aut sponsa, non autem ecōtra. Et dantur heredi propter damna illata defuncto, uel cadaueri, aut expensas, ad quod Insti. de iniur. §. patitur. et l. ij. ff. de iniurijs. et l. j. §. sed et si fortē. et faciunt nota. in c. olim. de iniur. et cap. j. eodem titu.

¶ Si tamen iniuriatus reniteretur recipere satisfactioem rationabilem, et moderatam, uide Hosti. in summa de poeni. Pro iniuria facta clerico suo, non uidi dari literas Episcopo, nec formam antiquam: sed uidentur posse dari etiam si esset dissimilata per clericum. Vide c. parochianos. de senten. excom. et quæ habentur. ff. de iniur. et no. in c. si diligenti. de foro compe.

¶ Reductio ad arbitrium boni uiri, committitur per Cancellariam super laudo lato à clerico, etiam inter laicos. Et dantur iudices, prout in appellatione. Vide Bar. in l. si societatem. §. arbitratorum. ff. pro socio. et in l. j. C. ubi, et apud quē. et doc. in c. quintauallis. et Ange. in dispu. duo inuicem.

¶ Secundum rescriptum dans formā super prima com-
missione censetur esse idem, sed pinguius concl. Rōma.
xxxix. de bella.

¶ De consuetudine Curie, Cardinales possunt commit-
tere eorum auditoribus obseruationes terminorum,
absque speciali mandato papæ. uide Bella. concl. xliij.

¶ Signatura contra ius, non est concessa Vicecancella-
rio, Bellame. concl. xlvj. & lxxxj.

¶ Commissio de procedendo, omisso grauamine, nō tol-
lit effectus grauaminis. uide concl. liij.

¶ Ius quesitum etiam super ordine iudiciario in parti-
bus non est auferendum per stylum Curie. concl. lxxiiij.

¶ Processus extra Rot. de partibus modicum ualent,
ibidem. Expressa in gratia debent probari, tacita uerō
non. Vide conclu. lxxvj.

¶ Citatus pro interesse, & admissus, habetur pro prin-
cipali. uide concl. xcv.

¶ Lite pēdente, potest acquiri nouū ius in possessorio,
& petitorio. uide concl. cij. & cccclix. & ti. de rescri.
in nouis.

¶ Gratia, ante confectionem literarum, est in formis,
& sic non habet proprie esse. uide conclu. ix. & est rea-
gula Cancellarie.

¶ Actus sunt indiuiduorum, non generum, ibi.

¶ In confirmatione requiritur expressio defectuum spe-
cifica. cxvj.

¶ Ius in re non potest ex pluribus causis quæri. concl.
ccxxij.

¶ Verbum, ex certa scientia, non tollit expressam surre-
ptionem. conclu. clviij.

¶ Rectoria,

¶ Rectoria, & uicaria, non possunt esse apud eundem. concl. clxij.

¶ Confessio in beneficialibus, nō ualet ad effectum ad iudicationis. conclu. clxxxij.

¶ Ante acceptationem, gratia est conditionalis, & acceptatio praesumitur durare, & inualida potest ratificari, & acceptatio dat ius ad rem. concl. ccclviij. & non recipit conditionem neq; diem. ibidem.

¶ Quae ueniunt cōtra ius commune, & sunt secundum ius cōmune, non strictē interpretantur. conclu. ccccvij.

¶ Perinde ualere, trahitur ad confirmationem. conclu. ccccxxxij. nec inducit nouam prouisionem. ibidem.

¶ Aequitas est perficere gratiam, quae casu fuit impedita perfici. conclu. cccccliiij.

¶ Non subintelliguntur tacita in gratia, quae potuissent principem mouere ad difficilius concedendum. ibidem.

¶ Conditio nunquā subintelligitur, quae posset magis iustificare gratiam si neutri, nec alia qualitas ex qua euitaretur surreptio. Et plene sunt narrandae reliquae facti inutilis in gratia impetranda. ibidem.

¶ Vicecancellarius dicitur minister papae limitatus. conclu. ccccclvj.

¶ Per mandatum, de prouidendo, non caussatur ius in re. conclu. ccccclxij.

¶ Nec titulus habilis de futuro caussat ius in re. conclu. ccccclxiiij.

¶ Omnes caussae quae sunt de iustitia, possunt committi per cancellariam. conclu. dic. ij. & concl. xlviij.

¶ Commissiones in curia latae sunt interpretandae. cōcl. dic. vj.

¶ Reseruatio habet uim nouæ prouisionis. concl. dic. xxxv.

¶ Non præsumitur papam tollere ius ad rem, nisi per clausulas tollentes, dic. lv. Et faciliior est gratia de uacantibus in Curia, quàm extra. ibidem.

¶ Ad purificandum gratiam non est præfixus terminus ab homine, nec à iure. conclu. dic. lxij.

¶ Expectans in forma pauperum, ante purificationem non habet ius ad rem. dic. lxvij.

¶ Non uitiatur gratia illius taciturnitatis, quòd ex narratis, & eorum forma principi debet esse notum. concl. dic. xcvij. & in no. ti. de resc.

¶ Sufficit tacita uel cõteta narratio, aut inclusa, seu notoria expressio ad tollendam surreptionem, ibidem.

¶ Præsumitur papam non ignorare stylum, sed gratiam fuisse factam, iuxta stylum & regulas eius. ibidem.

¶ Requiritur in impetratione, ut fiat mentio de iure competenti alteri, licet sub conditione, uel modo, quæ per impetrantem impediri possint. concl. dic. xxxix.

¶ Taciturnitas iuris, quòd posset alteri competere, nisi præueniretur per impetrantem, non inducit surreptionem. concl. dic. clij.

¶ Consultus à quodam amico super regula Cancellarie, de publicanda resignatione beneficii infra sex menses &c. An resignans, qui post terminum remanet in detentione beneficii & capit fructus, & ille in cuius fauorem fuit resignatum, sint tuti in foro conscientie. Credidi saluo saniori consilio, quòd non: posito primo pro constati, quòd in ueritate beneficiũ nõ uacet in casu dictæ regulæ, sed titulus sit penes eũ, in cuius fauore est facta

facta resignatio licet ueniat resoluendus, & cassandus ipso iure in euentum, quo resignans decesserit in possessione, uel proprius detentione beneficij resignati. Nam proculdubio resignans non est tutus, cum mala fructus capiat beneficij, in quo non habet amplius ius, quod per resignationem, seu renunciationem amittit. c. post translationem. §. rursus. de renuntia. & c. dilecto. de preb. cum alijs iuribus, immo & possessionem dicti beneficij amisisse uidetur, ut uoluit Oldr. cons. ccxxxvij. & per Ro. de renun. in nouis. nec nomine illius, in cuius fauorem est facta resignatio, non potest salua consciencia capere, quia literis non expeditis, eum qui de preb. lib. vj. ergo & c. Ille autem in cuius fauorem est facta resignatio, etiam uidetur esse in mala fide, siue capiat fructus, siue non, nam ubi capit, aut capit absque literis, & sic peccat per suprascripta, & tenetur restituere fructus, uel concordare de eis cum ordinario, uel camera. ar. c. sacro. de sententia excommunicat. & capitu. pastoralis. de appellationibus. cum ibi nota. aut non capit, quia non uult infra terminum dictae regule expedire literas, siue publicare, cum possit: sed uult resignantem capere fructus quamdiu uixerit aut ad aliquod tempus, & etiam peccat, quia non uult subire onus ad quod tenetur per acceptationem beneficij, & permittit alium, uidelicet, resignantem capere fructus, & deseruire beneficio, in quo certo scit deseruientem non habere ius, & etiam impedit per eius negligentiā uel dolū, quominus aliquis tertius, qui expediret literas, ei publicaret & caperet possessionem, & deseruiret beneficio si illud habeat. ar. no. i. c. ex tua. & c. ad audiētiā. & ibi Ab. de cle. nō re. & no.

in c. commissa. de elect. lib. vj. ad quod fac. c. quod semel, de reg. iur. & in aut. de litig. §. omne. & C. de emen. l. Justin. Codicis. in fin. & quod not. Collect. in c. ad quæstiones. q. fin. de simo. & facit etiam tota materia de inobedientia legis positiuæ fundatæ in ratione naturali, diuina, uel morali, quod censeatur peccare. Ad quod uide Abb. in c. tua. de usur. & doc. in c. canonam.

¶ Bona quæ auferuntur damnato, non acquiruntur fisco de iure naturali, Bellame. concl. vij. cxliij. & ita uidetur quibusdam Theologis. Vnde, considerarunt nonnulli, quod non teneatur quis, quâuis condemnatus de crimine, propter quod ueniant bona etiam ipso iure publicanda fisco, in foro conscientie exhibere, & manifestare bona sua, sed possit illa celare, dummodo absq; scâdalo id fiat. & hoc arg. not. per Immo. in c. quia pleriq; de immu. eccle. & in c. sicut dignum. de homi. & l. si. C. cum de iure naturali non perdatur dominium illorum absq; uero consensu domini, propter crimen etiam non occultum. ad quod l. nihil. de regulis iuris. & l. in ambiguis. §. quatenus. eodem titulo. ff. & not. per Archidia. in c. felicis. & Bald. in titu. de feud. & Barto. in l. post contractum. Et per Abb. in c. cum non ab homine. & docto. in alijs locis intelligantur in foro iudiciali, non autem in foro conscientie. Sed cogita, quia delinquens, tacite uidetur consentire in poenam committendo delictum, & sic in amissione domini, ut l. §. bestias. ff. de postulati. & ibi gloss. in epistola, inter claras. §. liquet. C. de summa trinitate. & uidetur text. in c. impares. xj. questione. iij. Posses respondere, quod ille consensus non est naturalis, nec proprius, aut uerus, sed fictus, & civilis,

civilis, ideo non obligat in foro conscientia, ubi non curatur de fictione in proprietate & præsumptione. c. tua. de sponsa. c. literas. de resti. spol. c. a nobis. de sent. excom. el. j. faciunt not. per Bald. in l. j. C. de sacrosan. eccle. & xj. q. iij. c. sententia. sed tantum curatur in conscientia de uero interesse, sed in hoc casu fisci naturaliter non uerè interest, cum nihil ei absit in ueritate propter delictum: nam nil de suo perdidit, nisi quod delinquens censetur eum, id est, principem, & legem contempsisse delinquendo, qui contemptus iam purgatur per poenitentiam, nec quo ad deum curandum est de poena exteriori extra id quod abest, ut dixi, nec obligatur quis in foro conscientia ad huiusmodi poenas, nisi ubi sequitur scandalum in non parendo principi uel legi, præsertim quando non delinquitur ex contemptu legis, seu principis, sed ex iracundia, uel calore concupiscentia, uel negligentia, ubi non censetur contemnere de delinquens, ut per Zab. in cle. eos. de sepul. & Collec. ad quæ faciunt not. per Ioan. and. in c. quamquam. de usur. & Calde. in proce. decret. & Fede. in consi. & no. in c. significasti. de homi. & in c. fraternitatis. xij. q. ij. & faciunt optime not. per Card. in cle. pastoralis. uer. ceterum.

¶ Vbi papa concedit gratiam per supplicationem, uel aliis, & expresse, uel tacite, uult quod dicta gratia non ualeat, nisi expediantur literæ: utens effectu illius gratia literis non expeditis, non uidetur tutus in foro conscientia. arg. no. in c. quia pleriq. per Inno. Cum gratia prædicta dependeat tantum a sola uoluntate papæ & principis, quæ quidem uoluntas potest per eum limitari per modum & conditionem tacitam uel expressam, quantum

quantum sibi placet, & potest ipse solennitates & for-
mas, prout ei libuerit, ad perfectionem & esse dictæ gra-
tiæ apponere. Secus autem est in his, quæ de iure nature
dependent à uoluntate & consensu partium dumtaxat,
non superioris, uel principis, ut est in contractibus, &
ultimis uoluntatibus, & huiusmodi, in quibus ex sola
uoluntate partium ualent contractus, etiam si per prin-
cipem & iura positiua adhiberi debeant certæ solenni-
tates. Et faciūt hæc ad quæstionem, quòd quis salua cō-
scientia non possit recipere, aut soluere pensionem su-
per aliquo beneficio ecclesiastico assignatam, nisi literis
expeditis, cum consensus partium non possit operari ul-
tra consensum papæ, seu principis, qui quidem princeps
in hoc casu uult tacite, quòd ad effectum perfectionis
gratiæ, literæ expédiantur: nam per signaturam cense-
tur papa facere gratiam iuxta stylum per cancellariam
limitandum, seu declarandum, & illa est tacita uolun-
tas sua, ut uult Bella. concl. ccccxcviij. de quo per Old.
conclu. ccxxvj. & per Bald. in c. j. per quos fiat inue-
sti. & Milin uersus. gratia. & facit optime. xx. regu-
la Cancellariæ. Et sic necesse ut literæ prædictæ confi-
ciantur, & expédiantur iuxta stylum Cancellariæ, & di-
ctis literis expeditis, tunc gratia dicitur habere esse
suum. Bella. conclu. cx. & in ea tunc ostenditur aperta
mens principis, & expressa, sed in dictis literis pensio-
nis ponitur de mente papæ, postquam dictæ literæ tibi
præsentatæ fuerint &c. ergo ante præsentationem, &
multo minus ante expeditionem non potest exigi uel sol-
ui pensio. Credo tamen quòd in foro conscientiæ, si par-
tes essent certæ de expeditione literarum, quanquam
non præsen

non præsentarentur literæ, possent soluere uel exigere pensionē, cū tacita uoluntas principis nō excludat hunc casum, hoc est, quod uelit necessariō literas præsentari, & nō habere pro præsentatis, cū hec præsentatio sit inducta in fauorem partis soluētis, & ne recipiatur pē- siones super beneficijs ecclesiasticis absq; assignatione superioris, & uolūtate, de qua uolūtate si mihi aliter cō- stat quā per præsentationē, quo ad conscientia uideor esse tutus, dummodo, ut dixi, in ueritate literæ sint expe- ditæ. Et idem uideretur mihi esse dicendum in omni ca- su, i quo esset de uolūtate principis tacita uel expressa, quod deberent literæ expediri, quod ante expeditionem, nō posset quis uti eis absq; peccato. Et sic in omnibus cō- missionibus gratiosis habētibus clausulā, uocatis, uel re- quirētibus informationē, aut cognitionē uel huiusmodi, ut est in dispensatione super irregularitate, & huiusmo- di, qui requirūt aliquā præcognitionē de iure, uel ex sty- lo, & sic ex mente papæ. Secus fortē in dispēsationibus ad duo, & super defectu nataliū, & similibus in quibus nō uidetur esse de mente papæ expressa, uel tacita, quod dictæ literæ necessariō expediātur, ad hoc, ut in foro cō- scientiæ releuēt dispensatū, sed tantū ut nō suffragetur impetrantibus absq; expeditione: ut habetur in regula Cancellariæ, de dispēsationibus. Et uerbū, suffragari, non uidetur trahi ad forū conscientie, sed potius ad conten- tiosum, cū significet ppriē aliquid repulsiuum, & cōtro- uersiale. ar. no. per Spe. de adulte. in fi. & per doc. in Ru- bri. de suffra. C. Si ergo habenti supplicationē signatam super dispēsatione ad duo nō moueatur lis. Neq; obijcia- tur de inhabilitate per aduersariū, neq; detur ei de illa re- gula,

gula, uidetur quòd non expeditis literis possit illa tenere in foro conscientie, cum mēs papæ, ut dixi, fuerit gra uare eum in euentum, quo ei moueretur controuersia q̄er aliquem cuius interesset. Secus si absq; contradictione possidere dicta duo etiam literis non expeditis. Et ita uidi quosdam doctores, & unum notabilem, & eruditissimum predicatorem tenere. pro quorū opi. facit gl. in c. fraternitas. xij. q. ij. & no. per Bar. in l. sequitur. §. uiam. Sed facit contra eorum opinionem principium dictæ regule, & uerba, temere, & facere, in dicta regula posita: quare cogita, quia magis declino pro nūc in partem quòd non sit tutus in foro conscientie, & sic quòd teneatur ad fructus restituendos Camere nullo existente cōtradictoria, deductis alimentis suis necessarijs, & si quæ uertit in utilitatem ecclesie, quam non dispensatus possedit: quia non habetur pro dispensato, ex quo nō expediuit literas per supradicta. Sin autem uiuæ uocis oraculo esset ei concessa gratia, uel quòd sola signatura sufficeret, tunc benè esset tutus utens gratia in foro conscientie, cum appareat de uoluntate concedentis nō curantis expeditionem literarum, & ita uidetur debere intelligi tex. & gl. in cle. dudum. super uerbo, de sepul. & glo. in c. institutionis. xxv. q. j. quòd gratia papæ uerbo solo facta ualeat, quando papa hoc expresse uult, & ita quotidie practicatur in Curia. Postea dixit mihi quidā theologus se credere, quòd si mēs principis uolentis tacite, quòd super gratijs per eum factis expediantur literæ, & aliter non ualeant, moueatur non propter intentionem ut melius examinentur in expeditione, sed tantum ut ex illa expeditione ueniat ei lucrū, quòd eo casu etiam

etiam non expeditis literis, ego possum uti gratia mihi concessa propter malam intentionem principis & iniquam: & si super hoc fecerit legē, esset iniqua talis lex: quia lex debet fieri ad utilitatem communem, nō autem propriam. & facit pro dicto suo quod no. in c. canonū. de const. & c. erit autem lex. iij. dis. & viij. dis. quæ contra, & quia tunc excedit potestatem constituentis, quo ad Deum, qui non ligat nos ad parendum in foro conscientie principi iniuste præcipienti, cum non dederit ei potestatem iniquam legem condendi. ad quod c. qui resistit. xj. q. iij. & si is qui. s. Sed nolo intrare pro nunc hanc materiam, quia difficilis, & in dubijs constat esse parendum principi, & præsumendum quod ad bonum finem fecerit legem, ex quo aperte non est contra decalogum, uel bonos mores: per no. in c. ij. de maio. & obe. & in d. c. canonum. & xj. q. iij. non semp. c. Iulianus. & c. imperatores, cum alijs iuribus. Et si est incōmoda lex soluenti taxam, non est mirum, quia, ut ait Liuius, nulla lex satis commoda omnibus esse potest. Licet ergo interdum incommoda sit lex singulis secundum quid est, tamen commoda in communi, & ex alio respectu commodissima. Et satis bene nobiscum ageretur si huiusmodi pecunie distribuerentur in eos usus, ad quos destinatae sunt, qui usus est commodissimus reipublicæ christianæ. In illo autem semper dubitavi, an constet esse ueram opin. Inno. & sequacium, in d. c. quia pleriq; quod ubique est tradita aliqua solemnitas per iura positiua seruanda in contractibus & inualidantia contractum, si non seruentur, puta in alienationibus rerum ecclesiasticarum & minorum, quod nihilominus si dictæ alienationes

tiones fiant aliàs legitime, sed non seruata forma prædicta, quòd emens, & uendens sint tuti in foro conscientie. nam uidetur eos non esse tutos, cum non sint domini rerum emptarum absq; solennitate, & sic possideant illa emptores mala fide. Item quia continuè stant in peccato detinendo rem emptam contra uoluntatem, & præceptum superioris, qui potuit in huiusmodi rebus pertinere ad curam suam apponere legem, quam ei libuit: & cura sacrorum & spiritualium pertinet ad eum, & per consequens bonorum pertinentium ad rem spirituales, uel sacram, & sunt in continuo contemptu superioris, ergo in peccato, per no. in d. c. ij. & c. canonum. cum alijs iuribus, maximè cum sit de mente doct. & præsertim Bald. in c. si quis per triginta. si de ueri. s. contra. quòd quando lex aliquid prohibet fieri propter aliquod ualde æquum & bonum publicum, & contra illud fiat, ligat in foro conscientie. & facit etiam ad hoc quod ipse notat in extrauag. ad reprimendam. loquens de macedoniano & uelleiano. & facit etià optimè quòd sint in peccato not. per Abb. in c. sacris. cum ibi not. de his quæ ui met. ue cau. fi. Quare cogita, & quo ad materiam pensionum, credo etiam quòd si literæ non præsentarentur, nisi post duos, aut tres annos post assignationem, nihilominus deberent solui pensiones integrè pro tempore præterito etiam in foro conscientie, quanquàm nunc fuerint expeditæ, cum illa conditio, postquàm tibi prædictæ literæ præsentatæ fuerint & c. non suspendit obligationem, sed solutionem & exactionem: ut in illo qui promittit & assignat ex nunc menstrua super tali fundo suo, quæ tamè non uult soluere

uere

uere donec merces suas uendiderit, uel postquam creditor presentauerit ei literas saluiconductus, & alijs hmoi exēptis, quod nota ad praticam. ad quod. l. his uerbis. C. quan. dies leg. & quia fuit appositā dies seu cōditio gratia pēfinarij. ad qd. l. si ita. §. pegasus. de leg. ij.

¶ Ad materiam contractus qui soluitur & uiolatur per mortem alicuius & Canthalonia appellatur uiolatum: quia facillē perit, ut uiolē, an sit licitum, uide quæno. Collec. in c. j. de emp. & uendi. ubi dicit, sed nunquid licet alicui emere redditus ad uitam suam, ita quod salua conscientia possit retinere? Dicendum quod si uerisimile est quod emptor debeat recipere redditus magno tempore, & ultra communem ualorem, ut cum homo iuuenis emit magnum redditum, hoc casu, quia est uerisimile, quod satis ultra uiuet, totum id quod receperit ultra pecuniam quam dedit, sana conscientia retinere non potest, quia quodammodo usura est. in capit. nauigati. de usur. & facit, quia ratione incertitudinis licita est conuentio, quæ aliās esset illicita. C. de usur. si ea. nec obstat iura quæ uidentur simpliciter uelle, quod liceat ad uitam emere propter incertitudinem, quod dicendum est uerum esse, dum tamen data fuerit pecunia secundum probabilem modum contrahendi. Et ita refert l. e. determinatum fuisse. hæc Cy. in d. l. si ea. uide quæ colliguntur infra. cap. ad nostram, per quæ fraude usurarum cessante aliud uideretur posse dici. hæc Collec. Et uide An. & .io. de Ana. post Inno. in c. in ciuitate. qui tenent esse licitum, quod Roder. negat si redditus emanant ad uitam emptoris, propter uotum captandæ mortis, quo cessante non esset peccatum. Et uenditione

uenditione uiolarij, uide unam no. Cyn. in l. si pater. ij. C. de inoffi. test. Et an appellatione, usufructus, ueniant p̄siones uiolariorum, allegari posset l. sancimus. C. de donat. ubi uidetur proprietates non usufructus. Et uidetur quod si uiolarium quod emeram ad uillam delegauiro creditori meo, quod soluens pensionē teneat illam p̄stare quādiu creditor uiuat, nec morte mea finiatur, sed creditoris. uide nota. in l. si usufructus. ff. de noua. per doc. gallicanos.

¶ Refert Io. ganfredi in c. ad nostram. de emp. & uendi. se uidisse dubitari in Cancellaria, quod cum quidam emisset quasdam possessiones appposito pacto, quod uenditor asportando pretium posset post certos annos illas possessiones recuperare, & uenditionem rescindere. Dominus Fede. de Senis iuuabat, & defendebat cōtractum non esse usurarium: sed alij tenebant cōtrarium, & ita dicit fuisse obtentum congregatis doctoribus, cum apposita fuerit conditio contra naturam contractus, propter quod dicebatur non esse recurrendum ad coniecturas. Vide ibi per eum, & aduerte quia non loquitur in pacto de reuertendo.

¶ Stante consuetudine, quod ecclesia habet lectum, qui cum funere ad ecclesiam portatur, rector uult permutare ius lecti huiusmodi cum uno p̄edio, quod perpetuò ad ecclesiam pertineat, nūquid possit? Fede. arguit quod nō possit fieri: quia simonia esset, tamē ius decimale permutari potest, quod est spirituale cum re temporali. de re. permu. cum uniuersorum. Ipse tamen solus hoc non posset alienare. de reb. ecclesie non alie. c. j. lib. vj. cum simil. non enim omnia quæ fiunt ratione sepulture sunt facta

facta spiritualia: ut not. xiiij. q. ij. clerici. uide Collect. in c. relatum. de sepul.

¶ Duo tractauerunt de beneficijs permutandis adinuicem, & data fide promiserunt procurare dictam permutationem per superiorem, uel illos quorum interest, an possit alter pœnitere? Et si alter instet qui est paratus implere ex parte sua an posset alius compelli adimplendum? Et uidetur quod non, cum talibus debeat cessare omnis pactio, & conuentio de pactis. c. si. & no. in c. cum pridem. cum si. & c. Fede. de Senis no. contrarium: quia isti non simpliciter paciscuntur, sed promittunt inuicem dare operam & curare, ut hæc permutatio ueniat ad effectum per debita media, uidelicet, per superiorem, uel illos qui eam admittere, & quorum autoritate perfici potest, quod de iure non uidetur prohibitum. de re sti. spol. c. ex parte. & c. uenerabiles. de confir. util. uel inutil. & facit quod no. de rescrip. ad audientiam. in gl. & de præbē. significatum, cum fidei datio æquipolleat iuramento, quod quidem iuramentum debet seruari, nisi uergat & c. unde postquam ipsæ partes adinuicem promiserunt ad curandum, uidentur quantum in se est conditionaliter consentire, habito consensu superioris, à quo non possunt resilire, nisi fecerint quod in se est respectu habendæ uoluntatis à superiore, & procurandi, ut conditio eueniat ad quam procuracionem sunt obligati, non conditionaliter, sed purè, quæ promissio procuracionis in hoc casu non uidetur prohibita per suprâ dicta. Et ideo post hanc promissionem, non est iam amplius in facultate alterius resilire, sed superioris admittere, uel non. Vide ad hoc Collect. in c. cum olim. de rer.

permu. Nihilominus cum olim fuissent petite literæ à Cancellaria super hac promissione, de curando & dando operam contra partē quam poenituerat, fuerunt negatæ. Credo propter fundamenta Host. lo. an. in c. quæsitū. de re. permut. Et dicit Inn. in c. inter. de præb. quod permutantes habent ius in beneficijs permutatis statim, quod superior auctoritatem interposuit. & uide Fed. q. xxvij. & Abb. in d. c. inter. unde non tantum habet regressum permutans ad beneficium suū alio nolente permutare, sed etiam uidetur quod possit nolentem permutare, seu resignare ex causa permutationis compellere. Sed dictum Inno. intelligitur, ubi sunt admissæ hincinde resignationes, licet non sit facta traditio possessionis. et uide ad hoc Fed. consi. clvj. & omnino ad hanc materiam multis decis. Rot. ti. de renun. in anti. & de re. permut. & quandam regulam Cancellariæ ad hoc.

¶ Parochiani habent nominare rectorem Capituli, et Capitulum unum de nominatis habet præsentare Episcopo, quidam expectant ad præsentationem, uel collationem Capituli, nunquid tale beneficium cadat in gratiam? Dicit Collec. in c. cum dilectus. de iurepatro. quod audiuit multos dicere quod sic, cum tale beneficium uideatur esse de patronatu. Quare & c. de præb. c. cum illis. in fi. et quia nominatio habet uim præsentationis, nec ius tribuit. c. nobis. ti. de iurepatro. de elect. cum terra. sed ubi Capitulum non haberet præsentare de nominatis, credit Collec. bene habere locum. Sed in casu nostro non est libera potestas presentationum penes Capitulum, & sic non dicitur solidè patronus. Quare & c. de resti. spo. pisanis & cum illis. in fi. præiudicaretur parochianis,

chianis, quibus papa præiudicare non intendit, nisi ex-
 primat. c. quamuis. & d. c. cum in illis.

¶ Inter duos nominatos, de quorum anteriori nomina-
 tione non constat, quis alteri debeat præferri, uide Old.
 consi. cccxvii.

¶ Quòd pensiones, quæ constituuntur & assignantur
 hodie super fructu beneficiorum, non sunt beneficia, neq;
 habent effectum eorum, nisi in casibus expressis, uidetur
 probari ex definitione beneficii, & requisitis ad illud.
 de quo per Old. in quodā cōsi. & Ant. in reg. j. de reg.
 iu. Et inter cætera est necessaria perpetuitas, ut in c. pa-
 storalis. vij. q. j. in gl. in c. unico. de capel. mo. lib. vj. quæ
 quidem cessat in his pensionibus, cum extinguuntur la-
 pso tempore quo impositæ sunt, uel per obitū recipien-
 tis. Facit etiam definitio Matt. de monte lau. in cle. j. de
 sup. neg. præl. & gl. q. j. in summa. Item quia huiusmodi
 pensionem recipientes possunt illas remittere ad tem-
 pus, uel in perpetuum, uel illis renuntiare absq; autori-
 tate superiorum: nec tunc impetrantur, nec uacant, sed
 extinguuntur tanquam debitum pecuniarium per remis-
 sionem, nec requirunt residentiam, nec habent nomen
 tituli, nec illas recipientes habent uocem, uel stallum in
 choro beneficiatorum. Item in regulis antiquis Cancellar-
 iæ ponuntur ut diuersa in expectatiuis, nec examinan-
 tur per Cancellariam hi quibus pensio assignatur, ut so-
 let fieri in titulatis. Si tamen assignaretur aliqua pars
 fructus alicuius beneficii pinguis, non ad particulare
 commodum unius, sed ad hoc, ut deinceps esset benefi-
 cium ecclesiasticum dictum, fortè pensio uel portio tūc
 bene esset beneficium, ut in cap. conqurente. de cler.

non reli. & c. ex diligenti. de simo. & xvj. q. vj. illud. &
 q. v. possessioni. ij. quest. iij. clerici. & c. si Episcopus. &
 uide ad hoc no. in cle. si Romanus. de prab. & in c. po=
 stulasti. & c. ad audientiam. de rescrip. & cle. ij. de uita
 & hone. cle. & c. quâuis. de prab. lib. vj. ad hoc Ra=
 bar. in c. constitutis. de rel. g. domi. & Anto. de but. &
 Bald. in d. c. ad audientiam. & no. per Castren. & Pont.
 in consil. & Rot. in antiquis titu. de rescrip. Et forma li=
 terarum satis ostendit non deberi pro beneficijs, cum
 plerumq; fundetur, ne resignantes nimium dispendium
 patiantur, et sic exonerantur à titulo, & per consc=
 quens ab onere. Recipiunt tamē partem fructuum qua=
 si tanquā laici qui possunt recipere pro alimentis &
 uictu uel statu decenter tenendo. & no. xxij. q. si. tribu=
 tum. & xvij. c. ij. Eleuterius. & c. quanto. de iurepa. &
 l. commodis. ff. de re iudi. & l. stipendia C. de execu. rei
 iudi. Faciunt hæc ad materiam, an pensio faciat incom=
 patibile sub eodem tecto cum beneficio, & an recipiēs
 pensionem non intitulatam, preut sunt hodie, teneatur
 dicere officium, uel interesse processionibus huiusmodi?
 Et ex his potest etiam determinari, an huiusmodi pen=
 siones moderne possunt redimi.

¶ De regno Scotiæ seu Rege dubitat, an sit uerus rex:
 ut per glo. xxxij. q. ij. & per Brixien. in reperto. super
 uersicu. Rex. & appellatur regulus à glo. in c. uenerabi=
 lem. de electio. & uidetur olim fuisse subiectus regi An=
 glie, ut patet in chronicis, & præsertim in historia, quæ
 dicitur mappa mundi. & not. in cle. j. de magistris. & de
 eo fit mentio in c. cum dilectus. de si. de instru. & c. sane.
 de temp. ordi. & non ungetur, ut patet in prouinciali ec=
 clesiæ

clesiæ Romanæ. Ista inter alia adduxi coram Reuerendissimo domino meo Vicecancellario, contra oratores præfati regis, contententes de prælatione, cum oratoribus Ferdinandi regis Sicilia siue Apulie.

¶ An per affectuionem secundi beneficii sub eodem tenore, uacat ipso iure primum. Vidi, concludi quod non, per no. in c. literas. de concess. præb. sed habere locum in materia monitionis, de qua in c. referente. & c. præterea de præb. uide doc. in c. quia nonnulli. & c. si. de cler. non resid. tamen Cancellaria expedit literas tanquam pro uacante, & uide Rot. in antiquis. & late Milum in repertorio.

¶ Beneficium residentis in curia non promoti infra annum, dicitur vacare curia in secundum. Collec. in c. ecclesiastica. de sortileg.

¶ Prestantissime doctor, cupit scire humanitas uestra perstrictissime, & resolutissime à tenuitate nostra, quid mihi uideatur de gratijs per literas apostolicas cōcessis, per quas committitur constitutio & assignatio pensionis in partibus, an expirauerint, seu extinctæ fuerint per mortem papæ concedentis illas re integra? Respondeo uideri mihi non expirare, nec extinctas esse, cum teneam pro constanti, quod ubi alicui quāuis tertio, est quesitum ius in re, uel ad rem, aut saltem officij iudicis imploratio per literas apost. gratiosas, siue gratiæ sint puræ, siue in diem, siue conditionales, tales gratiæ non extinguuntur per obitum concedentis, nec executorum iurisditio, seu potestas finitur. Et propterea idem credo in literis priuationis in forma iuris, cum prouisione alteri fienda: & in literis in forma, dignum & unionum:

Et in literis accedēs super dispensation. ex defectu nata
 lū: Et ferme in omnibus quæ hodie emanāt à Cancellaria.
 Et sit ratio, quia in omnibus his gratia est iā facta, nō fiē
 da, quāuis non executā, cūm quæsitum sit ius in re, uel
 ad rem, uel saltem ius implorandi officium iudicis, seu
 executoris. Hoc credo per nō. a. c. si cui nulla. de præb. Et
 c. si super gratia. de offic. dele. lib. vj. quāuis gl. Et qui-
 dam docto. fortē non satis practici, aut parum aduertē-
 tes ad stylum Cancellariæ modernum, Et illius tempo-
 ris, exemplificent mandata de prouidendo dici gratias
 fiendas, Et non factas. Cūm fiendæ sint, ubi ius non est
 quæsitum alicui modis prædictis, sed est concessa facul-
 tas: Sed potestas ad contemplationem seu fauorem ter-
 tij, esse uoluntarium ministrum, siue mandatarium gra-
 tiæ fiendæ illi tertio, ut puta, si papa intelligens aliquem
 scholarem studuisse in aliquo studio longo tempore, Et
 esse sufficientem ad gradum doctoratus, contemplatio-
 ne seu fauore illius scholaris det alicui personæ faculta-
 tem, siue potestatem doctorandi illum, non tamen man-
 det, ut requisitus id faciat, seu facere tenetur: nam in ta-
 li uel simili casu expiraret gratia per obitum conceden-
 tis re integra cūm non sit propriè mandatum, nec ali-
 quod ius quæsitum illi doctorando, nec etiam ipsi com-
 missario, cuius contemplatione, seu fauore non fuit data
 ei à Papa prædicta facultas, seu potestas doctorandi il-
 lum. Et uerbum, mandatum, ibi in. §. secus. capitur pro
 committitur, seu facultas datur, ut declaratur in princi-
 pio d. §. Et etiam uerbum seu fauorem, declarat non esse
 propriè factam gratiam illi doctorando. Et ita esset in
 similibus casibus, si hodie papa illo modo antiquo scri-
 beret,

beret, & ita resoluo me in hac male exemplificata, & ideo intricata materia dictorum capitulorum, uisis omnibus scribentibus super eis. & Oldra. in consi. & de cis. Rot. in nouis, quæ uidetur facere differentiam inter mandatum de prouidendo de beneficio uacante, aut uacaturo, non quoad durationem gratiæ, sed quoad durationem potestatis executoris, ut in uacaturo non duret, nec quando committitur causæ cognitio una cum gratia. Et bene ualeat præstantia uestra. Et uide Bellameram in quodam consilio, qui uidetur dicere consona prædictis.

¶ Concurrentibus duobus magistris in theologia, ceteris paribus, in quodam beneficio, quorum magistrorum unus erat prædicator, & ualde eruditus in doctrina theologiæ concernente partes iustitiæ, & curæ animarum, & confessionum, & sacramentalium, & alijs materijs mixtis cum iure Canonico, & concernentibus uitam actiuam. Alter uero de Trinitate, & de natura Angelorum, & methaphisicalibus, & alijs subtilitatibus. Vidi, concludi esse præferendum primum, per nota. in capitu. nisi cum pridem. & in capit. cum sit ars artium. Facit iudicio meo capitu. Iquia nonnullis. §. sancimus. ibi præsertim. & capitu. super specula. ibi ad iustitiam. de mag. & c. cum ex iniuncto. de hære. & inuenies multatūra in decretis ad hoc, & faciunt not. in c. inter cetera. de offi. ordi.

¶ Quod exigentes talias gabellas, & uectigalia, quæ sunt precise pedagia, & guidagia, nõ sint ipso iure excommunicati. Vidi, cõcludi inter doctos uiros, cū c. quauis. & cle. præfenti. extēdi nõ debeāt, sed in alijs ex actiõibus

remaneat dispositio. cap. non minus. & c. aduersus. & aliorum iurium decretalium. & C. Quamuis Pe. de an. & quidam alij uideantur aliud sentire, exponendo pedagium pro omni uectigali, seu portio: cum tamen glo. sentiat pedagia & guidagia, & salinaria esse species uectigalium, non autem esse idem, & ideo dispositum in una specie non extenditur ad aliam, & multo minus ad genus. Facit optimè forma Cancel: in ti. de pedagijs. for. i. quinter. de iust. ad. j. opinionem. & ita obseruamus. & uide Bal. in ru. de reb. credi.

¶ Quod papa non possit legitimare filium regis nō recognoscentis superiorem, tenet Imo. in c. grandi. de sup. neg. præl. in præiudicium alicuius de sanguine regio, ad quem pertineat de consuetudine successio in regno. Nec obst. no. per Bar. & alios in l. gall. §. & quid si tantū. de li. & post. quia habet locū in alijs personis: quibus licet de primo suo liberè disponere, & non in rege, quia non potest absq; causa auferre successionē illis de sanguine suo, facit apertè contra hoc dictū tex. in c. per uene. ubi papa legitimauit filium Regis Franciæ, quod non potuerat esse absq; præiudicio illorum de sanguine regio. Sed uide Iacobum Cijonem Episcopum Ilerden. doctorem Cathalanum in d. c. super uerb. gratiam. qui dicit, quòd qui dicit, quòd rex Franciæ habebat filium ex priori cōiuge, ut ait apparere ex antiquo decretali.

¶ Prædictus Episcopus Ilerdensis, in c. fraternitatis. de frigi. narrat, quòd tempore suo fuit quidam homo in Cathaloniam tantum potens in re uenerea, quòd qualibet die cognoscebat exactè uxorem suam triginta uicibus, quæ uxor secretè recurrit ad regem Aragonum, qui uocato

uiro,

uiro, confessus est ita rem se habere: unde mandauit ei sub pœna capitis, ne amplius quàm sexies in die uxore suam cognosceret. ne, ut ait, mortis periculũ mulier incurreret. Sed de potentia uiri non tantum mirari oportet, quantum de querela uxoris. Vnde illud, Et lassata uiris nondum satiata recessit. Et Prouer. xxx. c. Tria sunt insaturabilia, & quartum quod nunquàm dicit, sufficit. Infernus, & os uulnæ, & terra quæ non satiatur aqua, ignis uerò nunquàm dicit, sufficit.

¶ An si legatum pro pia causa efficiatur caducum, uel quasi, remaneat penes heredem simpliciter, uel debeat conuerti in aliam piam causam. Vide Guasquinum doc. Cathalanum. q. xxxij. in questionibus suis. & concludit quòd non, sicut in alio legato caduco. Adde no. per Bar. in l. pater. §. tusculanus. de leg. iij.

¶ An appellatione paramentorum intelligitur suppellectilis. Guasquinus. q. iij. tenet quòd sic. uidetur mihi in digesta decisio, & remittenda ad theoricam. l. quod labeo. de sup. leg. & l. uniuersorum. & l. si seruos. de pig. cum fini.

¶ Fran. de maronis, in. iij. lib. sententiarum, super Augusti. de ciuitate dei, ait, quòd in tota sacra scriptura non reperitur, quòd foemina unquàm successerit in regno, in alijs autem hereditatibus sic: ut patet Nume. xxij. & xxvij. c. Ego in Iosepho legi, Alexandriã clarissimam Reginam regnasse in Iudæa etiam uiuentibus filijs: sed ibi uidetur fuisse ex uoluntate testatoris, & cõsensu filiorum, non ui successionis debite. lege Ioseph. li. xij. antiqui. iudaicæ. Imo uidetur cum maiore filio conregnasse, ut uidere licet in eodem autore lib. j. de bello iu-

daico. uide Bal. in l. in multis. de sta. ho.

¶ Licet tutela impuberis finiatur captiuitate. ut Insti. quib. mod. tut. fini. §. item finitur tutela. secus tamen in cura adoleſcētis. ita tenet Guaschi. Cathalanus in quaestio. suis. q. clxxxiiij. fundat se, quia ille principaliter datur personæ, iste uerò bonis. Facit pro dic. curatore. P. capitiui in Tunitio, & gestis per eum.

¶ Io. de Seyſello doct. Gal. in apost. egregij patritij Petri Iaco. de Montepesulano, super ti. de statu Cu. Ro. dānans hanc uastitatem, & intricationem opinionum quæ multiplicatæ sunt in iure nostro, dicit per necessarium fore, ut fieret noua reformatio, tam in iure ciuili, quàm cano. & reseruatis argumentis disputationum, & subtilitatibus, & uarietate opinionum fierent nouæ decisiones per electionē alicuius, ex illis opi. Et quòd fieret noua editio iurium magis conueniens isti seculo. quod fluxit post illa antiqua iura, maximè circa substitutiones, transmissiones, ſuitiones, præteritiones, in quibus iura Romana magis considerasse uidentur acumina, & utilitatem, quàm præsumptam mentem defuncti. Item circa interdicta, & actionum uarietates, & testamentorum diuersitates, captiosas, & inutiles. Item circa seruos, & officia iam oblita in tribus libris C. Itē circa seruitutes, in quibus est mera subtilitas potius, quàm æquitas, aut ratio urgens. Item circa publicæ honestatis iustitiam, & redditionem, & non exactionem debiti coniugalis, & circa matrimonia uiderentur immutāda multa, & quòd quis posset esse hæresq. ad tempus & decedere intestatus pro parte, & quòd intricatio bo. pos. cōtra tab. & sec. tanquàm pœna puerilis tolleretur, & quòd ieiunia non obligarent

obligarent sub pœna mortali, sed darentur indulgentiæ ieiuantibus. Item quòd summus pōtificatus nō esset perpetuus. Et super ingressus religionis, quòd non obligaret usq; ad. xxj. annū, nec matrimonij contractio absq; copula. Et circa compaternitatem, & uarietatem religionum, & quòd Abbatie uel huiusmodi non essent dignitates, nec committerentur eis causæ, & quòd omnes legendæ sanctorum Apochriphe tollerentur, & quòd ordo Antonistarum extingueretur & applicaretur Militiæ sancti 10 annis Hierosolimitani. Et alia quædam reformarentur, ut ibi per eum, quòd paucissimis daretur facultas interpretandi, aut glossandi. Et quòd interpretata non redigerentur in scriptis, nisi eorum qui longo tempore practicassent, aliàs credit rem uenturam in tantam confusionem, quòd nihil haberetur liquidum iudicantibus. Vnde ut dicit, timēs ipse hanc immutationem, & cupiens consulere nomini suo, post. xxx. annos exætos, in exercitio iuris scripsit librum de natura animalium, existimans illud opus fore magis duraturum, quam scripta iuris: sed an illud opus durauerit, ego ignoro. Nō inficior tamen, quòd scribentes res naturales, historiam & medicinam, certiore perpetuitatē sperare debeant, cū huiusmodi scripta cuicunq; nationi, & religioni, ac tempori, utilia sint, & placeant, præsertim si sale eloquentiæ condiātur. Sed quid dixisset prædictus doctor, si uidisset tot libros post tempora sua fuisse à centum annis citra in utroq; iure æditos? Et uide Zabar. in c. nobis. de iurepa. ad hæc. & Iaso. in operibus suis.

¶ Cū in ciuitate Neapolis quidam ex nostris Cathalanis reliquisset in testamēto libertatem cuidam seruo suo nigro

nigro post quinquennium, & fuisset interrogatus an quinquennium inciperet a tempore conditi testamenti, uel mortis testatoris, dixi, quod de hoc erat casus no. in l. qui duos. §. fin. ff. de manu. test.

¶ Quod filius familias rixosus possit inuitus emancipari a patre, casus est secundum la. de insula. in l. quidam cum filio. de uer. oblig.

¶ Seruus stipulatus alternatiue illis, aut illis dominis suis, nihil agit ratione incertitudinis, casus est not. in l. cum seruus. §. & si non duo. de stip. ser. allegaui sepe ad materiam incertitudinis. & l. duo sunt Titij.

¶ Si seruus stipuletur x. quando erit sui iuris, alienatus nihilominus acquirit domino cuius erat tempore stipulationis facta, in l. si. de stipul. ser. est text. not. allegaui contra monachum, qui stipulatus fuerat a quodam consanguineo centum libras quando translatus fuisset ad ordinem canonicorum regularium, tamen uidetur nunc mihi exactius cogitandum, an deberentur primo uel secundo monasterio, tunc credidi per illum text. deberi primo.

¶ Ad ualiditatem statuti dantis licentiam depredandi cum allegaretur Bal. post text. not. in c. j. de milit. uasal. qui con. est. dixi intelligendum Bal. iuxta terminos illius tex. uidelicet, ex iusta causa propter defectum iustitiæ: ut in represalijs, per not. gloss. in l. nullus. C. de iudeis. & eorum quæ not. Abb. in cap. cum non ab homine. de iudi. & in l. aut prætor. §. si debitorē. de his quæ in frau. cred.

¶ Quantum tempus dicatur uetustum, uide glos. quod xl. anni, in l. ius. C. de fun. patri lib. xj. & in l. fin. de fun. rei pri-

rei priua. de longeuo. uide cap. cum consuetudinis. de consuet.

¶ Non dicitur quis morari posse in loco, ubi sine pudore, & uerecundia morari non potest: neq; ad illum locū posse accedere, qui non potest adire locū absq; uerecundia. uide gl. in c. an ille qui fratrem domini. & uide etiā glo. in l. fin. §. si scenerator. quod me. cau. iuncto tex. facit materia l. nepos. de uer. sig. & quæ not. in caut iuxta. de offi. ordina.

¶ Cum esset quæstio inter duos scholares Perusij, an afinitas & incestus inter affines esset de iure gentium. allegaui quod sic, tex. in l. fi. §. si. de cond. sine cau. & l. si. de rit. nup. quod facit ad multa, & parificatur consanguinitati. ut l. adoptiuus. §. j. eo. ti. facit pro compositionibus datarij.

¶ Materia de bonis uacantibus non habet locum in rebus habitis pro derelicto. l. j. nec in casu aut. omnes peregrini. C. commu. de succes. nec in l. cornicularij. de app. par. prefec. pretor. nec in feudalibus, ut no. Petrus iacobus doctor gallicus, in ti. de condition. ex moribus. Vide ad hoc c. ij. de feudis. nec in rebus inuentis uel thesauro. uide Bertran. de ocreo. l. j. de naufrag. & de thesauris quod glo. in rub. de bon. uacan.

¶ Querebatur Romæ, an emptor rei hypothecatæ teneatur euincenti per hypothecā de deterioratione rei absq; culpa sua facta. Dixi quod non, sicut econtra liberatur præstando primam estimationem: uide l. in his. de præd. & omni. re. nauicul. li. xj. & l. fi. de censu. & censito. & facit l. Paulus. §. domus. de pignor.

¶ An post didicita testificata, si testes nisi se nescire, uel non

uel nō recordari, possunt testes alij produci. Pater meus do. Iacobus paulus, doctor optimi iudicij, & celebris doctrinæ, in prouincia nostra solebat distinguere. aut ille qui uolebat produxit testes illos, & tunc aut ipsemet in eadem instātia, uel caussa appellationis, uult alios producere, & non potest propter timorem subornationis: quia uidens se non probasse, facillē subornaret alios ad probandum deducta per se. Aut est aduersarius, qui uelit producere, & uidetur quod possit admitti ad producendum, cum non absit timor subornatiōis, cum si nollet alios producere non esset sibi necessarium, cum id quod per eius aduersarium producentem probandum erat, minime fuisset probatum, & ita intelligebat Bal. in cap. si enim domino. quid sit inuesti. & hæc distinctio dicitur obseruari in multis Curijs.

¶ An lucrum quæsitū per filium fa. ex peculio castrensi censeatur castrense uel aduentitium, & quod partim censeatur castrense, & partim aduentitium faciunt no. in simili, uidelicet, de lucratis ex peculio profectitio. in l. cum oportet, de bo. liber. per Bar. & Bal. not. in l. qui contra. de iurepa. & l. quæritur. & l. in seruitute. §. si patroni. ff. de bon. libert. In contrarium uerò, quod censeatur castrense, monent urgentissime tex. in l. pater. §. si seruus. et l. hereditate. §. j. ff. de cast. pecu. et l. j. C. de cast. pecu. lib. xij. in quibus ponderatur medium seu instrumentum, cum quo res quæritur, cogita.

¶ Aduerte, quod quāuis regulariter in contractibus nō habet locū ius quæsitū, tamē uidetur ualere ubi aliquid esset concessum duobus quādiu ipsi uixerint: nam in tali casu, etiam post ius quæsitū, habet locum ius accrescendi inter

di inter eos. Vide tex. in c. unico. de duob. fun. à capit. in-
uest. Facit ad restringendū materiam l. si mihi & titio.
de uer. obli. & accidit de facto, & solebat dictus pater
meus etiam allegare illum tex. ad limitationem Bart. in
materia l. heredes me. §. cum ita. ad trebel.

¶ Cum quæreretur in ciuitate Nepefina, an si ordina-
rius qui delegauit causam uni, cōmittat illā aliq. non fa-
cta mentione de litispendentia uel prima commissione,
posset opponi de surreptione? Dixi quòd Collec. uideba-
tur tenere, quòd sic. in c. ex literis. de offi. deleg. & uide
no. in cle. ij. de offi. ordi. & per Bella. post alios, in cap.
cū in multis. de rescrip. et decis. cccxij. & no. per Spe-
ti. de remis.

¶ Iudex referens uel secundam iussione[m] expectans, nō
incidit in pœnam rescripti. Vide Collect. in c. licet. de
offi. deleg.

¶ In quadam terra patrimonij, cū quidam mandasset
cuidam consanguineo suo fieri certa maleficia & dāna
in armentis & bonis cuiusdam inimici sui, & ille noluis-
set exequi, sed mandasset certis amicis suis ut illa suo no-
mine & mandato facerent, quærebatur an primus man-
dans teneretur de illo maleficio, & dānis? Et cū quidā
aduocatus allegasset super hoc multas rationes, dixi ui-
deri mihi casum in l. si ego. ff. quòd ui aut clam.

¶ Quidam reus introrsus ecclesiā fuerat absolutus per
præuarcationē, & postea mortuus est, quærebatur an
posset de crimine cognosci? Allegabatur inter alia tex.
in l. eius qui delatorem. uer. plane. de iur. fis. ubi uidetur
text. quòd licet ficta confessio resultans ex corruptio-
ne delati non noceat heredi, ut ex hoc conuinci possit,
tamen

tamen operatur quòd scitò de prauaricatione cognosce-
tur de crimine, de quo per prauaricationem fuerat reus
absolutus. Sed respondebatur, quòd in casu dictæ legis,
etiam non stante confessione, potuisset agi contra hære-
dem, quia agebatur de confiscatione bonorum propter
crimen aut indignitatem possessoris, quæ etiam ab hære-
dibus extorquetur. l. lucius. eo. ti. Videtur ergo, quòd ubi
ciuiler ageretur de crimine, ficta confessio bene posset
operari quantum litis contestatio quæ sufficeret. ut Lex
iudiciorum. §. si. de accusa. ubi uerò criminaliter agere-
tur, uideretur dicendum quòd non, cum ficta confessio
non debeat plus operari, quàm uera: sed uera non suffice-
ret nisi lata sententia. uide in t. ne ex delic. defun. & si re-
plicares, imò debet haberi sententia condemnatoria
prolata. ex quò malo facto delati lata non fuit, dico non
obstare. ar. l. j. ff. de requi. reis. quid fuerit postea conclu-
sum, ignoro.

¶ Pena stupri in uirgine, an habeat locum in prima de-
floratione tantum, uide no. in l. stuprum. de rit. nup. &
in c. ij. de adul. & xxxvj. q. j. §. stuprum. & optimam gl.
in c. nemo. xxij. q. iij. in concubina autem alterius, non
uidetur habere locum, per no. per Bar. in l. si uxor. ff. de
adul. cum possit haberi res cum ea sicut cum meretrice,
ut ibi per eum, & sic est penitus impunibilis coitus cū
concubina alterius secundum eum. Tamen cogita circa
dictum Bar. & purificationem cum meretrice, per no.
in iurib. suprà alleg. & no. per doc. in l. neq; natales. C.
de proba. l. data opera. qui accu. non pos. nam si concu-
bina alicuius non est meretrix, uidetur habens rem cum
ea puniendus, ut punietur habens rem cum soluta non

meretrix

meretrice. Nec obstat l. si uxor. quia non negatur ibi
quin alia pœna, quàm adulterij, ueniat coiens punien-
dus. Et uide ibi glo.

¶ Referebat do. meus. Fran. de are uir acutiss. Et uarie
lectionis, quòd olim apud Romanos eadem erat pœna
incestus, Et eius qui habebat rem cum uirgine Vestali,
id est, Templo deæ Vestæ, Et sacris ignibus dedicata. Et
alleg. Liuium, Tu uide etiam Suetonium ad hoc. Et hęc
uita uidentur hodie imitari moniales, Et qua pœna pu-
niatur hodie habens rem cum eis, uide tex. in auth. quo-
modo oportet. episcopus eligi. §. oportet. Et §. qui uerò
eas. Et l. si quis nō dicam rapere. Et glo. in c. uirginibus.
xxvij. q. j. Et c. si quis est. cum alijs. Et uidi, concludi
Bononiæ à multis magistris in Theologia, Et doctori-
bus, quòd est grauius, Et magis peccatum habere rem
cum moniali, quàm cum iudæa, uel saracena, quāuis po-
pularis opinio sit in contrarium. Allegabatur, quia cum
moniali committitur stuprum, Et adulterium, item sa-
crilegium, Et incestus, Et uiolatio clausuræ, Et persua-
sio fractionis uoti, Et corruptio ancillæ Dei. Quæ au-
tem esset pœna uiolantis uirginē Vestalem, uide in Li-
uio Et Plutarcho, in problematibus. De pœna autem
habentis rem cum iudæa, aut saracena, non memini me
legisse aliquid speciale in iure. In patria nostra infidelis
habens rem cum christiana punitur ad mortem, Et etiā
ipsa: sed christianus cū infideli muliere non, cū tamen
uideretur esse contrarium propter periculum partus,
qui ad tempus sequitur matrem infidelem. Sed lex no-
stræ patrie considerauit incontinentiam, Et insaniam
maiorē in muliere subiiciente se seruo, uel quasi seruo

infideli, quàm econtra. arg. l. unica. de mul. que pro ser.
se. con. C. & l. fin. commu. de manu. & c. & si iudeos. de
iudeis. ideo grauius punit mulierem fidelem, & seruum
infidelem, quàm uirum. Et uide Oldr. consi. cccxxxij. et
Deuterono. ubi non punitur ad mortem coitus cū alijs,
quàm filiabus Israel. & ad idem Leuit. xj. c. de coeunte
cum ancilla gentili.

¶ Ad intelligentiam titu. de cap. & postli. reuer. nota,
quòd postliminium non habet locum in his qui se dedūt
hostibus, id est, pactione sibi uitam paciscuntur, & ser-
uire, uel cum hostibus fideliter morari absq; fuga pro-
mittunt. ut l. postliminia carēt. ff. de capti. & l. eos. §. si.
eo. ti. sed tantum gaudent postliminio illi, qui absq; de-
ditione, ui compulsiua ab hostibus capiuntur: quamuis
gl. & aliqui doct. non ita intelligant d. §. j. glo. tamen in
d. l. postliminio. satis aperit hunc intellectum. Et est ra-
tio: quia fides etiam metu, uel ui causatiua præmissa ser-
uanda est hosti per præsidem, siue ducem de toto statu
belli, & per militem de eo quod ipse de se promittere
potest, puta de non fugiendo, uel huiusmodi, ut in l. v. §.
si. de capti. & l. j. ff. de lega. & xxij. q. j. c. noli. & not. in
l. conuentionum. ff. de pact. Si ergo post promissionem
factam captiuus fugit, non gaudet postliminio, ut dixi.
Nec ob. l. nihil. eo. ti. de cap. ibi, ui uel fallacia. & c. quia
non loquitur ille tex. de captiuo dedito, sed de alio capti-
uo, qui non promittit fidem, uel pretium redemptionis.
nec etiam ob. l. j. ff. de dolo. quia non dicitur ibi esse bo-
num dolum, quādo est promissa fides, & facta deditio:
quia quod semel placuit. & c. Et placuerunt hæc conside-
rationes do. meo do. Franc. de are. cū esset Senis. Fa-
ciunt

ciunt hæc ad questionem quæ tangitur per Bald. post
text. & gloss. in l. nam & Seruius. ff. de nego. gest.
& in l. in adoptionem. C. de adop. & uide gloss. in c.
ius gentium. j. dist. & Fulg. in l. ex hoc iure. de iusti.
& iure. & Saly. in l. ab hostibus. de cap. & beatum
Tho. & l. cum tres. de nego. gest. & in cle. pastoralis.
per glo.

¶ An Imperator, uel aliquis Rex Christianorū possit
inire pacē, aut longas inducias cū Saracenis, uel Turcis
sine uoluntate aut consensu summi Pōtificis? Et uidetur
quod non, cum Saraceni, & Turci sunt hostes fidei, &
Christianorū, ppter nomē & religionē Christi, & cō-
sequēter uicarij Christi, qui est Papa, qui Papa præst
Imperatori, & ceteris Principibus Christianorū, tum
ratione fori pœnitentialis, tum etiam quia in pluribus
casibus habet iurisdictionem in laicos etiam principes.
c. nouit. de iudi. per uenerabilē. qui fil. sint leg. & c. Imò
uidetur criminofum inire pacem cum hostibus illius cui
quis subest, præsertim cōtra hostes religionis, & fidei.
iuxta l. j. cum seq. ff. ad leg. iul. maiesta. Committunt
enim laici crimen læsæ maiestatis contra papam. c. felix.
de pœnis. lib. vj. Tenentur etiam principes secula-
res auxilium præstare ad arcendum hostes ecclesiæ,
ut per Io. an. in c. si. de dila. & gloss. xxij. q. v. administra-
tores. & nulli sunt duriore, quam hostes fidei. Si enim
principes absque consensu papæ ineant pacem, aut fœ-
dera cum Turcis aut Saracenis, facilius alij Christiano-
rū expugnabuntur ab ipsis infidelibus. Et quod non pos-
sit Imperator, uidetur text. in cle. unica. de iureiuran. §.
porro. & eadem ratio uidetur esse in alijs Principibus:

quia licet Reges non præstent iuramentum fidelitatis
 papæ, ut facit Imperator, ut in d. cle. tamen, ut dictum
 est, subsunt papæ ratione fori pœnitentialis. Item succes-
 serunt Imperatori in eorum regnis, & sic uidentur suc-
 cessisse cum eisdem honoribus, cū quibus illæ terræ ubi
 sunt instituta regna tenebatur ab Imperatore. Vnde ali-
 qui doc. Gallicani tenuerunt, quod papa potest compellere
 Reges ad præstandum ei iuramentum, ut facit Im-
 perator, per not. in §. fuerat. Institu. de actio. & liij. de
 adop. C. l. saepe. §. gaio. de fun. instru. xciiij. dist. legimus.
 cum simi. & faciunt not. per Bal. in c. j. quæ sint rega. in
 fi. & in c. j. §. si uasallus. de pace iur. fir. & in multis alijs
 casibus recognoscunt papam reges. ut per Inn. in c. cum
 te. de re iudi. Item hoc saltem uidetur, quod Reges Chri-
 stianorum præstant obedientiam papæ, faciunt ad hoc
 no. per Oldra. consi. lxxj. & ij. & c. dispar. xxiiij. q. viij.
 & c. alius. xv. q. vj. cum glo. & c. iuratos. ea. q. & nota.
 per Bal. & alios doc. in l. conuentionum. ff. de pact. ubi
 concluditur, quod nisi sit caput & dominus totius belli,
 non possit facere pacem, & nullus Regum Christiano-
 rum censetur esse caput, uel princeps, aut dominus bel-
 li aduersus hostes fidei per supra alleg. Sed principaliter
 contingit papam, qui est princeps fidei, & oppugna-
 tor inimicorum eius, & ad eum spectat infidelibus
 indicere bella, & conficere pacem. Vt legitur de beato
 Gregorio, qui etiam inuito Imperatore fecit pacem cum
 Longobardis, propter periculum quod uidebat immi-
 nere Vrbi, & Italiæ ob malitiam & segnitiam impera-
 toris degentis Constantinopol. Vide ad hoc c. si ut mor-
 te Longobardorum. xxiiij. q. viij. & faciunt ad prædicta
 xxiiij.

xxij. q. per totum, & præcipue c. pro membris & non infereda. c. qui potest ubi bonus text. ad hanc materiam. c. ostendit. c. si quis à catholica. & c. quando uult. & c. sicut ubi etiam bonus tex. cum c. seq. & c. conueniet. uersu si. & c. infames. vj. q. j. & no. in c. consuluit. de ap= pel. cl. iij. Et cum fuisset de facto hoc dubium, & tracta retur pax per Mahometum Hocor Oratorē Regis Tu= nizij nomine eiusdem regis clariß. me. Ioannem Regem Aragonum, fuimus aliqui doc. consulti à Rege præfato Barchione. Et declinauimus in partem, quòd non posset facere pacem inconsulto papa. Postea occurrerunt mihi duo tex. ad hoc, uidelicet c. significauit. & c. quod olim. de iude. & nota. in extrauagan. unam sanctam. & quod not. Oldra. consilio. lxxxvij. ubi ostendit papam in huius modi personis infidelibus, & circa illas esse superiorē, & posse præcipere regibus, & faciunt etiam nota. per eum consi. lxx. & c. xxxvij.

¶ Quòd nouus emphiteota nō teneatur ad cēsus præte ritos, tenet Bertran. in l. fi. C. de fide. instru. Sed aduerte, quia fundamēta eius sunt duo. Primò, quòd actio perso= nalis non sequitur fundum. respondebitur, quòd etiā cō= petit hypothecaria, ut alleg. text. Bald. in aut. si quas. C. de sacrosanc. eccle. & Barto. hoc tenet in l. j. ff. in quib. cau. pig. tac. contr. in addi. & alleg. tex. in Letiam. C. qui potiof. in pig. Aliud fundamentum est, fatēdo quòd hi= potheca competeret, tamē ex quo dominus directus cō sensum præstitit alienationi, iuxta l. fi. C. de iure emphi. tacitē uidetur remittere hypothecam. l. item liberatur. cum alijs. Hæc ille. Sed posses replicare, quòd necessariò habebat dominus directus cōsentire, quia lex stringiteū

aliàs eo inuito fieret, & talis consensus necessarius non debet ei præiudicare. arg. l. cum quidam. de admittut. sed replicaretur, quòd non præcise compelli poterat, & habebat etiam remedium saluandi sibi ius hypothece, iuxta l. si debitor. §. j. quib. mod. pig. uel hypo. sol. & sic uideatur imputandum sibi. Vnde examinata hoc modo hac questione concluditur, Bertran. bene dicere, nisi ubi nouus emphiteuta absq; consensu domini directi obtinuisset possessionem rei emphyteoticæ, cum remaneat hypothece in re propter censum. Petrus de Anchara. consil. cccclxxix. uidetur uelle, quòd etiam si tempore contractus considerato, uenditio fuerit iusto pretio celebrata, tamen si postea nihil, aut minus dimidiæ præcipitur de re emptâ, habeat locum remedium l. ij. C. de rescin. uendi. quod profectò uideretur esse falsum, per not. Bar. in l. cotem. de publi. allegantem l. si uoluntate. in fi. C. eo. tit. & l. iij. §. diui fratris. de iure fisci. & ita dixi pro hospite Anticulano in Campania Hernicorum.

¶ Cathalani fecerunt pacem cum Genuensibus, ut commune, & singuli teneantur seruare sub certa pœna. Vnus priuatus contrauenit, an commune incidat in pœnam? uide Rapha. cu. in similibus terminis, quòd non, sed ipsi priuati tantum incidant in l. Cæsar, de pub. & uide not. in c. in nostra. de iniur. nam illa conuentio, seu pax habet uim legis, ut est glo. in d. l. Cæsar. & uide not. per Bar. in l. iij. §. actor. de re iudi.

¶ Cum quæsitum fuisset à me Romæ, an uenditor post uenditionem, & ante traditionem posset impignorare rem uenditam, & an teneret impignoratio, seu hypothece: dixi quòd sic, & idem in promittente rem ante traditionem.

tionem. Vide *Lad cum quem. §. lucius. ff. de donat.* Imò absq; speciali obligatione huiusmodi res promissæ, uel uenditæ, ueniunt in generali hypotheca: ut *l. i. iuncta gl. C. de iure fisci.*

¶ Ad declarationem *ti. de manumiss. uindictæ.* hæc scrutatus sum, quæ maximè placuerūt *do. meo do. Bal. nouello* fundamētale doctori & solido. Manumissus uindicta dicitur ille, qui manumittitur inter uiuos, & caussa cognita: ut probatur per totum *tit. ff. de manumiss. uindic. & C. eod. præsertim in l. iuxta causam. & l. illud. ff. & C. l. j. & l. ij. C. si aduer. lib. & est gl. insti. de liber. §. multis. super uer. uindicta.* Et consequitur seruus taliter manumissus plenā libertatē, & efficitur ciuis *Ro. ut Insti. de liber. §. liberti. & C. de manu. uindi. l. nihil. & C. de lati. liber. tol. §. illo. & l. ij. C. cōmu. de manu. & hoc uoluit gl. sub dubio in l. qui Romæ. §. flauius. de uer. oblig. & habuit ortum hæc liberatio, & manumissio uindicta à Vinditio quodam seruo domus nobilis Romæ Vitellorum, qui primus eo modo, id est, cognita caussa, manumissus fuit: nam coniurationem quandam Romæ patefecit: ut innuitur in *l. ij. §. & cum placuisset. & ibi gl. ff. de orig. iur. & declarat hoc Titus Liuius in prima Decade lib. ij. sic dicens. Prosequendo historiam, & coniurationem premium indici pecunia ex ærario, libertas, & ciuitas data. Ille primū dicitur uindicta liberatus, Vinditio ipsi nomen fuisse post illum seruatum, ut qui ita liberati essent in ciuitatem accepti uiderentur. Hæc Liuius. Quidam autem ferunt Boetium dicere, manumissum uindicta dici à uirga Prætoris, cum qua percutiebatur manumissus, & dicebat ei Prætor tribus uicibus percu-**

tiendo, aio te liberum, & hoc refert gl. in d. §. multis. Ad quod facit illud Perusij, Vindicta postquam mens a Præatore recessi. Et illud Horatij: Postquam vindicta ter quaterq; imposita. Imperator autem absq; causse cognitione potest plenam libertatem conferre: ut l. apud. ff. de manumis. & posset fortè dici, quòd illa uirga Prætoris accepit nomen ab illo seruo Vindicio, & uirga Centurionis dicebatur Athis. Qui autem manumittebantur vindicta non consequiebantur plenam libertatem, nisi à principe id fieret, ut dixi, & uide Corne. Tacitum.

¶ Quererebatur in ciuitate nostra, an pater qui exheredauerat filium, uideretur etiam reuocasse donationes? Et allegabatur glo. in l. fin. ff. pro donato. quòd sic. Sed contra d. glo. solebat allegare pater meus text. l. j. de assiliber. §. assignare. uer. sed si potest assignatio.

¶ Qualiter maritus teneatur de bonis dotalibus ad debita uxoris, distingue: Aut enim maritus conuenitur ad dotem, uel ad res dotales ex delicto uxoris, aut ex contractu. Si ex delicto, tunc nunquam est priuatus dote, nisi in quinq; casibus. l. quinq; ff. de bon. dam. Si ex contractu, aut mulier contraxit ante matrimoniū, & tunc obligauerat res quas postea dedit in dotem, & tali casu capiuntur res dotales, & in eis fit executio, ut l. meui. §. j. sol. mat. & l. qui res. in princip. de solu. ff. & idem si conuenitur rei uendicatione, ut l. j. C. de iure do. cum multis alijs. quia non potuit mulier res alienas dare in dotem: Aut mulier contraxerat non obligando aliqua de suis bonis, & tunc aut dedit bona in dotem in fraudem creditorum, & distingue, ut in text. l. si. §. si quis à socero. ff. de his, qui in frau. credi. ubi tex. concludit, quòd si quis non fuerit

fuerit particeps fraudis, nō tenetur, nec in talibus rebus est fienda executio, cū uir dicatur habere caussam onerosam in dote. Aut mulier cōtraxit post dotem datam, nec tunc multo minus tenetur uir, neq; ad bona dotalia potest haberi recursus, ne sit in potestate uxoris auferre dotem uiro. ar. d. 9. si á socero. & uide lo. an. in addi. Specu. tit. de sen. execu. 9. sequitur uidere. uer. quid si filius. & nota hanc materiam ita discussam, & distinctam in practica.

¶ An cessio bonorum, facta cum uno ex creditoribus, noceat alijs? tex. uidetur quod sic, in l. is qui bonis. 9. sabini. de cessi. bo. etiamsi alij non fuerint uocati, nec oportet quod iterum cedat, si alij creditores postea egerint. Credo tamen quod creditores possent cessionem impugnare. ar. in aut. de hære. & fal. 9. p. & l. si. 9. licenius de cessi. bo. faciunt no. per Canon. in c. si. de offic. iudi. & ita uidi practitari, nisi omnes fuerint uocati, & si post cessionem contrahat cum alijs, illi præferuntur creditoribus ante cessionem in bonis de nouo. quæsitis, ut uoluit Cy. in l. iij. C. de bon. auc. iudi. possi. per tex. in l. iij. quod cum eo. uide Bella. concl. cxvij.

¶ Aduerte, quod creditor etiā ex caussa lucratiua præfertur legatarijs, iuxta 9. & si præfatam. l. si. de iur. de lib. tex. & iuncta glo. ij. in l. hereditariarum. ff. de bon. auc. iudi. possi. & l. j. eo. ti. Allegabatur Romæ á quodam aduocato contra heredem beneficiati, & legatarios qui conueniebantur á donatario, cui uiuens beneficiatus certa bona ex caussa donationis hipotecauerat, quæ tamen moriens legauerat.

¶ Concurrabant Romæ, creditor qui exposuerat pro

funere aefuncti, & alius qui exposuerat p alio funere, ad quod defunctus tenebatur. quæsitum fuit quis esset præferendus? tex in l. quæsitum. de priuat. delic. uidetur sentire quòd pariter concurrant.

¶ Fuerat mihi legata res & Titio cõiunctum, & accesserat tanquàm fideiussor quidam tertius in parte mihi soluēda: Titius uel repudiavit legatum, uel conditio defecit, & totum legatum debetur mihi iure accrescendi, an etiam possim agere contra fideiussorem pro toto legato, & obligatio fideiussoria censeatur extensa nō tantum ad accessoria, sed etiam in æquē principalibus, cum fuisset de facto? Pisis fuit determinatum, quòd competere actio contra fideiussorem pro tota re, per tex. in l. fi. quorum leg. & uide tex. in l. pe. ut leg. no. ca. & uide gl. in l. stipulatio. ista. de no. ope. nun. multis hominibus boni iudicij, sed non iuristis uisum est iniquum iudicium, seu iniquam determinationem.

¶ Relictum fuit legatū pro liberatione carceratorum quolibet anno, an possit distribui i impediedo, ne intret quis carcerem? Videtur quòd non, quia non dicitur liberatus, ut in l. decem. de uer. obliga. & l. j. uer. cum qui. de ui. & ui. ar. sed contrarium uidetur probari in l. pen. de aqua plu. ar. & l. quo minus. de solu. nam paria sunt impedire consequens, uel impedire actum per quem peruenitur ad consequens. Faciunt etiam no. ueteres. de iti. a. Aug. priuat. & adde s. cum qui. posset responderi, quòd de natura illius interdicti est restitutio possessionis, quæ præsupponit priuationem, credo hoc tamen in dubio præferendos carceratos, qui essent in loco relictī carcerandi.

¶ Quòd

¶ Quòd donatio Constantini etiam de facto nō fuerit, lege Laurentium Vallam, & papam Pium in dialogo. nec de tali donatione quicquam legi apud probatum historicum, præsertim eos qui scripserūt illa etate, uel illi proxima. Nam nec Eusebius, qui fuit diligentissimus narrator rerum Christianorum, non meminit, quod tamen nullo modo uidebatur obmitendum, nec Hieronymus, Augustinus, Ambrosius, Basilus, Ioan. Crisostomus, nec Aminianus, nec historia tripartita, nec ipsemet Damasus papa in sua Chronica, nec Beda, nec Orosius meminerunt, & constat per plures, quàm. ecc. annos post Cōstantinum Imperatores tenuisse gubernacula urbis, & Italiae per duces, præsides, & exarchos Urbis Roman. usq; ad tempora Inn. ij. ut patet apertè in chronicis, & historijs. & de Iustiniano patet l. j. & ij. de offi. præf. prætorio. & in proæmio Instit. & in epistola inter claras. ibi nostrum firmat imperium. & in l. fi. C. de uet. iur. enucl. & in l. bene à xenone. & in aut. ut etiam Romana ecclesia. ibi ad ecclesias nostras, & usq; ad Oceani recessus. & in aut. ut proprio nomine imperato. Et in uita Phocæ Imperatoris legitur impetrasse Pantheon Bonifaciū papā ab eo. unde ergo habuerit terras ecclesia uide gesta Caroli Magni, & Pipini, & Pii in dicto dialogo, & collecta nouissimè per do. Bartholomæū de Platina bibliothecarium, qui omnia instrumēta pertinetia ad statū ecclesiæ in temporalibus, præsertim circa acquisitionē terrarum, & aliorum iurum, & censuum collegit in ualde magno uolumine, ad cuius collectionē etiā operam nostrā præbuimus in reuidēdo. Et de dicta donatione, & curatione lepræ Cōstātini lege quæ late scribit

Renu

Renuſ Episcopuſ Paduanuſ in hiſtoria ſua de uitis pontificum. Et nota, quòd translatio Imperij à Romanis in Germanoſ, quæ priuſ fuerat facta per eccleſiam à Græciſ in Romanos ſeu Galloſ tempore Caroli Magni, fuit facta Anno domini. D. cccclxxxiiij. tempore Gregorij. v. qui fuit conſanguineuſ Ottoniſ Imperatoriſ Germanicæ nationiſ. Reſ ergo fuit ordinata per Theutonicoſ, nec mirum ergo, ut quidā dicunt, ſi ordinauerint, quòd electio fieret per eoſ, & fuerint contempti Itali, Galli, & Hiſpani clariſſimæ nationeſ Chriſtianorum, qui quidem Hiſpani, & Gallinunquam conſenſerunt huic translationi, nec multominuſ poteſtati eligendi Theutoniciſ cõeſſe per pontificem Theutonici generiſ, uel ſecūduſ alioſ per Grego. v. Licet in prædicta poteſtate ad colorem dicatur Archiepiſcopum Colonienſeſſe Cæſellarium pro Italia, & Treuerenſ. pro Gallia, tãquam, ſi Itali & Galli nō habeāt prælatoſ ſue nationiſ aptiſſimoſ ad electionem, & oporteat ſuppleri per Theutonicoſ, quos eſt ueriſimile non eligere alioſ, quā ſue nationiſ, & ideo noluerunt habere Italos, & Galloſ, niſi nomine tantum, cū tamen Itali, & Galli, & Hiſpani ſunt antiquioſeſ in fide Chriſtiana, & genteſ. habilioſeſ ad gubernationem, & mouenda arma per mare, & per terram contra hoſteſ fidei. Et fortè foret longè comodiſ & utiliſ pro Chriſtiano Imperio, & religiōe, ut ex omnibuſ Principibuſ Chriſtianiſ eligeretur unuſ ad Imperium aptior, non à Theutoniciſ tantum, cui alij parerent, qui foret adeo potens, ut facile eſſet ei expugnare barbaroſ, & infideleſ genteſ. Nam poſtquā Chriſtiane terræ fuerunt diuiſe in plura regna, non recognoſcentia

scientia superiorem, inualuerunt infideles contra nos: nam segnius expediunt commissa negotia plures, & quod commune est facile negligitur l.j. C. quando & a qui. quot. pars. lib. x. & c. ar. cap. in apibus. vij. q. j. & eorum quæ disputat Aristo. in Politicis. & not. per doct. Cano. & legistas, ac Theolog. in multis locis. Item expediret hoc maximè clarissimæ Italiae, quæ conti Summa bonuè uexatur tyrannis & factionibus, & cuius incolæ sonitas præces lent optare & fouere mutationes & rebelliones in statu autoris auditu, & dominatibus: unde frequentes cædes, confinationes, et ad honores, proscriptiões, & exilia quotidie uidemus apud eos S. D. N. D. propter hæc mutationes, & diuersas gubernationes, & Alexan. suæ dominia nullo capiti supposita. Vnde quantum sit Italia diuina prouidentia exposita periculo, & cladi infidelium hostiū, ex deudentia papæ, effectu unius magni principis temporalis, cui totam Italiā ui. simul, & parere oporteret, satis apertè cognoscitur: & utinam eius clarissimum in futurum, Deo per clementiam auertente, non uideatur. Casarē Bonitur, cum sit Italia regio, & situ & ubertate maiori ex gratia de Francia parte consumatè felix, & Imperij ingeniorum & morum Valentin. derationis uitæ ac cultu parens, ut indignissima profectus & Urbini eto, ut à barbaris incolatur, quos si irruerint, aut man. Ducē, & c. suæ facit, aut non diu patitur. Solent uulgares Italici se excellentiss. quenti acclamatione extollere nomen libertatis, cum tamen & E. S. R. mē, si rectè inspexeris, nulla gens Christianorum magis primipilia. hodie seruiat primoribus communitatum, seu mauis tyrannum speciem rannis, sub nomine libertatis, quæ uera est sub principe, liter deputatur & dignior. Vnde Claudia. uit,

Fallitur egregio quisquis sub principe credit
Seruitium, nusquam libertas gratior ulla est,
Quam sub rege pio.

Vide

Vide ad hoc no. per Oldr. consi. lxxix. & per glos. Chronica Damasi, in uita Pauli. j.

¶ An officialis creatus à Rege aliquo extra regnum creantis, possit exercere ea quæ sunt uoluntariæ iurisdictionis? Videtur quòd sic, per no. in l. j. de offi. procon. Sed uidetur contrà, quia creans nō posset, ergo nec creatus. & illa l. loquitur de tempore, quo omnes Officiales erant sub uno Principe, ad quod faciunt no. per glo. in rubr. de stud. liber. urb. Ro. sed Bar. in l. j. si ut proponis. in repe. C. de digni. uidetur sentire, quòd possit uoluntariam exercere, cum possit milites creare. Certum est autem, quòd si reges in quorū territorijs exercebatur Iurisdictionis, erunt fœderati exercentis, aut nō hostes, quòd possit exerceri per eos, uel eorum officiales uoluntaria iurisdictionis, per l. non dubito. de cap. & l. postliminij ius §. postliminio. eo. tit. & uide ad hoc Ballame.

¶ An, quando agitur ciuilitè de crimine, conuentus, qui non potest cauere, admittatur cum cautione iuratoria? Videtur quòd sic, cum titulus, qui satisfactio. cog. generaliter loquatur de causis ciuilibus, quæ causa dicitur ciuilis etiamsi ex crimine descendat: ut in l. defuncto. ff. de pub. iudi. & l. solemus. §. latrunculator. ff. de iudi. In contrarium uidetur facere diuersitas rationis, quia in causa ciuili non est mirum si stet iuratoria, cautioni, quia non potest succedere pœna corporis loco solutionis, cū cedendo bonis liberetur reus: iuxta l. j. C. qui bon. ced. poss. quod secus est, ubi agitur ciuilitè de crimine: quia tali casu qui non habet in ere &c. nec admittitur cessio bonorum. ut no. doct. in d. l. j. & in l. quicunq. de ser. fugi. & ideo talis iuratoria cautio esset elusoria pœnæ

penae corporalis: unde uidetur eadem ratio quae in criminali, ergo idem ius. Faciunt ad hoc not. per Bald. in l. j. de cust. reo. & hanc partem tenuit Callitius doctor Cathalanus in simili materia de treuga. et pa. xvij. dubio. Vnde posset inferri, quod in causa merè ciuili, si sit talis in qua non admittatur cessio bonorum, quod in tali casu sit locus iuratorie cautioni, attento, quod in causa condemnationis ueniret detinendus in carceribus, quos non posset euadere cum non ualeret cedere bonis.

¶ Vendita fuerat, & tradita res emphiteotiearia cum consensu domini ne caderet in commissum: fuit postea de consensu uenditoris & emptoris resoluta uenditio, absque tamen reuenditione, fuit quaesitum de facto, an requireretur consensus domini directi in hac resolutione, & consequenter an haberet solui laudimium, quod solet solui in patria nostra tantum pro libra domino directo? Et uidetur quod non sit necessarius consensus domini: quia hic non est uenditio, sed resolutio prioris uenditionis, quam non est necesse dissolvere per nouam reuenditionem, ut dicit gloss. in l. prima. quando lice. ab emp. dis. quam sequitur Cyn. Barto. & Angel. omnes, propter quod tenet Barto. in l. ab emptione. de pactis. quod nec noua gabella solui debet ratione resolutionis talis uenditionis, ex quo non causatur contractus reuenditionis. Sed in contrarium, quod requiratur domini directi consensus, & sit locus solutioni laudimij, uidetur facere, quia licet talis resolutio non sit uenditio, tamen sit retraditio, & domini translatio, & per consequens censetur alienatio,

alienatio, & sic uidetur habere locum l. fina. C. de iure
 emphiteo. & consequenter laudimij solutio, ad quod fa-
 cit l. quicumq;. C. de seruis fugitiuis. Nec obstat, quod
 Barto. dicit de gabella, quia gabella soluebatur ratione
 contractus: & ideo cum predicta resolutio nō sit pro-
 priè cōtractus, sed potius distractus, non fuit locus ga-
 belle, sed in casu nostro non soluitur laudimium ratiōe
 contractus, sed quia in alium transfertur dominium rei
 emphiteoticarie, iuxta dispositionē d. l. fin. quæ de domi-
 nij translatione loquitur. Sed cum per talem resolutio-
 nem auferatur dominium per traditionē, uidetur requi-
 ri domini directi consensus, & per consequens debet
 solui laudimium pro laudation. & approbation. retra-
 dition. Sed instabitur, hīc nō est translatio dominij, quia
 non est reuenditio, nec alius titulus, sed mera resolutio,
 & nuda, ex qua non transfertur dominium, cum non
 asit titulus: ut l. nunquam. ff. de acqui. re. do. & no. in l.
 traditionibus. Respondere poteris, quod hīc non est nu-
 da traditio, cum habeat causam, uidelicet, resolutio-
 nem & distractionem ex consensu, quæ sufficit: ut d. l.
 nunquam.

¶ Teliu de Galletia origine natus, & educatus à tene-
 ris annis in Græcia, & habens ibi domicilium, & uxo-
 rem uirginem græcam, uolebat promoueri ad sacros or-
 dines, & opponebatur ei quod non posset cum esset na-
 tione Latinus, quia ex patre Latino, & occidentalis. Al-
 legabatur ad hoc no. per Bar. in l. j. §. remouet. ff. de po-
 stu. & l. prouinciales. & l. is qui natus. de uerb. signi. &
 l. urbana. eo. tit. & no. in c. nicena. & c. aliter. xxx. dist.
 & per doc. in c. olim. de cleri. coniug. ibi pater eius & c.

Ex quibus

Ex quibus uidetur colligi quòd non poterat, & intellexi emanasse quandam declarationem Eugenij. iij. super huiusmodi dubijs, uidelicet, etiam super illo, quando pater est Græcus, & mater Latina, & e contra, quam nòdum uidi. & uide ad materiā. c. illa. xij. dist. & Archi. xxxij. dist. quoniam. & not. per Innoc. de tempo. ordi. cum seruus.

¶ Procurator cum cautione de rato potest solam directam actionem iudicati intentare. l. non solum. §. inter. dum. de procu. ff. & sic illa directa habet effectum mandati debiti, aliis nisi caueat de rato, non potest agere iudicati.

¶ An absens causa mercaturæ, dicatur absens ex causa probabili, uide not. in l. inter minores. per Barto. de resti. in integ. & Pe. la. qui tenet quòd non, in tit. de resti. in integ. secus in absente causa peregrinationis, ex uoto tamen, & non aliis. & uide Rosfred. in libellis, & gl. in l. ij. §. legatis. in uer. uenerat. ff. de iud. quæ uidetur tenere absentiam causa religionis esse probabilem, non distinguendo de uoto ad aliam simplicem deuotionem.

¶ Quidam uendiderat usumfructum certorum castorum in territorio Montispefulani Titio ad certum tempus, decessit Titius ante tempus, an finiatur ususfructus per mortem Titij ante tempus? ista quæstio mouetur in lib. apocripho, qui appellatur additionis. Bar. in l. necessario. §. si. de peri. & commo. rei uedi. ubi allegatur Iac. bu. tenere quòd non, nisi elapso tempore, etiamsi ususfructuarius decesserit medio tempore. In contrarium uero uidetur text. in l. ambiguitatem. C. de usufruct. & ibi uide an Bal. hoc notet, & cogita, quia ualde fuit agita-

ta hæc quæstio me tunc adolescentulo, & existēte causæ studiij in Montepesulano, & uide no. ff. de noua. l. sit ususfructus.

¶ Quidam mercator noster nauigās in Siciliam, deposuerat quendam seruū Barchinonæ apud quempiam affinem suū, cui ille seruus surripuit notabilem quantitatem pecuniarum, cū prima facie diceretur dominum serui non teneri, nisi ad dandum seruū pro noxa, postea fuit declaratum dominum prædictum teneri in solidum, per l. si seruus communis. §. quod uerò. ff. de fur. & uisum est omnibus esse casum notabilem.

¶ Duo contraxerunt societatem omnium bonorum, an tempore diuisionis quilibet eorum percipiet dimidium bonorum omnium, an uerò fiet diuisio, quod quisque capiat partem bonorum quam habebat tempore contractæ societatis? uidelicet, si unus habebat tunc mille in bonis, & alius centū, tempore diuisionis detrahat prius unusquisque eorum capitale quod posuit? Glo. & doct. incidēt in l. j. C. pro socio. dicunt, quod in diuisione societatis, capitale unius sociorum non remaneret ei saluum, imò communiter diuiditur. Et mouētur per tex. l. j. §. si. ff. pro socio. & sic glo. apertè sentit, quod illa communicatio, quæ fit in societate omnium bonorum, intelligitur taliter fieri, quod etiam tempore diuisionis quilibet habeat dimidiam. doc. autē ibi omnes, uidelicet Cy. Bal. Salice. tenent contra glo. in casu ipsius glo. sentiunt tamen in societate omnium bonorum idem quod gl. quia respondentes ad l. j. ff. pro socio. dicunt illū tex. loqui in societate omnium bonorū. Quare satis apertè ostendunt

dunt doct. quòd dissoluta societate omnium bonorum, quilibet capit dimidiam partem, non habito respectu ad quotam tēpore contractæ societatis: unde ex his aperitur optima uia ad ea quæ dicuntur, & fuerūt practicata. Liquidum est de iure, quòd societas omnium bonorū potest contrahi inter uirum & uxorem, iuxta l. alimenta. §. si. ff. de ali. leg. ergo quilibet eorum tēpore diuisionis habebit dimidium bonorum, licet non æqualiter habuerint tēpore contractæ societatis. Tamen contra hoc uidetur facere tex. in l. cum hic status. §. si inter. de dona. inter uir. & uxo. ubi text. dicit, quòd caussa donationis non potest inter eos societas contrahi, sed tantum hoc casu caussatur tacita donatio inter eos. Potes dicere, quòd tex. loquitur, quando uolebat alter donare, sed in fraudem dicebatur societas: in casu autem nostro fiebat uera & aperta societas, & licet in consequentiam insit tacita donatio, lex non improbat: propterea mutua donatio non reprobatur à iure inter uir. & uxo. ut dicunt doct. in l. si pater. C. de inoffi. testa. unde uidetur hic mutua. Cogita, quia esset magna cautela ad donationes inter uirū & uxorem, & fuit practicata de facto Romæ, ut dixi.

¶ Quòd per sententiā relegationis non efficiatur quis inhabilis ad beneficia, faciūt no. per gl. in §. relegati. in sti. qui. mo. ius patri. po. sol. & quod no. per Pe. de Anc. in cle. si Romanus. de præb. & no. in c. cum non ab homine. & in c. at si clerici. de iudi. sed cogita de infamia in dignitatibus, & uide not. in decis. Rot. tit. de re iudi. iij. uol. antiq.

¶ Quod habilitatus ad alia quæcunque, & qualia

eumq; beneficia, expressis quibusdam secularibus, non cē
 seatur habitatus ad regularia, faciunt not. de dictione,
 alia, per Oldr. consi. exc. Domi. in c. cum in illis. de præ-
 ben. cum relatiuum similitudinis, non dissimilitudinis l.
 si. §. cui dulcia. de uino tri. de ol. leg. ad hoc l. non solum.
 §. queritur. de procu. et c. sedes. de rescrip. nam relatiuum,
 aliud, refert similitudinē cum expressis: ut in cle. j. de re-
 scrip. quæ non est, quia sunt dissimilia in perpetuitate
 & alijs: & quia habitatio est strictē interpretāda & c.
 ¶ Quod regule etiā in reuocatorie expectatiuarum,
 absq; tamen decreto irritante, non ligent manus execu-
 torum expectatiuarum, uidetur probari in c. si. in princ.
 de concess. præb. l. b. vj. ibi nullius fore decernimus firma-
 tis. iuncto capitu. fina. & in c. quodam. eodem titu. tamē
 cogita.

¶ Quid si presbyter clericus simplex, uel cum unica &
 uirgine coniugatus, delinquat tali crimine, quod bona
 eorum patrimonialia debent confiscari, cui applicabun-
 tur, an fisco ecclesie, uel potestatis temporalis? Bal. alia
 quid tangit in l. si quis presbyter. C. de episco. & cleri.
 Guil. de cu. in l. j. C. de hæred. decur. & ibi distinguit in-
 ter immobilia, ut illa applicentur domino temporali, &
 mobilia fisco ecclesie. Oldr. consi. seu questio. xvij. uel
 xvij. uidetur etiam apertē sentire, quod applicentur do-
 mino temporali. Tamen in prosecutione uidetur innue-
 re idem si non essent bona, quæ pro tali domino non te-
 neretur, dūmodo in eius territorio sita essent. Et pro hoc
 uidetur facere c. cum secundum. de hæret. lib. vj. ubi bo-
 na condemnati de hæresi sita in territorio dominorum
 temporalium eis applicātur, nec distinguuntur an dam-
 nati de

nati de hæresi essent laici uel clerici. Videtur tamē quòd
 10. an. in cle. nolentes. de hæret. sentiat quòd c. cum secun-
 dum. intelligatur in laicis de hæresi damnatis, non autem
 in clericis sentiens ibi super uersicu. ecclesiarum, quòd
 bona clericorum propria fisco ecclesiæ applicarentur,
 nec distinguit mobilia ab immobilibus. Idem tenet gloss.
 quæ habetur pro singulari, in c. quia diuersitatē. de cō-
 ces. præb. Et pro hoc facit text. in c. excommunicamus. §.
 j. de hæret. licet 10. an. in d. cle. nolentes. in uer. applica-
 re. uelit quòd d. c. excommunicamus. §. j. loquatur de bo-
 nis ecclesiis, sicut cle. nolentes. quòd profectò est uiola-
 re tex. qui expresse dicit clericorum bona. Præterea do-
 cto. in d. cle. scribentes, dicunt simpliciter clericorū pro-
 pria fisco ecclesiæ applicari, non distinguentes mobilia
 ab immobilibus. Ad hæc uidemus quòd ecclesia succedit
 clerico detedenti ab intestato deficiente parentela in om-
 nibus bonis patrimonialibus, siue mobilibus, siue im-
 mobilibus, nam nulla differentia fit in hoc: ut in c. ij. de
 succes. ab intest. Et l. si quis presbyter. C. de epis. Et cle.
 excluso fisco. Idem ergo uidetur posse dici damnato cle-
 rico, ut ecclesia omnia capiat. Et quòd d. c. cum secundū.
 debeat intelligi in laicis de hæresi damnatis, Et non in
 clericis, uidetur probari in aut. ut cum de ap. cog. §. ge-
 neralem. uer. si uerò. coll. viij. quæ est breuiata in auten.
 idem de nestorianis. C. de hæret. ubi tex. uult, quòd bona
 clerici hæretici, qui coniunctos orthodoxos non habet
 ecclesiæ debeant applicari, nec fit ibi differentia, an sint
 bona mobilia, uel immobilia. Et quando tenentur pro lai-
 co quòd ei applicentur, satis innuit Innocē. in c. uerum.
 de for. competē. Et pro prædictis etiam faciunt not. per

eundem Innocen. in c. postulasti. de for. competen. Et ex dictis ibi per Innocē. & in d. c. uerum uidetur. Ostendi, quòd dicta applicatio per secularem fiscum fieri nequeat, donec talis clericus sit condemnatus per ecclesiasticum iudicem, ad quem spectat cognitio criminis, cum iudex secularis, neq; criminaliter, neq; ciuilitè de crimine cognoscere ualeat: iuxta c. j. de cler. coniug. li. vj. etiam quo ad effectum priuandi, talem à feudo, uel emphiteosi, ut dicit Innocen. in d. c. uerum. Ergo multo minus poterit sibi dominus temporalis alodialia clerici applicare, nisi precedente condemnatione iudicis ecclesiastici. Pro quo optimè d. capi. cum secundum. §. fin. ubi in casu quo iudicium spectat ad ecclesiasticum, etiamsi domino temporali bona ueniant applicanda, tamen non potest dominus temporalis occupare, donec per ecclesiasticum sit iudicatum. Et si iudex ecclesiasticus nollet iustitiam facere, tunc uidetur sentire Innocen. in dicto capitu. postulasti. prout Hostien. uoluit eum loqui in ecclesiastico, quòd posset dominus secularis represaliare, hoc est, bona sita in suo territorio occupare. iuxta capi. dominus noster. xxij. questione. ij. Et ideo posset consuli, quòd si aliquis ex talibus clericis, præcipuè simplicibus uel coniugatis aliquod graue crimen committeret, quòd fortè si laicus foret, bona perderet, quòd tali casu fiscus principis secularis instaret literatoriè requirendo, aut aliàs condemnationem coram iudice ecclesiastico, & si denegaretur, aut retardaretur, tunc uideretur excusatus dominus temporalis, si bona patrimonialia talis clericus occuparet, propter offensam in sua republica, & uiolatum eius territorium, de qua iustitià consequi non

qui non ualuit coram iudice ecclesiastico. per supra nota. Innocen. in dicto capitu. postulasti. licet Anto. de bu. in dicto capitu. postulasti. dicat Innocen. non loqui in clericis, sed dicta per eum habere locum in laico delinquente, & habente bona in loci iniuriato, extra territorium tamen delinquente, sed uelle consulere dominis temporalibus, ut multidocto. in partibus nostris hispaniæ consulerunt, quod ante iudicium factum per iudicem ecclesiasticum, aut denegatum, uel retardatum per eum, domini temporales apprehendere ualeant bona clericorum delinquentium, etiam immobilia, & etiam si pro eis teneantur in feudum, uel emphyteosim, non uideatur per supradicta posse defendi. Licet gloss. in l. ad dictos. de episco. audien. uideatur innuere, quod possint: sed potest intelligi post eodem notionem per proprium iudicem ecclesiasticum factam, & Oldra. cum intelligit super dicto modo, cum in questione sua presupponat clericum per episcopum condemnatum. & uide eum consilio. lxxxij. licet sit uerum quod predictus Oldradus in dicta questione. vj. & propter hoc sentiat, quod dominus temporalis posset clericum ad rerum amissionem sui territorij condemnare, de quo est uehementissime mirandum. Et ad leges per eum ibi allegatas uidetur perquam facilis responsio: quia tempore earum ita erat de facto etiam in omnibus, cum non haberetur respectus clericorum, imò nec Christianorum ante tempora Constantinii: ut in l. habeat. C. de sacrosanc. eccle. sed postea secus: ut in aut. statuimus. Item contra ius Canonum. & fortè Old. tenebat opinionē. Gallicanā, quod in actionē in rem clericus poterat conueniri corā laico,

quam refert Petrus Iacobi in titu. de duello. & uidetur
sequi Hostien. in summa. que tamen opinio non tenetur
per Canonistas communiter, nec per Bertrā. de octo. in
l. ij. C. de imp. lucr. descri. uide ad hoc Guliel. de ualle sic-
ca doc. Catalanum in. xxj. chart. not. & ad totam mate-
riam non omittas dicta Inno. in c. non minus. de immuni.
ecclie. ubi dicit, quod licet persone clericorū sint de foro
ecclie, res tamen eorū sunt de foro laici. & uide Pet.
Iacobi in illa magna additione, que incipit, illi Philip-
po, ubi illud dictū declarat. Lege præterea eundē Inno.
in c. nouerint. de senten. excom. & uide not. per Io. an. c.
ex parte. de cler. coniu. & Inno. in c. significasti. de offic.
delega.

¶ Cum petijissent quidam amici Romæ, an filia haberet
regressum contra patrem euicta dote ei per patrem da-
ta: dixi quod sic, usq; ad concurrentem quantitatem le-
gitimæ, cum dos ipsa computetur in legitimam. l. quoniā,
de inoffi. test. & si datam pro legitimā euincitur, datur
regressus contra patrem uel eius heredem, ut l. scimus,
in princ. de inoffi. test. ergo consequenter in dote, & sic
uidetur limitandus §. si fundus. l. meuiā. ff. so. mat. & idē
uidetur dicendum in donatione propter nuptias facta fi-
lio eadem ratione.

¶ Quod possit constitui procurator ad præsentandum
aliquem ad certum beneficium uacaturum per resigna-
tionem, facit c. si. in ratione sui. de conces. præb. & gloss.
c. accedens. eo. ti. & alias fuit ita determinatum in Ro-
ta. Et quod possit cōcedi ius præsentandi ad beneficium
uacaturum pro una uice, uide doct. post tex. in c. ex infi-
rmitate. de iurepat. quod nota.

¶ An pater,

¶ An pater, qui habet usumfructum bonorum aduentitiorum, possit dimittere illum pro alimentis præstandis filio, & aliis, an teneatur præstare filio alimenta de alijs bonis ipsius patris, an uerò possit deducere ut fructibus aduentitionum? Cum esset de facto, uisum est esse tex. quòd teneatur præstare alimenta de bonis suis, in l. si. §. ipsum autem. C. de bonis quæ liberis. secus si pater non haberet usumfructum ex illis bonis, uel essent castre sia, uel quasi, per l. si quis à liberis. §. sed si filius. ff. de liber. agno.

¶ Contingit sæpe in ciuitate nostra, quòd post factum testamentum per testatorem, & receptum per notariũ, ipsi testatores superuiuentes, aut alijs sani solent repetere, scripturam aliam testamenti à notario: & prædicti testatores recuperata dicta scriptura testamenti, nihil in ea cassant, adiiciunt, uel mutant, deinde moriuntur, quæsitum fuit an tale testamētum censeatur reuocatum eo ipso, quòd fuit repetitum ab ipso testatore? Maior pars notariorum ciuitatis nostræ interrogati de hoc à iurisperitis, ut intellexi à patre meo, tenebant quòd tale testamentum esset reuocatum, dicentes, quòd tali animo cēsantur testatores illud repetere, tum quia nondũ erat publicatum nec redactum in formam publicam, nec positum signum eorum: tum quia potuit ipse testator, uel alius, hoc medio tempore aliquid addidisse uel immutasse, maxime si manu testatoris erat scriptum, præsertim in dicta ciuitate ubi frequentissimè Tabelliones nihil sciunt de scriptis in testamento: quomodo ergo saluæ cōscientia poterint post mortem testatoris illud publicare, & pro certo testamento in publicam formam redige

re, & tale esse affirmare, quod ipsi olim habuerat? Videretur ergo quod potius notarij deberent abstinere à tali assertione, quando medio tempore fuit apud testatorem, cum debeant habere uerā scientiam de his quæ asserrunt: ut in aut. de tabe. per totum. In contrarium potest argumentari: quia ad hoc quod testamentum censeatur reuocatum, aut habet contingere uerbo, aut facto. Verbo fit per aliud testamentum. Insti. quib. mo. test. infr. §. ex eo. & per Bar. in l. si iure. de leg. iij. facto uerò fit per intercisionem, cancellationem, indictionem, deletionem, lineationem, & huiusmodi: ut in toto titu. de his quæ in test. dele. & l. nostram. C. de test. Cum ergo in casu prædicto, nec uerbo nec facto cognoscatur aliquid immutatum, uidetur constare suis iuribus. Et pro hoc uidetur facere, quod olim, ut satis aperitur ex multis iuribus, testamentum apud testatorem stabat, & id quod faciebat in testamento in scriptis, uidelicet, subscriptiones, & sigilla, facit nunc notarius. Et quod apud testatorem staret, maximè probatur in l. ij. C. quemadmo. testa. aper. illa ergo eadem contraria, quæ diximus, poterant contingere olim in testamento in scriptis, cum etiam testes, qui se subscribebāt, ignorabant contenta in testamento: ut patet Insti. de pupil. Item ad hoc adduci potest l. fina. de his quæ in test. delent. quod testator tabulas in publicum depositas abstulit, atq; deleuit &c. ergo non simpliciter sufficiebat abstulisse, nisi & deleuisset. Nec obstat ratio, quomodo Notarius publicabit cum aliquid potuerit addi? Quia idem timor, & eadem ratio esset in testibus subscriptis in testamento in scriptis facto, tamen nihilominus iura permittere uidentur tale testamentum posse

tum posse stare apud testatorem, ut postea testatore mortuo cognitis subscriptionibus & sigillis, in publicam formam redigatur. Idem ergo facit notarius, cum nihil cognoscat immutatum, etiam si suspitio posset esse de contrario, sicut in testamento inscriptis more antiquo maxime, quia hic tractatur de interesse illius qui actus faciebat. & est uerisimile, quod ipse in re sua fuit diligens custos. Item quod aliquid ipse non addiderit, cum non ignoraret id fieri non potuisse absque periculo euerisionis totius testamenti, cum ergo facile esset sibi addere uel immutare accersito Notario, non uidetur se exposuisse illi periculo. Facit l. iij. de testa. mili. nec de opinione Tabellionum est curandum, cum non adducant aliquid iuris, & in hoc potius est inspicienda mens testantis repetitis testamentum, quam mens Tabellionum tradentium.

¶ Ad declarationem lilla institutio, & leaptatorias. de here. institu. ff. quia uidi accidere de facto, aduerte, quod materia d. l. uidetur optime declarari ex l. si ita scripsero. de condi. & demonstra. & l. theopompus. & ibi nota. ff. de dote preleg. hoc modo, nam interdum committitur dispositio in alienam uoluntatem, in casu proculdubio est uoluntas captatoria, & non ualet, nisi adpias causas, iuxta latissime dicta per Bar. in l. j. de sacro san. eccle. interdum uero non committitur dispositio in alienam uoluntatem, sed reuelatur, seu aperitur tertio per testatorem eius mens, siue uoluntas: quia testator dicit talem scire eius uoluntatem & mentem, & consequenter mandat dari dicto suo, in casu reputetur talis dispositio captatoria, & nihil ualeat? Vide Bar. sentire, quod sit captat=

sit captatoria, non tamen totaliter: nam si ex aliquibus
 cōiecturis potest apparere, quòd illud quod tertius ille
 dicet, fuisse mentem defuncti, sit de mente defuncti, de-
 bet stari dicto illius tertij. Et ita secundum Barto. debet
 intelligi d. l. theopompus. Et l. quæ hæredi. de reb. dub.
 Et sic tali casu non est simpliciter uoluntas captatoria:
 Et ita uidetur intelligenda Et limitanda d. l. captato-
 rias, ibi, dum dicit in secretum aliene uoluntatis, quod
 intelligatur non de secreta uoluntate per tertium decla-
 randa, Et à testatore iam ei manifestata, seu commissa,
 sed de uoluntate dicti tertij de nouo, Et ex se formāda,
 Et aperienda, dummodo asint coniectura, ut suprā di-
 ctum est. Interdum uerò non committitur dispositio uo-
 luntatis alteri, nec etiam manifestatur, uel reuelatur ei
 dispositio defuncti uerbo, sed est tradita in scriptis ma-
 nu defuncti. Et tali casu nullo modo est captatoria, imò
 simpliciter ualet. Et est ratio, quia nihil in effectu com-
 missum est tali, nisi depositum scripturæ manu propria
 defuncti scriptæ, quæ etiam potuisset in aliqua arca de-
 poni, Et nulla fraus etiam committi, quo casu per com-
 parationē literæ de manu defuncti appareret. Et ita lo-
 quitur Barto. in l. si ita scripsero. de condi. Et demon. Si
 autem scriptura esset de manu guardiani, prout ibi lo-
 quitur Bar. uel alterius ad cuius manum testator se retu-
 lisset, sentit Bar. ibi talem uoluntatem simpliciter non
 ualere, cum posset talis scribere quod liberet. Videtur
 tamen illud limitandum, prout dicitur per ipsum Bart.
 in d. l. theopompus. uidelicet, quòd tali scripturæ stetur
 casus, quo habet suffragia uerisimilium cōiecturarum,
 quemadmodum si dicto eius, tanquam scientis uolunta-

tem de functi, testator stari uoluisset, Cum eadem sit ratio. Quod nota, quia uidi aliquos se pro doctis gerentes, cum accidisset in facto non ita, exacte intellexisse. Et uide Pau. de cast. Et Alex. in l. stipulationū § illud. de uer. obl. Et Io. de Imo. in l. illa institutio. de hære. insti. Et c. cum tibi. de testa. ad materiam.

¶ Institutus fuerat quidam in testamēto, deinde in eodem exheredatus, an ualuerit exhereditatio? Aduerte ad hanc materiam, quia secundum literam negatiuam est tex. quod nō, in l. si certarum. § si eodem. ff. de test. mili. Et hoc uidetur Bar. sentire, Et sequi. gl. in l. pater. ff. de hære. insti. uidetur contradicere. Verum est tamē, quod dicta gl. loquitur, quando erant duo instituti, Et unus in eodem testamento exheredatus: Et est aperta ratio, quia tunc testamentum remanet ualidū, cum sit ibi alius hères. secus autem quando solus esset quis institutus, et in eodem testamento exheredatus: nam tunc uidetur nō posse stare exheredationē, cum tali casu remaneret testamentum absq; hæredis institutione, quod fieri nō potest. Inst. de fidei. hære. § in primis. et l. proxime. de his quæ in testa. del. ff. Et ita uidetur limitari § si codē. per d. glo. pro qua uidetur esse tex. secundum lecturam Ganfredi de Sillaniaco doct. gallicani, in l. j. uer. Et si hereditatis. ff. de his quæ in testa. del. ubi secundum eum est casus, quod ademptio hereditatis facta eodem testamento ualet, si ille à quo adimitur, habeat cohæredem aut substitutum: quia uidetur non data per rationem text. ibi, secus si solus esset institutus. Et Raph. uidetur hoc tetigisse ibi, tamen. in l. pater sequen. Ange. uidetur tenere, quod etiam si solus sit institutus teneat exhereditatio, Et allegat

allegat §.j.d.l.proxime. qui text. in ueritate loquitur, quando habet substitutum. & hoc sentit imo. quod exheredatio ualeat in l. si ita. §. j. de lib. & posth. & Nicolaus de Matar. in illa notabili distinc. relata per Sal. in l. hereditas. de his qui ut indig. simpliciter allega. d. §. j. l. j. quod ademptio ualeat in eodem testamento, quia uidetur non data. Et hæc omnia procedunt quando in eodem testamento, & consistet differentia inter dictos doct. in hoc. Quia secundum illos, qui tenent quod etiã ademptio seu exhereditatio potest fieri in eodem testamento solo herede instituto, cui non est datus substitutus, quia uidetur non institutus, tale testamentum remanebit nullum, ac si nemo esset in eo institutus. Secundum uerò alios, qui tenent quod ademptio non ualeat, remanebit institutus hæres ex ipso testamento. Vbi autem in alia uoluntate quàm testamento sit ademptio uel exhereditatio, tunc distingue iuxta distinctionem Nicol. de matar. in d. l. hereditas. recensita per Bal. Vnum tamen non omittas in hac materia, uidelicet, falsum esse quod dicit Barto. in d. l. pater. de heredi. institutu. quod exhereditatio facta coram septem testibus, de herede instituto in alio testamento si habeat cohæredem, ualeat: quia nullo modo ualet, cum liquidissimum sit exheredationem non fieri, nisi in testamento d. l. hereditas. nec potest dici testamentum absque hæredis institutione. d. §. in primis. Ex his fuit responsum ad dubium testamenti hospitis nostri Viterbiensis.

¶ Differentia quo ad restitutionem fructuum inter illum, qui uenit ui directæ substitutionis, & illum qui uenit

uenit iure fideicommissi, consistit in hoc: quia si fructus sunt præcepti medio tempore, hoc est, antequam sit locus fideicommissio uel substitutioni directæ, si tales fructus sint iam consumpti tali casu, sicut non ueniunt in fideicommissaria, iuxta l. in fideicommissaria. ita nec in directâ. in l. centurio. in fin. de uulga. & pupilla. ibi, inuentis in hereditate. Si autem sunt præcepti, sed non consumpti, & tunc etiam non ueniunt in fideicommissaria, sed in directâ sic, ut in d. l. centurio. Si uerò essent fructus pendentes nondum collecti tempore quo locus est fideicommissio, etiam tales uenirent in restitutione fideicommissi, ut uoluit gloss. in l. in fideicommissi. de usur. & hæc nota sic declarata pro causa Dyonisij & Iacobi fratrum tuorum, & Brigide sororis.

¶ Querit. P. V. R. quid sentiam de uerbo, quilibet, super quo fuit facta tanta uis hodie in congregatione. Certum mihi uidetur, quod propriè & latinè loquēdo, prout loquebantur iurisconsulti, qui enumerantur in libris digestorum, quilibet capitur pro, aliquis ex pluribus: ut probatur passim apud Ciceronem & alios probatos autores. & in l. possideri. §. j. ff. de acquir. pos. & l. si pater. §. qui duos. de adop. xvij. dis. multis. & xlj. delictis. & l. si seruus. §. j. de leg. j. & l. j. si pluribus. de lega. ij. & l. si hæredi. de cond. insti. et l. institutor. de insti. & l. peculium. de peculio. & in mille alijs legibus, & decretis antiquis. Et facit compositio, quia componitur de quis & liber. Nec ob. l. non distinguemus. alleg. per Barto. in §. cōplures. quia illam exponebat Fran. de Arc. quilibet, id est, aliquis, non determinato certo, uel unus, id est, certus:

certus: aut pōt dici quòd ponatur uel pro, id est, postea
 uerò deficiēte illa puritate lingue latine, præsertim per
 tempora decretalium Sexti, ac clementinarum, cœpit
 dictio, quilibet, capi pro quisq;. Et ita legitur in c. fin. de
 his quæ fi. à ma. par. cap. Vnde nostra etate dictio, quili
 bet, uidetur capi pro quicq;, licet, ut dixi, non ex uera et
 antiqua latinitate: ut si quis in testamentis, uel cōtracti
 bus, aut aliàs uellet exponere pro aliquis, faceret dire
 ctè contra uoluntatem testatoris, uel contrahentium: nā
 si diceretur, lego cui libet ex seruitoribus meis decē, cer
 tum est hodie, quòd debet exponi illud, cui libet, pro cui
 ex eis uoluerit, uel libuerit, ut exponebatur olim per no
 ta. in l. quòd labeo. de suppl. leg. cū attendenda sit po
 tius consuetudo loquendi in hoc, quā barbara seu mi
 nus latina, quā uera antiqua significatio. per no. in d.
 l. quòd labeo. & l. non aliter. cum sua materia. de legi.
 & l. cum de lanionis. §. a sinam. & c. præterea. de uer. si
 gni. & c. intelligentia. eo. ti. & c. ex literis. de sponsa. Et
 miror aliquando de nostris doctoribus, qui non distin
 guentes tempora cum discutiūt proprietatem alicuius
 uocabuli, allegant pariter iura. ff. et iura Decretalium,
 & Sexti ac Clem. cum aliter locuti fuerint illi antiqui,
 & aliter posteriores, & locutiones notariorum hodie
 maiori ex parte sunt improprie & semibarbaræ, si re
 spiciamus ad illam tersam latinitatem antiquam. Vidi etiā
 allegari tex. feudorū ad significationē uerā alicuius uo
 cabuli, quibus textibus nihil est fœdus, aut magis bar
 barum, tam in sensu, quā etiam in contextura & uer
 bis. In casu ergo congregatiōis, uidelicet, in uerbo, quili
 bet, posito in statuto, ego non dubito quin debeat capi
 pro

pro quifq; per ea quæ fuprà dixi, & fœliciter ualeat.
 P. V. R. fed priusquam clauderẽ epistolã occurrit mi-
 hi tex. Suetonij in uita Octauij, ubi inquit. Solebat etiã
 citra fpectaculorum dies, fi quando quid inufitatum di-
 gnumq; cognitu aduectum efferet, id extra ordinem quoli-
 bet loco publicare, ut Rinocerontem apud fepta Tygri-
 ni in fœua augueni quinquaginta cubitorum pro comi-
 tio. In hoc text. apertè uidetur fignificatio huius uerbi.
 Et iterum optimè uale pater ampliffime.

¶ Legatus fuerat aqueductus ex certa palude pluribus
 dominis diuerforum prædiorum, nõ tamen communium,
 querebatur an efferet locus inter eos iuri accrefcendi? Alle-
 gabam gl. in l. aquam. ff. quem. fer. amit. quod fic, & fi
 prædia efferet communia pro indiuiſo, tunc haberet lo-
 cum ius non decreſcendi, per notã. in l. re coniuncti. de
 lega. iij.

¶ Relicta fuerat quedam domus Romæ à quodam Cu-
 riali certis fratribus, cum his uerbis. Relinquo domum
 meã in qua habito precioſe ſicuti eſt Monafterio &c.
 Fuit factum dubium, an intelligeretur de domo inſtru-
 cta, ut erat, uel nuda tantum, & quod paramenta, &
 ſuppellex, ac utenſilia, & alia ſpectarent ad heredem?
 Dixi uideri mihi caſum, quod ſpectaret ad monafterium.
 in l. prædia. §. pe. ff. de fun. inſtruc. Adducebatur cõtrã,
 quod uideretur intellexiſſe teſtator de trabibus, & alijs
 cementis, & lapidibus paratis ad abſoluendam dictam
 domum, quæ nondum erat in totum perfectã, non de
 alia inſtructione. Videtur amplius cogitandum, tamen
 magis moueor in primam partem. per d. text. & uerbũ,
 præciſe, per quod oſtẽditur maior uoluntas & exactior

defuncti. facit c. ij. de rescri. et c. pe. de arbi. et ibi no. & per alios in l. cunctos populos. & dominum meū Alex. in quodam consi. & Ange. in alio. & quia fuit legatum pio loco, quod autem parata & destinata domus perficiendæ etiam debeantur, faciunt no. in l. cetera. §. fin. de leg. j.

¶ Testator fecerat quædam legata Romæ certis personis, quæ personæ postea exercuerunt graues inimicitias cum testatore, propter quandam suspicionem falsi testimonij in eum: & postmodum lapsis duobus annis à tempore ortæ inimicitie, mortuus fuit testator, dicebatur legata tacite fuisse adempta, per §. non solum. l. si quis. de adi. leg. Replicabatur de glo. no. in l. athlete. §. dat remissionem. de excus. tut. in uer. priusquam. uidelicet, quod tantum temporis effluxerat, infra quod testator prædicta legata potuisset expresse reuocare, uel adimere, quod tamen non fecerat, ergo uidebatur, non obstantibus inimicijs, uelle persistere in relicto facto: maximè, quia erant consanguinei, & nemo præsumitur sanguinem suum odio habere saltem in fine obitus. Cōtra prædictam glo. allegauit tex. in l. pe. quem in simili casu allegabat pater meus de adimen. leg. ubi post ortas inimicitias testatrix habuit tantum tēporis, quod fecit codicillos, in quibus nil ademit, & tamen remanet prima tacita ademptio. & uidetur iste tex. fortiter urgere contra prædictam glo. Sed posset fortè responderi, quod in casu d. §. pe. nō negatur peti legatum à calumniatrice, ratione tacitæ ademptionis, sed ratione delicti, in quo tamen est cogitandum. Et uide ad hoc no. in l. cum tabulis. §. quoniā. de his qui. ut indig. per Bar. & l. si inimicitie.

co tit.

eo. ti. sed ubi essent consanguinei, ut in casu nostro, bene
 sequeretur glossa. quia intentio testatoris fortasse fuit non
 adimere legatum consanguineo, quamuis inimico, spe-
 rans per mortem legatarij extinguere inimicitiam, & bo-
 na legata permanere apud filios, uel consanguineos illius
 sui consanguinei, & sic apud personas de sanguine suo.
 & ita odium tantum restringebatur ad hanc mediam
 personam, non ad alios ad quos postea uolebat, ut bona
 legata deuenirent. cum uideatur respexisse totam con-
 sanguinitatem. ar. l. j. & .ij. ff. de liber. cau. & l. raptores.
 de epi. & cler. maxime cum uotum successionis in bonis
 consanguineorum sit de iure naturali. l. fi. C. quorum bo-
 no. & c. sciant cuncti. de elec. lib. vj. & cle. unica. de ho-
 mi. l. cum acutissimi. de condi. & demō. cum annus. ff. et
 de pact. l. tale pactum. §. fi.

¶ Aduerte, quod aut legatur, uel fidei committitur à
 primo heredē instituto, eadem res uel quantitas diuer-
 sis & sub uarijs, seu diuersis conditionibus, & tali casu
 quilibet potest petere sibi cauēri ab ipso heredē. ut l. iij.
 ut leg. nomin. & l. et iā. §. j. ut impos. leg. & hoc in euen-
 tum suę conditionis. Aut legatur uel fidei committitur
 ab heredē alicui, puta Gaio, putē, uel sub conditione,
 & ab ipso Gaio Mevio sub conditione, tali casu ha-
 bet locum dispositio §. si iurō. l. is cui. ut in possess.
 leg. uidelicet, quod possit petere Meuius satisfdari sibi
 à Gaio etiam pendente conditione ipsius Gaij. Et si non
 caueat Mevio Gaius, tenebitur sibi cauēre heres primo
 loco institutus, si prius non cauerat Gaio. Si autem caue-
 rat Gaio, talis cautio ex iuris dispositiōe, Gaio nō caue-
 te ipsi Mevio, transfertur ad Meuium, ita quod Meuius

in uim cautionis prestita Gaio per heredē poterit adueniente conditione agere cōtra heredem, ut in d. l. is cui. §. si. ut lega. nomi. c. & hæc nota bene extricata cū accedissent de facto.

¶ An possint codicilli eueri per querelā tamquā officiosi, cū accidisset de facto? Quidam allegabant quōd sic, ex no. per Bald. in l. parentibus. de inoff. test. c. ubi dicit esse locū inofficiosæ diuisioni, sed intelligo de inofficiosa diuisione facta in testamento, quod rescinditur per querelam. Secus si fuerit facta in codicillis, & ratio, quia tali casu filius iam est heres ab intestato unā cum alijs. Reor tamen, quōd si quartam non habet, potest illā petere cohæredibus ab intestato uel legatarijs. l. quotiens. & l. si cogitatione. fa. ercis. c. hæredes enim etiā ab intestato habent ius defalcandi, ut innuit d. l. si cogitatione. & ibi no. per glo. quæ falcidia computatur in quartam. l. papinianus. §. quarta. ff. de inoff. test. Et ideo non immerito non reperiēs aliquam legem, ni fallor, quæ loquatur de codicillis inofficiosis, quōd per querelam inofficiosi possint eueri: & est ratio in promptu, quia filius, & heres potest defalcare ab intestato, si legata exceßerint dodrantem. secus autem est conditio in testamento, quia tunc filij omni medio sunt destituti, ni si querelam intentent. Et satis uidetur hoc innuere Azo in summa huiusmodi, de inoff. test. & Gāfre. de Salania. co doctor Gallicanus, in l. non est nouum. de bon. posses. contra tabu. in. viij. charta apertus hæc dicit. Et etiā tangit quid sit hodie aucta legitima, quia triens de iure autem. cū teneatur quarta falcidiæ trebellianicæ, si filij ab intestato grauati essent legatis, uel fideicommissio non suffi-

non sufficeret ad legitimam, imò deficeret una untiā,
quod remedium esset pro illa untiā, uide ibi per eum.
Quid autē aduersum inofficiosā donationem causset
mortis? Idem uidetur quod in codicillis eadem ratione,
quod etiam tenet idem Gaufre, in l. si filius emancipa-
tus. ff. de leg. prest. & idē in ceteris donationibus, quæ
morte cōfirmātur, puta inter patrem & filium, ut pro-
bat tex. in l. ij. de inoffi. don.

¶ Quod pater teneatur dotare filiam diuitem de pro-
prio, allegabatur l. si pater. de dot. promiss. cum ibi nota.
dicebam non uideri mihi, quod probaretur, neq; ibi, neq;
alibi: imò in dicta. l. si pater. innuitur, quod si pater non
simpliciter, sed expresse dotaret filiam suam de bonis
ipsius filia, quod non tenetur dotare de suis, ibi in uersis.
utraq; igitur. & ibi, paterne liberalitati. & ibi, libera-
litas, itaq; quia in necessitatibus nemo liberalis & c. &
est ratio euidens, cū pater non teneatur alimentare fi-
liam diuitem. ff. de liber. agno. l. si quis à liberis. §. sed si fi-
lius. ad quæ alimenta fortiori uinculo obligatur, quia de
iure nature. j. distin. ius autem naturale. post datam au-
tem dotem, & ius filie in ipsa dote questum, si filie su-
peruenirent alia lucra, aut relationes dotis, aut alia, nō
credo quod pater posset reuocare, quod filie semel in do-
tem constituisset, cum semper attendatur tempus quo
filia incipit dotari. in aut. de equal. dot. §. quia uerò iam
legem. & uide do. meum do. Barba. uirum celebratissime
& fecundissime memorie, aliquid tangentem in quo-
dam consilio. Esset tamen difficile in practica contra cō-
munem opinionē, in re quæ tam sepiissime occurrit, ob-
tinere.

¶ Collato beneficio mihi absenti per ordinarium, si papa conferat illud alteri non facta mentione de collatione ordinarij ante ratihabitionem, non ualet collatio ipsa tanquam surreptitia. uide ad hoc Collec. in c. ecclesia. de sortile.

¶ Solebat frequenter dicere domi. meus domi. franciscus de Aret. quod doctores nostri superioris aetatis multum largè, & plusquam ueritas esset, extenderant, seu interpretati fuerant l. j. C. de sacro. san. ecclesijs. dicens se non credere, quod mens Constantini Imperatoris conditoris illius legis uoluerit aliud disponere, quam facere deinceps capaces ecclesias, & collegia Christianorum ad suscipienda legata, & concedere liberam facultatem cuilibet relinquendi eis, cum antea non liceret: nã prædicta legata, uelut facta collegio reprobatum per impetratores paganos, applicabantur fisco, nam Christiani non poterant habere collegia, nisi clam: ut probatur apud historicos, & in l. diui. de natu. liber. C. & .xij. questione. j. c. futuram. & .xv. dist. canones. Et sæpius arguebat prædictos doc. quod fuerint parum curiosi historicarum, & temporum. præter Specu. lo. an. & Old. Tu uide ad hoc de hac licentiosa extensione, seu interpretatione d. l. Abb. in c. relatum. de testa.

¶ In quadam terra Italia est statutum super crimine peruersæ ueneris, quod rei illius criminis condemnentur pœna pecuniaria, & confinationis extra terras ecclesie, pro qualitate personarum, & excessus, arbitrio potestatis moderanda. In eadem terra fuerunt nonnulli rei inuenti de dicto crimine per uaria interualla temporis, in quorum punitione circa maioritatem pœne pecuniariae, &

rie, & diuturnitatem confinium Potestas, quæ tunc erat, seruauit hunc modum. Nam adolescentulos minori pœna condemnauit, quam senes: & non coniugatos, uel in carceratos etiam minori multo quàm coniugatos, uel non in carceratos: quosdam autem, qui cum proprijs uxori- bus illud scelus commiserant, minori pœna condemna- uit, quàm eos qui cum maribus. Visum fuit quibusdam probis iurisperitis fuisse rectum iudicium. per not. in ti- tu. de delic. puer. & Lauxilium. §. in delictis. ff. de minor. & per nota. in capitu. ut clericorum. §. fina. de ui. & ho- nesta. clerico. cum alijs iuribus. quod & mihi idem ui- sum est, præterquam in ultimo delicto, in quo certè ui- detur acrius ceteris puniendus, cum tale crimen longè detestabilius & grauius sit, si cum cōiuge perpetretur: ut in capitu. adulterij. xxxij. q. vij. & est ratio, quia præ- ter paritatem sceleris cum alijs, & maioritatem, quia in uxore habet promptum uas debitum uir quærens in- sana diuenticula, in uxore est quidam etiam abusus quo- dammodo carnis propriæ, cum reputentur una caro. ca- pitu. j. de coniug. leprof. & de conuer. coniug. ad aposto- licam. Item est uiolatio fidei tacitè promissæ de coniun- ctione carnali inter eos fienda, propter bonum prolis, quæ etiam promissio in benedictione nuptiali confirma- tur, quod bonum per hunc nefandum coitum apertissi- mè tollitur. Præterea est maior, & specialior contem- ptus Dei, qui instituit matrimonium illum effectum multiplicandum prolem. Est etiam contemptus reipu- blicæ, quæ maximè fauet matrimonijs ad effectum ex- tendendi rem publicam per sobolem. Item est ibi lu- dibrium & prophanatio fœderis matrimonij, & ir-

ritatio uxoris ad quarenda adulteria, & omne nefas
 patrandum. Et ad consonantiam dicti iudici potestatis
 adduxi text. cuiusdam canonis, in consilio Anticyenensi,
 qui loquitur sub his uerbis sub rub. de his, qui cum ma-
 sculis polluantur, hi qui irrationabiliter in his uersati
 sunt, ante uicesimum annum, tale crimen commiserunt,
 quindecim annis exactis communionem mereantur, &
 infra. Qui autem exacta. xx. annorum etate, uel uxore
 habentes hoc peccato prolapsi sunt. xxv. annis pœnitendi-
 nem gerentes in communionem suscipiantur, infra. Quod
 si qui & uxorem habentes & transcidentes quinquage-
 simum annum ita deliquerint, in exitu uitæ duntaxat
 communionis gratiam consequantur. Et in similem sen-
 tentiam est alius canon super incestuosus, quem refert
 Martinus archiepiscopus Bracaren, in collectaneis Cō-
 ciliorum antiquorum, & subsequitur ibi alius canon,
 qui appellat huiusmodi uitium morbum lepræ, & præ-
 cipue ut pœnitentes de hoc uitio non possint orare, nisi
 in angulis ecclesiarum, ut dæmoniaci. & uide ibi glo. or-
 dinariam, quare dicatur morbus lepræ, forte propter
 contagionem, & difficultatem curationis. Postea legi
 Martinum magistrum theologum Parisien. qui uidetur te-
 nere, quod grauius peccatum sit coire contra naturam
 cum masculo, quàm fœmina, cum ibi sit abusus perso-
 næ & uasis, hic autem uasis tantum. Tenet euidenter etiā
 idem doctor, quod maius peccatum sit seipsum pollue-
 re, quàm cum masculo coire, cum in primo sit abusus
 personæ suæ, & modi, & uasis, de quo dubito, neciura
 uidentur aperte imponere pœnas ita in hac pollutione,
 sicut in alio peruerso coitu, nec tantum leditur respu-
 blica. &

• *blica. & ibi abusio personæ suæ, & alterius, hic suæ tantum. Ad quod facit quod no. glo. in c. omnes. xxxij. q. vij. & in eo saltem qui se polluendo cogitat de uase muliebri, omnino credo esse minus peccatum, cum tantum peccet in omittendo uas, re, non mente. Et aut. ut non luxu. contra natu. loquitur in coitu extra naturali uerè sodomitico. Nec obstat quòd ibi dicitur semetipsum & c. nam glo. ibi intelligit de sodomitico uero, ut declaratur infra in tex. & glo. ibi, & ciuitates cum eorum habitatoribus percant & c. Præterea ibi alleg. l. cum uir. C. de adul. quæ expresse loquitur in uero sodomitico, quamuis non defuerunt qui dicerent d. l. loqui in uiris, qui de facto nubunt alijs uiris, quod execrabile scelus olim factum fuisse legitur apud historicos & poetas, Iosephum contra Apinionem, Suetonium, Martialem, Iuuenalē, & alios. Et quòd ait Paulus, neq; moles, neq; masculorum concubitores & c. apud idoneos & antiquos autores expontuntur moles, id est, patici, cathamiti, & cuitati, non autem se polluentes. ad quod facit quæ not. August. in lib. de ciuitate dei, loquens de sacerdotibus Cybelis. Hæc respondit cuidam docto uiro, qui nitebatur uelle tueri opi. dicti magistri Parisien. aut saltem parificare etiam quo ad pœnam ista duo crimina. & allegabat dictā aut. & dictum Pauli. Et cōtra eum est apertè. s. item lex Iulia. de adulterijs. Insti. de publi. iudi. qui declarat text. illius aut. quamuis etiam non defuerint qui uelint illum text. habere locum in frequentissimè delinquente, propter uerbum exercere. Ad quod c. clerici. de exces. præla. Et qualiter debeant cohiberi pueri ab his flagitiosis libidinibus, lege sapientissimum doc. Iaso.*

¶ Quod crimina possint deferri Papæ absq; denuncia-
tione uel accusatione, & etiam non precedente moni-
tione, & per solā uiam querele. Et quòd in delictis, un-
decunq; pateant, non teneatur Papa obseruare formam
iuris, sed possit ponere pœnam condignam, allegantur
not. per Hostien. & in c. tam literis. de testi. & per Ab-
batem in c. cū super. de confes. & Imo. & alios in c. cū
olim. de re. permu. quod no. Hostien. in c. in nostra. de se-
pul. & Bald. in l. princeps. de leg. & not. in c. sicut de iu-
re iur. & in c. nouit. de iudi. Adducta fuerūt hæc in caus-
sa processus extraiudicialis, super prætensa dilapidatio-
ne, & alijs criminibus Episcopi Leodien. coram Reue-
rendiss. domino meo Vicecancellario, & alijs tribus Car-
dinalibus Cōmissarijs domini nostri Papæ in dicta caus-
sa, quòd an indistinctè in alio crimine, quàm dilapidatio-
nis sit uerum, uide quæ posui infrā in alio memoriali, &
in apostillis ad allegationes celebris aduocati & opti-
mi uiri domini Baptiste de sancto Seuerino.

¶ Super beneficio potest transigi autoritate delegati,
dummodo habens ius in eo non renunciaret, aliàs non pos-
set, nisi autoritate ordinarij fieret transactio in non re-
seruatis, uel coram eo, uel alio nō habēte facultatem re-
signandi. Et posset imponi aliqua pensio interdicti lega-
ti, uel census, etiam absq; consensu ordinarij. Composi-
tio autem gratuita potest fieri absq; uoluntate alicuius
superioris delegati, uel ordinarij, nisi interueniat renun-
ciatio iuris alterius possidentis beneficium, quia tunc re-
quiritur consensus ordinarij modo quo suprā. Hæc colli-
guntur ex not. per Abb. post alios in c. statuimus. c. de ce-
tero. c. super eo. de transac. & in c. nisi essent. de prebē.

¶ uide

Et uide ad prædicta Collec. in c. forus. de uer. sig. qui innuit, quòd dare aliquid pro' expensis, caussa concordie, non sit simoniacum, et quod pensio imposita ex prædicta caussa transeat ad successores, si fuerit facta concordia autoritate ordinarij. Et uide Hostien. in dicto. c. nisi. Et dicitur gratuita compositio, quando partes promittunt acquiescere dicto peritorum super lite, uel discedere simpliciter à lite tanquam ius non habentes. Et hæc nota ita declarata, quæ passim de facto accidunt. Et quòd super spolio beneficij possit transigi, uide Abb. in ca. ij. de arbit.

¶ In caussa mea Maioricens. An ius patronatus alicuius beneficij à laico ritè fundati, et competens præfectis fabricæ laicis, dicatur laicale, uel ecclesiasticum, seu clericale? Et capio pro fundamēto, quòd ius patronatus nō ideo dicitur laicale, quia quasi possideatur à laicis, nam à clerico possessum dicitur ius patronatus laicorū, dummodo ex prima fundatione, seu successione patrimoniali, siue laicali uenerit ad clericū. Et sic nō uidetur curare iura ad distinguendum ius patronatus clericorū, à iure patronatus laicorum, de persona quæ illud possidet, sed de prima radice et fundatione, uidelicet, an fuerit fundatū in persona laicali ut laica, et ab eo, et successoribus in patrimoniali laicali tenedū, et tūc dicatur esse de iure patronatus laicorum, ut probatur per omnia iura loquentia de iurepatro. laicorum, et præsertim in capitu. filijs. et cap. quicunq. capitu. si plures. et cap. considerandum. xvj. questione. vij. ubi fit mentio de hæredibus, et successoribus in iurepatro. ratione patrimonij. et idem probatur in ca. j. et c. cum secundum. et c. cum di-

cum dilectus de iurepatro. & in d.c. cum dilectus glos. in duobus locis hoc sentit, exponendo quid sit presentare tanquam laicum. & idem no. in c. cum nos. de offi. ordi. per Abb. & per glo. si in cle. plures. de iurepatro. & per doc. in c. unico. de iurepa. lib. vj. & in c. ij. de præb. & in alijs iuribus. adeo, quod si quis laicus, uel clericus de bonis patrimonialibus in fundatione alicuius beneficij ritè de autoritate Episcopi fundati, expresse uellet Episcopum, aut Abbatem, aut aliquam personam ecclesiasticam esse patronum, & successores in dicta ecclesia, nemo dubitat quum talis patronus censeatur ecclesiasticus, seu secularis, cum hic nulla sit successio patrimonialis, seu laicalis de succedendo. Ergo ad casum nostrum, cum uoluntas fundatoris huius beneficij fuerit facere magistros fabricæ ecclesiæ, seu operarios patronos illos, qui tunc erant, & pro tēpore forent, apparet manifestè eum non habuisse uoluntatem fundandi iuspatronatus prædictum, ut patrimoniale, seu laicale, sed potius uoluisse fundare in personis illorum, & successoribus eorum ratione officij pij, quod gerebant, & administrationis bonorum ecclesiæ non curando aliàs de qualitate personarum, an essent consanguinei sui, uel descendentes clerici, an laici, sed curauit administrationem, et pietatem exercitij, quod est maximè pium, & necessarium ecclesiæ, ut dicit tex. in c. fide his quæ fi. à ma. par. capi. Cum ergo hic nō fuerit aliqua consideratio patrimonialis, seu laicalis successionis, non dicetur iuspatronatus laicale, per suprā alleg. Erit ergo iuspatronatus ecclesiasticus siue clericale, cum huiusmodi magistri fabricæ, quamuis fortè laici, quo ad hanc administrationē

& curam,

Et curam, habeatur pro personis ecclesiasticis cum pos-
 sint et trahi, et trahere super dictis bonis, et eorum
 administratione coram iudice ecclesiastico tanquam per-
 sone ecclesiastica: ut no. doc. in c. nullus. de foro compe.
 Et Cancellaria quotidie dat literas magistris fabricæ,
 et contra eos quamvis laicos, dummodo agant, uel con-
 ueniantur ratione officij prædicti. nec immerito, quia in
 illa cura et administratione representant personas eor-
 um, qui de iure habent curam fabricæ, uel banorum illi
 destinatorum: ut no. in c. decernimus. de iudi. et ibi Abb.
 Cura autem, et administratio prædicta pertinet ad Epi-
 scopum, Capitulum, et Rectorem ecclesiæ, prout late
 no. per doc. in c. j. et c. de his. de eccle. adi. et in d. c. fi.
 de his que fi. a ma. par. cap. et in c. si propter. de rescri.
 et in c. fi. de testa. et in extraua. suscepti. et facit opti-
 mè cap. si monachus. xvj. q. j. ubi cura fabricæ uocatur
 opus ecclesiasticum, et sic ius patronatus fundatum su-
 per personis tenentibus illam curam ecclesiasticam, de-
 bet appellari ecclesiasticum. facit c. unio. x. q. iij. et ea.
 cau. q. j. et multa alia iura. Cōcluditur ergo, dictū ius pa-
 tronatus esse ecclesiasticum ratione finis, cum persona
 fundas illud in prædictis ministris, qui sunt media, uide-
 tur, ut dixi, habuisse respectum fundamentale ad illas
 personas cuius illi uices gerunt, qui finis debet potius
 quam medium, seu qualitas laicalis medij artē dī. c. ad no-
 stram. de appella. l. quicquid. §. j. de acquire. do. ff. cum
 alijs iuribus scholasticis notissimis. faciat illud, quod isti
 operarij sunt subrogati, et quasi procuratores perso-
 narum ecclesiasticarum, et subiecti eis, ut dictū est, quo
 ad hanc administrationem rei ecclesiasticæ, ergo est ius pa-
 tronatus

patronatus clericorum ratione huius subiectionis, per
no. in d. c. cum dilectus. nam nomine ecclesie censentur
hoc facere. Et facit ad hanc opi. quam proculdubio pu-
to uerissimam, decis. Ro. in antiquis ti. de iure pa. que lo-
quens de beguinis, inter alias rationes, dicit ius patrona-
tus earum esse ecclesiasticum, cum possit conueniri co-
ram iudice ecclesiastico, prout diximus conueniri opera-
rios ratione huius officij, ad quod direxit fundamentum
et finem testator, seu fundator beneficij.

¶ Cum uerteretur in dubium, an in ciuitate Romana
duraret uniuersitas, siue studium generale, prout olim.
de quo in ti. de stud. lib. urb. Ro. et proce. ff. §. discipuli.
Euge. iij. concessit ciuitati Ro. nouum priuilegium stu-
dij generalis, quod uidi: Curie autem Rom. iam olim Bo-
nifa. viij. priuilegium concesserat, in corpore postea iu-
ris clausum per consti. c. cum de diuersis. de priui. lib. vj.
Cum quidam a domino nostro petiisset, uoce secum dis-
pensari in diuersis uotis et alijs coacernentibus tantum
conscientiam, et Papa uice uocis oraculo respondisset,
placet nobis, dixit sufficienter secum fuisse dispensatum,
etiam quoad omnia capita. Et inter cetera allegabam
que possunt notari, et no. in c. osius. de postu. prel. et
c. inter dilectos. de fide instru.

¶ Quantum ad id quod R. V. exposulat, an sciens ali-
quem commississe furtum, uel habere rem furto sublatam,
incidat indistincte in excommunicationem contra scien-
tes, et non reuelantes promulgatam, si non reuelet uel
manifestet. Breuiter, credo quod in casu uestro, tum quia,
ut dicitis, esset periculum et scandalum reuelanti, tum
etiam quod non potest probare, si opus esset, cum iste
uester

nester solus uiderit illum furantem, & ille intellexerit
 se uisum ab eo, & si furtum etiam secretè detegeretur,
 & fieret etiam ipsi furi per superiorem monitio secreta
 de restituendo, semper orietur suspitio contra hunc re-
 uelantem de reuelatione, & negante fure, & insurgen-
 te contra reuelantem semper infamia sibi incussa, fortè
 oporteret reuelantem publicè referre crimen, quod nō
 posset probare. Nam ut colligo ex doct. in uarijs locis,
 uidelicet in c. si quis cum fure. de fur. & in l. ciuile. ff. e.
 ti. & de simo. c. nemo. & c. ij. de off. ordi. & ex alijs lo-
 cis, & Scoto in quarto. non tenetur quis reuelare, etiā
 secretè, ubi timet scandalum aut periculum sibi, uel se-
 cundum aliquos etiam alijs, uel ubi non posset probare,
 & reuelatio esset fienda publicè: ut in c. placuit. vj. q. ij.
 & c. si peccauerit. ij. q. j. & in cle. de heret. Et secun-
 dum aliquos etiam si secretè & priuatè, quāuis alijs sci-
 ret, cū tali casu periculi, uel scandali, uel quia non pos-
 set probare immineret sibi periculū corporis proprii,
 aut bonorum suorum, quæ uidentur præferenda pericu-
 lo, uel damno bonorū alterius, cū sit maius periculum
 corporis, quā bonorum, & in pari dispendio bonorū
 charitas incipiat à seipso, ut potius conseruē mea, quā
 aliena: maxumè ex quo reuelatio criminis non est de ue-
 ritate uitæ, præsertim in hoc casu furti. iuxta no. in c. sa-
 ne. de tēpo. ordi. per doc. iuncta gl. in l. iij. §. si tibi. ff. de
 condi. ob. tur. cau. cum l. j. in fi. & l. ij. eo. ti. arg. l. in ser-
 uorum. ff. de pœnis. & in aut. de manda. princip. §. opor-
 tet. & ij. q. vij. plerunq. & xliij. dis. nerui. et l. si præses.
 C. de ser. & aqua. & ar. no. in cap. ij. de no. op. nunci. &
 cap. qui scandalizauit, de reg. iur. cum tota materia de
 scandalo

scandalo. & faciunt optimè ad hoc no. per Abb. Sicut in c. officij. de pœnit. & remis. Et uidemus quòd Cancellaria in excommunicationibus generalibus in forma, significauit, pro furtis, uel occulte detentis, caute ponit iniquitatis filios detentores, & temerè ac malitiose occultantes, uel nequiter detinentes. non ergo intendit ligare eos qui non iniquè, uel temere nō reuelant, sed ex iustis causis, puta superius expressis, abstinent à reuelando, maxime cum excommunicatio non extendatur in personas ultra tacitam uel præsumptam uoluntatem excommunicatoris. ut no. doc. in c. ex parte. el. primo. de offi. deleg. & faciunt no. in c. p. & g. de offi. deleg. & c. j. de iudic. & l. si cui. de seruit. sed excommunicator, hic censetur huiusmodi personas tacitè eximerè, & si non faceret, sententia esset iniqua; quæ in foro conscientie non esset timenda. ij. q. iij. §. ex his. & idem crederem ubi ex alia iusta causa, in ratione naturali fundata, non tenetur reuelare, utpote filius patrem furem, uel econtra. Et fortè idem posset dici in omni casu, ubi quis non posset cogi ad testificandum expresse, quia multominus ad iudicandum uel reuelandum. Et satisfaceretur ad hoc not. per Archi. xxij. q. ij. §. itē. & no. p̄r doc. in c. j. de testi. cog. & per Abba. sicut in c. cum super. de confess. & alios in c. ij. de maio. & obe. & in c. quisquis. ij. q. iij. & c. quire sistit. & faciunt no. in c. qualiter & quando in utroq. de accusa. & per optime tex. vj. q. j. si omnia. & c. oues. & c. cum ex merito. & no. per Inn. c. j. de scrut. in ord. faci. Non tamen propterea negarem, quin posset habere locum materia denunciationis euangelicæ fienda per hunc scientem illum furem, seruatis loco, et tempore, & debita

debita forma. ad hoc d. c. plerunq. & xxliij. q. ij. tam sacerdos.

Notabilia de expectatiuis, & alijs litteras gratiæ concernentibus, excerpta ex notulis Antonij de Corthesijs, et aliorum Abbreviatorum:

PRINCIPIUM gratiarum expectatiuarum est scire, an partes impetrantes sint presentes in Curia, an non. Et si sunt presentes, debent examinari, nisi forte graduati uel officiales pape fuerint, uel gratia fiat motu proprio, uel pro cōmēda, uel pensione, et pro presentibus examinatis graduatis officialibus, et habētibz motu proprio, dātur duæ literæ: una gratiosa, & alia executoria. Absentibus uerò datur una litera in forma, dignū. ¶ Item presentes in Curia impetrātes, habent in literis apostolicis uitæ, ac morum honestas & c. uel litterarum scientia, aut nobilitas generis, seu religionis & lux & c. secundum qualitatem eorum. Absentibus uerò datur indifferenter in forma, dignū & c. Nisi esset doctor, uel officialis, aut motu proprio: quia licet sint absentes, dātur duæ literæ tanquam presentibus, quia non examinātur. Et similiter non examinantur quando beneficia non dantur in titulum, ut in commendis & pensionibus.

¶ Nota, quòd licet quis tempore datæ non fuerit præsens, si tamē est præsens tēpore expeditionis, debet dari litera tanquā pro præsente. Item si tēpore datæ, uel expeditionis fuerit absens, dummodo aliquo tempore fuerit præsens, & examinatus, datur tāquā pro præsente

¶ Item nota, quòd in expectatiuis in clausula, aut si hodie pro alio uel alijs &c. debet exprimi collatio eius, ad quam datur beneficium, nisi haberetur in genere ad cuiuscunq; collationem: quia tunc diceretur in fine illius clausule, de similibus beneficijs prædictæ diocœsis tacitò de collatione. ut lib. B. fo. xxij.

¶ Item nota, quòd quando dicitur ratione dignitatum, personatum, administrationum, uel officiorum, debet sequi, quos, quas, seu quæ in illis obtinèt. secus si dicitur administrationum, & officiorum, quia tunc sufficit dicere, quæ in illis obtinet.

Electionem. ¶ Item nota, non debet dici electionem, nisi quando ponitur, etiam si consueuerit quis per electionem assumi.

Inhibitio. ¶ Item, quòd quando creatur canonicus in ecclesijs collegiatis, inhiberi debet Episcopo, & aliarum ecclesiarum Capitulis: secus si non creatur canonicus in dictis collegiatis, quia tunc solum inhibetur Capitulis.

Statutis. ¶ Item nota, quòd quando in gratia expectatiua non datur aliquod beneficium in cathedrali, uel collegiata,

Clausula uo tunc in non obstantijs, non fit mentio de statutis.

Volumus autem. Item nota, quòd quando creatur canonicus, & reserua-
&c. uide fo. tur dignitas, personatus, administratio, uel officium cui
ij. 8. li. b. & raturum, & datur aliud curatum, in fine ponitur clausula
fo. cxxij. eo. restrictiua, Volumus autem, quòd quamprimum uigo-
& fo. x. h. re præsentium dignitatem &c. Aliter non, uel nisi dispẽ-
setur ad compatibilia.

Secularis ad regulare. ¶ Item nota, quòd si secularis petit ad collationem Episcopi, & Capituli alicuius ordinis, dicitur sic, beneficium ecclesiasticum clericis secularibus assignari solitum, & non ponitur clausula, dummodo canonicatus, & præbenda

benda ecclesia cathedralis existat.

¶ Item nota, quòd in executorijs expectatiuarum, cor= In executor
rector Anselmus cassauit còsuetum clericis secularibus ria.
assignari, etià si canonicatus &c. in collegiata, uel eisdē
cura immineat animarum, tamē hodie est ad placitum.

¶ Item cassauit, per se, uel procuratorem suum ad id le fo. xcvi. li. b.
git imē constitutum infra unius mensis spatium, post quā
sibi &c. usq; ad conferenda.

¶ Item nota, quòd si in supplicatione gratiæ expectati Clericus.
uæ dicat, supplicat Io. Anto. Perusinus, & non dicitur
clericus, quod in minuta potest addi clericus; quia papa
intendit providere clericis, secus si esset secularis.

¶ Item, si clericus francigena impetrat gratiam expe= 1)
ctatiuam ad duas collationes, quarum una sit in Frācia, li. tut. par.
& alia in Alemania, in ualore debet dici, librarū Tu= 2)
ro. paruorum, quæ est moneta Franciæ, et non marcarū,
quæ est moneta Alemaniæ.

¶ Item, si in gratia expectatiua datur ad minorem ua= 3)
lorem quā dicat regula, literæ non sunt scribendæ si
pars cōtentatur de minori ualore. & hoc intellige usq;
ad tertiam partem ualoris expressi, iuxta regulam Can= 4)
cellariæ apostolicæ.

¶ Itē nota, quòd in minuta semper potest addi, & gra= 5)
tia aggruari, non autem impinguari ultra tenorē sup= 6)
plicationis. facit tex. in Lueteribus. ff. de pac.

¶ Item, quando datur gratia expectatiua pro graduat= 7)
ro ad unum beneficium, datur ad unum cuiuscūq; taxæ.
Sed si gratia expectatiua datur ad duo, ponitur taxa se= 8)
cundum regulas limitatas.

Perpetua ad

¶ Item nota, quòd nunquam datur perpetua admini= ministratio.

stratio, nisi quādo est petitum in supplicatione, & quādo petitur, datur indifferenter, siue creetur canonicus, siue non: consuetudo tamen est ponere quando creatur canonicus, aliās non.

¶ Item nota, quōd quando datur gratia expectatiua ad unum, uel duo, tunc ponitur collatio retrō, uidelicet, ad uenerabilis fratris nostri Episcopi, & dilectorum filiorum capituli Amaen, & abbatīs, ac conuentus monasterij &c. Sed quando creatur canonicus, dat ad illud beneficium, tunc primō dicitur ad collationem &c. uenerabilis fratris nostri &c.

Non obstan. ¶ Item nota, quōd quando est in forma unum uel duo, ponitur non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis: quia expectatiua non debet dari nisi ad unum beneficium.

¶ Item nota, quōd quando quis creatur canonicus, uel habet ad unum, uel duo, tunc dicitur, nō obstantibus cōstitutionibus, & ordinationibus apostolicis. Secus si datur ad unum beneficium duntaxat, quia tunc dicitur non obstantibus quibuscunq; statutis, & cōsuetudinibus &c. cū consuetudines, constitutiones, & ordinationes apostolicae tunc non obstant, nisi habeat alia beneficia.

Portiones. ¶ Item nota, quōd ad portiones datur gratia, quādo in supplicatione petitum fuit.

Patrimonia ¶ Item nota, quōd nunquā datur ad praeſtimonia patrimonialia, quia sunt de iure patronatus laicorum.

Inhibitio. ¶ Item nota, quōd quando creatur canonicus, & reſeruiatur praeſbenda, tunc inhibetur ſolum Episcopo, & Capitulo, & non dicitur Decano, capitulo, canonicis, & personis: quia ſolum ad Episcopum, & Capitulum pertinet collatio

net collatio præbendæ.

¶ Item nota, quòd quando quis creatur canonicus cum Literæ spe-
reſeruatione præbendæ, ac dignitatis &c. tunc ibi induciales gene-
cens dicitur corporalẽ poſſeſſionẽ præbendæ ac dignita-
rales &c.

tis &c. & non additur canonicatus, & dicitur inducẽs
&c. corporalẽ poſſeſſionẽ canonicatus, et præbẽde &c.

¶ Item nota, quòd quãdo prouidetur de canonicatu, &
creatur canonicus cũ reſeruatione præbẽdæ & dignita-
tis, & datur gratia ad aliud beneficiũ, tũc dicitur, Aut ſi
aliqui ſuper prouiſionibus ſibi faciẽdis de canonicatibus
& præbẽdis ipſius eccleſiæ, ac hmõĩ ſpeciales, uel alijs
bñficijs eccleſiaſticis in illis partibus generales. In forma
uerò unũ, uel duo, dicitur ſpeciales, uel generales. Quan-
do uerò creatur canonicus in una uel pluribus eccleſijs,
tũc dicitur de canonicatibus, & præbẽdis, ac dignitati-
bus, perſonatibus, adminiſtrationibus, uel officijs earun-
dẽ eccleſiarũ, uel ipſius eccleſiæ ſpeciales, uel alijs bene-
ficijs &c. generales. Ratio eſt, quia ponitur in fauorem
impetrãtis, quia illa clauſula, & huiusmodi ſpeciales, re-
fertur & ponitur reſpectu illorũ, habẽtiũ ſimilẽ gratiã:
quãdo ponitur ſpeciales, uel generales, ponitur reſpectu
aliorum habentium in forma, unum uel duo.

¶ Item nota, quòd quando datur ad collationem duarũ Inhibitio.
collegiatarũ in forma, unũ uel duo, ibi diſtrictius inhi-
bendo, non dicitur, uenerabili fratri noſtro, quia datur
tertia collatio, & hoc quando dicitur, unam uel duo: ſe-
cus ſi creatur canonicus ad alteram.

¶ Item, quòd clauſula, per priorem ſoliti gubernari, nõ Per priorem
debet poni quãdo dicitur ad collationẽ dilectorũ filiorũ, ſoliti guber-
prioris, & cõuẽtus monaſterij &c. quia fortãſſis ultra nari.

priorē est Abbas: sed bene ponitur in iudiciis, quia est
neceſſe quòd prior ſit in dignitate monaſterij cōſtitutus.

Derogatio ¶ Nota, quòd nunquā debet derogari ſtatutis de optā
ſtatutorū de do in gratijs expectatiuis, etiam ſi habent ſignaturam in
optando. ſupplicatione: ſed debet dici, non obſtātibus ſtatutis &
conſuetudinibus, in quibus derogatur dictis ſtatutis, uel
datur indultum.

¶ Quādo datur gratia expectatiua ad collationē certā;
ut Abbatis, & cōuentus, clauſula ibi, aut ſi hodie p alio
&c. debet repeti, dicta collatio ad collationē &c. Abba
tum, & cōuentuū prædictorum. ſecus ſi non habet gra
tiam ad certā collationē, ſed in genere ad collationē to
tius diocēſis: quia tunc diceretur de ſimilibus beneficijs
prædictæ diocēſis, nō exprimendo in ſpecie ad collatio
nem alicuius. Et ſi exprimatur, debet dici ꝑ collationem
ordinariorum. Sed ſi regularis petit gratiam expecta
tiua ad collationē Abbatis alterius monaſterij, ubi nō eſt
pfeſſus, tantū debet dici clauſula, ut ad illud monaſteriū,
Translatio. ad cuius collationē beneficium aſſequetur, transferatur.

¶ Quando conceditur gratia expectatiua alicui regu
lari, cum quo fuiſſet diſpensatum, ut unum beneficium
Diſpē. in re= obtinere poſſet, tunc effectus dictæ diſpenſationis debet
gulari. poni in principio literæ, ibi exiſtit, cui nos dudum, ut
quodcunq; &c.

Expectatiua ¶ Aliquando gratia expectatiua conceditur Præſato ad
in præſato. beneficia ſibi commendata, & tunc debet poni clauſula,
& per te, unā cū eccleſia magna cui præſſe dignoſceris.
¶ Si uerò dantur dicta beneficia eidem Præſato in titu
lum, tunc in fine literæ debet poni diſpenſatio, ut illa be
neficia poſſit tenere unā cum epiſcopatu ſuo &c.

¶ Sed ſi

¶ Sed si in primo casu Episcopus non habet possessionē episcopatus Magūtinensis, tūc, quia debet dici, ut possit tenere illa beneficia usquequo assequatur possessionē Episcopatus, uel aliter secundum formā supplicationis.

¶ Aduerte, quando datur gratia expectatiua ad beneficia tantū, debet dici ut in formis: si uerò datur ad Hospitalia uel portiones, tūc debet præmitti in principio literarū. Cum itaq; sicut accepimus, in ciuitate & diocēsi Perpetuæ M. sint nonnulla hospitalia, seu nonnullæ perpetuæ portiones.

¶ Quando datur gratia expectatiua ad collationē Episcopi, & illi inhibetur, potest poni executor uicarius, uel officialis suus: ut fo. l. j.

¶ De etate, puta quòd in .xx. anno, si fiat mentio in gratia expectatiua quòd datur ad curatum, tunc in fine litterarū apostolicarū debet poni clausula, Ante quod de defectu etatis pateris antedictum. & postea debet sequi, quod sit in dicta etate constitutus. & si ponitur, non debet dari gratia ad curatum beneficium, ex quo apparet, quòd potest illud habere iure, uel habet dispensationem, uel si daretur, tunc deberet dici in illa clausula, aut si hodie pro alio duxerimus conferendum, nos enim tam illas, quàm præsentes casu quo ad hoc quòd postquam legitimæ fueris etatis ipsarum præsentium uigore litterarum tibi de dignitate, personatu & c.

¶ Nota quòd si statutū, uel consuetudo, quòd dignitas non possit teneri, nisi per canonicū actu præbendatū, uel obtinēda, nisi per alia similia, tunc aut debet creari canonicus cum resigna si per præbitione præbēde & prouideri de dignitate: aut debet derogari dictis statutis, ibi, non obstantibus & c. statutis,

consuetudinibus, in illis præsertim quibus caueri dicitur &c. cæterisq; contrarijs. & in fine debet poni indultum ante decretum, uidelicet, Et in super eidem. N. ut in ecclesijs prædictis dignitatē huiusmodi, si sibi uigore præsentium conferatur recipere &c. ualeat quòd canonicus actu præbendatus in illis non existat, ut præfertur super prædictis quoq; statutis, & consuetudinibus, cæterisq; contrarijs nequaquam obstantibus &c. indulgemus.

Volumus autem &c.

¶ Clausula, quòd quàmprimùm, ponitur eò quando in duabus collationibus datur dignitas, personatus, administratio, uel officium curatum, & creatur canonicus, aliter non.

¶ Si habens gratiam in forma pauperum, impetret gratiam in speciali, debet extunc cassari prima litera in forma pauperum: si uerò impetraret beneficium uacans, tunc literæ prædictæ debent dici quòd sunt cessæ, postquam possessionem beneficij fuerit affectus.

¶ Inhibentes pro præsepte, inhibendo pro absente.

¶ Prima uice dum communiter uel diuissim in collationibus, postea in clausulis generalibus coniunctim uel diuissim separatim spectantibus.

¶ Quando quis creatur canonicus cum reservatione præbendæ, dignitatis, personatus, administrationis, uel officij, tunc si quæ, uel si qua. Si uerò creatur canonicus in una ecclesia, dicitur ad aliud beneficium, tunc ponitur in neutro genere, & dicitur, si qua uacant ad-præsens. Et similiter in alijs, ubi debet repeti, & quas, quos, seu quæ, tantum acceptandas, acceptandos, uel acceptanda, & similiter in alijs conferendis.

¶ Aduerte, quòd quādo reservatur dignitas &c. debet dici sic,

dici sic, ad dignitates, personatus, administrationes, uel officia, ita quòd ponatur uel officium, quia non debet stare, & officiũ. Sed postea ibi, etiam ratione dignitatum, personatum, administrationum, & officiorum, potest dici, & officiorum: & debet sequi tunc quæ in illis obtinent. In literis gratiosis incipitur, si nõ obstan. & postea dicitur, seu: sed in executorijs incipitur, per seu. **Aut, seu.**

¶ Quando creatur canonicus in duabus, uel in una sola ecclesijs, & ad aliud beneficium, tunc non dicitur speciale gratiam facientes, sed in forma unum, uel duo, di gratiam facitur semper specialem gratiam facientes. & uide in cien. facere char. se. uerbo. **uolentes.**

¶ Aduerte, quòd quando fit expectatiua in forma unũ, uel duò &c. & dicitur, etiamsi quodlibet eorum canonicatus &c. administratio, uel officium fuerit. Et ad dignitatem, administrationem, uel officium huiusmodi cõsueuerit quis per electionẽ assumi, debet dici, Eorumq; alteri cura imminet animarum, & non, eiq; cura imminet animarum: quia refertur ad illud quodlibet.

¶ Item, quando expectatiua dispensatur ad incompatibilia, & parochiales, debet narrari regula dispensationis, uidelicet, quod per quamcunq; signaturam. **Dispẽ. ad. ij. in expect.**

¶ Nota, quòd quando quis non creatur canonicus, non potest in literis derogari statutis, de nõ recipiendo, nisi Derogatio nobiles, uel alijs statutis similibus: quia derogatio est statu. de non specialis, gratia uero generalis, sed debet dari indultum recipiendo per literam ad partem. **ignobiles.**

Notabilia super uacatibus nõ reseruatis.

GRATIAM Beneficij impetrans, nõ tenetur facere mentionem de qualitate ordinis annexorum in be-

neſcio impetrato ſecundum Anto. ut not. Cal. de reſcri. in noſtra. uer. tertio quero. nec etiam facere mentionem de titulo beneficij patrimonialis. ut ibi no. Inno. uer. ſeq. De primo dicto tex. in c. ei cui. de præb. in. vj. & ibi hoc not. 10. an. ſuper uerbo, quod poſſit. in nouella.

¶ Gratiam beneficij collegiati uel conuentualis impetrans ſi hoc exprimit quòd ſit collegiatum, uel conuentuale, non tenetur aliter facere mentionē de cura, etiam ſi habet curam parochialem extra collegium, uel conuentum, niſi eſſent duæ eccleſiæ ſeparatæ, ſcilicet, collegiata, uel parochialis ſimul iunctæ & unite, ita quòd una non ſit alteri annexa, nec ei ſubſit, not. Lap. in c. cum in illis. de præb. in. vj.

¶ Gratia non eſt ſurreptitia, licet impetrans tacuerit modū uacationis beneficij: ſufficit enim quòd uacationē expreſſit. & dicitur ſimpliciter, uacet; intelligitur quòd uacat uacatiōe iur. & facti. not. Lap. alle. lxxxix. col. vij.

¶ Curata eccleſia propriè dicitur, quæ habet curam ætū: illa autem quæ habet curam habitu duntaxat, habetur pro non curata, ſaltem quoad uitandam pœnam conſtitutionis de curata loquentis. no. 10. an. de elec. licet canon. in. vj. in glo. ordi. & c.

¶ In beneficijs habitu curatis non ponitur conſtitutio, execrabilis, nec in beneficio cui cura per uicarium perpetuum exercetur, & tunc non ponitur. c. de multa. ſed ponitur per aſſecutionem & c.

¶ Nota, quòd clauſula, cōſiderationis talis & c. ponitur quando ſupplicat Cardinalis, uel Imperator, aut Rex, ſeu Regina.

¶ Clauſula uerò, pro quo talis ſupplicat, ponitur quādo ſupplicat

do supplicat Episcopus, uel dux, aut alia persona.

¶ Item nota, quòd cùm dicitur, Cum itaq; &c. ecclesiā sanctæ Mariæ loci de Canispencstren. dioc. debet postea dici, Volen. dilectum filium. M. dilecti loci. & nō dicere decanis, & dictæ dioc.

Si uacant canonicatus & præbenda, aut dignitas cuiusdam ecclesiæ, & conferantur, uel mandentur conferri alicui, non est de stylo, & in minuta ponitur, quòd ille simul obtinere possit. c. j. de consue. li. vj.

¶ Item si beneficium uacans est dependens à monasterio, uel alio loco regulari, uel dicatur in supplicatione, quòd illud beneficium dependat, uel pertineat ad collationem regularium, semper debet dici, per clericos seculares regi consuetum, quando confertur seculari.

¶ Item, si beneficium dependens ab aliquo monasterio, consueuerit regi per seculares, & conferatur religioso, debet dari regulariter, in commendam, aliàs titulū cum dispensatione. Si uero consueuerit regi per Monachos monasterij, debet dari fratri mendicanti in commendā. Ratio enim diuersitatis est, quòd si daretur beneficium, quod cōsueuerit regi per monachos, in titulum, tunc est necessaria translatio.

¶ Nota, quòd impetrans parochialem ecclesiam solitā regi per canonicos regulares, debet dici talis monasterij. & inhibetur Abbati, & Conuentui, & derogatur statutis, & ponitur clausula, admitti &c.

¶ Si prouidetur mendicantibus de parochiali ecclesia, dicitur, Dilecto filio. N. ordinis fratrum minorū professori, & nō dicitur rectori. In nō obstā. dicitur, ac dicti ordinis statutis quòdq; ordinē prædictū expresse p̄fessus existis,

existis, dicitur, quādo in domo ordinem prædictum expresse professus fuisti.

¶ Si cardinali prouidetur de beneficio regulari, tunc debet dari, in commendam tenendum, unā cum alijs suis beneficijs quæ obtinet. Et sic rationabiliter fieri. Si uero uelles dare in titulum, tunc deberes ponere in fine dispensationem, ut illud posset obtinere.

¶ Aduerte, quod in executorijs de beneficijs uacantibus non ponitur, specialem gratiam, sed simpliciter dicitur, hodie dilecto filio. M. &c. & idē in expectatiuis, nisi quādo datur in forma, unum, uel duo, uel unum tantum, quia tunc in executorijs dicitur, hodie dilecto filio Ioāni &c. specialem gratiam. Et ita obseruat stylus. Sed si poneretur specialem gratiam in uacan. propter hoc literæ non essent rescribendæ nec subreptitiæ.

¶ Si quis petat sibi de pluribus beneficijs prouideri in una supplicatione, per fiat ut petitur, intelligitur esse prouisum de omnibus: duntamen ualeāt ultra centum florenos. & ita obseruat Cancellaria, & hoc quando uacant per unum modum, ut per mortem unius. Si uero uacarent ex diuersis capitibus, tunc non uenit, nisi primus modus uacationis, nisi signatura diceret, fiat ut petitur de omnibus.

¶ Quando prouidetur de præstimonijs, ponitur clausula, admitti, quoniam ad canonicos pertinere consueuerit, admittere tales. Et nota, quod generaliter ubicunq; præsit superior de iure uel de facto, debet poni clausula, admitti. & quando requiritur alicuius uel aliquorum consensus.

¶ Nota, quod in regularibus, cathedralibus, seu collegiatis

giatis ecclesijs ac monasterijs, nunquam ponitur clausula, Aut si præsens non fueris: quia beneficiati in illis semper debent esse præsentes, & residere in eisde: & quia dum emittunt professionem, tunc præstāt iuramenta. Et si alicui conferatur beneficium in ipsis ecclesijs seu monasterijs, quod consuevisset regi per seculares clericos, etiam dicta clausula poni non debet, quia statuta & consuetudines duntaxat extenduntur ad regulares earundē ecclesiarum & monasteriorum.

¶ Quando aliquis est officialis in Curia, tunc debet affirmatiuè poni: ut tibi, qui Secretarius noster existis. Si uero est officialis extra Curiam, tūc assertiuè: ut tibi, qui, ut asseris, dilecti filij nobilis uiri. E. ducis Mediolani Secretarius existis.

¶ Clausula, aliàs ius quæsitum, ponitur quādo uacatio beneficij est in suspensu, quia adhuc non uacāt, sed debeat uacare: ut est in beneficio, quando quis uult resignare in partibus, quando committitur quòd recipiat resignationem beneficij & illud alteri conferat. Et ista clausula, dummodo tempore datæ præsentium non fuerit alicui specialiter ius quæsitum, ponitur in omnibus beneficijs, non reseruatis. Ponitur etiam in beneficijs reseruatis, quando exprimis detentorem: aliàs in beneficio reseruato ponitur clausula, dummodo eius dispositio.

¶ Item nota, quòd illud quod ponitur in præiudicium supplicantis, non repetitur.

¶ Gratiam beneficij impetrans, licet de beneficio quod detinet teneatur facere mentionem, siue de iure siue de facto teneat, si tamē dicit se id canonice tenere quod de facto

facto obtinebat, non propterea gratia uitiatur: quia quod iuste uel iniuste teneat, est quid extrinsecū à gratia, nisi iniusta detentio redderet eū inhabilem ad beneficium. not. Fran. in Cle. si Romanus, in fin. de praben. & uide infrā char. j. in uerb. gratiam beneficij. & in alia char. ij. uerb. gratiam beneficij. & char. ij. uerb. gratia beneficij. & seq.

¶ Super eo quoq; dicitur quando pertinet ad collationem, aliās dicitur, & super eo lis & c.

¶ Per diligentem examinationem, dicitur in curatis, in alijs dicitur, si post diligentem examinationem.

¶ Clausula, aliās de uita ac morum & c. illud aliās ponitur quando impetrans est inhabilis uel minor annis. & ponitur ibi, meritō ad hoc aliās idoneū. Licet in supplicatione dicatur nullum beneficium obtinens, in litera apostolica illud non debet dici: quia ex quo in ipsa litera non dicitur quod habeat alia beneficia, apparet quod nullum habet: ideo superflue diceretur nullum beneficium ecclesiasticum obtinens.

¶ Clausula, ceterisq; contrarijs quibuscunq; nunquam debet poni quando debet subnecti aliud contrarium. Et ideo debet tunc poni, statutis & consuetudinibus contrarijs quibuscunq;. Et non debet dici ceteris. Et postea debet subnecti, aut si aliqui uel aliter, secundum materiam.

¶ Si quis petit prouideri de beneficio, & nō dicit illud esse cum cura uel sine cura, tunc in minuta potest addi, quod sine cura sit, et posset addi, quod esset curatū, nisi diceretur quod sine cura est. Et postea in clausulis generalibus esset dictum in supplicatione, etiam si ei cura im-

mineat

mineat animarum in dignitatibus, secus in alijs, ut not.
ij. infra uerb. in uacante.

¶ Clausula, aut ex alterius cuiuscunq; persona, quæ cō Alijs quo-
sueit poni in uacan. ideo ponitur, quia alijs si benefi- uis modo.
cium uacaret per obitum alterius personæ narrata, uel
alijs quomodocunq; , non ueniret beneficium, etiamsi
esset apposita clausula, uel alijs quouis modo. Cuius ui-
gore licet ueniat alius modus, non tamen uenit, nisi ex
persona illius de quo est facta narratio, siue mentio in
litteris: quia uerbum, alius, est relatiuum similitudinis,
ut in c. sedes. de rescrip. & per gloss. in cap. damnamus.
in uer. alius. de sum. trini. & habetur in l. si fugitiuus. C.
de ser. fug. & quid si exprimitur modus uacationis per
consti. execrabilis, cum clausula, uel alijs quouis modo,
& uacet per non promotionem, uel ingressum religio-
nis. uide Rot. de rescrip. in nouis prima in ordine, & in
nu. xxvij.

¶ In uacante debet dici affirmatiuè, quod sit curatū, uel
sine cura, & non potest tolerari: quia diceretur, etiamsi
ei cura immineat animarum, nisi in dignitatibus in qui-
bus posset dici. uide supra in secunda notula.

¶ Item nota, quòd si Capella est corpus de per se, non
uenit clausula, admiſsionis, sed quo ad Altaria, & uicā-
rias, quæ sunt in ecclesijs uenit clausula, admiſsionis, etiā
quo ad altaria quæ sunt in ecclesijs parochialibus.

¶ Item, si altaria sint in ecclesia parochiali, nō oportet
facere mentionem de statutis, & iuramēto, & tūc debet
inhiberi Capitulo, Seu si uenerabili fratri nostro. &c.
Capitulo ecclesie prædictæ, & idē si depēderēt à mona-
sterijs, uel alijs regularibus locis, quæ haberēt statuta.

¶ Item

¶ Item nota, quòd quando nō datur reseruatō de principali dignitate, puta quia cōmittitur resignatio ad partes, nūquā debet doceri de principalitate: ratio est, quia non datur reseruatō. Item tunc non debet dici, dummodo eius dispositio, sed dummodo in ea non sit alicui specialiter ius quæsitum.

¶ Item, non debet poni decretum de reseruato.

¶ Item nota, quòd quando beneficiū, uel prioratus dependet ab alio, semper debet poni clausula, facientes dictum Ioannem & c. ad beneficiū, uel procuratorem huiusmodi, ut est moris, admitti.

¶ Item omnis prioratus, qui non est conuentualis, dependet ab alio: & ideo debet poni clausula, admitti, & etiā in conuentuali si dependeat, & non obstat monasterij à quo dependet.

¶ Item si in supplicatione dicatur, Lis in Romana Curia uel extra eam pendeat indecisa, tunc simpliciter dicatur in minuta, aliās dicetur sic, & super eo inter alios quos lis, cuius statum præsentibus haberi uolumus pro expresso, pendeat indecisa. & nō intitulatur quis de beneficio litigioso, etiamsi illud possideat.

¶ Gratiam beneficii impetrans tenetur facere mentionem de alio beneficio quod obtinet, licet de facto, & nō de iure, sed occupatum teneat. c. cum teneamur. de præb. & facit c. in nostra. de rescrip. & ibi uide plenissimè & copiose per R. P. D. Fely. no. de præb. eum cui. lib. vj. in gl. eadem ratione. Item tenetur facere mentionem de beneficio in quo ius habet, licet possessionē nō habeat, dummodo sciat sibi collatum esse: secus si ignoret. de rescrip. cap. gratia. lib. vj. nam et si spoliatus est beneficio, tenetur

tenetur de illo facere mentionem. no. 10. an. de rescrip. in nostra. uer. nemo ad quæstiones. in impetratlonibus literarum ad beneficia, debet fieri mentio de beneficijs super quibus essent signatæ supplicationes, licet super illis literæ apostolicæ confectæ non fuissent. Et etiam de gratia expectatiua, cuius habet supplicationem signatā si intendit illam expedire.

¶ Item, quando in narratiua dicitur, parochialis ecclesia, postea in processu literæ non debet dici, de dicta ecclesia, cui cura imminet animarum: quia ex quo dictum est quod est parochialis, superflue dicitur quod cura illi immineat animarum.

¶ Item nota, quod prioratus, siue administratio monachalis committi alicui, uel cōferri nō potest, nisi expresse professus fuit ordinem monachalem: ut in cle. ne in agro. s. sane. & hoc uerum, nisi diceretur, in commēdā, quia tunc non requiritur quod sit professus.

¶ Itē nota, quod clausula quæ ponitur in beneficijs deuolutis, uidelicet, dummodo deuoluta sint, ut præfertur, non debet poni, nisi quando beneficium est de iure patronatus laicorū: quia Papa nō intendit aliquo modo prouidere, secus in alijs beneficijs.

¶ Item nota, quod quando uni est prouisum de beneficio, & postea per affecutionem uacat, non est necesse quod exprimatur quomodo tunc uacauit, sed sufficit dicere, tunc certo modo uacante prouisum fuit, si non fuisset prouisum, puta quod literæ non fuerant executæ, aut non fuerant expeditæ, tūc debet incipi, & narrari primus modus uacationis. Ratio diuersitatis est, quia in primo casu uacat per affecutionem fiedam, ex quo pro-

uifum fuit. In fecundo cafu uacat adhuc per primū modū uacationis, & ideo ille modus uacationis debet narrari.

¶ Itē nota, quòd in fecularibus, & regularibus, cathedralib. ecclefijs, ac monafterijs canonicorū regulariū, dicitur Capitulū, in alijs regularibus dicitur Conuētus.

¶ Item nota, quòd quādo dicitur beneficium simplex, nunquam debet dici, quòd fine cura eft.

¶ Item nota, quòd in fupplicatione non eft neceffe exprimere ualorem beneficii, quod per affecutionem alterius dimitti debet.

¶ Item nota, quòd quando unus intitulatur, de beneficio, dummodo non dicatur parochialis &c. femper debet dici clerico, uel præsbytero perpetuo beneficiato. Sed fi dicatur, rectori parochialis ecclefiæ, nō debet addi præsbytero, uel clerico: quia de neceffitate nullus potest effe rector parochialis, nifi præsbyter, uel clericus, qui infra annum promoueatur.

¶ Item nota, quòd ordinatio femper inhibetur, licet ad eius collationē nō pertineat beneficiū, & ita inhibetur ordinario, et Abbati, uel illi ad quē pertinebit collatio.

¶ Item nota, quòd fi ecclefia cathedralis uacat, uel fit commendata, debet dici, ibi inhibentes, feu ipfi Epifcopo pro tempore exiftenti. Si tamen eft dubium de uacatione, uel commenda, potest dici, Seu fi uenerabili fratri noftro Epifcopo Magalon. &c. fi certū eft de uacatione, uel cōmenda, fic dicetur, Seu fi uenerabili fratri noftro Epifcopo Magalonen. credo quòd litera transfiret, & non effet refcribenda.

¶ Item nota, quòd pro tempore exiftenti, etiā ponitur quando ordinarius fe inieciſſet prouifioni, &c.

¶ Item

¶ Item nota, quòd dictio, uel apud nos debite &c. commendatum, tunc ponitur, quando narratur aliquod factum prius, ut defectus natalium, uel inhabilitatio, & similia.

¶ Item nota, quòd tunc ponitur uerbū. *assecutus*, quando de iure fit *assectio*: si autem de facto, tunc dicitur et ponitur uerbum, *apprehendit*. Assequitur de iure apprehēdit de facto.

¶ Item nota, quòd in beneficijs uacantibus ponimus extense, uidelicet, *Præposituram* quam. q. F. ipsius ecclesie *Præpositus* dū uiueret obtinebat, per ipsius. F. obitum, qui extra Rom. Cu. &c. In nouis uerbis prouisionibus, & alijs narratiuis debemus dicere breuiter, uidelicet, *Præposituram* per obitum. F. extra Rom. Cu. de functionibus uacan.

¶ *Gratiam* beneficij impetrans, licet de beneficio, adde, quòd non solum de iniusta detentione, sed etiam de fructibus perceptis tenetur facere mentionem, nisi ipsos in utilitatem ecclesie conuertisset. ut no. 10. and. in addi. Spec. in tit. de dispensa. §. uidendum. circa fin. uer. sed sponte aliquis fuit factus inhabilis ex perceptione fructuum ad beneficia, secundum Hosti. ut no. Spec. ibidem. et idem no. 10. an. secundum Hosti. cap. dudum. ij. de elec. super uerb. *canonicè*.

¶ Itē, quòd semper debet onerari conscientia, nisi quādo ponitur, uocatis uocandis, & tūc cōsueuit dari unus oneramus. iudex tantum. Conscientiā

¶ Item nota, quòd quando fit mētio de cathedrali, dicitur Ecclesie Bononien. Si autē nominetur in eadem litera alia ecclesia Bononien. dicitur maioris Bononien.

¶ Item nota, quòd pro absente datur unus iudex, quia

oneratur eius conscientia propter examen, sed quando non debet examinari, possent dari tres iudices, ut in graduatis, & alijs quibus datur gratia motu proprio.

Vt asserit. ¶ Item nota, quod ut asserit, dicitur quando impetrans est supplicans. ut asseritur, quando duo supplicant, ut in permutantibus, quando alius pro eo supplicat. ut accepimus, quando motu proprio Papa facit.

Vt accepimus. ¶ Item nota, quod aduerbium, semper, debet iungi uerbo, ut canonice prouisum. &c.

¶ Item nota, quod, & nihilominus, est continuatiuum ad superiora, unde quando diuersificat factum, debet dici, Et insuper eidem Macario &c.

¶ Item nota, quod forma dignū &c. non datur, nisi quando beneficiū mandatur dari in titulum, & non quando mandatur commendari, uel pensio reseruari in quibus non examinabuntur.

Fauore p̄se ¶ Item nota, quod in forma dignum, dicitur fauore pro qui gratioſo sequi gratioſo, & non specialem gratiam facere. Item **Effectus eazum.** dicitur, effectus earum & huiusmodi gratiæ.

¶ Item nota, quod ecclesia debet poni post Romanam, ut Romanæ ecclesiæ nomine &c.

¶ Clericus impetrans beneficiū, nō habet necesse exprimere locū originis, sed sufficit dicere. L. uel. N. diocœsis.

Quādo suppletur cognomen. ¶ Nota, quod si ille, per cuius obitum uacat beneficiū, non habet cognomen, tunc dicitur ultimus rector: ut dicendo, præpositura. &c. N. diocœsis, quam. q. F. ipsius ecclesiæ ultimus præpositus.

¶ Per, fiat ut petitur, uenit unum fortè, & aliud debite quando plura petuntur.

¶ Item nota, quod ciuitas dicitur communitas terre, uel loci, &

loci, & locorum, & castrorū uniuerſitas, unde dilectis filijs, communitati ciuitatis, & uniuerſitati terrarum, caſtrorum, & locorum.

¶ Gratiam beneficij impetrās, licet teneatur facere mentionem de alijs beneficijs, & præſtimonijs quæ obtinet, tamen non de hoſpitali, quia non in titulum, ſed in admi niſtrationem conceditur. & ſimiliter nec de penſione, quia non habet in titulum, ſed in ſtipendium. no. An. in cle. ſi. de offi. ordi. & no. Ro. q. cxxxij. in antiq. Et ſi ſimiliter non tenetur facere mentionem de titulo ſui patrimonij, ad quem fuit ordinatus. no. Io. an. de reſcrip. poſtulaſti. nec de uiſtualibus clerico pro uiſtu ſuo aſſignatis, ſuper quibus Episcopus eum ordinauit. no. Pau. in cle. ij. de uita & hone. cle. ut no. iij. q. ij. clericos. Similiter non tenetur facere mentionem de beneficio ſibi ad tempus, & non in perpetuum collato. ut no. An. in dicto capitu. poſtulaſti.

¶ In literis apoſtolicis ſufficit apponere nomen & cognomen, maxime quando unum ex eis eſſet nomen ſingulare, & recognitibile. Si uero eſſent nomina multum communia, tunc eſſet bonum addere agnomen. ut per. Io. an. in d.c. poſtulaſti. & l. iij. ff. de libe. & poſthu.

¶ Quando non præponitur reſeruatione, nunquam in literis ad beneficia debet in clauſulis generalibus dari aliqua clauſula generalem reſeruationem importans. Sed ſi ego poſſideo beneficium ex collatione ordinarij, uel ex alio capite, & non ſum pacificus, & litigās cedit, & impetro de nouo, tunc poteſt dari clauſula, etiam ſi per ceſſionem huiusmodi generaliter reſeruata exiſtat.

¶ Quando litera expeditur ſuper beneficio, quod de ſui

natura tale est, quòd ueniat appellatione beneficij, ut parochialis ecclesia, uel capellania, tunc in clausula, seu si super prouisionibus sibi faciendis debet dici, de huiusmodi, uel alijs beneficijs ecclesiasticis in illis partibus speciales, uel generales. Si uerò beneficium quod confertur, non comprehenderetur appellatione beneficij, nisi exprimeretur, ut in canonicatu, & præbenda cathedralis ecclesiæ, uel dignitate. in c. super eo. de præb. in. vj. tunc in dicta clausula debet sic dici: Aut si aliqui super prouisionibus sibi faciendis de canonicatibus, & præbendis, ac dignitatibus, personatibus, administrationibus, uel officijs Lodonen. ecclesiæ, ac huiusmodi speciales, uel alijs beneficijs ecclesiasticis in illis partibus, generales, & hoc habet locum tam in expectatiuis, quàm uacantibus. Sed in expectatiuis ponitur, ad huiusmodi, ut supra. in uacantibus uerò non ponitur.

¶ Aduerte, quòd quando in beneficialibus est derogandum alicui regulæ, semper illa regula debet narrari in principio literæ, uidelicet, post exordium, ibi, hinc est, quòd nos, qui dudum inter alia uoluimus. & postea in non obstantibus debet poni, non obstante uoluntate priorum, & ordinationibus præmissis, ac cõstitutionibus &c.

¶ Ad gratiam liberales, dicitur in beneficialibus, specialibus fauoribus dicitur, in dispensationibus, in alijs specialibus fauoribus & gratijs, uel aliter pro libito uoluntatis possumus dicere sanctæ Mariæ, uel beatæ Mariæ, ut placeat.

¶ Quando quis dimittere debet beneficium, non est necessariũ ut ponatur in non obstantibus beneficialibus, sed sufficit quòd ponatur clausula, uolumus autem.

¶ Literæ

¶ *Literæ apostolicæ, quàmuis debeant narrare dispositi-
uè, tamen literæ gratiæ expectatiuæ possunt narrare di-
spositiuè, uel assertiuè, ut dicendo. Nos qui dudum tibi,
ut asseris, de uno &c. & in uacantibus reseruatis Papa
loquitur dispositiuè: ut, cùm itaq; parochialis ecclesia
&c. in non reseruatis loquitur, sicut accepimus litera-
rū uigore. quādo habet titulum prætextu uel obtentu,
quando propter illius literas illud facere non poterat.*
¶ *Si quis supplicauit sibi prouideri de duobus benefi-
cijs uacantibus, quorum fructus &c. xxx. flor. au. de ca-
mera, & simul expressit ualorem dictorum beneficij, ut
dicendo, quorum fructus &c. ut supra, & postea ue-
lit expedire literas super uno beneficio, tunc in ualore
ipsius præsentis beneficij debet sic dici: Videlicet, cuius
cum tali ecclesia &c. de qua hodie tibi cōcessimus pro-
uideri fructus &c. xxx. flo. ut in forma, alijs. si non uel-
let propter Cameram, quòd fieret expressio de ualore
illius alterius beneficij, super quo literæ apostolicæ non
conficerentur, tunc est necesse quòd, habeat reformatio-
nē, & exprimat ualorē beneficij cuiuslibet de p se &c.*
¶ *Gratia motu proprio facta de beneficio curato, uel
in principali ecclesia, dicitur surreptitia, nisi in ea fiat
mentio de cura & principalitate beneficij. not. Ro. §.
xxxviij. Hoc limita, nisi in dicta gratia sit postea gene-
ralis clausula, non obstan. &c. quæ clausula hodie po-
nitur in supplicationibus super beneficijs. & not. Lap.
in capitu. si eo tempore. &c. quàmuis. & c. si propter.
de rescrip. lib. vi. sed Lap. de Castillione tenet, quòd di-
cta clausula generalis nil operatur quò ad præmissa. no-
ta, infra. §. proximo.*

¶ Quando est examinatus quis ad beneficium, ponitur, mandamus, quatenus per uos, uel alium, seu alios. Si uero non est examinatus, et sua natura indiget examinatione, et quod debeat aliquis uocari, tunc ponitur, inducens per te, uel alium, seu alios: quia ad examinationem, uel ad habendam informationem, uidetur electa industria iudicis. Ideo non potest alteri committere, ut dicitur mandamus quatenus si per diligenter examinationem, et tunc postea in clausula, inductionis in possessionem, ponitur. Inducens per te, uel alium, seu alios etc.

¶ An Episcopus, qui est in curia, possit conferre beneficium uacans in partibus. Alleg. no. per Io. an. in Nouel. in c. si apostolica. de preb. quod sic. et alleg. Io. monachi ita tenentem. Tamen communiter Episcopi uadunt extra urbem ad conferendum ad hoc, ut dicatur esse in aliena diocesi, ut practicatur. uide in c. uolentes. de offi. leg. et in l. si. de offi. procon. et leg. et ibi Bar.

Præstimonia ¶ Beneficij appellatione continentur præstimonia, quando clericis solita sunt concedi in perpetuum beneficium. no. Fede. in tractatu per mu. q. ix. et Compost. de elect. statuimus. et p. Io. de rescrip. postulasti. et ibi per Ant. et cō. ti. in nostra. uer. ueniamus ad questiones. Sed licet præstimonia appellentur beneficia, non tamē intulantur, nec in titulum, siue pro titulo beneficij assignantur. ut no. doct. d. cle. non resi. c. si. et de preb. de multa. in j. dist. et Gulli. in cle. gratie. de rescrip. quem ibi sequitur do. Ant. in. vj. Sed idem. d. Ant. in cle. si. de offi. ordi. tenet, quod præstimonia dentur in titulum. pro hoc uidetur tex. in c. si. in fi. de concess. preb. li. vj. et uide Fe. de. in trac. per mu. questione. ix. alleg. xiiij.

¶ Beneficia

¶ Beneficia non possunt uacare in ecclesia, in qua non est certus numerus canonicorum, nec distinctio prebendarum. no. Lap. super tractatu per Fede. q. xxxiiij. in adi. ibi posita, & tunc non fit deuolutio ad superiorem ex negligentia semestris, iuxta statuta Lateranen. Concilij, & est casus notabilis in c. ex parte. de concess. preben. Idem si esset certus numerus, sed statutum & ordinatum est, quod ad minorem numerum reducatur, ita quod aliquo ex eis cedente uel decedente, nullus eius loco substituiatur, donec sit euentum ad numerum rescriptum. ut not. Fed. in trac. predicto. q. xxxiiij. & xxxv. seu. xliij. & xliiij.

¶ Beneficium potest conferri subalternato modo uacandi, ueluti si uacat tali modo, uel tali, uel quocūq; modo alio.

¶ Item potest conferri etiam non expresso aliquo modo uacandi, sed sufficit dicere, conferendo tale beneficiū uacans. no. Lap. alle. vj.

¶ Concessimus prouideri, dicitur quando est signata Concessimus supplicatio, & literæ non sunt expeditæ. Mandamus Mandamus prouideri, dicitur literis expeditis per quas mandatur prouideri. prouideri.

¶ Prouidimus, dicitur quādo prouidit. Prouisum fuit, Prouidimus quando autoritate papæ, uel alterius fuit facta prouisiō. Prouisum fuit literis expeditis, & executis, siue premissis, siue alio fuit. quouis modo, dicitur in reseruatis, & in his in quibus siue premissis affirmatur modus uacationis. siue ut premittitur, siue so. aliis quouis modo dicitur, quando modus uacationis siue, ut premittitur.

¶ Gratiam beneficij impetrans, licet de omnibus bene-

ficijs quæ obtinet, teneatur facere mentionē, tamen non de qualitatibus ipsorum beneficiorum. not. glo. in cle. j. de præb. et no. Ro. consi. lix. licet ergo qualitatem ex superabundanti exprimat, puta si dixit, illa beneficia fuisse per eū creata, et dotata, probare non tenetur. no. Ro. ma. consi. lxxxj. Sed si ualorem ipsorum beneficiorū expressebit, illum probare tenetur si negatur, alias non. not. Ro. consi. xxvij. licet autem regulariter nō teneatur impetrans dictas qualitates exprimere. Fallit in tribus casibus. in qualitate dignitatis, in qualitate continuæ residentie, et in qualitate curæ, secundum Calde. ut no. An. de rescrip. in nostra. in uer. tertio quæro. tamen dicit gl. contrarium, in d. cle. j. de qualitate curæ.

¶ Gratia beneficalis censetur subreptitia, si impetrans habens canonicatum et præbendam, et expressebit canonicatum, et tacuit de præbenda, quod est uerum quando præbendæ sunt distinctæ in ecclesia, alias secus. no. Ro. consi. xliij. Si autem solum canonicatum habet, et illum tacet, an gratia sit subreptitia? Glo. in c. nostra. de rescrip. dicit quod sic. idem dicit Archid. de præb. si motu proprio. in uerbo beneficij. lib. vj. uide Ro. cōsi. ccccxxvj. et idem dicit Lap. in Canonicatu super numerario in d. c. si motu proprio.

Notabilia super uacantibus reseruatis.

¶ Nota, quod præsens in Curia, et qui nō examinatur, semper intitlatur de beneficio reseruato, quod sibi confertur, etiamsi esset portio in ecclesia reseruata. Fallit in portione præstimoniali, quia potest teneri per laicum, sed absenti mandatur conferri beneficium reseruatum.

¶ Nota,

¶ Nota, quòd in omnibus reseruatis, nisi in dignitati. Clausula dū
bus maioribus post pontificales, uel principales, in colle modo.
giatis ecclesijs ponitur clausula, dummodo eius disposi-
tio ad nos hac uice pertineat. In beneficijs uerò non re-
seruatis, semper ponitur clausula, dummodo tempore
datæ præsentium non sit in eo alicui specialiter ius que-
situm.

¶ Item quando confertur beneficium uacans per mor-
tem familiaris Cardinalis, licet in hoc debeat accedere obitamsam i
uoluntas ipsius Cardinalis, secundum regulam Nico. n. liaris Card
tamen de dicta uoluntate non debet fieri mentio in lite-
ris apostolicis, sed de dicta uoluntate per scripturā Car-
dinalis debet fieri fides in Cancellaria.

¶ In reseruatis uacantibus dicitur, siue præmissa, siue Dicitur siue
alio quouis modo. In non reseruatis dicitur, siue ut præ-
mittitur, siue alio quouis modo &c. & ita de stylo. ue alio, siue

¶ Nota, quòd in maioribus post pontificales, & princi ut præmitti
palibus in collegiatis ecclesijs, ac conuentualibus digni-
tatibus, si uacent extra Curiam, non ponitur clausula, Clausula dū

earum dispositio, uel dummodo tempore datæ &c, quia modo.
sunt reseruata ratione beneficiorum. sed si uacant apud
sedem, tunc ponitur clausula, dummodo eorum disposi-
tio: quia tunc sunt reseruata ratione persone morientis
apud dictam sedem.

¶ Quando habenti dignitatem prouidetur de benefi-
cio quantuncunq; modico reseruato, si litera est gratio-
sa, semper debet intitulari de illo reseruato quod confer-
tur, licet habeat aliud beneficium magis dignum.

Quando cui

¶ Nota, quòd uacante beneficio reseruato, si scholaris prouidet q nō
præsens in Curia non Clericus illud impetrat, litera, nō est clericus.
potest

potest esse gratiosa, ex quo ille debet insigniri clericali charactere, antequam sibi beneficium cōferatur. Sed debet sibi dari tres iudices, ut in gratijs expectatiuis, quando uult creari Canonicus.

¶ Quando prouidetur de principali dignitate in Collegiata, & Canonicatu, & præbenda reseruatis, debet dici, dummodo eorum Canonicatus & præbendæ dispositio &c. nulla debet fieri mentio de dignitate principali, si uacat extra Curiam. Si uero uacat apud sedē, debet poni clausula, dummodo, ut supra in alijs.

De patrona ¶ De beneficio iurispatronatus laicorum quodocūq;
tu laicorum. uacat in Curia uel extra eam, etiamsi derogetur iuspatronatus, nō datur reseruatō. Idem de hospitalibus quæ committuntur iuxta formam Clementis æditam in concilio Vienen. Secus si hospitale daretur in titulum beneficij, quia tunc daretur reseruatō.

¶ Vacante canonicatu & præbenda, ac dignitate, tunc in reseruatione debemus dicere, dudum siquidem omnes Canonicatus, & præbendæ, ac dignitates, cæteraq; beneficia &c.

Vacant. per ¶ Beneficia uacantia per affecutionem alterius beneficij ab expectante sunt papæ reseruata, nec de illis ualet renunciatio facta in manibus ordinarij, ut iuxta extrauagan. Cum super. Io. xxij. posita in tit. de censibus. hodie ista extrauagans reseruatur, quia Cancellaria dat literas de reseruatis, secundum constitutionem ad regimen.

¶ Item omnia beneficia reseruata sunt ex tribus Capitibus: aut ratione loci, ut de uacan. apud sedem: aut ratione personæ, ut officialiū sedis apostolicæ: aut ratione beneficiorum

beneficiorum, ut in dignitatibus maioribus post Pontificales, & in principalibus Collegiatis ecclesijs, ac dignitatibus Conuentualibus.

¶ Affectum dicitur beneficium ratione litis, ratione cōmende, & ratione expectantis, qui acceptauit, & non fecit sibi provideri, & ubicunq; Papa apposuit manum etiam si moriatur. uide not. in cap. tibi qui. de rescrip. lib. vi.

¶ In parochiali ecclesia reseruata hodie debemus dicere, dudum siquidem omnia beneficia ecclesiastica cum cura, & sine cura. Et non dicimus, dudum siquidem omnes parochiales ecclesias, prout dicebatur antiquitus.

¶ Quando beneficium est curatum dicimus, dudum siquidem omnia beneficia ecclesiastica, cum cura & sine cura. Si uerò est sine cura, omittamus dicere, cum cura & sine cura, & dicimus, dudum siquidem omnia beneficia ecclesiastica, apud sedem apostolicam uacantia.

¶ Quando dignitas maior post pontificalem in cathedralibus uel principalis in collegiatis ecclesijs uacant, tūc in reseruacione non fit mentio de utroq; sed solum de uacan. uidelicet, dudum siquidem omnes dignitates in collegiatis ecclesijs, principales tunc uacan.

¶ Clausula, dummodo eius, dispositio ad nos hac uite Clausula dū pertineat, non ponitur ratione reseruacionis expressæ modo eius di in litera: quia ex quo reseruatio probatur, certum est dispositio. quod illius beneficij dispositio ad Papam pertinet. sed ponitur ratione clausule generalis, siue præmissio, siue alio quouis modo &c. unde quando nō poneretur alius modus uacationis, quàm expressus in reseruacione, tūc
omittitur

omittitur clausula, siue præmissio. & illa omissa non ponitur clausula, dummodo eius dispositio.

¶ In clausulis generalibus non debet poni aliqua clausula conditionalis de ipso impetrante. Noua prouisione de reseruato, non debet dici, etiamsi per reseruationem ipsius impetrans: quia de factis suis supplicans non debet dubitare, sed de illis certus purè, & simpliciter, & non dubitatuè, & non conditionaliter exprimere.

¶ In beneficio reseruato quod tenetur per alium occupatum, ponitur clausula, dummodo tempore data præsentium. & non, dummodo eorum dispositio. & clausula, siue ut præmittitur, siue alio quouis modo uacare repereris. & non dicitur siue præmissio, siue alio &c. uacet &c. ut de reseruatis dici consuevit.

In beneficijs ¶ In beneficio occupato per alium, si non est reseruatum, dicitur, uacauerit, & uacet ad præsens. licet dilectis, & occupatus filius. L. illud obtineat in debite occupatum, uel in patris per a= absente, nos uolentes dilectum filium. N. asserentem, quòd dilectus filius. P. & c. detinet indebite occupatum. Ratio est, quia in non reseruatis incipit. Cum itaq; sicut accepimus. unde bene sonat, licet dilectus filius. Sed in reseruatis loquitur Papa assertiuè: ut, cum itaq; parabialis & c. uacet, unde si sequatur, licet dilectus filius. P. illam detineat indebite occupatam, uidetur Papa asserere illi occupanti ius non competere. Et ideo, quia ibi non cadit bene, postea sequi debet quòd pars asserit illum occupare.

Commissio. ¶ In beneficio occupato per. A. semper debet iudici committi, quòd uocato dicto. A. & alijs qui fuerint euocandi ecc

di ecclesiā prædictam cuius fructus &c. siue, ut præmit-
titur, uel aliā quouis modo &c. repererit beneficiū ua-
care, amoto exinde dicto. A. et quolibet alio illic ito de-
tentore. & est hoc uerum in non reseruatis, sed in reser-
uatis non dicitur, sed solum ponitur, uocato dicto. A. et
alijs qui fuerint euocandi ecclesiam prædictam. &c.

¶ Nota, quando uacat dignitas principalis, uel maior Dudum si-
post pontificalem apud sedem, tunc datur reseruatō si- quidem.
cut de uacantib. u. apud sedem, & non de uacantibus ra-
tione principalitatis, seu beneficij, dicendo sic: dudum
siquidem omnes dignitates, ceteraq; beneficia ecclesia-
stica apud sedem &c. Et tunc ponitur clausula, dummo-
do eius dispositio, propter alios modos uacatiōis, uide-
licet, quia non datur reseruatō tanquam de reseruatis
ratione principalitatis, uel maioritatis: & tunc, quando
tunc est dignitas principalis, uel maior, debet dici ibi, dū
dicit decanatum prædictum qui dignitas. &c.

¶ Quando uerò uacaret extra Curiam, tunc datur re- Dudum si-
seruatō tanquā de reseruatis ratiōe principalitatis, uel quidem.
maioritatis, dicendo: dudum siquidem omnes dignitates
in collegiatis ecclesijs principales. Et tunc non ponitur
clausula: dummodo eius dispositio &c. quia docetur in
Cancellaria de principalitate, uel maioritate. & tunc
debet dici in principio, quod est dignitas, uidelicet, ibi,
Cum itaq; postmodum decanatus ecclesie &c. qui in-
ibi dignitas &c. Si uerò detinetur per alium occupa-
ta, tunc ponitur clausula, dummodo tempore data præ-
sentium &c. Et idem dicendum est in dignitatibus
conuentualibus, & præceptorij generalibus quorum-
cunque ordinum, non tamen militiarum reseruatis,
per

per regulas Nicolai.v.

¶ Item nota, quòd si conferantur canonicatus, & præbendæ, dignitates ecclesiæ reſeruata, tunc debet intitulari de utroq; ut dilecto filio Petro Canonico, & Decano Mediolanen.

De iuramento.

¶ Et aduerte, quòd dignitatibus maioribus poſt Pontificales, aut principalibus in collegiatis eccleſijs requiritur iuramentum, unde ſi impetrans eſt præſens iurat in Curia. Et nunc ſi litera eſt in forma, dignum, debet poni, inducens per te, uel alium eundem. A. recepto prius ab eo. &c. Iuxta formam quam ſub Bulla noſtra mittimus introcluſam ſolito iuramento. Si uerò pro abſente eſt in forma gratioſa, ut uitæ. &c. puta, quia non debet examinari, quia doctor, uel motu proprio, & tunc de iuramento præſtando non debet fieri mentio, ſed litera gratioſa, ſed in executoria ibi, inducens te. &c.

De iuramento.

¶ Præterea quando uacat ſola dignitas in eccleſia cathedrali, uel collegiata, & nō eſt maior poſt pontificalē, nec principalis in collegiata, & aliàs eſt reſeruata, tunc litera apoſtolica debet in omnibus, & per omnia expediri, ac ſi eſſet dignitas maior, uel principalis, excepto quod de iuramento nulla fiet mentio, quia non iuratur niſi ratione dignitatis maioris, uel principalis.

¶ Item nota, quòd in uacantibus dicitur apud ſedē apoſtolicam, diem clauſit extremum, apud ſedem ipſam uacauerit, & uacet ad præſens, & apud ſedem bis repetit, quia primò ponitur narratiuè, ſecundò affirmatiuè.

Conſtitutio execrabilis. ¶ Nota, quòd quando beneficium uacat per conſtitutionem execrabilis, & non fit mentio quanto tempore detineat,

detinuerat, semper simpliciter dicitur quòd beneficium tale uacat ex eo, quia talis talem parochialem ecclesiam obtinens, aliam parochialem ecclesiā talem extitit affectus, tunc ponitur, mandamus quatenus si est ita &c. Si uerò dicatur quòd detinuerit per annum uel tot menses, tunc dicitur, uocatis dicto tali & alijs &c. & si, ut præmittitur, uacare repereris &c.

¶ Nota, quòd in literis apostolicis semper gratiosa debet esse de per se, & executoria in alia litera: & hoc per Cancellariam, quia per Cameram possunt poni gratiosa & executoria in una litera.

¶ Aduerte, quòd quando beneficium reseruatum, de quo prouidet successor, uacauit tempore obitus predecessoris, in principio non debet narrari reseruatō, sed dicitur hoc modo: Dilecto filio &c. Cum itaq; tale beneficium uacauerit, et uacet ad præsens, nullusq; de illo præter nos hac uice pro eo quod nos dudū &c. & narratur reseruatō hīc.

¶ Item, quòd quando beneficium est de iure reseruātū, sicut quando uacat apud sedem, tunc debet narrari in principio iuris, uidelicet, papæ. & nunquam fit mentio de declaratione quòd remanserint affecta, quia remittitur iuri, sed fit simpliciter, scilicet, nullusq; de illo præter Ro. pontificem hac uice &c. reseruatione & decreto obfistentibus supradictis &c.

¶ Item non obstat, quando narratur, & postea sequitur aliud, dicitur obtinere: si uerò non sequitur aliud, dicitur, noscitur obtinere.

¶ In uicaria perpetua parochialis ecclesiæ, quando de illa prouidetur, debet poni clausula, admitti &c.

¶ Nota, quòd monasteria monialium de stylo Cancellaria nunquam sunt reseruata, etiam si uacarent per liberam resignationem in Curia in manibus papæ. & ita. d. A. d. Cor. de consilio præsentium in parco. & d. Spoletanen. expediuit quoddam monasterium monialiū Mediolanen. uacan. per liberam cessionē in manibus papæ, quia non erat reseruatum. & posuit in litera de simili consensu, quòd alia, pro qua fuerat supplicatum præferratur in Abbatissam, si ad hoc Conuentus dicti Monasterij accederet assensus. Nota, quòd hodie datur reseruatio de monasterio monialium per obitum, uel resignationem uacan. in Curia.

Sequuntur beneficia reseruata generaliter.

OMNES dignitates etiam patriarchales, & beneficia uacantia apud sedem apostolicam.

¶ Item, beneficia per dispositionem, priuationē, translationem, autoritate apostolica factas, & fiendas.

¶ Item, beneficia super quibus electio, uel postulatio facta autoritate apostolica est cassata, uel repulsa, uel renunciatione admissa.

¶ Item, beneficia Cardinalium, & legatorum, & quorumcumque officialium Romanæ ecclesiæ & sedi apostolicæ, ueniendum ad Curiam Ro. uel recedentium ab eadem, si propè curiam infra duas dietas obierint, dummodo inibi non habeant proprium domicilium.

¶ Item, beneficia uacantia per promotionem ad Episcopalem dignitatem, & superiores, uel ad regimina monasteriorum.

¶ Item,

¶ Item, uacan. per affecutionem alterius beneficij, autoritate apostolica collati &c.

¶ Item, uacan. per consti. 10. papæ. xlii. quæ incipit Excrabilis. sunt etiam generaliter reseruata.

¶ Item, dignitates maiores post pontificales in cathedralibus & metropolitans, & principales in collegiatis ecclesijs, necnon prioratus, præposituræ, & præpositatus, ac aliæ dignitates, conuentuales, Præceptorie generales quorumcunq; sed non militiarum.

¶ Item, beneficia familiarium Papæ, & Cardinalium, de beneficijs quæ obtinent, & in posterum familiaritate huiusmodi durante obtinebunt, etiam si ab illa per obitum Cardinalium, uel aliàs recesserint,

¶ Item, beneficia collectorum, & in singulis diocæsis subcollectorum, sicut in dictis regulis &c.

¶ Item, quorumcunq; curialium, quos, dum Ro. cu. de loco ad locum transfertur, eam sequendo decedere contigerit quouis loco, etiam à dicta curia remoto.

¶ Itē, quorumcunq; Cubiculariorū & Cursorū suorū.

¶ Item, beneficia ad collationem Cardinalium à Ro. cu. absentium ratione quorum & eorum cardinalatus ecclesiarum, & titulorum pertinen. quandiu absentia huiusmodi durauerit, sunt sedi apostolicæ generaliter reseruata, ut in literis Nicolai. v.

Alia beneficia reseruata.

ITEM, beneficia reseruata per prædecessorē, & tempore obitus ipsius uacan. remanent affecta.

¶ Item, erunt reseruata generaliter omnia beneficia, quæ per Pontificē ex causâ generaliter reseruabuntur.

Et quia generalis reseruatio quæ in iure scripto deciditur, ut in uacan. apud sedem apostolicam, ut in cap. ij. de præb. in. vj. dignior, et efficacior est cæteris alijs reseruationibus. Idcirco ubi illa reseruatio dari potest, illa dari debet, et non alia ex prædictis modis generaliter reseruatis, uel ex alijs modis specialiter reseruatis, ut in Ecclesijs cathedralibus, et metropolitanis uacantibus. Quæ si uacant extra curiam, sunt specialiter reseruata secundum regulas. Si uero in Curia, sunt generaliter reseruata ut uacan. apud sedem apostolicam, ecclesia cathedrali, tunc dicimus et c.

Reseruatio ecclesiarum ¶ Dudum siquidem prouisionem ecclesiarum omnium apud sedem apostolicam tunc uacan. et in antea tunc uacatura collationi et dispositioni nostræ reseruamus decernere. et c.

Reseruatio monasteriorum. ¶ Si uero uacat monasterium apud sedem, tunc dicimus sic: Dudum siquidem prouisiones ecclesiarum, et monasteriorum quorumlibet apud sedem apostolicam tunc uacan. et in antea uacaturorum collationi et c.

¶ Si uero dignitas post pontificalem maior uacat apud sedem apost. per mortem officialis, tunc non debet dari reseruatio tanquam de dignitate maiori, uel tanquam de reseruatis post mortem officialis propter constitutionem ad regimen: sed tanquam de reseruato apud sedem uacan. et dicimus sic: Dudum siquidem omnes dignitates, ceteraq; beneficia ecclesiastica, cum cura, et sine cura, tunc apud sedem apostolicam uacan. Si uero dicta dignitas uacat extra curiam, tunc addetur quod sit dignitas maior, et dicetur sic: Dudum siquidem omnes dignitates maiores in cathedralibus post pontificales tunc uacan. et c.

¶ Si uero

¶ Si uerò non fuerit dignitas maior post pontificalem in cathedrali uel principali in collegiata ecclesia, sed alia dignitas fuerit, dicitur sic: Dudum siquidem omnes dignitates, canonicatus, & præben. ac dignitates, cæteraq; beneficia ecclesiastica: prout in antiquis formis obseruabatur.

¶ Et aduerte, quòd in beneficijs curatis, uel alijs in quibus cura solet imminere, ut in dignitatibus, semper debet addi, cum cura uel sine cura. In non curatis uerò dicimus: Dudum siquidem omnia beneficia ecclesiastica apud sedem &c.

¶ Quando dignitas maior post pontificalem in cathedralibus, uel principalis in collegiatis uacat, tunc in reservatione nō fit mētio de utraq; sed solū de uacā. uidelicet: Dudū siquidē oēs dignitates in cathedralib. ecclesijs post pontificālē maiores uacan. &c. uel sic, oēs dignitates principales ī collegiatis ecclesijs principales &c.

¶ Nota, de beneficijs officialiū, quòd à patriarchali usq; ad infimum beneficij descendendo cadens, aliàs in reservatione ex constitutione ad regimen, quæ habetur in quinterno Cancellariæ, est reseruatum, & debemus scire si in Curia, siue extra eam uacent &c.

¶ Per obitum extra Curiam: dudū siquidem omnes Canonicatus, & præben. cæteraq; beneficia ecclesiastica, quorumcunq; Capellanorum sedis apostolicæ, ubicunq; decedentium, tunc uacā. & inantea uacatura &c. Cū itaq; postmodum Canonicatus, & præben. ecclesiæ. N. quos quondam. N. ipsius ecclesiæ Canonicus dum uiueret obtinebat, per obitum eiusdem. N. qui Capellanus præfatæ sedis, & Palatii apostolici caussarum Auditor

existens, extra Romam. Curiam diem clausit extremum, uacauerit &c. Nos uolent. &c. Vel sic, per obitum. N. qui familiaris noster, ac Scriptor, etiam Abbreuiator, necnon Corrector literarum apostolicarum existens, apud sedem prædictam &c. diem clausit extremum.

¶ Per obitum Cardinalis in curia: Dudum siquidem omnia beneficia ecclesiastica, tunc apud sedem apostolicam uacan. & inantea uacatura &c. per obitum ipsius Cardinalis extra Curiam &c. Dudum siquidem omnia beneficia ecclesiastica quorumcunque sanctæ Romæ ecclesiæ Cardinalium, tunc uacan. & inantea uacatura. Idem est iudiciū de Cardinalibus & omnibus officialibus infra scriptis, uidelicet.

Vicecancellarij.

Camerarij.

Septem notariorum.

Auditorum Rotæ.

Auditoris literarum contradictarum.

¶ Correctorum, & scriptorum apostolicorum, tam Cancellariæ, quàm Pœnitentiariæ, qui Cancellariæ centum unus, & Pœnitentiariæ uiginti quatuor existunt. Abbreuiatorum literarum apostolicarum.

Secretariorum, & Solicitorum.

Familiarium commensalium.

Capellanorū sedis apostolicæ in epitaphio descriptorū.

Legatorum, seu Collectorum sedis apostolicæ.

Rektorum & Thesaurariorum in terris ecclesiæ.

¶ Et sicut prius dictum est de beneficijs officialium, similiter de beneficijs familiarium Papæ, & Cardinalium, Collectorum in singulis diocæsibus unicorum, subcollectorum,

Storum, ac curialium, etiam in quouis loco, dum Curia transfertur de loco ad locum decedentium, necnon Cubiculariorum, & Cursorum, ut supra per regulas.

*Notabilia de uacantibus speciali
reseruatione.*

NO T A, quòd beneficia specialiter reseruata dicuntur quatuor modis. Primo per matrimonium contrahendum, per ingressum religionis & professionem faciendam, & per asssecutionem auctoritate ordinaria faciendam, per munus consecrationis impendendum.

¶ Item, si reseruetur beneficium per contractum matrimonij, non dentur alij modi uacatione de futuro, nec conferatur beneficium reseruatum specialiter uel affectum, nisi sequatur matrimonium.

¶ In beneficijs per promotionem uel asssecutionem uacaturis, ponatur clausula, cum beneficia huiusmodi premissis uel alio quouis modo &c. praterquam per obitu obtinentis uacare contigerit, & si uacet &c. ut habetur in regula Nicolai. v.

¶ Impetrans beneficium & narrans illud uacare per cõ Impetrans consecrationem uel asssecutionem alterius beneficij, si re uere per munus ratione uacat, sed speratur uacare premissis modo ante consecrationem literarum, poterunt confici literæ tanquam de uacatu. Idem seruatur in econuerso, uidelicet si narrationem aliter uacaturum & re uera uacat, quia antequam literæ terius conficiantur, poterit habere tanquam de uacan. Io. xxij. in reg. ij. & Nico. v. & xxxviij.

¶ Beneficia promoti ad ecclesiam cathedralem non

possunt conferri per papam ut uacan. antequam promotus possessionem ecclesie pacifice adipiscatur. no. glo. in cle. j. ut lit. pē. quod intelligitur de potestate ordinaria: sed de absoluta potest. cum in beneficialibus liberam habeat potestatem, ut patet in tex. d. cle. in fi.

¶ Beneficia non uacant per sponsalia, sed per matrimonium per uerba de presenti contractum, licet non consummatum: quanquam de hoc secundo fuerit dubium. not. Ro. xcxxvij. alijs. xiiij.

Nota plura notabilia tam circa beneficia reseruata, quam non reseruata.

QUANDO examen non committitur in prouisionibus beneficiorum, dicitur effectus huiusmodi gratie. Similiter dicitur in omnibus gratijs, quando dicitur in principio gratiam facere specialem, tunc dicitur, effectus huiusmodi gratie. Secus fit in permutationibus, ubi tantum dicitur, effectus earum & c. quoniam nulla uidetur fieri differentia, ubi unum per reliquo datur.

¶ Quando prouidetur presenti, tam de beneficio reseruato, quam non reseruato, semper post uerba, uos, uel duo. & c. ponitur immediate post uos, uel alium, seu alios & c. ut reperitur in minutis antiquis. quando uero absenti mandatur prouideri, ponitur. Inducēs per te uel alium, seu alios.

¶ Quando in literis apponitur clausula, uocatis & c. non possunt dari iudices extra ciuitatem, uel diocesim absq; derogatione constitutionis Bonifacij, nisi in casibus in eadem constitutione expressis.

¶ In mandato de prouidendo habēti in forma dignū & c. si be-

si beneficium non sit reſeruatum, ponitur in ſine clauſula decreti: Si dictus. N. reſertus fuerit idoneus. &c. uel Clauſula de ignoranter contigerit attentari, ac ſi de data præſentiu decreti. &c. In reſeruatis uerò non ponitur, ſi dictus &c. ſed datur magnum decretum.

¶ Item, quando beneficium uacat per ceſſum, uel deceſſum, aut aliàs poſſeſſione non habita, debet exprimi modus uacationis, per quem ſic cedens, uel decedens obtinuit. Intellige quando eſt duntaxat conſeſſum, uel mandatum prouideri.

¶ Commiſſio hoſpitalis, diſpenſationes matrimoniales, & ſuper defectu nataliu pro ſcholari in forma, ex parte &c. debent fieri ordinario.

¶ Quando fit unio de parochiali eccleſia alicui monaſterio, uel alteri regulari loco, debet poni clauſula, reſeruata congrua portione pro uicario &c. ubi melius poterit aptari.

¶ In literis facultatū nō poni clauſula, Nulli ergo &c.

¶ Quando ſcribitur alicui iudici, niſi ſit in dignitate, Quando ſcribitur uel perſonatu conſtitutus, dicitur ſic: Diſcretioni tuæ, li bitur nō habet forſan tu fili prior non ſis in dignitate præditus, aut benti digni perſonatu obtineas, ac ciuitatis, uel diocæſis aliquis præ tatem. latus 3. R. E. fidelis non reperiatur, ad præſens per apoſtolica ſcripta mandamus. &c.

¶ In nouis prouiſionibus beneficiorum uigore gratiarum expectatiuarum prædeceſſoris acceptatorum, bonum eſt dicere hoc modo, uidelicet. Vigore gratiæ expectatiuæ ſibi per ſe. re. N. prædeceſſorem noſtrum conſeſſa, prout &c. acceptauit, & de illo eodem prædeceſſore adhuc in humanis agente prouideri obtinuit. Cum

autem eadem petitio subiungebat.

¶ Et si detur noua prouisio super beneficio acceptata uigore gratiæ papæ tunc uiuentis, aduerte in fine literarum cassare. &c. uidelicet, quando, ad beneficium super quo datur noua prouisio.

¶ In noua prouisione de beneficio collato per legatum se. uacan. Venerabilis frater noster. N. Episcopus Ostiæ. tunc in illis partibus apostolicæ sedis Legatus, habens ad hoc, ut dicebat, specialem ab eadem sede per ipsius literas facultatem illius uigore beneficium prædictum, ut præmittitur, uacans eidem. N. contulit. &c.

¶ In duobus casibus tanquàm iuri cōtrarijs, etiamsi singnatura sit pinguis, non debes extendere ultrà, quàm in corpore supplicationis contineatur uidelicet, in dispensationibus, & expectatiuis in quibus nō datur clausula, ad curatis, & electis, nisi in supplicatione contineatur.

¶ In narrationibus semper debes sequi ordinem rerum, ita ut prius referas quæ prius acta fuerunt.

¶ Quando intitulas aliquē beneficiatum, præponas clerico, uel beneficiato, & deinde immediatè perpetuo beneficiato in ecclesia &c.

Perinde ualere. ¶ Item super prouisionibus factis per papam, uel uigore literarum eiusdem de certo beneficio, nunquàm datur noua prouisio, sed perinde ualere.

Præsentatio ¶ In beneficijs de iure patronatus laicorum, si patroni facta papæ à præsentat aliquē papæ, debes dicere. Nobis infra tēpus legitimū præsentarūt, prout in quodam publico instrumento, siue literis autenticis &c. plenius continetur. Nō autem quādo datur noua prouisio per papam de beneficio, ad quod quis præsentatus fuit ordinariō.

¶ Item

¶ Item in literis prouisionum ecclesiarum cathedra-
lium, & monasteriorum, quando promotus est constitu-
tus in minoribus, & absq; aliqua dignitate, tunc debet
exprimi eius cognomē, uerbi gratia, Dilecto filio Ioanni
dominici electo &c.

¶ Item comites, & principes nō ponūtur alicuius dio-
cæsis in literis gratiosis.

¶ Si quis tenet beneficium sine titulo, & percipit fru-
ctus, si petat de eo prouisionē à Papa, debet ponere clau-
sulam, abolitionis, etiam si nō petatur in supplicatione,
ex qua si constiterit illum nō percepisse fructus, tūc non
indiget. Et similiter quando defectum natalium tacuisset
in impetratione beneficij.

¶ Nota quòd in ecclesia cathedrali nullus potest esse
canonicus, nisi perfecerit. xiiij. annum, & ita tenet Abb.
in c. super inordinata. de præb. licet gloss. in. c. ex co. de
elect. lib. vj. teneat contra. Et postquam peruenerit ad
xiiij. annum, si non fecerit se promoueri ad sacros ordi-
nes infra; semestre, est priuatus omni iure canonicatus
& præbendæ. in extrauagan. Nico. v. quia Roman.

¶ In his quæ sunt contra dispositionē iuris communis, Dispēratio,
datur dispensatio, in alijs uerò non: talibus, ut puta con-
tra statuta foundationis uel regulas, datur indultū &c.

¶ Nota, quòd si mādatur inhiberi Episcopo, dicitur au-
toritate nostra. Si inferioribus, per censuram ecclesiasti-
cam &c.

¶ Quando ex narratiua cōstat beneficium detineri &
uacare, si sit reseruatum, dicitur: cū autem secundum
præmissa prædictū adhuc, ut præfert, uacare noscatur.
Si uerò nō sit reseruātū, dicitur: Cū autem secundum
præmissa,

unum corpus, et ideo per eius obitum, dissoluta unione, uacat. Sed in unito dices quod per. N. obitum dissoluta unione, uacat & c. Et si obtinens resignet beneficiū, cui est unitum, uacat per dissolutionem unionis factam per eandem resignationem & c.

¶ Impetrando dispensationem quācūq; si obtines aliquod beneficium, maximè si ei cura imminet animarū, teneris exprimere qualitates eius: uidelicet, si curatum & electum: ut in c. cum illis. de præb. lib. vj. & cle. j. co. ti. nisi si narraueris priorem dispensationem, & in illa fuerint expressæ qualitates & c.

¶ In noua prouisione beneficij collati per electum, nō confirmatum, inficies collationem, quia de facto facta: ut c. nostri. de elec.

¶ Si uerò sit confirmatus, dabis, Cū autem dubitet & c. Ex quo potuit conferre: ut in c. transmissa. co. ti.

¶ Si super quouis beneficio litigioso sententia contra unum ex collitigantibus feratur, & ab illa appellet, & causa appellationis non commissa, cedere uelit, cedat iuri & liti, quia causæ non potest renunciare, cū nō sit aliqua causa commissa. Nota renuncians iuri, et liti, non cau

¶ Nota, quod per quācūq; litis pendentiam in Ro. cu. in qua non fuit dictum de iure actoris, post annum nō censetur beneficium iure effectum, quin per eius colatorē liberè de illo prouideri possit. uide in extrauag. Martini. v. statuimus. caue quia istud est contra ius commune. c. j. & ij. ut lit. pen. lib. vj. & cle. j. §. si uerò. co. ti. & contrarium obseruatur in practica. uide decis. Rotæ in ti. ut lite pen. in antiquis. quæ est. iij. in ordine, & nu. cccxxij. quæ incipit, nūquam reo. posset tamen habere locum

locum in casu regulæ de annali possessore.

¶ Item, quando mandatur provideri absenti de beneficio curato reservato, non ponitur in fine literæ, Et insuper si dictus Ioannes ad hoc &c. sed solum, Et insuper ex nunc prout est &c.

¶ Nota, quòd in beneficijs cum cura semper ponitur, uel per constitutionem execrabilis.

¶ Canonicatus nō dicitur esse sine præbenda, quia aliàs esset nomen inane, contra c. relatum. & . c. dilectus. el. primo. de præbend.

¶ Nota, quòd in spiritualibus quæritur dominium sine traditione. Imo. in c. inter cetera. de præb. & habetur in c. si postquam. de præb. lib. vi.

¶ Nota, quòd beneficia secularia curata unita regulæ, debent regi per seculares instituendo per ordinarium, sicut prius consueverunt. in extrauag. cum nōnullis. Bonifaci. viij.

¶ Canonicatus, & præbendæ, ac dignitates, semper dicuntur ecclesiæ, nisi dignitas sit cognominata, & tunc dicitur in ecclesia: uerbi gratia, Archidiaconis de certo in ecclesia Rodonen. &c.

Clausula ¶ Clausula, fraternitati tuæ, de qua in his, & alijs speciebus mandati suæ fidelem fiduciam obtinemus, ponitur quando mandat re per informacionem de his, quæ committuntur, & in cationibus. sibus sequentibus.

¶ In dispensationibus matrimonialibus.

¶ In tabellionatus officio.

¶ In commutatione uoti.

¶ In absolutionibus incendiariorum.

¶ In alienationibus uotorū ecclesiasticorumq; locorū.

¶ In

¶ In concessionibus reservationum, & conditionū monasteriorum, & aliorum ecclesiasticorum locorum.

¶ Quando committitur, quòd dentur alimenta patro no ecclesie redacto ad paupertatem.

¶ Quando mandatur de incertis malè ablati assignari usq; ad certam summam.

¶ Quando mandatur recipi informatio de aliqua re ar dua, & postea referri.

¶ Quando committitur erectio parochialis ecclesie in collegiatam, & statutorum per patronum laicum in eadem editorum.

¶ Quando mandatur absolui ministrum inutilem à re gimine, & administratione, quam habet. Sed aduerte, quòd moderni Abbreviatores præmissa clausula non utuntur, nisi in dispensationibus matrimonialibus, & interdum quando iudex datur in signatura.

¶ In licètia pro ecclesia ad recuperandum rem alterius ecclesie malè à laico detentam, appone hanc clausulam, priori ecclesie. N. præstita cautione, ut si ad pinguiorè fortunam deuenierit, rem ei restituat, prius sibi de præ tio satisfacto.

¶ In translatione monasteriorū, & ecclesiarū de loco Prouiso, qd' ad locū, ne primum monasterium destruatur, pone clau ad pphanos sulam, Prouiso quòd ad prophanos usus nō redigatur. usus &c.

¶ Auditores Rotæ, Clerici Came. & Accoliti, papæ sunt capellani.

Illegitimus

¶ Nullus illegitimus intitulatur nobilis, nec dicitur religiosus, p eo nobilitas generis: nec, qui, ut asseris, de nobili gene re pcreatus existis. sed bene dicitur, qui, ut asseris, de tatio decre= ctū nataliū pateris ex nobili cōiugato, & moniali &c. tata.

genitus,

genitus, nec etiam aliquis religiosus dicitur nobilis, nec pro eo nobilitas generis, sed in prosecutione bene dicitur, qui, ut asseris, de nobili genere &c. procreatus existis.

¶ Nota, quòd quando aliqua cōstitutio continet decretum, indiget derogatione, & ad hoc, ut ei derogetur est opus signatura speciali. Si uerò non contineat decretū, tunc sufficit dicere simpliciter, non obstante tali cōstitutione, qua cauetur. &c.

¶ In beneficijs de iure patronatus laicorum, quorū collatio est deuoluta ad sedem Apostolicam, ponitur clausula, Dummodo eius collatio deuoluta sit. &c. Et tempore datæ presentium &c. In alijs uerò deuolutis, non ponitur clausula, dummodo eius collatio: sed duntaxat, dummodo tempore datæ presentium.

¶ Si in prouisione alicuius beneficij, ille cui de illo prouidetur, aliud obtineat quod dimissurus sit, semper debet intitulari de beneficio dimittēdo, nisi de illo sibi gratiose prouideretur, & tunc de illo intitulandus est.

Nota super ¶ Quando impetrans possedit, & percepit fructus de habilitatiōe. facto, indiget habilitatione si illud de facto est contra ius scriptum, aliàs non: ut puta, contra regulas Cancellarie, uel contra aliquam reservationem non clausam in corpore iuris, & similia quæ iustè potuit impetrans ignorare.

Suppletio ¶ Quædam sunt qualitates, quæ quamuis in supplicatiōe non ponantur, possunt tamen in minuta suppleri, **qualitatum.** ut si quis sit doctor, licentiatus, familiaris alicuius prælati, uel principis, & similia, quæ potius mouerent pampam ad concedendum gratiam &c. quam suppletionem intellige

intellige ueram, quando principalis est præsens: quia alias cum difficultate suppleretur propter malitiam solicitatorum &c. Imo debet attendi ad solicitatores.

¶ Conseruatorie debent committi Episcopis, uel superioribus praelatis, aut Abbatibus, uel personis in dignitatibus constitutis, non autem Canonicis, ut in c. fin. de offi. deleg. lib. vj.

¶ Nota, quòd quando aliquid committitur de iure, non datur exordium in literis, nisi daretur humilibus &c. **Exordium.** uel honestis supplicum uotis &c. Sed in concernentibus gratiam, semper ponitur exordium, nisi in matrimoniis libus in quibus nullum ponitur.

¶ In beneficio dicitur intrusus, qui illud tenet sine autoritate illius, ad quem de iure spectat collatio: ut in c. iij. de concess. præb. & in c. ex frequentibus. de institu. **Intrusus.**

¶ Quando quis teneretur dimittere beneficium, non est necesse ut ponatur, in non obst. sed sufficit quòd ponatur clausula, uolumus autem &c. **Volumus autem.**

¶ Clausula, contradictores, ponitur in omnibus literis ante, non obstantibus, exceptis executionibus literarum gratiosarum, quia in illis ponitur in fine, uidelicet, ante datam. **Contradictores.**

¶ Nota, quòd quando conceditur aliquid alicui prelato, sicut abbati, & successoribus suis, uel pro tempore existenti, semper debet fieri mandatum: sed quando conceditur moderno abbati tantum, tunc debet fieri facultas, ut quòd conceditur quòd dispenset cum monachis in. xxij. annis &c. sed quando ista concessio concerneret futura, fit indultum. **Indultum. Facultas.**

¶ Nota, quòd si obtinens beneficium curatū quod re-

quirit residentiā, receperit secūdu beneficiū nō curatū,
quod similiter requirit residētiā, quod nō uacat primū.

¶ Beneficiū curatū non uacat, licet quis in eadem
ecclesia assequatur parochialem ecclesiam annexam
prebendā: quia præbendā est beneficiū, quod non est
curatū, & parochialis ecclesia est illi accessorium,
cui deferuitur per uicarium: ut c. super. de præb. li. vj. &
in extraua. execrabilis. in fin.

¶ Beneficia quæ sunt de mensa Episcopatus, uel mona-
sterij, non dicuntur uacare per obitum rectoris. uide Fe-
der. in tract. permutat. & domi. de Rota concl.

¶ Habens beneficiū curatū, si aliud simile asse-
quitur, nisi primum infra mensem dimittat in manibus or-
dinarij, efficitur inhabilis secūdu lo. an. in cle. si plures.
de præb. Et idem dicit in dignitatibus, & ita intelli-
gitur extrauag. execrabilis.

¶ Nota, q. baptisumus & chrisma non faciunt beneficiū.
no. Hosti. in c. quia nonnulli. de cler. non resi.

¶ Habens canonicum titulum, etiam si uiolenter capiat
possessionem, non dicitur intrusus secundum Do. de
sancto Gemi. in c. cum qui. de præb. li. vj.

¶ Abbas non potest conferre monachis beneficiū ad
tempus, uel perpetuū, quod erat consuetum gubernari
per clericos seculares, neq; impetrans illud tenetur fa-
cere mentionem de tali possessione, neq; est contra Ar-
chidiaconum in Cle. uni. de sup. neg. præla.

¶ Abbas nō potest conferre prioratū uacantē mona-
cho alterius monasterij. c. cum singula. de præb. li. vj.

¶ Abbas si est negligens, infra tempus semestre non
deuoluitur potestas ad conuentum, sed ad Episcopum.

not.

not. in Cle. j. de sup. neg. prela.

¶ Collatio facta per Papam ex caussa resignationis, uel permutationis, de beneficio aliàs reseruato, uel noua promissio, seu confirmatio collationis ordinarij cū clausula, nō obstan. reseruato. &c. non tollit præcedentem reservationem, ita quòd cedentibus uel decentibus illis, qui ex eisdem prouidentur, & illa fuerint assecuti, nullus præterquàm papa de illis disponere poterit: ut in extrauagan. Cle. vj. quæ incipit Sed. & in extrauag. non nulli. Benedicti. xxij.

¶ Item, de beneficijs per assecutionem aliorum uacant de quibus fuit autoritate ordinaria prouisum, & deinde habita confirmatione, siue perinde ualere, à papa illis ceden. uel deceden. non potest de illis prouideri per aliū quàm per Ro. Pont. ut in dictis supra nominatis extrauag. uidelicet, Sed & nonnulli.

¶ Reseruato beneficio regulari intelligitur reseruatio loci, qui deberetur in ecclesijs illud obtinentibus. ut in extrauag. si quando. Cle. vj. & in decis. Rot.

¶ Si de beneficio reseruato mādatur prouideri, seu prouiso confirmari, & antequàm fuerit assecutus decesserit, beneficium sub reservatione permanet sicut prius: ut in extrauag. execrabilis. uide in decis. Rot.

¶ Consuetudo optandi non cadit in beneficijs reseruatis, ut in deci. Rot. ti. de consue. in nouis. nu. ccxcvj. co. ti. in antiquis nu. ccxix.

¶ Si dispensetur cum monacho, quòd possit obtinere unū beneficium etiàm curatum, nō ponitur, prouiso tamen.

¶ Quando scribitur monacho ponitur cognomen: sed non Abbati, uel Priori.

¶ Nota, quòd beneficium curatum non potest conferri existenti in sacris, si est ante tempus promotus, & ex hoc multo fortius uitiatur impetratio beneficii. nota. in c. pro illorum. de præb. per Abbatem. Quando defectus ordinum impedit impetrationem, uide Doc. in c. si clericis. de præb. in. vj.

¶ Nota, quòd si executor literarum apostolicarum occultè excommunicatus, mihi scienti excommunicatum ipsum conferat aliquod beneficium, collatio non tenet, uel est retractanda, secus si ignorabam, quia tunc tenet collatio. Ita dicit Abb. in c. dilecto. de præb. & est limitatio ad. l. barbarius. de offi. præto.

¶ Collatio beneficii potest fieri absenti. l. labeo. de pac. c. sit ibi absenti. de præb. li. vj. Et si tale beneficium uacabit in Curia, & reseruatum collationi Papæ, moritur antequàm acceptet, uel post acceptationem, ante affectionem autem desinat esse sub collatione papæ, & ordinarius possit illud conferre. uide in c. iij. de præb. li. vj. & per Io. an. in addi. Spec. ti. de act. & peti. §. j.

¶ Quando resignatio fit per procuratorem, dicitur, per dilectum filium. N. procuratorem suum, ad hoc ab eo specialiter constitutum. Quando est substitutus procurator, sic dicitur: per dilectum filium. N. procuratorem substitutum à dilecto filio procuratore dicti. N. ad hoc ab eo specialiter substituto.

¶ Quando est beneficium reseruatum, non dicitur illi cito detentore, sed detentore tantum.

¶ Quando quis est dispensatus per legatum, dicimus: Exhibita siquidem nobis nuper pro parte tua petitio continebat, quòd uenerabilis frater noster. T. & c. tunc in illis

in illis partibus apostolicæ sedis legatus, tecumq; ut una cum parochiali ecclesia &c.

¶ In Sardinia oēs præbende & canonicatus sunt annexæ.

¶ Quando in manibus Papæ sit aliquis actus, ut puta cessio commendæ, nunquàm dicitur: Cum itaq; sicut accepimus: sed, cum itaq; dilectus filius &c.

¶ Si habet beneficium, ponitur sic: qui, ut asserit, parochialem ecclesiam cuius fructus &c. Et semper ponatur ualor, etiamsi in supplicatione non ponatur.

¶ Quando impetrans petit extra suam diocœsim, tunc scribitur ordinario loci in quo impetratur: sed si petat ad collationem ordinarij per se, tunc scribitur tribus iudicijs in sua diocœsi.

¶ Quando aliquis impetrat extra suam diocœsim, tunc dicitur: ubi dictus. T. suam propriam mansionem se asserit elegisse, Volumus autem quòd si tu præsentem literas non potueris, seu uolueris exequi, dilecti filij, præpositus, & decanus ecclesiarum literas ipsas, ac omnia, & singula in eis contenta, secundum ipsarum literarum tenorem exequi possint, & debeant, super quo eis tenore presentium mandamus, & etiam potestatem &c.

¶ Et insuper præfato &c. Ista clausula ponitur dumtaxat, quando scribitur ordinario: sed quando scribitur alijs, tunc ponitur ut in textu infra, ubi est totus tenor gratiæ expectatiuæ. & tunc subiungitur, quòd si non omnes &c.

¶ Attento, clausula ponitur, quando resignatio, uel cessio sit in manibus Papæ.

¶ Quando in clausula, permutandi, dispensatur, quòd aliud dissimile recipere possit &c. ponitur etiam ista

clausula, quòd conuentuale, uel claustrale, ut præfertur, non sit, ut in tex.

¶ Non obstan. Bonifa. ponitur propter translationem, alias non, quod nota.

¶ Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, non ponitur quando est expectatiua ad unum beneficium, nisi ille cui conceditur intituletur de alio beneficio.

¶ Non obstan. statutis dictæ ecclesiæ, ponitur quādo est in cathedrali uel collegiata, & non ponitur sc. re. Boni. & c. & alijs apostolicis constitutionibus, quod ponitur in execrabili. Si uerò non est in cathedrali, aut collegiata, & habet obstantia, aut absolutionem, ponitur; Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, & alijs contrarijs quibuscunq; Si uerò non habet obstantia aut absolutionem, ponitur, non obstante si ali qui super prouisionibus sibi faciendis & c.

¶ Volumus autem, quòd idem presbyter quāprimum uigore presentium aliquod beneficiū fuerit pacificè affectus dictam ecclesiam, quā, ut præfertur, obtinet, & quam ex nunc uacare decernimus, omnino dimittere teaneatur, quodq; si tu presentes literas & c. quādo autem litigat, ut in alijs, de gratia, consuevit poni,

¶ Sepultura ne dū est de iure canonico, sed diuino & c. facit cap. j. de sepul. & uide. xij. q. ij. per totum. Et nota quòd Adam fuit sepultus in ciuitate Abrahæ. ea. cau. & q. c. unaquæq;.

¶ Obligatio contra ius non ualet c. si. de pac. c. placet. de simo. l. si non sortem. ff. de condi. indebi.

¶ Merita semper præcedunt defectus.

¶ Quando

¶ Quando est etatis. xiiij. annorum, uel circa, non dicitur: Et insuper tecum, sed ponitur, duxerimus concedendas. Nos enim tam illis, quàm presentes, et quo ad beneficium cum cura huiusmodi quàmprimum ad illud obtinendum legitime fueris etatis, effectum sortiri uolumus quacunque constitutione apostolica contraria non obstante. nec ponitur, prouiso.

Notabilia super pensionibus.

Nota, quòd in pensionibus, et commendis quis non examinatur, nec datur forma, dignum: quia examen, et forma dignum et c. habent locum quando beneficium confertur in titulum.

¶ Literæ reservationis, uel assignationis, et motu proprio cuiusuis pensionis annuæ super alicuius beneficii fructibus, expediri non possunt, nisi de consensu illius, qui dictam pensionem soluere habebit. Nicolaus. v. secunda xxxviij.

¶ Si illi, quibus ratione senij, uel impotentia corporali assignatur pensio super beneficijs curatis, seu dignitatibus, sunt inhabiles ad similia beneficia: nisi tempore assignationis huiusmodi ius habuerint in illis, et si receperint, et per mensam alia beneficia obtinuerint, cessat pensio: ut habetur in extrauag. Nico. v. quæ incipit, Ad futuram rei memoriam et c. Detestabiles.

¶ Non ualet pactum, uel cõuentio inter Abbates et institutos Priores ante uel post institutionem de pensionibus, uel alio onere temporali, uel perpetuo prioratui imposito, uel imponendo: ut in extrauag. intelligitur Alexan. iij.

¶ Pensio immoderata respectu aliorum reddituum

ecclesie, uel quæ ex post facto inceperit multum grauare, potest reduci ad debitam moderationem: ut per nota. in c. præterea. de iure patro. faciunt not. in c. j. de cōsue. ¶ Episcopus cum consensu capituli sui potest imponere pensionem ecclesie abundanti soluendam ab sustentationem uirorum religiosorū: ut in c. Pastoralis. de his quæ fi. a prel. Et sic habes casum, quòd nō solūm papa, sed etiam Episcopus potest imponere pensionem ecclesie. Et intelligitur, quando detracta pensione potest rector ecclesie congruē uiuere, aliàs autem non debet cooperiri unum altare ut discooperiatur aliud, ut in c. cū iam dudum. de præb. & uide Nico. in d. c. Pastoralis. & in c. extirpandæ. in fi. de præb. ubi bonus tex.

¶ Religioso licitè constituitur aliqua pensio seu prouisio, non ut eam habeat ut proprium, & sic potest eam dare, uel in testamento relinquere: sed habebit ut dispensator, uel in administrationem, & poterit illam Abbas ad libitum auferre, nisi haberet ex cōfirmatione Pape, quia tunc per Abbatem non posset illa priuari. Ista dicit Nic. per illum tex. in c. nisi essent. de præb.

¶ No. glo. & doct. in c. exposuisti. de præb. quòd si portio uel pensio duntaxat statuitur Canonico ex redditibus capellæ, tunc presbyter instituendus in capella est prælatus capellæ, & habet curam animarum. Sed si capella annectitur præbendæ, tunc presbyter illi constituendus, habetur loco prælati domini. uide d. Landul. in Cle. j. de offi. uica. & Io. de lignano post eum concludit, quòd si certa portio datur canonico, tunc uendicatio rerum, & iurium capellæ, & cura pertinet ad presbyterum. Si uerò certa portio pertinet presbytero, tunc uendicatio rerum

tio rerum et iurium capellæ pertinet ad Canonicum, & cura habitu, sed actu pertinet ad presbyterum. Et loquitur quando ecclesia est annexa præbendæ, nam ubi non est annexio, sed solum statuitur pensio, tunc nihil habet agere Canonicus in capella. Ita dicit Nico. dic. c. exposui sti. Et circa materiam pensionum, uide quæ habentur supra. char. liij. & liij.

Notabilia super clausula, perinde ualere.

Notandum, quod literæ super gratia, perinde ualere, semper debent esse gratiosæ, & dirigi petenti.

¶ Item nota, quod perinde ualere, non datur super gratia facta per alium, quam per papam.

¶ Item nota, quod in dicta gratia ponuntur non obstantes beneficiales.

¶ Item nota, quod si datur, perinde ualere, pro gratia expectatiua, dicimus ab earum data: Si autem in alijs dicimus à data præsentium.

¶ Item, in gratia, perinde ualere, super gratia expectatiua dicimus, in beneficijs si quod uacat ad præsens, aut cum uacauerit, & non in beneficijs quæ uacauerint ante datum perinde ualere, in quibus alijs posset esse ius quesitum.

¶ Item nota, quod debemus dicere perinde ualere super gratia expectatiua, quod literæ prædictæ, & processus habitus per easdē ab eorū data, & quæcunq; inde secuta, ita quod data nō possit referri ad quæcunq; inde secuta,

¶ Item nota, quod supra dicta, perinde ualere, super gratia expectatiua debemus dicere, non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus apostolicis

necnon omnibus illis quæ in dictis literis non ob stare uolumus. Et ponitur constitutionibus apostolicis, quia obstant constitutiones apostolicæ, ex quo fit præiudicium tertio, quia ualidantur ab eorum data. Et in perinde ualere, super uacantibus non ponitur, non obstantibus constitutionibus apostolicis, quia literæ reuolidantur à data presentium, Et non data literarum primæ impetrationis. ¶ Itē in prædicto, perinde ualere, in narratione gratiæ expectatiuæ, si papa prouiderit, debet dici gratiose prouidimus.

¶ Si uerò mandauit prouideri, debet dici, gratiose mandamus prouideri, Et debet addi, certis executoribus de super deputatis. Si in fine literæ dicitur, quod executores possunt procedere, uel detur eis alia potestas, aliàs non debet dici certis executoribus de super Et c.

¶ Item nota, quod in gratia, perinde ualere, non debet suppleri ultra illud quod est in supplicatione, propter iudicia quæ super illis solent exoriri.

¶ Item nota, quod si quis creetur Canonicus in gratia expectatiua, Et postea impetratur, perinde ualere, potest intitulari de canonicatu ex quo literæ, Et processus reuolidantur ab eorum data.

Si in euidentem notabilia.

NO T A, quod quando committuntur diuersa, nisi in euidentem, uidelicet, si uocatis Et c. ita esse nec non uenditionem prædictam in euidentem dictæ ecclesiæ cessisse repereris. non debet dici post repereris, super quo tuam conscientiam oneramus. Sed bene debet dici post, necnon hoc modo, necnon super, quo tuam conscientiam oneramus

oneramus uenditionem & c. ratio est, quia si poneretur in fine, intelligeretur de utroq; & nunquam dicitur super quo & c. quādo dicitur si uocatus & c. nō repereris.

¶ Si petuntur suppleri defectus in contractu facto super locatione rei ecclesiasticæ, uel alia materia, nullatenus litera desuper concedatur, nisi in petitione desuper huiusmodi defectus exprimatur, uel per fiat ut petitur, supplicatio signata fuerit. Nico. v. ij. xxxvj.

¶ Fuit petita confirmatio obligationis, si in euidētem, cum insertione instrumenti, Papa signauit, Fiat ut petitur, & exhibeatur, & clausulam cum insertione instrumenti cassauit, fuit determinatum quod litera daretur grossa, non tamen cum insertione, sed diceretur, quod prout in euidētem utilitatem facta fuit, confirmamus.

¶ Nota, quod quādo dicitur in litera apostolica, prout in instrumēto publico desuper cōfecto plenius dicitur cōtineri, nō potest postea dici, nos instrumēti prædicti tenorem præsentibus pro expressis habētes, quia esset contrarietas.

¶ Item, quando petitur confirmari concessio facta de re ecclesiastica si in euidētem, non potest dici concessionem prædictam, ac omnia & singula in prædicto instrumento contenta auctoritate prædicta approbes: sed debet dici, sic Concessionem prædictam, & prout illam concernunt omnia & singula.

¶ Quādo narratur aliquid fiendū, tūc debet poni, Mādamus quatenus de præmissis omnibus & singulis, ac eorum circumstantijs uniuersis te diligenter informes.

¶ Sed quādo narratur factū, tūc debet poni, Mādamus quatenus postquā tibi de præmissis legitime cōstiterit.

¶ Quando

Conscientiā ¶ Quando narratur caussa, tunc oneratur conscientia.
 oneramus. ¶ Quando nulla caussa narratur, tunc conscientia nō
 oneratur.

¶ Quando aliquis Rex, uel Prælatus supplicat pro alio
 in litera, quæ datur in forma exhibita, tunc de Rege uel
 Prælato non debet fieri mentio in principio, uidelicet:
 Exhibita pro parte Regis, uel Episcopi &c., Sed tantū
 de Rege uel Prælato prædicto debet fieri mentio ibi,
 quare pro parte Regis &c.

*Notabilia super dispensationibus ma-
 trimonialibus.*

FILIVS ex secundo matrimonio natus censetur le-
 gitimus, licet pater, cum alia contraxisset primò, si
 secundum matrimonium fuit contractum, & secunda
 uxor ignorauit primum matrimonium eius. Secus si sci-
 uit, uel scire debebat: ut, quia primum esset publicè con-
 tractum, sed quia secundum matrimonium fuit clande-
 stinum, tunc ex illo natus est illegitimus, licet mater pri-
 mum matrimonium ignorasset. Si tamen super primo
 esset lata sententia diuortij, à qua non esset appellatū,
 tunc natus in secundo esset legitimus, licet sententia di-
 uortij postea retractetur. no. lnn. & 10. an. in c. cum inhi-
 bitio. de clande. despon.

¶ Filius natus ex muliere cum qua nō potuit contrahi,
 obstante impedimento consanguinitatis, aut affinitatis,
 aut publicæ honestatis, habetur pro legitimo si de fa-
 cto fuit matrimoniū publicè contractum, cum uerissimi-
 liter, uel alter ipsorum ignorat impedimentum, quod
 præsumitur si publicè contraxerunt, & succedit patri:

ut in

ut in extrauag. Alex. cum quidam. de sponsa. secus si clan-
destinè, quia tunc non habetur pro legitima & c. ut no.
Io. an. & Inn. de clandest. de spon. c. habito.

¶ Dispensationes matrimoniales semper committi de-
bent ordinario.

¶ Nota, quòd clausula, de qua in his plenam in domi-
no fiduciam obtinen. propriè debet poni in dispensatio-
nibus matrimonialibus, ubi agitur magis de cōscientia,
quàm in alijs.

¶ In dispensationibus matrimonialibus debet propriè
dici committimus, & mandamus. Licet matrimonium
sit contractum per uerba de presenti, si nondum est cō-
sumatum per carnalem copulam, potest Papa dispen-
sare, ut ego possim assumere aliam uxorem, relicta pri-
ma: secus si post carnalem, secundum quod nota. Archi.
xxvij. q. ij. c. quia.

¶ In literis dispensationum super aliquo gradu prohi-
bito, ponatur clausula, & mulier rapta non fuerit. Ni-
colaus. v.

¶ Nota, quòd nati ex concubina retenta per clericum
in minoribus constitutum, non legitimantur per subse-
quēs matrimoniū, si ille clericus erat beneficiatus, aliàs
sic, secundum Bar. in l. iij. ff. de concubi.

¶ Affinitas etiam contrahitur per fornicariū coitum,
unde nati ex fornicatione, non poterunt cōtrahere ma-
trimonium cum his, cum quibus non possunt cōtrahere
legitimi. Bal. in l. cum acutissimi. C. de fideicō. & no.
xxxij. q. iij. c. obijciuntur. & de eo qui cogn. consang.
c. discretionē, & eo. tit. c. penul. Et an per talem coitum
oriatur impedimentum ad contrahendum matrimoniū
not.

not. xxxv. q. liij. c. extraordinaria.

¶ Affinitas nunquam inducitur sine coitu. Archi. de spons. c. j. li. vj.

¶ Affinitas non contrahitur inter consanguineos mulieris, & consanguineos uiri, sed tantum inter consanguineos ipsius uiri, & ipsam mulierem, ut est tex. in a. quod super. de consangu. & affinita.

¶ Dispensare potest papa matrimonium contrahi in secundo consanguinitatis gradu in linea equali, in linea inaequali non. Io. an. in c. literas. de rest. spol. & de diuor. gaudemus. sed ex causa potest etiam in linea inaequali, ut in quolibet gradu lege diuina prohibito dispensare. no. Io. an. qui filij sunt legi. c. per uenerabilem. in gl. in fi. debet tamen esse magna causa secundum Innoc. Hosti. & Io. an. Archi. ubi omnino uide.

¶ Item, potest dispensare etiam in primo gradu affinitatis. tex. est in c. fin. de diuor. nec obstat quod sit prohibitum lege diuina, quae non potest per humanam tolli, quia non totaliter, ex causa enim distinguitur, & hoc fieri potest, ut no. Innoc. de constit. quae in ecclesiarum. ad quod optime facit quod not. Io. an. in regula factum legitime. de reg. iur. li. vj. in mercuriaribus.

¶ Dispensare potest papa quod matrimonium consummatum dissoluatur, si non intersit copula. no. glo. de conuers. coniung. c. ex publico. quod ultimum procedit ex absoluta potestate. sed ordinata non potest, nisi subsit causa secundum Io. an. & Hosti. ibidem. Maior est potestas papae in dispensando in matrimonio contrahendo, quam dissoluendo contractum: quare libere dispensat quod contrahitur contra legem canonicam, etiam si

ne caussa, contra legem diuinam, cum caussa, ut supra proximè dictum est. In contracto aut dissoluendo, si est simpliciter ratum, & lege canonica ualidum, dispensat libere sine caussa de potestate absoluta: sed si est consumatum, tunc quia per ipsum reputatur conformitas carnis inter Christum & Ecclesiam, nulla ex caussa rumpitur, & qui aliter sentit hæreticus est. no. 10. an. in d. c. ex publico. in fi. uide glo. in c. fi. de transacti.

¶ Dispensatio facta super impedimento affinitatis ualet, & in uim ei us potest dispensatus matrimonium contrahere, liceat in dispensatione nulla fiat mentio de impedimento publicæ honestatis iustitiæ.

*Nota pro subscriptionibus literarum,
& primò de ordinibus inusitatis.*

PRIORI & fratribus domus de lenis ordini Valiscolarum. N. diocesis, & sunt ibi canonici. Prior & fratres domus ordinum humiliatorum de. N. diocesis. Magister generalis ordinis de Scmpig. & habentur sorores & monasteria eiusdem ordinis. Abbati & conuentui monasterij sancti Archægeli in insula Robolan. N. diocesis, quem ordinem fecit Ioachim, & caput est in Calabria.

¶ Priori monasterij sancti. N. de. A militie sanctæ Mariæ gloriose dioc. Archimodritæ monasterij. N. ordinis sancti Blasij. N. dioc.

Prepositus generalis monasteriorum Alemanie & Bohemie sub beatæ Mariæ magdalene nominibus fundatorum, Roman. ecclesiæ immediatè subiectorum, ordinis sancti

sancti Augustini. N. diocæsis.

¶ Ministro & fratribus domus sanctæ Trinitatis Or-
tesij ordinis eiusdem sanctæ Trinitatis, & redemptionis
captiuorum Aquen. dioc.

¶ Raymundo de Francholanchijs, fratri domus de Or-
tesio ordinis sanctæ Trinitatis de. N. diocæsis. N.

¶ Magistro & fratribus hospitalis sancti Io. de. N. Ro-
mana ecclesiæ subiectis ordinis sancti Augustini. N.
diocæsis.

¶ Ordo sancti Victoris non est approbatus ordo.

¶ Dilectis filiis fratri Io. de Cesc. ac uniuersis Eremitis
de societate quondam fratris Petri de ipsis presentibus
& futuris, Salutem &c.

¶ Maiori ministro, & uniuersis ministris & fratribus
ordinis sanctæ Trinitatis & redemptionis captiuorum
tam presentibus, quàm futuris professis, necnon fratri-
bus, sororibus, & donatis eiusdem ordinis, Salutē. &c.

¶ Ordo fratrum secundum instituta beati Petri confes-
soris uiuentium.

¶ Abbati & conuentui monasterij sanctæ Iustine Pa-
duan. aggregationis monachorum unitat. aliàs de oba-
seruantia sanctæ Iustine nuncupat. ordinis sancti Be-
nedicti.

¶ Dilectis filiis Gubernatori, & pauperibus societa-
tis Iesuatorum nuncupatorum, Salutem. uel sic. Dile-
ctis filiis rectori gubernatori nuncupato, & fratribus
congregationis pauperum Iesuatorum nūcupatorum,
Salutem.

De monialibus.

¶ Dilectæ

¶ Dilectæ in Christo filiæ Ioannæ natæ dilecti filij nobilis uiri Ioannis ex Comitibus de Sabmona, moniali monasterij de oriente ordinis. N. diocæsis.

¶ Sorores pœnitentium beatæ Mariæ magdalene ordinis sancti Augustini. N. diocæsis.

¶ Et militi Senen. sub habitu beati Dominici domino famulanti.

¶ Priorissæ & conuentibus sororum inclusarum monasterij. N. diocæsis sancti Augustini sub cura, & secundum statuta fratrum ordinis prædicatorum uiuentium.

¶ Mariæ de N. mulieri ianuen. tertij ordinis sancti Francisci de pœnitentia nuncupati.

¶ Abbatissæ, & conuentui monasterij. N. dioc. ordinis S. Clare &c.

¶ Magdalene de Perusio, tertij ordinis sancti Francisci de pœnitentia nuncupati generali ministræ.

¶ Dilectis in christo filiabus Io. & Be. de. N. sororibus tertij ordinis sancti Dominici, de pœnitentia nuncupati, in urbe commorantibus.

¶ Priorissæ & conuentui monasterij. N. dioc. per priorissam soliti gubernari ordinis. s. Augustini. sub regulari inibi obseruantia degentium.

¶ Abbatissæ & conuentibus uniuersorum monasteriorum sancti Iermani, & minorissarum, & sanctæ Clare ordinis eiusdem sanctæ sub generalis ministri, aliorumq; officialium fratrum minorum cura ubilibet constitut.

¶ Sororibus tertij ordinis sancti Francisci de pœnitentia nuncupati, de N. diocæsi de pe. locus. N. diocæsis degentibus, Salutem in domino &c.

De Mulieribus.

DILECTAE in christo filiae nobili mulieri. N. reli-
ctae quondam. B. de cellario domicelli uiduae So-
ran. diocœsis, Salutem &c.

¶ Dilectae in christo filiae nobili mulieri Isabellae reli-
ctae quondam Conradi militis uiduae, Traiecten. diocœ-
sis, Salutem &c.

¶ Dilectis in christo filiabus uirginibus, & uiduis in
domo dicta sororum Oiten. oppidi Buscoducis Leodiē.
diocœsis in communi uiuentibus Salutem &c.

¶ Ioannae de. N. mulieri in ciuitate. N. sub habitu soror-
um pœnitentium Reginarum nuncupatarum degenti.

De uiris.

DILECTO filio nobili uiro Ioanni, Charissimi in
christo filij nostri Regis Portugalliae illustris na-
to, Comiti Carcelen. Salutem &c.

¶ Dilecto filio nobili uiro Ioanni domicello, nec non
Castellano officialibus communium, & hominibus ciui-
tatis nostrae Nepefin. tā clericis, quā laicis, Salutē &c.

¶ Dilecto filio nobili uiro Ioāni. N. domicello Xachon.
Salu. &c.

¶ Charissimo in Christo filio. P. regi castelle, & legio-
nis illustri &c.

¶ Charissimo in Christo filio Remulo regi Roman. il-
lustri &c.

¶ Charissimo in Christo filio Maximiliano Roman. im-
peratoris semper Augusto, ac Bohemiae regi illustri &c.

¶ Chariss. in Christo filio Io. electo regi Portugalliae
illustri &c.

¶ Excellentia

¶ Excellentibus principibus. L. regi, & Ioannæ reginæ
Siciliæ illustribus, quia munus in præsentī quo &c.

¶ Dilecto filio nobili uiro Comiti Melfiten. magno Re
gi Siciliæ Marefcaleo

¶ Dilect. fil. nobili. C. de uite mouuetibus comiti uirtu
tum, in ciuitate Mediolanen. imperiali uicario, Salu
tem &c.

¶ Dilecto filio nobili Io. de Cesarinis domicello Ro
mano in ciuitate nostra Narmanen. pro nobis, & eccle
sia Roman. in temporalibus uicario &c.

¶ Dilecto filio nobili uiro Carolo duci, & dilectæ fi
liæ nobili mulieri Ioannæ ducissæ Britaniæ, Salutē &c.

¶ Dil. fil. Ioan. de bonis ciui Mediolanen. ac dilectæ in
Christo filæ Petronellæ eius uxori, & ipsorum liberis,
Salutem &c.

¶ Duci, & consilio, ac communi Ianuen. uel secundum
antiquos Genuen.

¶ Nobili uiro. A. de. N. in arce nostra crescentij, aliis Ca
stro sancti Angeli de Vrbe Castellano nostro, Salu
tem &c.

¶ Nobili uiro Io. duci Columbræ, Charissimi in Chri
sto filij nostri Ioannis regis Portugallie illustris secun
do genito.

¶ Dilectis filiis parlamentum regium charissimi in
Christo filij nostri Caroli regis Francorum illustris te
nentibus, Salutem &c.

¶ Dilectis filiis Ancianis, Concilijs, ac uexillifero iusti
tiæ ciuitatis nostræ Bononien. Salutem &c.

De exordijs in beneficialibus.

GRATA tuæ familiaritatis, & deuotionis obsequia, quæ nobis, & apostolicæ sedi hætenus impediisti, & adhuc sollicitis studijs impendere nō desistis, necnon uitæ, ac morum honestas, aliq; laudabilia probitatis & uirtutum merita, quibus personam tuam familiari experientia, quam fide dignorum testimonijs iuuari percepi-
mus nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam libera-
les. Cum itaq; &c.

¶ Nota, omnibus graduatis, etiam magistro in artibus, & baccalaureo in decretis datur literarum scientia, ac morum honestas &c. Baccalaureis uerò in artibus non, quia non reputatur gradus, neq; intitulatur baccalaureus in artibus, sed dicitur, Volētes itaq; tibi qui, ut asse-
ris, Parisijs in artibus baccalaureatum suscepisti.

¶ In prouisionibus ecclesiarum cathedralium dicitur literarum sciētia, in electi commendatione, licet electus non sit graduatus &c.

¶ Nobilitas generis, literarum scientia, uitæ, ac morum honestas, aliq; laudabilia, probitatis, & uirtutū merita, super quibus apud nos fide digno commendaris testi-
monio, nos inducunt ut tibi reddamur ad gratiam libera-
les, uolentes &c.

¶ Religionis zelus, literarū sciētia, uitæ, ac morū honestas, aliq; laudabilia probitatis, & uirtutū merita &c. dicitur qñ est clericus minor. xiiij. annis: uitæ, ac morū, dicitur quando est clericus, uel scholaris maior. xiiij. annis.

¶ Gratia deuotionis, quando sunt clerici, & officiales perpetui, pro clerico minore. xiiij. annis, pro quo nun-
quam debet dari litera gratiosa, sed committitur uni so-
li propter examen &c.

¶ Laudabilia

¶ Laudabilia dilecti filij Io. clerici Venetiarum, indolis, & iuuetutis iudicia, super quibus apud nos, quod in uirum se debeat producere uirtuosum, fide digna testimonia perhibentur, merito nos inducunt, ut ipsum apostolici fauoris suffragio prosequentes sibi reddamur ad gratiā liberales &c. Volentes dictum Io. qui ut accepimus, in. xiiij. uel. xv. suæ ætatis anno constitutus existit &c. Mandamus, quatenus si post diligētem super præmissis indicijis per te habendam indaginem, præfatum Io. huiusmodi circumspecta ætate aliàs ad hoc idonea oppositione personarum, super quæ tuam conscientiam &c.

¶ Laudabilia infantilitatis iudicia, prout fide dignorum testimonijs accepimus, uerisimiliter præsumitur, quod te in uirum producere debeas uirtuosam, nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales. Volentes, itaq; tibi, qui, ut asseritur, in quarto tuæ ætatis anno cōstitutus existis &c.

¶ Laudabilia infantilitatis iudicia &c. ut supra.

¶ Dignum arbitramur, & congruum, ut illis se reddat sedes apostolica gratiosam, quibus ad id propria uirtutum merita laudabiliter suffragantur. Volentes itaq; dilectū filium Io. N. diocæsis. N. apud nos de religionis zelo, de nobilitate generis, de literarum scientia, de uita, ac morum honestate, ut supra, secundum eius qualitates.

¶ De exordijs in reservationibus, & resignationibus simpliciter uel ex causa permutationis, uel reseruata pensione, ac in pensionibus simplicibus, commendis, habilitationibus, unionibus, erectionibus, & monasterijs, uidebis infra in rubricis congruentibus.

¶ Nos uolent. tibi. qui ut asseris.

¶ Volentes itaq; tibi, qui presbyter, & magister in artibus existis, ut asseris, ac in iure canonico studes, premissorum meritorum tuorum intuitu, necnon consideratione dilecti fratris nostri. A. tt. sancti Laurentij in Damaso presbyteri Cardinalis, pro dilecto familiari suo continuo commensali nobis super hoc humiliter supplicantis gratiam facere specialem &c.

¶ Volentes itaq; dilectum filium &c. commendatum horū intuitu, necnon consideratione charissimi in Christo filij nostri Ludouici Regis pro ipso à dilecto suo Cæpellano, ac dilectæ in Christo filie nostræ. Elisabeth Regine Hungariæ illustrium nobis super hoc humiliter supplicantium fauore prosequi gratioso &c. Mandamus &c. uel sic. Charissimi in Christo filij nostri Io. Alanis Regis illustris,

¶ Volentes itaq; tibi, pro quo etiam uenerabilis noster Episcopus Allerien. asserens te dilectum familiare suum commensalem fore, nobis super hoc humiliter supplicauit, premissorum meritorum intuitu gratiam facere specialem &c.

¶ Nota, quòd non dicit premissorum meritorum tuorum intuitu, aut quòd ut asseritur, parochialem ecclesiæ. N. N. diocæsis nunc obtinere &c. Nota, quòd non dicitur, asseris, propter terminum supplicantium.

¶ Ad collationem &c. Episcopi Amelien. pro tempore existentis, ac dilectorum filiorum &c. Et postea quando repetitur non dicitur, nisi eidem Episcopo, & non additur pro tempore existenti.

¶ Volētes itaq; dilectum filium &c. multipliciter commendatum,

mendatum, pro quo etiam uenerabilis frater noster. Io. Episcopus Beratomen. asserens eum dilectum familia-
rem suum: continuum commensalem fore, nobis super
hoc humiliter supplicauit, horum intuitu fauore pro-
sequi gratioso, ipsumq; in eadem ecclesia amplius hono-
rare &c. & tunc dicitur, in non obstan. aut si præsens
non fuerit ad præstandum de obseruandis statutis, &
consuetudinibus ipsius ecclesiæ ratione dignitatis, per-
sonatus, seu officij huiusmodi solitum iuramētum, dum-
modo &c.

¶ Necnon consideratione dilecti filij nostri Frācis. tt.
quatuor Coronatorum presbyteri Cardinalis, in spiri-
tualibus & temporalibus ecclesiæ Burdegalen. genera-
lis administratoris per sedem apostolicam deputati, pro
ipso, uel pro se &c.

¶ Hinc est quòd nos dilecti filij Io. Cardinalis Mediola-
nen. pro te dilecto filio &c. supplicantis, ac tuis in hac
parte supplicationibus inclinati &c.

¶ In literis gratiosis non debet fieri mentio de instan-
tia supplicantis de Cardinalibus, Regibus, & Reginis.
Ioan. xxij.

¶ Item, de diocæsanis, & capitulo ecclesiæ, in qua be-
neficio existit, etiamsi beneficium ad eorū collationem
non pertinet. Io. xxij. &c.

¶ Item, de abbate & conuentu, si beneficium fuerit in
monasterio. Io. xxij.

¶ Item, de quocunq; alio collatore, uel patrono.
Ioan. xxij.

Officiales Curia.

VOLENTES itaq; tibi, qui de nobili genere pcreatus, ac Accolitus uel Subdiaconus, aut Cubicularius, siue Notarius, seu Referendarius noster existis, præmissorū obsequiorū, & meritorū tuorū intuitu &c.

¶ Vel sic, tibi, qui etiam caussarū palatij apostolici Auditor existis. Vel sic, tibi qui etiam Clericus camerae apostolicæ existis.

¶ Vel sic, tibi, qui etiam Cubicularius noster, apostolicarum literarum Abbreuiator, & in illarum expeditione lo. tt. sanctæ Ro. ecclesiæ Vicecancellario assistis, aut Pœnitentiariæ nostræ scriptor literarum, & apostolicæ camerae Clericus existis.

¶ Vel sic, tibi, qui etiam apostolicarum literarum Abbreuiator existis, & illarum expeditione &c. uenerabili fratri nostro Episcopo Portuenc. sanctæ Romanæ ecclesiæ Vicecancellario assistis.

¶ Qui literarum apostolicarum registrator existis.

¶ Vel sic, tibi q̄ literas nostras de mandato nostro scribis.

¶ Vel sic, tibi qui cantor, & capellanus in capella nostra existis, præmissorum meritorum &c.

¶ Vel sic, tibi qui Cubicularius noster, ac supplicationum per nos, seu de mandato nostro signatarum Registrator existis.

¶ Vel sic, tibi q̄ in palatio apostolico Seruitor existis.

¶ Vel sic, tibi qui, ut asseris, in thesauraria nostra aliquandiu seruiuisti, ut præsentialiter in registro supplicationum per nos, seu de mandato nostro signatarum scribendo labores, præmissorum intuitu &c.

¶ Vel sic, qui cursor noster existis.

¶ Vel sic, qui, ut asseris, in cōclauī in quo nuper ad summi apostolici

mi apostolatus apicem assumpti sumus, tempore assumptionis huiusmodi uenerabili fratri nostro. P. Episcopo Tusculan. seruiuisti, præmissorum &c.

¶ Vel sic, qui asserit, pro unione nuper Pisis in uniuersali ecclesia celebrata scribendo fideliter laborauit, horum intuitu &c.

¶ Volētes itaq; eundem. E. qui ut asserit, in. xxij. uel circa sue ætatis anno, uel circiter constitutus existit, apud nos de uitæ ac morum honestate &c.

¶ Syncere &c. supplicationibus inclinati, ut liceat tibi qui etiam. V. I. D. & sacri palacij apostolici caussarum Auditor existis, habere altare portatile &c.

¶ Volentes itaq; tibi, qui, ut asseris, pro parte dilecti filij Alberti electi Ratissponen. nuncius ad generale concilium Pisis nouissimè celebratum destinatus fuisti, præmissorum &c.

¶ Vel sic, qui, ut asseris, nuper caussa ueniendi ad curiā in quadam naui charissimi in Christo filij nostri Ludouici regis Hierusalem, & Siciliæ illustris, in mari per quosdam hostes ipsius regis captus, & bonis tuis apud te repertis spoliatus fuisti, præmissorum &c.

¶ Vel sic, te qui, ut asseris, de nobili comitū genere procreatus existis, præmissorum &c.

¶ Vel sic, uolētes &c. qui, ut asseritur, ex utroq; Parēte de nobili Baronum genere procreatus existit &c.

¶ Volentes itaq; qui ut asserit, nullum beneficium ecclesiasticū obtinet, & in uniuersitate studij pacificè existit, & per triennium. N. & ultra in sacra theologia studuit apud nos &c.

¶ Vel sic, qui, ut asserit, cum rigore examinis licentiæ

tus in decretis existit præmissorum &c.

¶ Vel sic, qui, ut asserit, in artibus & medicina magister existit.

¶ Vel sic, qui ut asserit, baccalaureus in artibus existit, & similis non intitulatur baccalaureus in artibus, quia non est gradus.

¶ Vel sic, qui, ut asseritur, Subdiaconus & Colonie studet.

¶ Vel sic, qui, ut asseritur, Bononie in iure canonico studet.

¶ Nos igitur uolentes te, qui, ut asseris, ex utroq; parte de militari genere procreatus, & in artibus baccalaureus existis, ac in registro supplicationum aliquādiu scribendo fideliter laborasti.

¶ Nos igitur &c. procreatus existit, & in iure canonico per plures annos studuit, necnon pro unione nuper Pisis inuniuersali ecclesia celebrata scribendo fideliter laborauit, horum intuitu &c.

¶ Volentes itaq; tibi, qui, ut asseris, de iudaica cecitate, cooperante domino, ad catholicam fidem conuersus existis, in sacra theologia studere proponis, præmissorum &c.

¶ Volentes itaq; tibi, qui presbyter es, & cum quo dudum, ut duo beneficia ecclesiastica curata, seu alijs incōpatibilia, etiamsi parochiales ecclesie, aut dignitates, personatus, administrationes, uel officia in metropolitanijs, & cathedralibus maiores post pontificales forent, & ad eos consueuissent, qui per electionem assumi, eisq; cura &c. si tibi alijs canonicè cōferrētur, uel assumeris ad illa recipere, & quo ad uiueres simul retinere liberè
 & licitè

et licitè ualeres, apostolica fuit autoritate dispensatum, præmissorum &c.

¶ Vel recipere, et usq; ad quinquennium insimul retinere, illaq; seu eorum alterum iterum totiens, quotiens tibi placuerit, ex caussa permutationis, uel aliàs dimittere, et loco dimissi uel dimissorum aliud, uel alia simile uel dissimile, aut similia uel dissimilia beneficium, seu beneficia, ecclesiasticum uel ecclesiastica, duo tantum incompatibilia recipere, et etiam usq; ad quinquennium huiusmodi retinere liberè et licitè ualeres, apostolica fuit autoritate dispensatum, præmissorum meritorum &c.

Nota, quòd si quis dispensatus ad incompatibilia huiusmodi obtineat gratiam ad curata, tunc fiat mentio in loco ut proximè suprà: si autem ad non curata, tunc narretur in fine literæ, non obstan.

¶ Vitæ &c. Volètes itaq; tibi, cum quo dudum, ut asseritur, ut non obstante defectu natalium, quem pateris de presbytero genitus et soluta, ad minores ordines promoueri, et unum sine cura trium, ordinatio primò, et deinde ut ad minores etiam sacros ordines promoueri, et unum cum cura, et aliud sine cura beneficia ecclesiastica obtinere posses, apostolica fuit autoritate successiue dispensatum. Et pro quo uenerabilis frater noster &c. supplicauit, præmissorū intuitu gratiam facere specialem &c.

¶ Dignum &c. uolentes itaq; N. diocesis, cū quo dudū, ut asserit, super defectu nataliū, quē patitur de presbytero genit⁹ et soluta, ut eo nō obstātē ad minores ordines promoueri, et unū sine cura ordinatio primò, et deinde
ut ad

ut ad omnes etiam factos ordines promoueri, ut tria alia beneficia Inuicem compatiencia, etiam si unum &c. ¶ Illorum dignitas, personatus, uel officium in metropolitana uel cathedrali ecclesia foret, si tibi aliàs canonicè conferetur, recipere & retinere ualeres apostolica fuit autoritate dispensatum apud nos de literarum scientia &c.

¶ Vel sic. Volentes itaq; tibi, cum quodudum, ut asseris, super defectu natalium, quem pateris de soluto genitus, & soluta, ut eo non obstante ad omnes etiam sacros ordines promoueri, & beneficium ecclesiasticum, etiam si curam haberet animarum, obtinere posses apostolica fuit autoritate dispensatum, post quam quidem dispensationem clericali caractere fuisti insignitus, præmissorum &c.

¶ Vel sic. Volentes itaq; tibi, cum quo duo dum, ut asseris, super defectu natalium, quæ pateris de presbytero genitus & soluta, ut eo non obstante, ad omnes ordines promoueri, & beneficium ecclesiasticum sine cura recipere, & retinere liberè & licitè ualeres, ordinaria fuit autoritate dispensatum, post quam quidem dispensationem clericali caractere fuisti insignitus, præmissorum &c.

¶ Vel sic. Volentes &c. M. magistrum in artibus, qui ut asserit, olim in diocæsi Leodien. moram trahens, ab Episcopo Leodien. qui tunc erat ordinarij sui super hoc licentia non obtenta, se aliàs tamen, ut erat, ritè clericali fecit caractere insigniri, quam quidem insignitionem ratam habens & gratam, apud nos de literarum scientia &c.

¶ Nos

¶ Nos uolentes te præmissorum meritorum tuorum fauoribus prosequi, gratiosis tuis in hac parte supplicationibus inclinati, uolumus & tibi, ut asseris, altare sanctorum Symonis & Iudæ in ecclesia sancti. N. in. N. dioc. cuius fructus & c. non excedunt obtinenti, & cui nuper de beneficio ecclesiastico cum cura, & sine cura ad collationem & c. communiter uel diuifim spectante, uacante, uel uacaturo per alias nostras literas gratiose mandauimus prouideri, autoritate apostolica concedimus, quòd prædictæ & c.

¶ Volentes itaq; qui in Diaconatus ordine constitutus existis, præmissorum & c.

Quando creatur Canonicus in pluribus ecclesiis.

VNUM in B. & alium in. C. ecclesijs Canonicatus cum plenitudine iuris Canonici apostolica tibi autoritate conferimus, & de illis etiam prouidemus, ac unam in. B. & aliam præbendas in. C. ecclesijs prædictis nec non dignitatem, personatum, administrationem, uel officium alterius earundem ecclesiarum, & si ad illam, illum, uel illud consueuerit quis per electionem assumi & c.

¶ Vnum Morurianen. & alium. D. ecclesiarum Canonicatus & c. prouidemus, unam uerò. M. & aliam. D. prædictarum præbendarum, nec non dignitatem, personatum, administrationem, uel officium earundem ecclesiarum, etiam si ad illam, illum, uel illud consueuerit & c. assumi.

¶ Vnum Paduan. & alium Veron. ecclesiarum Canonicatus

nicatus &c. prouidemus, unā uerò Paduan. & aliam Veron. prædictis præben. ac dignitatem, uel officium alterius earundem ecclesiarum &c.

¶ Vnum beatæ Mariæ ad gradus Maguntin. & alium sancti Petri uersidien. N. diocœsis, in qua maiores & minores præbendæ fore noscuntur ecclesiarum Canonatus &c. prouidemus, ac omnem in beatæ Mariæ, & aliam ex huiusmodi maioribus præben. in sancti. P. ecclesijs prædictis præben. nec non dignitatem, personatum, uel officium alterius earundem ecclesiarum &c.

¶ Vnum Ispalen. & alium Salaman. Canonatus &c. prouidemus, ac unam in Ispalen. & aliam Salaman. præben. prædictis, nec non dignitates, personatus, administrationes, uel officia alterius earundem ecclesiarum, etiam si ad illas, uel illa &c. animarum, dummodo aliqua dignitatum huiusmodi maior post pontificalem non existat &c. plurium cedentium uel decedentium, seu illam quomodolibet dimittentis uel dimittentium, cuiuslibet ipsarum ecclesiarum Canonici, aut Canonici in eisdem ecclesijs, ac specialem quorum quidem præstimoniorum, & præstimonialium portionum & beneficiorum &c.

¶ Vnum in Lubicen. & alium in. B. in quibusquidem, uidelicet, Lubicen. maiores, mediæ, minores, distinctæ, Chorales, Psalmes, Capitulares, non Capitulares, incorporate, & Christianæ in. B. ecclesijs etiam maiores distinctæ, & minores præben. fore noscuntur: Canonatus &c. prouidemus, ac unam Lubicen. & aliam. B. ecclesiarum earundem etiam ex huiusmodi maioribus præben. & si quæ uacent ad præsens &c.

¶ Vnum

¶ Vnum in Pisan. & unum in Florentin .ac unum in Pistoren. & unum in Lucan. nec nō unum in Vulteran. maioribus ecclesijs Canonicatus &c. prouidemus. Nec non unam in Pisan. & aliam in Florentin . & unam in Pistoren. & aliam in Lucan . nec non aliam in Vulteran ecclesijs prædictis præben. nec non dignitatem, uel personatum, aut officium in una ipsarum,

Quando mandatur creari Canonicus in pluribus ecclesijs.

DE uno . B. & alio. D. ecclesiarum Canonicatibus cum plenitudine iuris Canonici autoritate nostra prouideas, faciens ipsum, uel procuratorem suum eius nomine, in eisdem ecclesijs eadem autoritate &c. assignatis, unam uerò . B. & aliam. A. prædictarum præbendarum necnon dignitatē, personatum & administrationem perpetuam, uel officium alterius earundem ecclesiarum, etiam si ad dignitatem, personatum, & administrationem, uel officiū consueuerit quis per electionem assumi, eiq; cura immincat personarum, dummodo dignitas ipsa altera prædictarum ecclesiarum maior post pontificalem non existat, siquæ, siqui, uel siqua, uacant ad præsens &c.

¶ De uno maioris, & alio sancti. I. maioris pictanen. Romanæ ecclesie immediatē subiecte ecclesiarum &c. assignatis, unam uerò maioris, & aliam sancti. I. maioris ecclesiarum prædictarum præben. nec non dignitatem, personatum, perpetuam administrationē, uel officiū alterius earundē ecclesiarū, etiā si ad illā, illum, uel illud cōsueuerit quis per electionē assumi &c.

¶ Oneramus

¶ Oneramus &c. eiq; postquam ipse clericali characterē fuerit insignitus, de uno in. L. & alio Canonicatibus in B. ecclesijs, cum plenitudine &c. assignatis, ac unam in. L. & aliam in. B. ecclesijs prædictis præbend. si quæ uacent ad præsens.

¶ De uno Abulen. & alio Sapren. ecclesiarum Canonicatibus &c. assignatis, unam uerò Abulen. & aliam Segobien. earundem ecclesiarum præben. non prestimoniales portiones & simplicia in ecclesijs prædictis, aliarumq; Ciuitat. & dioc. unius, duorum, aut plurium cedentis, aut decedentis, seu cedentium uel decedentium, aut illa aliàs quomodolibet dimittentis, uel dimittentium ipsarum ecclesiarū, uel alterius earum Canonici, uel Canonikorū, quorum quidem præstimoniorum, portionum, & beneficiorum fructus &c.

Quando creatur Canonicus in una ecclesia.

CANONICATVM ecclesiæ Lubicen. in qua maiores, mediæ distinctæ, minores, nonnullæ aliæ præben. fore noscuntur, cum plenitudine iuris Canonici apostolica tibi autoritate conferimus, & de illo etiam prouidemus, ac unam etiam in huiusmodi maioribus præbendis, nec non dignitatem, personatum, uel officium ipsius ecclesiæ &c.

¶ Canonicatum ecclesiæ Cabilon. in qua licet sit certus canonicorum numerus, præbendarum, tamen distinctio non habetur &c. prouidemus, præbendam uerò, ac perpetuam administrationē, uel officiū ipsius ecclesiæ &c.

¶ Canonicatum &c. prouidemus, præbendam uerò,
nec

nec non oblegia unius ceden. uel decedentis, uel illa alias
quomodo libet dimittentur ipsius ecclesie canonice,
quorum quidem obligiorum fructus &c.

*Quando mandatur creari canonicus in
una ecclesia.*

DE Canoniatu &c. assignatis, præbendam uerò
eiusdem ecclesie, si qua uacet &c.

*Quando creatur Canonicus in una ec-
clesia, & datur ad illud beneficium.*

CANONICATVM ecclesie Claromontē. &c. pro-
uidemus, præben. uerò ac dignitatē, personatum,
administrationem, uel officium eiusdem ecclesie, nec
non beneficium ecclesiasticum &c. etiam si canonica-
tus, præbenda, dignitas, personatus, administratio, uel
officium in cathedrali uel collegiata ecclesia existat.

¶ Canoniatum ecclesie sancte. N. dioc. N. prouidemus
præben. uerò eiusdem ecclesie, nec non beneficium ec-
clesiasticum cum cura, & sine cura, etiam si administra-
tio, uel officium in cathedrali, seu canonicatus, & præ-
benda in collegiata ecclesia existat.

¶ Canoniatum secularis ecclesie sanctorum Cosmę
& Damiani. Assiden. Colonien. dioc. in qua præter di-
lectas in Christo filias Abbatisas, & canonissas, non
nulli Canonici canonicatus, & præben. obtinentes &
capitulum facientes fore noscuntur, cum plenitudine
iuris Canonici &c. prouidemus, præbendam uerò eius-
dem ecclesie, nec non beneficium &c.

Quando mādatur creari Canonicus in una ecclesia, & datur ad aliud beneficiū.

MANDAMVS, quatenus si per diligentem examinationem eundem N. ad hoc idoneum esse repperis, super quo tuam conscientiam oneramus, decanatum ecclesie Remen. cum plenitudine iuris Canonici auctoritate nostra provideas, faciens ipsum. N. uel procuratorem suum eius nomine, in dicta ecclesia. N. in Canonici cum recipi, & in fratrem, stalli sibi in choro, & loco in capitulo eiusdem ecclesie cum dicti iuris plenitudine assignato, præbendam uerò, & perpetuā administrationem, uel officium ipsius ecclesie, nec non beneficium ecclesiasticum sine cura, etiam si canonicatus, & præbenda, administratio uel officium in collegiata ecclesia existat, cuiusquidem beneficii &c.

¶ De canonicatu &c. assignatis, præbendam uerò, & officium ipsius ecclesie, nec non beneficium ecclesiasticum, cum cura uel sine cura, etiam si Canonicatus, & præbenda, uel officium in collegiata ecclesia existat, & ad officia huiusmodi consueuerint, qui per electionem assumi, eorumq; alteri cura immincat animarum cuiusquidem beneficii fructus &c.

¶ De canonicatu &c. assignatis, præbendam uerò, & dignitatem, personatum, perpetuā administrationem, uel officium eiusdem ecclesie, nec non beneficium &c. etiam si canonicatus, & præben. aut dignitas, personatus, administratio, uel officium, aut integra, uel dimidia seu commensalis portio in cathedrali, uel collegiata ecclesia, aut decanatus, uel archipresbyteratus ruralis, quæ dignitas

dignitas, extra tamē Cathedralē ecclesiā reputetur,
existat, & ad dignitatē, &c. assumi eisq; cura immincat
animarum, dummodo aliqua dignitatum huiusmodi in
Handren. & alia in. N. cathedrali maior post pontifica
lem, seu Collegiata ecclesia huiusmodi principalis non
fuerit. cuiusquidem beneficijs fructus &c.

¶ De canonicatu &c. assignatis præbendam uerò, ac
dignitatem, personatum, perpetuam administrationem
uel officium dictæ ecclesiæ, nec non beneficium &c.
etiam si Canonicatus, & præbenda, personatus, admini
stratio, uel officium Metropolitanæ, uel Collegiata ec
clesiæ fuerit &c.

Prouincie in quibus decima reducta est
sunt sex, & unus Episcopatus.

¶ Archiepiscopatus Lugdunensis.

¶ Rothomagensis.

¶ Remensis.

¶ Turonensis.

¶ Senonensis.

¶ Bituricensis.

¶ Episcopatus Claromontensis.

Nota circa Collationes.

Ad collationem, prouisionem, præsentationem, ele
ctionem, seu quamuis aliam dispositionem, Vene
rabilis fratris nostri Episcopi Eboracen. ratione perpe
tuæ Cappellaniæ, quam in ecclesia sancti N. dictæ sue
mensæ Episcopali canonicè unite pertinen. &c.

¶ Ad Venerabilis fratris nostri Episcopi Carē. & dile
cti filij Abbatis monasterij sancti Andreae iuxta Lugdu

num, ordinis sancti Benedicti uicissim pertinē. collationem &c.

¶ Ad collationem &c. Venerabilis fratris nostri Episcopi, & dilectorum filiorum capituli Firman. &c.

¶ Ad collationem &c. Venerabilis fratris nostri Episcopi Amelen. & dilectorum filiorum Priorum, & capituli, singularumq; personarum ecclesie Amelen. ordinis sancti. B. communiter uel diuissim pertinen. &c.

¶ Ad collationem &c. Dilectorum filiorum Prioris, & portuoniarum secularis ecclesie sancte Marie magdalene Vlixbonen. communiter pertinen.

¶ Ad collationem &c. Dilectorum filiorum Prepositi, & capituli sanctorū Cosinæ, & Damiani ecclesiarum de. N. inuicem canonicè unit. N. diocesis cōmuniter, uel diuissim. pertinen.

¶ Ad collationem &c. Dilectorum filiorum Sacriste, & Capituli secularis ecclesie sancti Vincentij. N. diocesis communiter pertinen.

¶ Ad collationem &c. dilectorum filiorum Sacriste, Decani, & seniorum de Capitulo ecclesie. N. communiter, uel diuissim pertinen. Et tunc dicitur ibi, seu si eidem Decano, & seniori de capitulo &c.

¶ Ad collationem &c. pertinen. dilectorum filiorum clericorum perpetuorum beneficiorum, hebdomadario rum nuncupatorum ecclesie. N.

¶ Ad collationem &c. dilectorum filiorum capituli sancti. N. Episcopalis Ceble dictæ tuæ diocesis communiter pertinen.

¶ Ad collationem &c. dilectorum filiorū quinq; presbyterorum perpetuorum beneficiatorum maioris altaris eccle-

ris ecclesiæ. N. communiter pertinen. & successorum,
 & eisdem beneficijs dicti altaris, & tunc in duabus par-
 tibus circa finem ponuntur hec uerba, Et successoribus:
 uidelicet, in uobis, Et si eisdē quinq; presbyteris, & suc-
 cessoribus suis &c.

¶ Vel sic, Venerabilis fratris nostri Episcopi. N. & di-
 lectorum filiorum Decani, & capituli, singulorumq;
 canonicorum, & personarum. N. necnon hospitalarij,
 seu præbendarij quinq; uicarij, & sacerdotum ma-
 ioris altaris. N. immunitate, uel diuissim pertinen.

¶ Ad collationem &c. Dilecti filij Ioannis Sacristæ ec-
 clesiæ. N. ratione sacristiæ, & quorundam perpetuorum
 beneficiorum quatorum uulgariter nūcupatorum, quæ
 in dioc. N. obtinet, & successorum eius in eisdem sacri-
 sta, & beneficijs pertinen.

¶ Ad collationem &c. Dilecti filij. N. de. N. Canonici
 N. ratione capellanarum, quas idē. N. in ciuitate. N. ob-
 tinet, & successorum suorum Canonicoꝝ dictæ eccle-
 siæ capellanis tempore obtinen. pertinen. &c.

¶ Ad collationem &c. Dilecti filij præpositi secularis
 ecclesiæ beatæ Mariæ de. N. pertinen.

¶ Vel sic, Rectoris plebani nuncupati parochialis ec-
 clesiæ. N. diocæsis pertinen.

¶ Ad collationē &c. Dilecti filij rectoris ecclesiarum
 de. N. & A. adinuicem canonicè unitam pertinen.

¶ Ad collationem &c. Dilectorum filiorum duorū re-
 ctorum parochialis ecclesiæ. N. per duos solitæ guber-
 nari rectores, quorum unus duas & quilibet eorū, quar-
 tam ipsius ecclesiæ partes obtinent.

¶ Ad collationem &c. Dilecti filij rectoris quartæ par-

tis ecclesie. N. per tres solite gubernari rectores, quorum unus &c.

¶ Ad collationem &c. Dilectorum filiorum perpetui uicarij, & portionariorum parochialis ecclesie sancti N. diocesis, dictae tue diocesis communiter uel diuisim pertinen.

¶ Ad uenerabilis fratris nostri Episcopi. D. & Dilecti filij Abbatis monasterij sancti. N. ordinis. N. uicissim pertinen. collationem &c.

¶ Ad collationem &c. dilectorum filiorum capituli ecclesie. N. ordinis. N. communiter, uel diuisim pertinen.

¶ Ad collationem &c. dilectorum filiorum Abbatis, & conuentus monasterij sancti. N. diocesis Romanae ecclesie immediate subiecti ordinis sancti Benedi. &c.

¶ Ad collationem &c. Dilectorum filiorum Abbatis, & conuentus monasterij. N.

¶ Ad uenerabilis fratris nostri Episcopi. N. & dilectorum filiorum sancti. N. necnon dictae dioc. monasteriorum Abbatum, & conuentuum collationem &c.

¶ Ad dilectorum filiorum Abbatis de. N. & Dilectorum in Christo filiarum priorissae, & conuentus de. N. per Abbatem de. N. qui est pro tempore, & priorissam soliti gubernari monasteriorum ordinis sancti. N. diocesis collationem &c.

¶ Ad collationem &c. Abbatis, & conuentus monasterij sancti. D. ordinis sancti. B. &c.

¶ Ad collationem &c. Dilecti filij praepositi, & dilectorum in Christo filiarum Abbatissae, & conuentus monasterij de. N. per praepositum & Abbatissam soliti gubernari Cisterciensis ordinis. N. dioc. communiter uel diuisim pertinen.

¶ Ad

¶ Ad collationem &c. dilecti filij maioris prioris ecclesie. N. uel monasterij de. N. ordinis & dioc. predicti, in qua, uel in quo duo priores, quorum unus maior, alter uero minor prior ipsius ecclesie uel monasterij nuncupati existunt, pertinen.

¶ Ad collationem, uel presentationem Dilecti filij Magistri domus militie de. N. Cistercie. ordinis. N. diocesis.

¶ Ad commendationem dilectorum filiorum commendatorum, & fratrum domus hospitalis sancti Io. Ierosolimitan. in sua diocesi communiter uel diuissim pertinen.

¶ Ad collationem Dilectorum filiorum magistri, & fratrum domus hospitalis sancti. N. Crucifixorum ordinis sancti Augustini, communiter, uel diuissim pertinen.

¶ Ad collationem &c. Dilectorum filiorum sacriste secundi, & portionariorum ecclesie. N. ordinis. N. communiter uel diuissim pertinen.

¶ Ad collationem &c. Dilectorum filiorum prioris, & fratrum domus sancti Sepulchri dominici Hierosolimitani ordinis sancti Augustini communiter, uel diuissim pertinen.

¶ Ad collationem &c. Dilectarum in Christo filiarum abbatissae secularis ecclesie sancti. N. N. dioc. communiter, uel diuissim pertinen.

¶ Ad collationem Dilectorum filiorum Magistri, & fratrum domus hospitalis beate Marie theutonicorum Hierosolimitan. N. diocesis communiter uel diuissim pertinen.

¶ Ad collationem Dilectarum in Christo filiarum Priorisse, & conuentus Monasterij sancte, Marie. N. per

Priorissam soliti gubernari ordinis. N. sub cura, & secundum instituta ordinis fratrum prædicatorum uiuentium communiter, uel diuissim pertinen.

¶ Ad collationem & c. Abbatissæ & conuentus monasterij sanctæ. N. diocæsis eiusdem sanctæ communiter, uel diuissim pertinen.

¶ Ad collationem & c. Dilecti filij præpositi, & Dilectarum in Christo filiarum Abbatissæ & conuentus monasterij. N. Cistertien. ordinis. N. diocæsis per præpositum, & abbatissam soliti gubernari communiter uel diuissim pertinen.

¶ Ad collationem & c. Dilectarum in Christo filiarum magistræ, & sororum, ac Dilectorum filiorum magistri domus leprosarie. N. dioc.

¶ Ad dilectorum filiorum Præpositorum, Decanorum, Cantorum, Custodum, Capitulorum, singulorumq; canonicorum, & personarum sanctorum. N. & felicis. N. diocæsis collationem ecclesiarum & c.

¶ Ad dilectorum filiorum uniuersorum presbyterorum, clericorum, & laicorum fratrum maiorum Calendarum nuncupatorum, certis anni temporibus in parochiali ecclesia beata. N. maioris oppidi. N. diocæsis commorantium, & ecclesiastica beneficia insimul conferentiũ collationem & c.

¶ Ad Venerabilis fratri nostri Episcopi Elnen. etiã ratione maioris capellanie ecclesie. N. mensæ Episcopali Elenen. & Dilectorum filiorum Albiens. capitulorum, necnon Archidi. Sacristæ, & præceptorum Albiens. Hebdomadarios sancti. N. singulorumq; Canonicorum, & personarum earundem ecclesiarum collationem & c.

¶ Ad

¶ Ad collationem &c. Dilectorum filiorum Decani,
& uniuersorum presbyterorum clericorum, & persona-
narum Calendarum nuncupatorum in parochiali eccle-
sia. N. diocesis certis anni temporibus uiuentiu commu-
niter, uel diuifim pertinen.

¶ Ad Venerabilis fratris nostri Episcopi Geben. ac Di-
lectorum filiorum Capituli Geben. sancti Iacobi priora-
tus nuncupati. N. dioc. ecclesiarum, necnon Rectorum
priorum, nuncupat. & portionariorum ecclesie paro-
chialis. N. in qua quidem parochiali ecclesia nonnulli ele-
rici, nonnulli perpetui beneficiati portionarij nuncupa-
ti, fore noscuntur, collationem &c.

De expectatiuis pro regularibus.

VOLENTES in artibus &c. premissorum merito-
rum tuorum intuitu, gratiam facere specialem, be-
neficium ecclesiasticum cum cura, uel sine cura per mo-
nachos monasterij. N. ordinis. N. diocesis cuius mona-
chus, ut asseris, ordinē ipsum expresse professus existis,
gubernari consuetum. Cuius fructus &c.

¶ Volentes itaq; tibi premissorum meritorum tuorum
intuitu, gratiam facere specialem beneficium ecclesiasti-
cum cum cura, uel sine cura per monachos monasterij.
N. ordinis. N. dioc. gubernari consuetum, cuius fructus
&c. & in medio literæ, uidelicet, post Distinctius inhi-
ben. & ante, non obstan. dicetur sic. Decernen. te quā-
primum uigore presentium huiusmodi beneficium sue-
ris pacificè affecutus, dum monasterio in hospitali dicti
ordinis. N. dioc. cuius monachus, & ut asseris, ordinem
ipsum expresse professus existis, ad dictū monasterium.

Q.

N. transferendi &c.

¶ Cum fructus, redditus, & prouen. si beneficiū ipsum in partibus, quibus antiqua taxatio decimæ ad medietatem eiusdem taxationis est reducta, & cum cura. lx. & sine cura. xxx. Si uerò in alijs partibus & cum cura. lx. & sine cura fuerit. xl. lib. turo. secundum taxationem huiusmodi decimæ ual. an. non exceden.

¶ Vel sic, Ad duo beneficia, cuius, seu quorum fructus, redditus, & prouen. si illud, uel illa in partibus, in quibus antiqua taxatio decimæ ad medietatem eiusdem taxationis est reducta, & ipsum unum, uel ipsorum duorum alterum, cum cura. lx. & sine cura. xl. lib. turo. par secundum taxationem huiusmodi decimæ ualorem &c.

De non obstantibus generalibus.

Non obstan. quibuscunq; statutis, & consuetudini bus ecclesiæ, in qua huiusmodi beneficium forsan fuerit, illis præsertim quibus caueri dicitur, quòd nullus in dicta Ecclesia, N. præbendam assequi ualeat, nisi de minori præbenda ad maiorem gradatim, & per optionem ascendat contrarijs iuramento confirmatione apostolica &c. cū clausula, etiamsi Canonicatus & præbēda.

¶ Vel sic, quòd antiquiores canonici gradatim meliores, si uoluerint, possint, cum uacant, per se uel per alios optare præbendam. &c.

¶ Vel sic, nisi de minori ad median, & de media præben. ad maiorem gradatim, & per optionem ascendant contrarijs &c.

¶ Vel sic, non obstan. quibuscunq; statutis, & consuetudinibus ipsius ecclesiæ, illis præsertim quibus caueri dicitur,

dicatur, quòd nullus præfatam præbendam assequi ualeat, nisi de inferiori præbenda ad prædictam præbendam gra datim, & per optionem ascendat contrarijs &c.

¶ Non obstan. quibuscunq; statutis, & consuetudinibus ipsius ecclesiæ seu ecclesiarum, in qua seu quibus beneficium, seu beneficia huiusmodi forsân fuerint, illis præsertim in quibus forsân in aliqua huiusmodi cauetur, quòd nullus inibi dignitatem, uel personatum, seu beneficium obtinere ualeat, nisi canonicus actu præbendatus, & capitularis, ac emancipatus eiusdem, seu maioris herbipolen. ecclesiarum existat, contrarijs &c,

¶ Non obstan. quibuscunq; statutis, & consuetudinibus dictæ ecclesiæ, illis præsertim quibus caueri dicit, quòd ipsam præbendam pro tempore obtinens, infra annum à tempore assécutionis eiusdem computandum, ad presbyteratus ordinem se promoueri facere teneatur. Alioquin ipsis canonicatu, & præbenda eo ipso priuatus existat, quòd; nulli fructus, redditus, & prouentus ministrari debeant, nisi in sacerdotio huiusmodi fuerit constitutus.

¶ Vel sic, illis præsertim quibus caueri dicit, quòd; nullus Canonicatum, & præbendam ecclesiæ sancti Germani prædictæ obtinēs illas, nisi de licentia decani pro tempore existētis, & dilectorum filiorum capituli eiusdem ecclesiæ permutare ualeat contrarijs &c.

¶ Non obstan. tam. fe. re. Boni pape. viij. & bo. me. N. prædecessoris nostri, quàm alijs quibuscunq; Constitutionibus apostolicis, necnō statutis, & consuetudinibus ipsius ecclesiæ sancti. G. iuramento &c,

¶ Vel sic, quando tolluntur regulæ Cancellariæ, uidelicet constitutionibus, & ordinationibus apostolicis,
atq;

atq; nostris, nec non statutis &c.

¶ Non obstan. statuto Urbani, ex quo cauetur ne quis duos canonicatus & præben. simul infra muros. N. obtinere ualeat.

¶ Non obstan. fe. re. Bo. papæ. viij. prædecessoris nostri & alijs apostolicis constitutionibus, & quibuscunq; alijs, præsertim quibus dudum, uolumus, quòd in quibuscunq; beneficalibus impetration. à nobis existat inantea obtinendum, non obstant. beneficali impetration. &c. exprimentur, & quemcunq; super hmōi impetrād. sine expression. dictarum non obstan. prætextu impetrando cōcessionem, quòd non obstan. huiusmodi expresse haberentur expediendæ literæ nullius forent roboris uel momenti, cū illa aliās in suo robore permanfura, hac uice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus. &c.

¶ Non obstan. quòd ipsa præpositura sancti. P. per fe. re. C. papam. xj. prædecessorem nostrum ea de caussa, ut dicitur, suppressa fuerit, ut de fructibus, redditibus, & prouen. ipsius præposituræ tres canonicatus, & præben. ac uicarias in dicta ecclesia sancti. N. de nouo crearentur, quæ quidem suppressio nondū sortita esse suum immo de ipsa præpositura pluribus, & specialiter dicto clerico per fe. re. G. papam. vj. prædecessorem nostrum post dictam suppressionem dum uacauerit ipsa suppressione non obstan. fuerit compromissum, nec non quibuscunq; statutis, & consuetudinibus ipsius ecclesiæ sancti. N. contrarijs &c.

¶ Non obstan. g. idem. G. ut asserit, caussam quā super dicta præpositura contra quendam aduersarium suum mouere

mouere intendebat, coram clerico auditoris caussarum dicti palatij per nos committi obtinuit. Cuius statutum etiam habere uolumus pro expresso et per me. Bo. p. am. viij. predecessorem nostrum, quā alijs quibuscūq; constitutionibus apostolicis, nec non statutis dictæ ecclesie, contrarijs, iuramento et c. aut si aliqui et c.

¶ Non obstan. quòd prædicta, uel alicuius regularis ordinis professor non existit, et quibuscūq; cōstitutionibus apostolicis, ac statutis, et cōsuetudinibus, monasterij et ordinis prædictorū, iuramēto et c. cōtrarijs et c.

¶ Non obstan. si dictus. G. eidem hospitali tanto tempore non seruiert, quanto ante adeptionem beneficii secundum stabilimenta, seu statuta, et cōsuetudines dicti hospitalis seruire forsā teneretur, uel fuisset affectus, etiam si non sit in etate legitima, seu requisita, Constitutionibus, et ordinationibus apostolicis prædictis, stabilimentis, seu statutis, et consuetudinibus contrarijs, etiam iuramento et c. Seu si magistro pro tempore existenti, et dilectis filijs fratribus dicti hospitalis, quod ad præsens magistro caret, uel quibuscūq; alijs.

¶ Et nota, quòd quando mandatur prouideri de præceptoribus alicuius domus in non obstan. generalibus, uidelicet, non obstan. fe. re. Bo. et c. apostolicis additur, nec non domus, et ordinis prædictorum etiam iuramēto et c. quibuscūq; aut si pro alijs in dicto hospitali apostolica forsā sint scripta directa, seu si aliqui et c.

¶ Non obstan. quòd dictus Lucas tibias, et pedes tortos habet, ita quòd unci pedum extorturam sibi inuicē corresponsdeant, et quibuscūq; cauere dicitur, quòd nullus non liber membrorū in eiusdem monasterij monachum

chum recipi possit, contrarijs, iuramento &c.

¶ Seu si uenerabili fratri nostro Episcopo. N. dilectis filiis Abbati monasterij eiusdem, ac prioratus ipse conuē-
tialis existat conuentibus, uel quibusuis alijs &c.

¶ Legato, & conditione hmoi, & alijs constitutioni-
bus, & legibus imperialibus, & consuetudinibus non
obstan. quibuscunq; dat. &c.

¶ Quòd; præfatus. P. literarum prædictarum uigore
nonnulla beneficia ecclesiastica, tunc certis modis uacatu-
ra, cū protestationibus in talibus fieri solitis, infra tēpus
legitimum acceptauit, sibiq; de eisdē prouideri obtinuit

¶ Aut, quòd ut asseris, idioma, quod gens illarum par-
tium communiter loquitur, non bene intelligis, nec scis
intelligibiliter loqui. Nos enim tecū, ut ecclesiam præ-
dictā &c dispensamus, præmissis, ac cōstitutionib; & c
ordinationibus apost. nec non prædictis statutis, & con-
suetudinibus, & alijs contrarijs nequaquam obstan-
toritate apost. concedimus per præsentēs, prouiso &c.

¶ Aut si præsens non fueris ad præstandum de obser-
uandis statutis, & consuetudinibus eiusdem Ecclesiæ ra-
tione dignitatis, personatus, uel officij huiusmodi soliz-
tum iuramentum, dummodo &c.

¶ Sen, si hodie pro alio, uel alijs super equali, uel equali-
bus, gratia, seu gratijs in dicta ecclesia sancti Io. literas
duxerimus concedendas. Nos enim tam illas, quàm præ-
sentes effectū sortiri uolumus, quacunq; constitutione
apostolica contraria non obstante. Nulli ergo &c.

¶ Seu si hodie pro alio, uel alijs super equali, uel equali-
bus, gratia, seu gratijs in dicta ecclesia sancti Io. necnō
de simili beneficio ad Collationē pro præsen. seu quam-

vis aliam dispositionem Episcopi, præpositi, decani, capituli, Canonorum, et personarum prædictarum, communiter, uel diuissim pertinen. literas nostras etc.

¶ Seu, si hodie pro alio, uel alijs, super æquali, uel æqualibus, gratia, seu gratijs in dict. Aquilegien. et beate Mariæ ecclesijs, nec non prioratibus, seu plebanijs huiusmodi literas duxerimus concedendas etc.

¶ Constitutionibus apostolicis, nec non indultis, prouisionibus, et literis derogatorijs, Nicolao, et Bertoldo præfatis super dictis Canonicatu, et præben. ac specifica, seu quauis forma, uel expressione uerborum concessis, et alijs contrarijs non obstant. quibuscunq;.

De non obstantibus beneficalibus.

Seu quòd beneficium ecclesiasticum cū cura uel sine cura ad collationē, uel præsentationē dilectorū filiorū Præpositi, Decani, et capituli ecclesiæ sancti Petri Maguntin. cōmuniter pertinen. autoritate literarū nostrarum in ea forma, secundum quam pro pauperibus clericis beneficiandis dudum scripsimus, te asseris expectare, quasquidem literas, et processus habitos per easdem, et quæcunq; inde secuta exnunc cassamus, et irritamus, nulliusq; esse uolumus roboris, uel momenti. Nulli ergo etc.

¶ Et prædicto modo dicitur, quando impetrat aliā gratiam expectatiuam. Si uero impetraret beneficium uacans, tūc ponitur clausula, quòd literæ sint cassæ, postquam fuerit affectus beneficium etc.

¶ Vel sic, aut quòd idem. N. beneficium ecclesiasticū cū cura, uel sine cura ad collationem, uel præsentationem dilectorum

dilectorum filiorum Abbatis, & conuentus monasterij sancti. N. diocesis ordinis sancti Benedicti.

¶ Et nota, quòd licet impetrans non fecerit mentionem de beneficio, quod sibi ignoranti per ordinarium collatum erat, propterea impetratio non est subrepetita, ut in c. gratia. de rescript. in. vj.

¶ Seu, quòd nos dudum tibi de uno, uel duobus, aut tribus beneficio, seu beneficijs, ecclesiastico, seu ecclesiasticis, etiam, si ipsum unum, uel ipsorum duorum, seu trium aliquod curatum, aut dignitas, uel personatus, seu officium cum cura, uel sine cura in Cathedrali, uel Collegiata, & dignitas ipsa in Collegiata ecclesia huiusmodi principalis foret, & ad eandem quis per electionem assumeretur. Ad Venerabilium fratrum nostrorum & c. Collationem, prouisionem, presentationem, seu quamuis aliam dispositionem communiter, uel diuissim spectant. seu spectant. uacan. uel uacaturum per alias nostras literas gratiose mandauimus prouideri. Volumus autem, quòd quam primum uigore presentium dictam ecclesiam sis pacificè assecutus, predictæ literæ, quas tibi de huiusmodi beneficio, seu beneficijs prouideri mandamus ut præfertur, & processus habiti per easdem, & quæcunq; inde secuta quo ad dignitatem, uel personatū, seu curatum beneficium, aut officium duntaxat sint cassæ, & irritæ, nulliusq; roboris, uel momenti.

¶ Seu, quòd nos nuper tibi per alias literas de canonizatione sub expectatione præbende ecclesie Pataviæ. prouidimus, & de beneficio & c. gratiose mandamus prouideri, & tecum, ut huiusmodi beneficium cum cura, uel sine cura, si earundem literarum uigore conferretur recipere,

cipere, & unicum dicta parochiali ecclesia quoad uires retinere ualeres, duximus dispensandum. Nos enim tecum &c. ut habetur infra in dispensatione ad incompatibilia.

¶ Vel sic, Aut quod nos eidem Io. ut asserit, de Canonatu sub expectatione prębendę Ecclesię sancti Io. in Haug. extra muros Herbipolen. gratiose concessimus prouideri &c.

¶ Vel sic, de Canonatu sub expectatione prębendę & supplementi ecclesię sancti Io. in Haug. extra muros Herbipolen. ac beneficio ecclesiastico cum cura, uel sine cura, ad collationem, prouisionem, presentationem, seu quamuis aliam dispositionem Venerabilis fratris nostri Episcopi. P.

¶ Ad idem etiam si dignitas, personatus, uel officium pertinenat uacant, uel uacaturo gratiose concessimus prouideri.

¶ Ad idem etiam si dignitas, personatus, uel officium, etiam electi fuerit &c.

¶ Aut, quod nos dudum sibi de expectatione maioris prębendę ecclesię sancti Ioannis, in qua maiores, & minores prębendę existunt, per alias nostras literas gratiose mandauimus prouideri &c.

¶ Seu, quod nos dudum eidem. P. de uno in. N. & alio in. N. eccle. canonicatibus sub expectatione prębendarum, ac beneficio ecclesiastico &c.

¶ Seu, quod, ut asseris, dudum de Canonatu sub expectatione pręben. ac oblegiorum ecclesię maiorum Bambergensium, quorum quidem oblegiorum fructus, redditus, & prouentus quinquaginta marchas arg. sc. co. est. ual. an. non exce. ac dignitatis, personatus, uel officij in eadem Maiori, uel sancti Stephani Bambergensium, aut sancti

Jacobi extra Muros Bambergensis Ecclesijs gratiose cōcessimus prouideri, cum Clausula Impartita uolumus propter licentiam quam habet &c.

¶ Vel sic, aut quòd idem. N. beneficium ecclesiasticum cum cura, uel sine cura, ad collationem, uel prouisionē dilectorum filiorum Abbatis, & conuentus monasterij sancti uincentij ordinis sancti Benedicti Simen. dioc. cōmuniter, uel diuissim autoritate, & literarū nostrarum in ea forma, secundum quam pro pauperibus clericis beneficiandis dudum scripsimus, ibi concessarum se asserit expectare. Quasquidem literas, & processus habitos per easdem, & quæcūq; inde secuta, ex nunc cassamus, & irritamus, ac nullius esse roboris, uel momenti &c. Nos insuper &c.

¶ Seu, quòd dudum, ut asserit, de beneficio cum cura, uel sine cura ad collationem, prouisionem, præsentationem, seu quamuis aliam dispositionem Venerabilis fratris nostri Archiepiscopi Maguntin. ac dilectorum filij præpositi, decani, & capituli, singulorumq; Canoniorum, & personarum ecclesiæ Maguntin. cōmuniter, uel diuissim pertinen. uacan. uel uacaturum gratiose concessimus prouideri, uel per alias nostras gratiose mandamus prouideri.

¶ Quòdq; dudum eidem. M. aut aliud beneficium ecclesiasticum curatum, aut aliis cum dicta ecclesia in. N. incompatibilia etiamsi dignitas, uel personatus, seu officium cum cura, uel sine cura, in Cathedrali, uel collegiata ecclesia, ac dignitas ipsa in cathedrali maior pontificalem, aut in collegiata huiusmodi principalis foret ad dignitatem huiusmodi, quis per electionem assumere

meretur recipere, & unā cum dicta ecclesia in. N. dioc. quo adueniret retinere liberè, & licitè ualeret, fuit auctoritate predicta dispensatum. Nos enim &c.

¶ Vel sic, obtinere, & nos dudum sibi de beneficio ecclesiastico & ciuacan. uel uacaturo, etiam si canonicatus & præben. eiusdem ecclesiæ foret per alias nostras literas gratiose mandamus prouideri.

¶ Vel sic, aut q. nos dudū tibi, ut asseris, de unto ex prioratibus, seu plebanatibus seculariū, & collegiatarum ecclesiāru cluitatis, uel dioc. Floren. uacan. uel uacaturum per alias nostras literas gratiose mandauimus prouideri.

¶ Seu quòd nos nup̄r eidem Io. ut asserit, de una in sancti Andrea, & de alia in sancti Iuliani Vlixbon. ecclesijs perpetuis portionibus & ciuacan. uel uacaturū gratiose concessimus prouideri.

¶ Et nos hodie tibi Canonicatum sub expectatione præbendæ, ac officij ecclesiæ beatæ Mariæ Traiecten. per alias nostras literas gratiose duximus prouidendum, quas quidem literas, & processus habitos per easdē, & quæcunq; inde secuta, in sua uolumus robore permanere, quacunq; constitutione seu ordinatione apostolica contraria, non obstan.

¶ Aut, quòd dictus Nicolaus, ut asseritur, parochialem ecclesiam de N. diocesis, cuius fructus, redditus, & proventus illam pro tempore obtinenti, & in ea non residenti ultra xl. lib. turo. similiū non ualere annuatim noſcitur, obtinere uolumus &c.

¶ Aut quòd, ut asseris, dudum in Canonicum Asten. ecclesiæ auctoritate ordinaria fuisti receptus. Aut quòd idē

Nicolaus, ut asseritur, parochialem ecclesiam predictam
 & perpetuam Vicariam sine cura ad sanctae Lucie in di-
 cta ecclesia, ac perpetuum beneficium sine cura primis-
 saria nuncupatum, ad beatae Mariae uirginis in parochia
 li de. N. dictae diocesis ecclesijs altaria sita, & quorum
 omnium fructus &c. sex mar. ar. se. cō. est. u. a. n. non ex-
 ced. noscitur, obtinere uolumus &c.

¶ Et dudum canonicatum, & praeben. ecclesiae sancti
 Bartholomaei Andegauen. uigore quarundam literarum
 apostolicarum, prout ex ipsarum forma poteris, infra
 tempus debitum acceptasti, & tibi de eisdem obtinuisti
 prouideri, cum clausula uolumus &c.

¶ Et tibi de Thesauraria ecclesiae sancti. N. Maguntin.
 quae simplex officium existit certo modo uacan. aposto-
 lica fuit autoritate prouisum &c.

¶ Vel sic, aut quod dudum eidem Alphonso, ut asserit,
 de parochiali ecclesia sanctae Eulaliae de. N. predictae dio-
 cesis, cuius fructus &c. non exced. tunc certo modo uac-
 can. & cuius possessione nondum habet, apostolica fuit
 autoritate prouisum, cum clausula uolumus &c. Ad idem
 concessimus prouideri.

¶ Aut quod nos dudum eidem Alphonso, ut asserit, de
 Archidiaconatu plebis sancti Blasij. N. diocesis, cuius.
 ecc. at de parochiali ecclesia sancti. N. diocesis, quae tunc
 certo modo uacare sperabantur, quorum omnium fru-
 ctus &c. non exced. gratiose cōcessimus prouideri, cum
 clausula uolumus &c.

¶ Seu, quod nos dudum eidem Io. ut asseritur, de prae-
 situra ecclesiae Melden. quae dignitas curata, & principa-
 lis in eadem ecclesia existit, & ad quam quis consuevit per
 electionem

electionem assumi, cuiusq; fructus &c. non exced. tunc certo modo uacan. cuius possessionem non habet, per literas nostras gratiose mandauimus prouideri &c.

¶ Aut quòd, ut etiam asseris, in singulis beate Marie de. N. & in sancti. N. N. diocesis, & in sancte. N. & in sancti. P. necnon in sancte. A. de. N. parochialibus ecclesijs. N. diocesis singula perpetua beneficia, quorum omnium fructus &c. obtinere, nosq; dudum tibi de uno &c.

¶ Contradictores &c. non obstan. quòd idem. C. ut asserit, causam supradictam super predicta prepositura, contra quendam suum aduersarium mouere intēdebat, coram certo auditore causarum dicti palatij per nos committi, cuius statum etiam habere uolumus pro expresso, etiam pie me. &c.

¶ Vel sic, aut quòd super altari sine cura sancti Gulielmi uirginis sito in ecclesia sanctorum. P. & M. Argen. cōtra quendam suum aduersarium causam mouere intendis, & in palatio apostolico committi citationem ad partes decerni obtinuisti, ac dudum &c.

¶ Aut, idem. M. ut asserit, super parochiali ecclesia sancti. N. dictae diocesis, cuius fructus &c. in palatio apostolico noscitur litigare, cum clausula uolumus &c.

¶ Vel sic, super parochiali ecclesia de Malamotte dictae diocesis in Roma. cu. nosceris litigare, aut si hodie pro alio &c.

¶ Aut quòd, ut asseris, canonicatum, & prāben. ac thesaurariā ecclesiae, sancti Godegradi. N. diocesis, de quibus tūc certo modo uacan. prouideri mandan. & per quorum canonicat. & prāben. & thesaurariae, quae simplex officiū est asscutionē dictos canonicatū, & prābē. s. N.

dimittere tenearis, si illos interim non dimiseris in palatio apostolico, ut asseris, litigare. Volumus aut quòd quamprimum Canonicatum, & præbendam sancti. N. ecclesiarum, cū uerò dignitates, personatus, uel curati officij huiusmodi possessionem uigore presentium fueris pacifice affectus, Parochialem ecclesiam prædictā quos, ut præfertur, obtines, & quos ex tunc uacare decernimus omnino, prout ad dimittendum dictos canonicatum, & præbendam sancti. M. te sponte obtulisti, dimittere tenearis &c.

¶ Aut quòd idem. M. ut asserit, super parochiali ecclesia in. M. dictæ diocœsis in palatio apostolico litigando pro se, & contra quendam aduersarium diffinitiuā sententiam reportauit, & super reportat. &c. & litigat. Seu, quòd idem lo. asserit canonicatū, & præbendam floren. & sanctæ Mariæ Argenne non sanctæ Mariæ de partura. N. diocœsis ecclesiarum plebanatus, qui curat, & dignitates principales in eisdem ecclesijs existūt, & ad quos consueuerunt, qui per electionē assumi, & quorum omnium fructus &c. non excedunt insimul ex dispensatione per se re. Boni. papam. viij. prædecessorē nostrum sibi concessa, noscitur obtinere, quod ipse &c.

¶ Vel sic, seu quòd, ut asseritur, Canonicatū & præbendam scholastiā in. R. quæ dignitas est ad quādam perpetuā uicariā sine cura in Dolen. ecclesijs, quorum fructus &c.

¶ Seu quòd idem. B. ut asseritur, quoddam. s. Candichon nuncupatum consuetum clericis secularibus in perpetuum beneficium ecclesiasticum assignari. Redon. diocœsis cuius fructus &c. noscitur obtinere &c.

¶ Seu, quòd idem. M. quosdam perpetuos redditus, & consuetos,

consuetos, in titulū beneficij ecclesiastici assignari, quorum fructus &c. non excedunt. noscitur obtinere &c.

¶ Seu quòd idem. M. quasdam perpetuas decimas in parochia de. N. dictæ dioc. in perpetuum beneficium ecclesiasticum clericis secularibus assignari solitas, quæ illas obtinenti, & in eadē parochia nō residenti ultra quinque libras similes turo. nō ualēt annuatim, noscitur obtinere.

¶ Nota, quòd talis non intitulatur de huiusmodi redditibus, siue decimis, sed tantummodo dicitur clericus. A. diocæsis. Aut, quòd idem. N. ut asserit, alteram portionem Parochialis ecclesiæ per duos solite gubernari rectores. N. dioc. noscitur obtinere &c.

¶ Seu, quòd, ut asseritur, dudum in rectorem hospitalis pauperum domus dei nuncupatæ de. N. dioc. tunc certo modo uacā. per fratres dicti hospitalis electus existit, ac canonicatū & præben. ecclesiæ Finist. quos tunc obtinebas, & quorū fructus &c. non excedunt de facto expositi existis &c. & super prioratu sancti. P. de. R. ordinis sancti Augustini dictæ dioc. autoritate apostolica tibi commendato, quem possides nosceris litigare.

¶ Seu, quòd asseris Canonicatum, & maiorem præben. ecclesiæ. N. in qua maiores, & minores præben. fore noscuntur, ac parochialem ecclesiā in. G. necnon quoddam perpetuum beneficium in nono choro in Hagnenon obtines, & super quadā perpetua uicaria in Sting. in palatio apostolico litigas, & dudum tibi de canonicatu, & præbēda in Burgis dictæ dioc. & quadam alia perpetua uicaria in. M. ecclesijs, quæ quidem beneficium, & uicarie sine cura sunt, tunc certo modo uacā. apostolica extitit autoritate prouisum. Aut si hodie &c.

De clausula volumus.

VOLUMUS autem quòd quàmprimùm uigore præsentium Canonicatum & præben. ac beneficium huiusmodi fueris pacificè affecutus, huiusmodi præsentibus literæ, & huiusmodi processus habiti per easdem, & quæcunq; inde secuta, quo ad reliquum assequendi sint cassæ, & irrita, nulliusq; roboris, uel momenti &c.

¶ Volumus autem, quòd quàmprimùm uigore præsentium dignitatem, personatum, aut officium curatum fueris pacificè affecutus, eandẽ parochialem ecclesiã quam, ut præfertur, obtines, quam ex nũc uacare decernimus, omnino dimittere tenearis, quòdq; post triennium à data præsentium computan. præbendam, uel aliquam dignitatem, personatum, seu officium, aut beneficium, aliamquam seu aliquod, uigore earundem non acceptes, & de illa, uel de illo facias tibi prouideri administrare Canonici eiusdem ecclesiæ sancti Stephani, si interim tibi de aliqua præbenda inibi non prouideatur, esse desistas &c. decernentes irritum, & inane, si secus actum fuerit in præmissis. Nulli ergo &c.

¶ Volumus autem quòd idem. A. quàmprimùm uigore præsentium beneficium curatum huiusmodi fuerit pacificè affecutus, dictam parochialem ecclesiã, quam ex nunc uacare decernimus &c. omnino, prout ad id te spõ te obtulisti, dimittere tenearis. Nulli ergo &c.

De iudicibus, & eorum ordine.

In ordinatione iudicum, præpositus, uel decanus alicuius ecclesiæ, tanquã maiores, priori, præposito, uel decano alicuius monasterij tanquã minoribus postponunẽ.

¶ Priori

¶ Priori prædicatorum, & Guardianus minorum, pos-
sunt esse, una cum alijs iudicibus, sed soli non, & debet
semper poni post alios iudices & c. canonicos, & tunc
datur clausula, non obstan. indulgentijs.

¶ Nota, quòd ordo præponitur diocæsi, & ordo san-
cti Benedicti Hanueten. diocæsis, sed præponitur ciuita-
tis & monasterij sancti Dominici Naunen. ordinis san-
cti Benedicti.

¶ Item, titulus Præmonstraten. præcedit ordinem sis
Præmonstraten. ordinis, & similiter beate Mariæ de Pi-
tiers ordinis sancti Benedicti.

¶ Item, dicitur Prioratus sancti Petri de monte felico
Camaldulen. diocæsis ordinis Panorũ. diocæsis, & non
dicitur Prioratus monasterij sancti. N. quia nõ uocatur
monasterium, sed prioratus.

¶ Item nota, quòd iudices qui ponuntur in literis apo-
stolicis, debent poni & ordinari secũdum maioritatem,
in quibus existunt prælationũ, dignitatum, & officiorũ
in quibus existunt, prout prosequitur.

¶ Electo enim non scribitur Episcopo, nisi fuerit con-
secratus, & Episcopus consecratus est præponendus in
literis apostolicis Electo.

¶ Item, Præpositus postponitur Decano, & Decanus
Archidiacono, & Archipresbytero, Prior Plebano, Ar-
chidiaconus Archipresbytero.

¶ Item locus semper debet iungi cum diocæsi, nisi sit ali-
quid impediens.

¶ Item, in domibus, uel locis Hospitaliũ uel militiarum,
semper cognomẽ huius loci, seu domus particularis post-
poni debet generali titulo, seu cognomini huiusmodi ho-
spitalis,

spitalis, seu militie: unde male diceretur Alsua uel militie &c. sed potius dici debet domus hospitalis sancti Io. Hierosolimitan. in Alsua, uel domus militie de Calletia de uatello, uel in Olserdi. Itaq; locus, uel Osua, uel macello, & similia postponuntur, ut supra.

¶ Item, quando scribitur Sacriste, semper ponitur secularis ecclesie. Si uero fuerit Sacrista maioris ecclesie, dicitur ecclesie tantum.

¶ Item, Sacriste, Custodi, & Camerario monasterij scribi non potest: ut not. gl. in cle. et si principalis. de rescri. quia habent officia, & non dignitates, ut dicit Specu. in ti. de iudi. de leg. 2. §. si.

¶ Item, Decano rurali scribi non potest, ut dicit glo. in d. cle. & si principalis.

¶ Item, quando scribitur Plebano pro iudice, tunc non dicitur ecclesie, sed solum plebi; ut est ille qui tenet sub se canonicos, uel alios subplebanos. sed plebanus parochialis ecclesie simpliciter, non est ille, & hic non potest esse iudex.

¶ Item, quod non uni, uel duobus, aut tribus Iudicibus scribi consuevit.

¶ Item, si scribatur pluribus Canonicis, tunc dicitur canonicis ecclesie Forentin.

¶ Item, quando scribitur Officiali, non dicitur ecclesie, & non scribitur nisi officiali maiorum prelatorum.

¶ Item, quando scribitur Abbati, si sit monasterium, scribitur Abbati monasterij: si uero scribitur Abbati secularis ecclesie, scribitur Dilecto filio Abbati secularis & collegiate ecclesie. Nota, idem fit si Sacriste, quando ponitur secularis ecclesie, nisi in Ecclesia cathedrali, quia

tunc non

tunc non dicitur secularis, sed solum Sacristæ ecclesiæ Melden. Et quando scribitur duobus Sacristis, sed Cathedralis, et Collegiata ecclesiæ, dicitur sic: Dilectis filiis maioris, et secularis sancti Stephani Metē. ecclesiarum Sacristis, Salutem etc.

¶ Item, quādo scribitur Priori, non debet dici ecclesiā, nisi fuerit Prior ecclesiæ cathedralis. Sed quando scribitur Priori monasterij, uel Præposito monasterij, uel Decano, semper debet dici per Priorem, uel Decanum, aut Præpositum soliti gubernari.

¶ Item, non ponitur ordo in salutatione.

¶ Item nota, quod in partibus ultramontanis committitur officiali, in Italia uicario.

¶ Item, quando scribitur Præposito, Decano, Cantori etc. semper debet dici ecclesiā, sed quando scribitur Archidiacono, uel Canonico maioris ecclesiæ, non est necesse quod ponatur ecclesiā.

¶ Item, Capellano, uel Rectori alicuius ecclesiæ, nō scribitur ut iudici.

¶ Item nota, quod quādo scribitur uni Canonico cathedralis, et Decano, uel alij prælato Collegiata ecclesiarum, tunc Canonicus est postponendus. Si uero scribetur duobus Canonicis cathedralis, et uni prælato Collegiata ecclesiarum, tunc Canonici sunt præferendi, non seruatur hodie, quia prælatus præponitur, et sæpius duo officiales, et uicarij dantur.

¶ Item nota, quod in iudicibus nunquam dantur duo iudices, hodie istud non seruatur.

¶ Item nota, quod non datur pro iudice perpetuus Commendatarius sub nomine commendæ, etiam si peteretur in suppli

in supplicatione, sed posset dari sub alio titulo, & sub nomine clericali: & si committeretur sub nomine clericali, attēde derogationē. c. statutiū. de rescrip. in. vj. uide licet, quod nō sis de personis quibus causa committitur. ¶ Item nota, secundum ordinationem Bonifacii papæ viij. causæ audiendæ autoritate literarum sedis apostolicæ, non committuntur, nisi personis dignitate præfulgentibus, uel personatum habentibus, siue ecclesiarum cathedraliū Canonici, qui si fuerint regulares, debet fieri mentio de ipsorum ordine, uel officijs principalibus superiorum prælatorum, id est, ipsorum, aut prætorum, prædictorum, ac Guardiano minorum cū clausula, non obstantibus indulgentijs, quia si Guardiani, uel filij Prior ordinis tuo à sede apostolica dicitur esse concessa, quod ipsius ordinis fratres nō teneantur se intro-mittere de quibuscunq; negotijs, quæ ipsis per eiusdem sedis literas committuntur. & poni debet hæc clausula, immediatè post testes. Et si esset litera quare testes, immediatè poni debet post conclusionem clausule, non obstantibus indulgentijs & c. & si non omnes & c. Dat & c.

¶ Si ille cui scribitur non est Prior, uel Guardianus, sed fortè Inquisitor hæreticæ prauitatis, tunc dicitur hoc modo non obstan. indulgentia, quæ ordini fratrum prædicatorum, siue minorum, cuius tu filius inquisitor professor existis, à sede apostolica & c. & debent poni dicti guardianus & prior ultimò, post alios iudices etiam canonicos. Et nota, quod post clausulam, non obstan. indul. sequitur clausula, Et si non omnes & c.

¶ Item nota, quod principalis officialis Episcopi, &
Prior

Prior conuentualis, licet obedientiaris, dari possunt iudices: officialis uerò forensis & prior claustralis non: ut in cle. Et si principalis. de rescrip. Et similiter potest dari iudex officialis datus per capitulum se. ua. ut dicit glo. in dic. cle.

¶ Item, an conseruator possit dari iudex dubium est, & eget declaratione, ut dicit glo. ibi.

¶ Item nota, quòd omnis prioratus est dignitas si est cōuentualis, & aliter non: ut dicit glo. in dic. cle. & si principalis. Et ista est ratio, quòd prior conuentualis potest dari iudex, quia est in dignitate.

¶ Itē nota, quòd quando litera impetratur ad tres iudices, debet poni post clausulā testes, clausula illa: Et si, nō oēs his exequēdis potueritis interesse, duo uestrū ea nihilominus exequantur. Sed si sunt duo Episcopi, & unus Abbas, uel Decanus, uel persona alia, non mutatur regula illa, sed ponitur per ordinem ut suprā, uidelicet, Duo uestrum &c.

¶ Item, quando iudices dantur ex utriusq; partis consensu, uel uoluntate partis, tunc debet dici per Apostolica scripta mandamus &c. quando uerò etiam ponitur locus, tunc dicitur sic, mandamus quatenus apud locum de. N. utriusq; &c.

¶ Item nota, quòd in matrimonialibus scribitur semper Episcopo, qui si fuerit suspectus, scribitur alteri Episcopo, & dicitur sic: Ideoq; F. T. cum dicta E. uenerabilem fratrem. N. Archiepiscopum. N. cui esset in hac parte scribendum, habeat ea ratione suspectum, q. dictus Io. an. suus familiaris existit, per apostolica scripta mandamus quatenus &c.

¶ Item

¶ Item nota quòd in causis quæ debent committi Episcopo sicut in matrimonialibus &c. quando Episcopus tuus esset alicui cõmendatus, & esset commendatarius in Episcopatu, uel ciuitate sua, tunc dicitur in cõmissione, ac si esset Episcopus, uidelicet, Venerabili fratri nostro Episcopo Sagien. &c. quando uerò esset absens ab episcopatu, tunc committitur proximiori Episcopo sic dicendo. cum dilectus filius noster Ludouicus ad sanctum Lau. in damaso presbiter cardinalis, qui tunc ecclesie apostolicæ præesse dinoscitur, & cui tanquam Episcopo Canen. esset scribendum dum in hoc casu ad præsens in Ro. Cu. resideat.

Qui ordo
fit seruandus
in salutatio
ne quando
plurib. scri
bitur in ea
dem litera.

¶ Venerabili Patriarchæ Constantinopolitan. similiter Archiepiscopo Beneuen. similiter Episcopi Derantent.

¶ Dilecto filio Ioanni electo Veracten.

¶ Similiter magistro Ioãni de Colacello, notario nostro

¶ Similiter magistro Ioanni. N. Capellano nostro & causarũ palatii apostolici auditori, Salutem &c.

¶ Similiter abbati monasterij Cassinen.

¶ Similiter abbati monasterij de sancto Vito Veracten. diocæsis.

¶ Similiter priori monasterij sancti Petri. N. diocæsis sic dicitur, quia prioratus nuncupatur.

¶ Similiter priori monasterij sancti. N. dioc. N. per priorem soliti gubernari, sic dicitur, quia monasterio nõ est alius maioris dignitatis.

¶ Similiter priori monasterij. f. N. per priorem soliti gubernarij. N. dioc.

¶ Similiter priori monasterij sanctorum quadraginta martyru extra muros. N. p priore soliti gubernari &c.

¶ Similiter

¶ Similiter præposito & decano monasterij uidelicet præposito monasterij sancti. N. per priorē &c. Decano monasterij. s. N. Florē. per Decanū solit. gubernari &c.

¶ Guardiano domus fratrum ordinis Hierosolimitani sancti Augustini. N. diocæsis.

¶ Abbati secularis & collegi. ecclesiæ. s. P. Alben. dioc.

¶ Priori domus fratrum predicatorum ordinis predicatorum. N. dioc. Abbati ecclesiæ Tholosan.

¶ Priori ecclesiæ sancti Andree in Scotia.

¶ Priori secularis & collegiæ ecclesiæ sancti. P. I. Loren. Præposito ecclesiæ sancti. N. N. diocæsis.

¶ Similiter decano, archidiacono, cancellario, thesaurario, cantori &c. in dignitate constitutis.

¶ Archidiacono ecclesiæ Herbipolen. & hoc intellige de maiori archidiacono.

¶ Archidiacono de marsallo in ecclesia Meten.

¶ Plebano plebis sancti. N. Venetiarum ad palatium, si militer canonico in communi possunt dicere, & est melius archidiacono uel canonico Herbipolen.

¶ Francisco Masses canonico Basilicæ principis apostolorum de Vrbe.

¶ Ioanni petri canonico Venetorum.

¶ Vicario Veronen.

¶ Priori ecclesiæ non dicitur, nisi sit cathedralis.

¶ Officiali Veronen.

¶ Vicario Venerabilis fratris nostri Episcopi Apolitan. generali.

¶ Sacristæ ecclesiæ Musten.

¶ Sacristæ secularis ecclesiæ Fir. N. dioc.

¶ Dilectis filiis sancti Læberti de N. & sancti Antonij
N. diocæsis.

N.diocæsis monasteriorum Colonien. & Herbipolen.
plebanis &c.

¶ Dilectis filiis, prioribus præstolii, & beate Mariæ
de.N. ac sancti. 10. de.N. plebum &c.

¶ Dilectis filiis, sancti Petri, & sancti Agricoli Abi-
nionen. Decanis & Sacristæ eiusdem sancti Agricole
ecclesiarum, Salutem.

¶ Di. si. priori secularis & collegiæ sancti Thomæ,
& Ludouico in maioris ac Viterbien. Leodien. & Bono-
nien. ecclesiarum canonicis &c.

¶ Dilectis filiis, sacristæ & præceptori ac. F. N. cano.
Barchionen. Salutem &c.

¶ Di. si. ut supra duobus abbatibus & decano ecclesiæ
ciuitaten.

¶ Di. si. abbati de N. & præposito Bononien. per præ-
positum soliti gubernari monasterij. N. dioc. & priori
maioris ecclesiæ ulten, in qua maiores & minores prio-
res fore noscuntur, Salutem &c.

¶ Dilectis si. Zamen. & examen. colonien. diocæ. decan-
is ac archidiacono in ferta Haldesmen. diocæsis eccle-
siarum, Salutem &c.

¶ Di. si. decano. s. Petri, ac cantori maiorum ecclesiæ
rum Leodien.

¶ Dilecto filio Ioanni. N. canonico ecclesiæ. O. ac offi-
ciali. M.

¶ Dilectis filiis, decano. N. ac de. N. & de osua in eade. n.
ecclesiæ &c.

¶ Dilectis filiis, montis sanctæ Mariæ, & sanctorum
Mariæ & Georgij francKforden. maguntinen. dioc.
Decanis & cantori eiusdem montis sanctæ Mariæ eccle-
siarum

siarum, Salutem &c.

¶ Dilectis filiis montis sancti. Iacobi, ac secularis & collegia-
te sancti Alfonsi uicten. abbatibus ac præcentori uicten.
ecclesiarum, Salutem &c

¶ Dilectis filiis, abbati sancti Petri de. N. & sancti. N.
ac sancti. P. de N. per Præpositum soliti gubernari. N.
diocæsis monasteriorum præpositis, Salutem &c.

¶ Dilectis filiis, sancti Sepulchri. N. & sancti. P. de. D.
præpositis, ac scholastico Serlen. leodien. maguntin. &
colocen. dioc. ecclesiarum.

¶ Dilectis filiis, Io. & Petro de N. canonicis, ac decano
sancti Mauritiij maguntin. ecclesiarum.

¶ Dilectis filiis, sancti. P. & sancti Io. herbipolen. monaste-
riorum abbatibus, ac decano ecclesiæ sancti Io. in ham.
extra muros cameracen.

¶ Dilectis filiis, decano maioris, ac eiusdem & sancti
P. cayn. ecclesiarum thesaurariis.

¶ Dilectis filiis, monasterij in ham per Præpositū soli-
ti guberari, Verdensis diocæ. & Brëxinen. Præpositis,
ac Decano sancti Sebastiani ecclesiarum.

¶ Dilectis filiis, priori beatæ Mariæ de. N. & præposi-
to maioris ecclesiarum ac officiali. N. Salutem &c.

¶ Dilectis filiis, decano sancti. P. & Io. N. canonicis ma-
ioris Vichten. ecclesiarum.

¶ Dilectis filiis, Io. & P. ac Ia. canonicis ecclesiarum.

¶ Dilectis filiis, præposito sancti. N. maguntin. et eiusdē
ac sancti A. ammonen. ecclesiarum decanis &c.

¶ Dilectis filiis, Thesaurario sancti Io. de. N. & G. ac.
B. maioris treueren. ecclesiarum canonicis, Salutē &c.

¶ Dilectis filiis, sancti Io. columbien. & sancti Agrico

li auinionen. ac sancti Iacobi uiterb. ecclesiarum decanis
¶ Dilectis filiis decano sancti Agricoli et preposito
sancti Agathi allen. ac sacriste maioris ammonen. eccle
siarum, salutem.

¶ Di. filijs, beate Marie montis sancti Angeli coloniē.
et. s. Victoris decanis, ac Ludouico. N. canonico colo
nien. ecclesiarum.

¶ Di. si. de casa dei et de floriaco ac auxitan. monaste
riorum abbat.

¶ Di. filijs, abbati monasterij. N. et meten. ac sancti. P.
auinionen. ecclesiarum decanis.

¶ Di. filijs, abbati monasterij sancti. N. colonien. et gu
stan. ac bellicen. ecclesiarum prepositis.

¶ Dilectis filiis, sancti Agricoli auinionen. et beate
Marie. N. decanis, ac scholastico eiusdem. s. Marie came
rien. ecclesiarum.

¶ Di. si. archidiacono cusan. et. B. ac Io. canonicis bu
ten. ecclesiarum.

¶ Di. filijs, abbati sancti Benedicti de bario, et prepo
sito de gallo, monasteriorum uticē. ac officiali uticē. S. et c.

¶ Di. si. s. Io. prope nouū et. s. Saluatoris honenē. Nor
man. diocesis, monasteriorum abbatibus, ac officiali not.

¶ Vener. fratri Episcopo culmen. et di. si. preposito ec
cle. culmen. ac offi. N.

Di. si. preposito. s. Anneti et decano beate Marie ad
gradus, ac Io. N. canonico maioris camnen. ec. S. et c.

¶ Dil. si. monasterijs in finibus terre Leonen. ac purin.
ecclesiarum abbatibus.

¶ Dil. filijs, decano sancti. N. Auinionem. et preposito
uicen. et sacriste eiusdem sancti. N. ecclesiarum.

¶ Dil.

¶ Dil. filijs, abbati monasterij sancti Iusti. & s. Saluato
ris, ac. s. Io. N. ecclesiarum decanis.

¶ Dil. filijs, abbati monasterij. s. Nicolai de. N. & prio
ri secularis & collegiate sancti Nicolai, ac prapposito
acten. ecclesiarum.

¶ Venerabili fratri Episcopo Eboracen. & dilectis fi
lijs salamatin. & ambulen. ecclesiarum decanis.

¶ Dilectis filijs, prapposito sancti Thomae argen. & de
cano sancti Angeli Auinion. ac cantori eiusdem sancti
Thomae. N. ecclesiarum.

¶ Dil. filijs, decano sancti Agricoli auinionen. & prae
posito sancti Clementis de catello, ac archipresbytero
sancti Martini de. N. Frisingen. ecclesiarum.

¶ Dilectis filijs, prapposito patauen. & eiusdem ac san
cti Agricoli auinionen. ecclesiarum decanis.

¶ Dilectis filijs. s. Petri argen. Lugdunen. & sancti. A.
dioc. monasteriorum abbatibus, ac officiali Lugdunē. & c.

¶ Venerabilibus fratribus metē. et uirdunē. episcopis, ac
dil. fil. archipresbytero collegiate beate Mariæ. N. dioc.

¶ Dilectis fil. maioris & secularis ac collegiate sancti
Stephani castellan. ecclesiarum ac sacristæ.

¶ Vene. fratri Io. Episcopo caurien. nostro in. urbe in
spiritualibus uicario.

¶ Vene. fratri Iacobo, olim archiepiscopo ydioten. in
patriarchā. cōstātinopolitā. Electo administratori in spi
ritualibus, & tēporalibus ecclesiæ ydioten. Salutē & c.
Vene. fratri. E. episcopo olim Theoten. in archiepisco
pum regin. electo.

¶ Vene. fratri. P. Episcopo Sabin. administratori in spi
ritualibus & tēporalibus ecclesiæ aquillā. p. sedē apost.

deputato, Salutem.

¶ Dil. fil. Io. N. curie caussarum camera apostolicæ auditori &c.

¶ Dil. filio Vicegerenti auditoris generalis caussarum curiæ camera apostolicæ in ciuitate. N. Salutem.

De intitulatione.

NO T A, quòd omnes presbyteri cardinales intitulantur hoc modo.

¶ Dilecto filio. F. tt. sancti Laurentij in Lucina presbytero cardinali. excepto uno uidelicet. xij. apostolorum, qui intitlatur hoc modo. N. Basilica duodecim apostolorum presbytero car. ut in c. cum olim. de priuilegijs. ac in c. ad apostolicam sedē. de sen. & re iudi. lib. vj.

¶ Episcopi autē cardinales intitulantur hoc modo. F. Episcopo Portuen. & non fit mentio de titulis.

¶ Diaconi Car. similiter sine titulis nominantur, hoc modo. N. sancti Georgij ad uelum aureum diacono car.

¶ Nota, quòd nullus debet intitulari de duobus titulis personalibus uel beneficialibus. Vnde incongruè dicitur. Dilecto filio. M. de maguntijs de pelicanis canonico aquilan. quia debet tolli unus ex dictis titulis.

¶ Nota, quòd creatus canonicus in gratia expectatiua, si postea alias literas impetraret, debet intitulari canonicus, licet non sit præbendatus.

¶ Nota, quòd si papa scienter sub titulo dignitatis ali-

Quid in sa- quem nominet uel honoret per hoc uerbum, in dignitatione ob te, approbat. cle. Romanus de sen. excom.

seruandum. ¶ Nota, quòd in salutatione literarū papæ nō ponitur, In Christo. in Christo. puta, Ven. in Christo fratri. uel dil. in Christo fil. alioquin

fil. alioquin falsa est litera. ut crimine fal. c. quàm graui.
 quod uerum est, dummodo nō scribatur abbatiſſæ ac mo-
 nialibus: quia tunc bene ponitur in Christo. ut de reſcri.
 c. cum dilecta. uel regibus, ut chariſſimo in Christo fil.
 de conuerſa. coniuga. c. chariſſimis.

¶ Item, in ſalutatione non ponitur, noſtro, puta: uen. fra Noſtro.
 tri noſtro, uel dilecto filio capellano noſtro. uel ſubdia-
 cono noſtro, ſalutem &c.

¶ Item, ubi in ſalutationibus nomen proprium non ex- Puncta.
 primitur, puta, cum ſcribitur episcopo, debent poni duo
 puncta priusquàm ponatur nomen eius cui ſcribitur, ſi-
 cut: episcopo: præpoſito: decano: abbati &c.

¶ Item nota, quòd Papa uocat Episcopos & ſuperio- Venerabiles
 res Venerabiles fratres. Abbates uerò & inferiores, ac fratres. filij.
 etiam principes, ac alios barones, filios indifferenter: Re-
 ges autem chariſſimos appellat.

¶ Nota benè hoc, quòd quando dicitur dilecto filio. N.
 canonico herbipolen. decretorum doctori, ſalutem &c,
 poſtea in proſecutione literæ ibi, tibi, ut aſſeris &c. Ab-
 breuiator &c. nō debet dici decretorum doctor, ex quo
 antè in ſalutatione poſitum eſt affirmatiuè quòd eſt do-
 ctor, ſimiliter de quibuſcunq; alijs titulis.

¶ Item, in intitulationibus quādo ſcribitur regi & epi Rex & epi-
 ſcopo, debet rex præponi episcopo: ut in c. j. ne ſe. uac. ſcopus.
 ibi, rex quoq; cum regni &c.

¶ Quādo ſcribitur monacho & canonico, præponitur Monachus
 monachus. ut in c. deus qui. de uit. & hone. cle. ubi primò & canonici
 nominantur monachi, ſecundò canonici regulares, tertio cus.
 alij religioſi. Ex ordine illius literæ habes, arguere præ-
 rogatiuā in nominando & ſcribendo prædictis, & pro

hoc facit, quia monachi seu monachorum, institutio est antiquior, quam institutio canonicorum irregularium, uel aliorum religiosorum.

¶ Itē aduerte, quia quādo deberēt nominari aliqui nota ti de aliquo uitio, tūc debet primò nominari nō dignior, sed ille qui magis est infectus in illo uitio, secus in actu uirtuoso. Ita dicit Nico. in c. auari. i. e. de præb. per illum textū, quia ibi fuerūt primò nominati canonici regulares quā monachi, licet sint digniores, ut in nota præcedē ti, qā canonici regulares magis peccabāt in illa auaritia.

Excommuni
catus.

¶ Quādo nō est certū quòd quis sit excōicatus, ut quā do petit, absolui ab excōicatione si quā incurrerit, & nō apparet ex narratis ipsum esse excōicatū, uel pars dicit talē presbyterū esse excōmunicatū, tūc nō obstā. præmis sis debet appellari, dilectus filius: quia in primo casu nō apparet ipsum esse excommunicatum, & tamen secun do casu non creditur assertioni partis.

¶ De gradibus semper debet quis intitulari de gradu: ut Dilecto filio magistro Iaquet de iaquetis canonico ia queten. decretorum doctōri, literarum apostolicarum abbreviatori, Salutem.

Nomen offi
cij.

Secus in lit
eris iustitiæ

¶ Et aduerte, quia quādo quis est officialis, semper no men officij debet poni ante Salutem, ut in notula præce den. ita, ut semper sit ultimus titulus & c. Monachus si est licētiatus, uel graduatus, debet de illo intitulari, ut, Dilecto filio monacho. N. dioc. licentiato in decret.

¶ Item nota, quòd in intitulatione decani & capituli, nō dicitur ecclesie, sed dilectis filiis decano & capitulo Melden. ut habetur in c. dilectus filius. C. de præben.

Intitulationes pro secularibus.

Venerabili

VENERABILI fratri Patriarchæ Hierosolimitano, & dil. filijs priori, & capitulo eccl. dominici sepulchri Hierosolimita. ordinis san. Augu. Salutē &c.

¶ Dil. fil. Io. an. Primicerio eccl. sanc. Marci Venetiariū.

¶ Dilecto filio Io. an. Archidiacono Magalon. in ecclesia Ventrilien.

¶ Dilecto filio Io. an. Rectori Archipresbytero nuncupato parochialis plebis nuncupatæ sanc. Vincē. N. dioc.

¶ Dilecto filio Io. an. decretorum doctore, officij appellacionū puincie nostræ Marchiæ Anthonit. Iudici &c. Marchia.

¶ Dilecto filio Io. an. persone personatus in Hagnovv. Personæ. in rebus. N. diocæsis.

¶ Dilecto filio Io. Rectori priori nuncupato curatæ, & secularis, ecclesiæ prioratus nuncupatæ. D. N. diocæsis.

¶ Dilecto filio Io. an. Canonico Basilicæ principis apostol. de urbe. Canonico sancti Petri

¶ Dilecto filio Ioan. an. perpetuo Portionario ecclesiæ Portionario sancti Iacobi Columbrien.

¶ Dilect. fil. Io. an. rectori minoris portionis de capella. N. per duos, quorum unus minorem, alter uerò maiorem ipsius ecclesiæ portionem obtinet solitis gubernari rectorum Examen diocæsis. Dilecto filio Io. an. Rectori parochialis ecclesiæ sancti Ia. in Hamen. diocæsi.

¶ Dilecto filio Ioan. an. perpetuo beneficiato ad altare sancti Petri. N. diocæsis.

¶ Dilecto filio Io. an. Capellano capellaniæ beatæ Mariæ Perusin. sic dicitur quando est chorus de per se. Capellanus capellaniæ.

¶ Dilecto filio Io. an. perpetuo beneficiato in Basilica principis apostolorum de urbe.

- Scriptori ¶ Dilecto filio magistro. D. literarum sacre poenitentiarie. Scriptori familiari nostro &c.
- Auditori. ¶ Dilecto filio Io. an. Capellano nostro, & caussarū palatij apostolici Auditori.
- Acolito. ¶ Dilecto filio Io. an. Accolito nostro. uolen. itaq; tibi, qui etiam Capellanus noster existis.
- Legato. ¶ Venerabili fratri. N. Episcopo Portuen. apostolicæ sedis Legato.
- Nuncio. ¶ Venerabili fratri. N. Episcopo Melchimon. apostolicæ sedis nuncio.
- Cardinali uicario. ¶ Dilecto filio Io. an. tt. sanctorum Marcellini & Petri presbytero Cardinali in prouincia nostra Marchie Anthonitan. pro nobis, & ecclesia Roman. in temporalibus uicario generali, Salutem &c.
- Vicario in urbe. ¶ Venerabili fratri Io. an. Episcopo Spoletan. nostro in bonis spiritualibus uicario.
- Auditori cameræ. ¶ Dilecto filio magistro Io. an. Capellano nostro, caussarum curiæ cameræ apostolicæ generali auditori.
¶ Dilecto filio. N. perpetuo uicario in ecclesia domus N. ordinis Carmelitarum Burdegalen.
- Scholari ¶ Dilecto filio. N. scholari. N. diocæsis.
- Abbreviatori. ¶ Dilecto filio magistro. N. rectori literarum apostolicarum abbreviatori. Grata familiaritatis & deuotionis obsequia.
- Gubernatori patrimonij. ¶ Dilecto filio. N. in prouincia nostra Marchie Anthonitan. pro nobis, & Ro. ecclesia in temporalibus uicario generali, rectori prouinciæ nostri patrimonij beati Petri in Tuscia.
- Rectori Marchiæ. ¶ Dilecto filio nobili uiro. N. militari Neapolitan. prouinciæ nostræ Marchiæ Anthonitan. pro nobis & Rom. ecclesia

ecclesia rectori.

¶ Dilecto filio. N. legum doctore, & consistorij apo- Aduocato
stolici aduocato, ac terræ nostræ Corneti pro nobis, & consistoriali
Rom. eccle. in temporalibus rectori & potestati & c.

¶ Dilecto filio. N. in ciuitate nostra. N. eiusdem comita Vicario ali-
tu, territorio, & districtu pro nobis, & Roman. eccle= cuius urbis
sia in temporalibus uicario generali. ecclesie.

¶ Venerabilibus fratribus Episcopis, & Dilectis filiis Pluribus.
Abbatibus, Præpositis, Ministris, Guardianis, & alijs
ecclesiarum prælatis, & rectoribus, necnon & uniuers-
so clero, tam religionis cuiuscunq; professionis, & ordi-
nis, quàm secularibus in beati Petri patrimonio constitu-
tis, Salutem & c.

¶ Venerabilibus fratribus, Archiepiscopo Cracouien.
eiusq; Suffraganeis, & dilectis filiis electis, abbatibus,
prioribus, præpositis, decanis, archidiaconis, plebanis,
archipresbyteris, & alijs ecclesiarum prælatis, & re-
ctoribus, capellanis quoq; & collegijs, & conuen. aster-
tien. cluniacen. præmonstraten. sanctorū Benedicti, &
Augustini cartusien. grandi. monten. & aliorū ordinum,
cæterisq; personis ecclesiasticis, tam regularibus, quàm
secularibus, exemptis, & non exemptis, prioribus desu-
per, & præceptoribus, seu magistris, & alijs fratribus
domorum hospitalis sancti Ioannis Hierosolimitan. &
domus sanctæ Mariæ Theutonicorum, & Calutera. eo-
rumq; loca, & locatis per ciuitates, dioc. & prouincias,
Terracinen. constitu. Salutem & c.

De ordine fratrum Minorum.

DILECTO filio Io. Iacobo de Alexandria, ordinis
fratrum minorum, professori in theologia magi-

stro, Salutem &c.

¶ Ministro prouinciali ordinis fratrum minorum prouincie panen. Antonio Petri de. A. fratri tertij ordinis sancti Francisci de pœnitentia nūcupati, ecclesie sancti Francisci domus fratrum minorum. Io. de. N. ordinis fratrum minorum professori prouincie sancti Francisci, secundum morem ipsius ordinis prouinciali Ministro.

De ordine prædicatorum.

DILECTIS filiis. N. magistro, & diffinitoribus, ac fratribus ordinis prædicatorum Rothomagen. in generali capitulo caussarum ibidem celebran. proxima conuenien. Salutem &c.

¶ Dilecto fr. Io. N. ordinis prædicatorum conuentus. N. diocœsis.

¶ Priori prouinciali, & fratribus ordinis fratrum prædicatorum prouincie Alemannie secundum maiorem ipsius ordinis.

¶ Io. de. N. conuerso ordinis prædicatorum.

¶ Io. N. ordinis fratrum prædicatorum, & theologie professori in regno Fræcie hæretice prauitatis inquisitori.

De ordine Carmelitarum.

DILECTO filio. N. prouinciali ordinis fratrum Carmelitarum, prouincie. N. secundum mortem dicti ordinis per sedem apostolicam deputati.

¶ Prior generalis, & fratres ordinis beate Mariæ de Monte Carmeli ecclesiarum, domus fratrum Carmelitarum ordinis, Perpetuus Vicarius in ecclesia domus fratrum ordinis Carmelitarum Benen.

De ordine fratrum eremitarum sancti Augu.

¶ Dilecto

DILECTO filio Priori generali fratrum ordinis eremitarum sancti Augustini.

¶ Io.an.domus Papien.ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini professori.

¶ Prior, & fratres domus fratrum eremitarum sancti Augustini, sancti Io. N. Herbipolen. diocæsis.

¶ Dilecto filio Io.an.ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, ac sacre theologiæ p[ro]fessori in Insula Cypri, minori p[æ]nitentiario nostro, Salutem &c.

De alio ordine sancti Augustini.

DILECTO filio Io.an. Canonico ecclesiæ Taurin[en]s. ordinis sancti Augustini. Vel sic, Canonico ecclesiæ sancti Io. in num. ordinis sancti Augustini diocæsis. N. Salutem &c.

¶ Ioan.an. Canonico monasterij sancti Antonij ordinis sancti Augustini Meten. diocæsis, Salutem &c.

¶ Dilectis filiis, capitulo ecclesiæ Melden. ordinis sancti Augustini.

¶ Dilectis filiis, magistro, & fratribus domus hospitalis sancti Francisci cruciferorum Constella in pedepon[ti]s Thianen. ordinis sancti Augustini, Præceptoris domus sancti Antonij Mediolanen. ordinis sancti Augustini.

¶ Fratri domus sancti Pauli primi eremite in mat. ordinis sancti Augustini. N. diocæsis.

¶ Fratri eremitarum sancti Pauli primi eremite, ordinis sancti Augustini, domus fratrum sancti Pauli primi eremite, sanctæ Mariæ uirginis, ordinis sancti Augustini. N. diocæsis. Salutem &c.

¶ Priori, & fratribus domus Sepulchri dominici Hierosolimitan[um]

rosolimitani sanctæ Annæ Barchinonen. ordinis sancti Augustini. Vel sic, Priori prioratus ecclesiæ Sepulchri dominici ordinis sancti Augustini, Romanæ ecclesiæ immediate subiecti, quia sunt exempti.

¶ Nota bene, q̄ superior ipsius ordinis dicitur Prior, & Papa est Abbas ipsorum.

¶ Priori, & fratribus domus seruorum sanctæ Mariæ Senen. ordinis sancti Augustini.

Sancti Hieronymi. ¶ Priori, & eremite sancti Hieronymi nuncupati prioratus. Hūc ordinē approbavit Gregorius. viij. anno. iij.

¶ Priori prioratus de. N. ordinis sancti Augustini. N. diocæsis.

¶ Præposito prioratus sanctæ Mariæ ordinis sancti Augustini. N. diocæsis.

¶ Præceptor, & fratribus hospitalis nostri sancti Spiritus in Saxia de urbe ordinis sancti Augustini.

¶ Antonio Io. fratrum seruorum sanctæ Mariæ, ordinis sancti Augustini professori, minori pœnitentiario nostro.

De ordine sancti Benedicti.

DILECTO filio Ioanni an. monacho ecclesiæ sancti. N. ordinis sancti Benedicti. N. diocæsis, Salutem &c.

Monachi sancti Hieronymi. ¶ Priori monasterij beate Mariæ de pietate, per Priorē soliti gubernari ordinis monachorū sancti Hieronymi.

¶ Venerabili fratri Episcopo Dulen. & dilectis filiis Priori, & Capitulo, singulisq; personis ecclesiæ Dulen. ordinis sancti Benedicti.

¶ Abbati monasterij sancti. N. Beneuentan. Romanæ ecclesiæ immediate subiecti, ordinis sancti Benedicti &c.

¶ Abba

¶ Abbati monasterij sancti. N. ordinis sancti Benedicti diocæsis. N. Salutem & c.

¶ Monacho monasterij sanctæ Mariæ Catuanen. ordinis sancti Benedicti.

¶ Abbati, & Conuentui monasterij loci eremitarum, ordinis sancti Benedicti. N. diocæsis.

¶ Ioanni Iacobo monacho monasterij sancti Stephani Floren. ordinis sancti Benedicti.

¶ Abbati monasterij sancti Ioannis seruorū Dei, ordinis sancti Benedicti territorij monasterij Cassien. quod nullius diocæsis existit. uel sic, Abbati monasterij sancti Matthæi seruorum Dei, ordinis sancti Benedicti territorij monasterij. N. quod quidem territorium nullius diocæsis existit.

¶ Priori prioratus sancti Hieronymi ordinis sancti Benedicti. N. diocæsis.

¶ Prioratus monasterij sancti Eusebij de urbe per priorem soliti gubernari, ordinis sancti Benedicti, cuius monachi secundum instituta regularia beati Petri confessoris uiuunt. sancti Eusebij de urbe.

¶ Elcmofinario sancti Io. ad Roman. eccl. nullo medio pertinentis, ordinis sancti Benedicti. N. diocæsis & c.

De ordine Præmonstraten.

DILECTO filio Ioanni Iacobi militan. Præmonstraten. ordinis. N. diocæsis,

¶ Venerabilibus fratribus, Patriarchæ, Episcopo, & Episcopis, ac dilectis filiis Abbatibus, prioribus, præpositis, decanis, archidiaconis, plebanis, rectoribus, et alijs ecclesiarum, monasteriorū prælatis, ipsorumq; uicegerentibus. Pluribus.

ren. capitulisq; & conuentibus ecclesiarum, & monasteriorum ipsorum, caterisque personis ecclesiasticis, secularibus, & regularibus, exemptis, & non exemptis, Cisterciens. Cluniacen. Præmonstraten. Camaldulen. Cartusien. sanctorum Benedicti, & Augustini, Valisumbrosæ, & aliorum ordinum, & domorum hospitalis sancti Ioannis Hierosolimitanen. sanctæ Mariæ Theutonicorum, Calaten. humiliatorum, & Cruciferorū, magistris, prioribus, præceptoribus, nec non principibus, ducibus, marchionibus, comitibus, capitaneis; potestatibus, uicariis, castellanis, comitatibus quoq; ciuitatum, & uniuersitatum terrarum, & locorum, ac prioribus, præpositis ancianis, & alijs uniuersis, & singulis, ad quos præsentem litteram peruenierint. &c.

¶ Dilecto filio abbati monasterij Cluniacen. ordinis. N. diocæsis.

Cluniacen. Nota quòd omnes religiosi ordinis Cluniacensis censentur monachi Cluniacen. & sic quoad eos non habet locum

Translatio. translatio, quòd providetur illis de beneficijs.

¶ Dilecto filio Raymundo abbati monasterij Cluniacensis. Prioratus sancti Io. de Cilleyo Meten. diocæsis ordinis sancti. N.

De ordine sancti Dei.

DE ordine fratrum eremitarum sancti Augustini habetur ut suprà.

¶ Item habetur suprà de eremitis sancti Pauli.

¶ Dilecto filio Ioanni antonio monacho eremi Camaldulen. Melden. diocæsis decretorum doctori.

¶ Prioris, & conuentus monasterij. N. per priorem soliti guber-

liti gubernari Cartusien. ordinis Melden. diocæsis Com-
mendator, & fratres domus beatæ Mariæ Theutonicor-
um Hierosolimitan.

In literis iustitiæ extenduntur.

TESTES autem qui fuerint nominati, si se gratia,
odio, uel timore subtraxerint, censura simili ap-
pellatione cessante, compellas ueritati testimonium
perhibere.

Si ueró duo.

QUOD si non ambo his exequendis potueritis inter-
esse, alter uestrum ea nihilominus exequatur.

Si ueró plures.

QUOD si non omnes &c. Duo, aut unus uestrum ea
nihilominus exequatur.

Ideoq;

Si Cardinali: Circumspectioni tuæ. Si Episcopo: Fra-
ternitati tuæ. Si plures: Vestræ. Si sint alij inferiores
discretionis uestre, uel tuæ. Si Episcopo cū uno uel duo-
bus inferioribus, dicitur discretionis uestre per apostoli-
ca scripta mandamus, quatenus uocatis, qui fuerint euo-
candi, & auditis hincinde propositis, quod iustum fue-
rit, appellatione remota, decernatis, facien. quod decre-
ueritis per censuram ecclesiasticam appellatione post-
posita compescendo. Quod si non omnes &c. Si Episco-
pus, autoritate nostra.

¶ Rationi congruit, & conuenit honestati, ut ea, que Rationi con-
de Romani Pontificis gratia processerunt, licet eius su-
perueniente obitu, literæ apostolicæ super illis confectæ
non fuerint suum consequantur effectum.

Communi

Communis forma pauperum expecta-
tionē pro graduatis &c.

¶ Innocentius &c.

¶ Venerabili fratri &c. uel delictis filiis &c.

In regulari ¶ Dilecti filij Ioan. de. N. pauperis clerici. N. diocesis
bus præsens apud sedem apostolicam constituti supplicationibus in-
tationem. clinati, discretioni uestræ per apostolica scripta manda
Quando im mus, quatenus de uita, & conuersatione ipsius Io. qui, ut
petrans ad asserit, beneficium aliquod ecclesiasticū non obtinet, &
collationem quem per certos examinatores super hoc à nobis depu
abbatis, & tatos, de literatura ipsius examinari fecimus diligenter,
conuentus, quique in illa repertus est idoneus ad beneficium ecclesia
uel aliarum sticum obtinendum, solerter inquiren. si cum uita lauda
personarum bilis, & honestæ conuersationis esse reppereritis, & ali
regularium, quod beneficium ecclesiasticum non obtineat, aliudq; ea
tunc semper nonicum non obsistat, ei de aliquo beneficio ecclesiasti
ponitur cō- co cum cura, uel sine cura, consueto ab olim clericis se
muniter, uel ularibus assignari, dummodo in Cathedrali ecclesia nō
diuisim per- existat. Cuius fructus, redditus, & prouentus, si cum cu
tinentibus. ra. xl. si uerò sine cura fuerit. xxiiij. lib. turo. par. secun.
Si uerò ad dū taxationē decimæ, si taxatū fuerit, & si taxatū nō fue
collationem rit secundū quod de illo p. decima huiusmodi persolui cōi
personarum ter consueuit, ua. an. non exce. Ad collationem, uel pro
non regula- uisionem, Venerabilis fratris nostri Episcopi Ostien.
rium, tūc po pertinen. si quod in ciuitate, uel dicta diocesi uacat ad
nitur cōiter præsens, aut cum uacauerit, & idem Io. per se, uel pro
duntaxat, in curatorem suum ad hoc legitimè constitutum, infra
alijs uerò, ut unius mensis spatium postquam sibi, uel eidem procura
in textu. tori de ipsius beneficii uacatione duxerit acceptandum
autoritate

autoritate nostra provideri curetis. Inducen. per uos,
uel alium, seu alios eundem Io. uel procuratorem suum
eius nomine, in corporalem possessionem dicti beneficij.
Et defenden. inductum ac facien. ipsum Io. uel pro eo pro
curatorem predictum ad illud, etiam si Canonicatus, &
præben. fuerit, ut est moris, admitti, sibi; de ipsius bene
ficij fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, & obuē
tionibus, uniuerfis integre responderi. Contradictores
autoritate nostra appellatione postposita compescen.
do. Non obstan. si alicui super prouisionibus sibi facient
dis de huiusmodi, uel alijs beneficijs ecclesiasticis in illis
partibus speciales, uel generales dictæ sedis, uel legato
rum eius sub quacunq; uerborum forma literas impetra
rint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, &
decretum, uel alias quomodolibet sit processum. Qui
bus omnibus, præterquam autoritate nostra, beneficia
huiusmodi expectantibus præfatum Io. in huiusmodi be
neficij affecutione uolumus anteferri. sed nullū per hoc
eis, quo ad affecutionem beneficiorum aliorum, præiudi
cium generari. Seu si eidem Episcopo, uel quibusuis alijs
communiter uel diuissim à dicta sit sede indultum, quod
ad receptionem, uel prouisionem minime teneatur, &
ad id compelli, aut quod interdici, suspendi, uel excom
municari non possint. Quodq; de beneficijs ecclesia
sticis ad eorum collationem uel prouisionem coniun
ctim, uel separatim spectantibus, nulli ualeat pro
uideri per literas apostolicas non facientes plenam, &
expressam, ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmo
di mentionem. Et qualibet alia dictæ sedis indulgentia
generali, uel speciali cuiuscunq; tenoris existat, per qua

presentibus non expressam, uel totaliter non insertam effectus earum impediri ualeat quomodolibet, uel differri, & de qua cuiusq; toto tenore habenda sit in nostris literis mentio specialis. Nos enim prefato Episcopo, ne de beneficio huiusmodi interim etiam ante insinuationem presentium, et processuum per eas habitorum ei factam, nisi postquam sibi constiterit quod Io. uel procurator predict. beneficium huiusmodi acceptare noluerint, disponere quoquomodo presumant, districtius inhibemus, decernentes irritum, & inane si secus super his à quoquā

Quando quauis autoritate scienter, uel ignoranter contigerit at unus iudicium tentari. Quod si non omnes his exequendis potueritis est Episcopo interesse, duo uestrum ea nihilominus exequantur. pus, tunc po Dat. &c.

nitur: Tufra ¶ Ad futuram rei memoriam, illa quotidiana nos pulter episcopo sat instantia, & ecclesiarum omnium impellit sollicitudine, ut promotio ciuitatis ecclesiarum, & praesertim cathedralium successu utilium, sub quarum felici directione nihilominus ne salubriter gubernari ualeant, personarum fulciatur exequamini. Hinc est, quod nos cupientes de uno canonicatu, una praeseruatione ben. & dignitate, personatu, administratione, uel officio Canonica ecclesiae. N. quos per cessum, uel decessum, aut dimissionem, & praenem, uel alias qualitercunque uacare contigerit, per nos, ben. ac digni uel sedem apostolicam persone idoneae, prouideri motu ecclesiae proprio.

cathedralis ¶ Et si omnium ecclesiarum, ac canonicatum, & praesertim uacandi aliorumque beneficiorum ecclesiasticorum, tantum. cum cura, quam sine cura, plenaria dispositio ad Romanum pontificem pertinere noscatur. Nonnunquam tamen

tamē idē pontifex priusquā uacent suā, & sedis aposto-
lice dispositioni, ac collationi specialiter reseruatum, pōtifex, ad
& de illis cū uacant per dictā sedis prouidentia salu-
briter ualeant prouideri. Cupien. igitur &c.

Nota alia euidentia.

NO T A, quando impetrans petit ad collationem or-
dinarij, tunc scribitur iudici eiusdē dioc. aliās scri-
bitur ordinario, nisi impetrans per annū stetisset in Cu-
tunc enim scribitur tribus iudicibus, & poterit iudex
scribere processum in curia. Nec ponitur illa clausula,
quod si tu presentes, sed illa, quod si non omnes. Quan-
do ponitur in communi forma ad collationem Episcopi
semper datur tres iudices, & Episcopus in illo casu non
potest esse aliquis eorum.

¶ Si sit dispēsatiō super defectu nataliū, dicitur sic, cum
quo aliquas, ut nō obstan. &c. uel cum quo dudum su-
per defectu nataliū &c. uel qui, ut asserit. Alij ponunt
defectus post uerbū, uidelicet, post nō obstā. beneficiales.

¶ Quandocūq; in cōi forma pauperū tres iudices dan-
tur pro non graduatis, tunc oportet omnes illos tres, uel
in partibus, uel in curia tantum accipere.

¶ Nota, quod omne beneficium est incomparabile cum
ista forma, de se: sicut, religiosi quodlibet beneficiū est
incomparabile per se, licet non per accidens, uidelicet, per
commendam, uel &c.

¶ Nota tamen, quod uigore regularum cancellarie a-
postolicæ, beneficium minoris ualoris quā. xxiiij. non
facit incomparabile.

¶ Quando impetrans aliquod beneficium obtinet, debet

sequi hæc clausula. Volumus autem, quòd idem clericus quàmprimum uigore presentium beneficium aliquod fuerit pacifice assecutus, præfatam parochialem ecclesiã, quam, ut præfertur, detinet, & quam extunc uacare discernimus, omnino dimittere teneatur, quòd si tu præsentis literas &c.

¶ Nota, quando scribitur tribus iudicibus, uidelicet, si impetrans petit ad collationem Episcopi, uel per triennium fuit in curia &c. Et impetrans aliquod beneficium obtinet, tunc post uerbum teneatur, ponitur hæc clausula. Nos enim præfato Archiepiscopo, uel Episcopo ne de beneficio huiusmodi &c. usq; attentari. Et sequitur tunc clausula, quæ semper ponitur in hoc casu, quòd si non omnes his exequendis potueritis interesse, duo uel trium ea nihilominus exequantur. Si autem impetrans nihil habet &c. tunc post illa uerba, mentio specialis dici. Nos enim præfato Episcopo, uel Archiepiscopo ne de huiusmodi beneficio &c. usq;, quòd si nõ omnes &c.

Communis forma pauperum.

Simili modo

Patriarchæ,

& Episco-

po.

¶ Venerabili fratri Archiepiscopo Maguntin. **D**ILECTI filij. N. de. N. pauperis clerici. N. diocæsis apud sedē apostolicā constituti supplicationi bus inclinati, fraternitati tuæ p apostolica scripta mada Clerici dia- mus, quatenus de uita & conuersatione ipsius clerici, conij, uel sub qui, ut asserit, beneficium aliquod ecclesiasticum non diaconi mu- obtinet, & quē per certos examinatores super hoc de- tatis mutan- putatos à nobis, de literatura examinari fecimus diligen- dis, & nõ de ter, quiq; in illa repertus est idoneus ad beneficium ec- bet poni no- clesiasticum obtinendū solerter inquirentes, si eum uita
laudabilis,

men proprium Beneficium, uel sic, parochialem ecclesiam sanctæ. N. diocæsis, uel. t. dio. cuius fructus & c. non ex. lib. uel flor. auri de camera secundum tax. decimæ. Vel sic, qui, ut asserit, uigore quarundam litterarum apostolicarum parochialem ecclesiam cuius fructus & c. acceptauerit, & in palatio apostolico litigare intendit, & nullū aliud

beneficiū ec

laudabilis & honestæ cōuersationis esse repereritis, & clericum aliquod beneficium ecclesiasticum non obtineat, aliudq; obtinet, sem canonicum non obsistat, ei de aliquo beneficio ecclesiæ per ponitur stico cum cura uel sine cura consueto ab olim clericis se consuetudo cularibus assignari, dummodo in cathedrali ecclesia non ab olim. Se existat. Cuius fructus & c. si cum cura. xx. si uerò sine cundū regula ra fuerit. xv. mar. arg. se. tax. decimæ, si taxatum fuerit, las Nicolai uel si taxatum non fuerit secundum quod de illo pro de potest etiam cima huiusmodi persolui cōmuniter cōsueuit ualorē an. apponi, per nō exce. Ad collationē uel præsentionē dilectorū filio pcuratorē. rū, Præpositi, decani, & capituli eccle. beatæ Mariæ. N. Nō subsequi dio. cōmuniter. pertinentis si quid in ciuitate Augu. uel tur uel pcur dicta diocæsi ubi dictus. N. perpetuā mansionem se asse ratorē suum rit elegisse, uacat ad præsens, aut cū uacauerit, quod eius nomine idem clericus per se, uel procuratorem suum ad hoc ab ex quo uide eo legitimè constitutū, infra unius mēsis spatiū postquā tur supfluū sibi, uel eidē procuratori de ipsius beneficij uacatione cō cū aliquis stiterit, duxerit acceptandum, autoritate nostra proui. i acceptatio dere procures. Inducens per te, uel alium, seu alios eun= ne beneficij dem clericum, uel procuratorē suum eius nomine in cor per se facere poralem possessionem huiusmodi beneficij, & defenden. potest hoc, inductū amoto, ac facien. ipsum clericū, uel p eo procu & procura ratorem prædictum ad illud, etiam si Canonicatus, & torē, immo præbē. fuerit, ut est moris, admitti, sibiq; de ipsius bene= non esse cre

ditur, & per amicū. Quando est ad collationē Patriarchæ, Archiepi
scopi, uel Episcopi, dicitur ad collationē, uel prouisionē. Quando scri
bitur ad collationē Abbatis, & cōuentus Abbatissæ, & cōuētus præ
positi, & cōuētus, & sic de alijs regularibus, ponitur, cōiter uel diui
sim. Quādo autē ad decani & Capituli, uidelicet, de secularibus dicit,
communiter

pertinēt. Et ficij fructibus &c. integre responderi Contradictores
intelligitur, &c. Non obstat, si alicui super prouisionibus sibi facien
si sint plures dis de huiusmodi, uel alijs beneficijs ecclesiasticis in illis
p̄sonæ. Quā partibus speciales, uel generales dictæ sedis, uel legato
do non peti rum eius sub quacunq; uerborum forma literas impetra
tur ad colla rint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, &
tionem abba decretū, uel alijs quomodolibet sit, processum. Quibus
tis & conuē omnibus, præter quā autoritate nostra huiusmodi be
tus, abbatissæ & cōuen ne dictum clericum uolumus anteferri, sed nullum per
tus, priorissæ hoc eis, quo ad assecutionem beneficiorum aliorū præiu
se & conuē dicium generari. Seu si eisdem Præposito, Decano, &
tus, uel præ Capitulo, uel quibusuis alijs communiter, uel diuisim ab
positi, & de eadem sit sede indultum, quòd ad receptionem, uel pro
cani, uel can uisionem alicuius minime teneantur, & ad id compelli
torum &c. aut quòd interdici, suspendi, uel excommunicari non
ecclesiæ, N.

diocæsis. Quando autem litigat, dicitur, Volumus autē quòd postquā
idem clericus uigore præsentium beneficiū aliquod fuerit pacificē asse
cutus, dictam ecclesiam, si eam interim euincat & assequatur quam
extunc uacare decernimus, omnimodi mittere teneatur, alioquin o
mni iuri sibi in ea uel ad illam quomodolibet competenti cedere te
neatur. Vel sic, competenti prout ad id se sponte obtulit cedere te
neatur.

possint.

possint, quòdq; de beneficijs ecclesiasticis ad eorum collationem, seu prouisionem coniunctim, uel separatim spectantibus, nulli ualeat prouideri per literas apostolicas non facien. plenam & expressam, ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi mentionem. Et quolibet alia dictæ sedis indulgentia generali, uel speciali cuiuscunq; tenoris existat, per quam presentibus non expressam, uel totaliter non insertam effectus earum impediri ualeat quomodolibet uel differri, & de qua cuiusq; toto tenore habenda sit in nostris literis mentio specialis. Volumus autem, quòd si tu presentes literas non potueris, seu nolueris exequi, possint, & debeant super quo tenore presentium mandatum damus, & etiam potestatem. Et insuper præfatis præposito, decano, & capitulo ecclesie beatæ Mariæ, ne de beneficio huiusmodi interim, etiam ante insinuationem presentium, & processum per eas habitorum ipsis factam, nisi postquam eis constiterit, quòd idem clericus per se, uel procuratorem prædictum huiusmodi beneficium acceptare noluerint disponere quomodo præsumant districtius inhibemus. Decernentes irritum & inane si secus super his à quoquam, quauis autoritate scienter, uel ignoranter contigerit, attentari. Dat. etc.

¶ Aut quod nos aliàs eidem. B. qui, ut asserit, de beneficio ecclesiastico cū cura, uel sine cura uacant, tunc, uel uacaturo consueto ab olim etc. si sit regularis. Ad collationem, uel prouisionē dilecti filij Præpositi etc. pertinen. in ea forma, secundum quam pro pauperibus clericis beneficiandis dudum scripsimus, per alias nostras

litteras mandauimus prouideri, Volumus autē quod quā-
 primum dictus. H. uigore præsentium dictam ecclesiam
 N. fuerit affectus, alia nostra littera, & huiusmodi pro-
 cessus &c. secuta extunc omnino sint cassæ, & irritæ,
 nulliusq; roboris uel momenti. Et insuper exnunc &c.

Nota alia euidentia,

VIDE, pro graduatis in hac forma, cōmuniter, dan-
 tur tres iudices sicut in speciali, & datur unus
 in curia, & duo in partibus si petantur, sicut in specia-
 li forma.

¶ In capitulo, communiter, dicitur: sed in regularibus,
 communiter uel diuissim, in ista forma communiter.

¶ Quando quis, qui in forma pauperum gratiam ha-
 buerit, expedire uult litteras in secūda forma pauperum.
 sibi fact, tunc superius non fiet mentio de expectatiua,
 sed inferius in loco solito, & dicitur sic, Nos enim alias
 nostras litteras, per quas idem clericus beneficium eccle-
 siasticum cum cura, uel sine cura &c. expectabat, &
 processus habitos per easdem, & quæcunq; inde secuta
 cassamus, irritamus, & annullamus, nulliusq; roboris,
 uel momenti.

¶ Quando uerò litteræ non sunt confectæ, dicitur sic.
 Nos enim assignamus super prouisione dicto clerico fa-
 cienda.

¶ Nota, quod in communi forma pauperum, in litteris
 pro graduatis siue nō graduatis, nunquam ponitur clau-
 sula, Seu si hodie &c.

¶ Quando mandatur prouideri, uel sit processus alicui
 de certo beneficio uacan. quod nondum possidet, dicitur
 sicut

sicu^s superius in prædicta forma &c. cui, ut asserit, nuper de parochiali ecclesia, N. diocæsis tunc certo modo uacan, per alias nostras literas duximus providendum.

¶ Quando literæ non sunt confectæ, tunc dicitur post uerbū uacan, gratiose concessimus provideri, super qua quidē concessione gratiæ, apostolicæ literæ minimè sunt confectæ, & quæ per certos examinatores super hoc à nobis deputat. &c.

¶ Inferius uerò dicitur sic. Volumus autem, quòd idem Clericus, quàmprimū uigore præsentium huiusmodi beneficium fuerit pacifice assecutus, præfatam ecclesiam si eam minimè conferrī contingat, & assequatur omnino dimittere. Alioquin omni iuri sibi in ea, uel ad eā fieri continget, non ponuntur in his literis confectis &c. prouisimus.

¶ Si uerò sit expectans in speciali, non fit mentio superius, sed inferius, & dicitur sic. quòdque concessionis gratia per nos dicto Clerico nuper facta, de beneficio ecclesiastico cum cura ad collationē pertinen. sint cassa & irrita, nulliusque roboris, uel momenti, nisi expectans de Canoniatu sub expectatione præbē, quia tunc superius, qui, ut asserit Canoniatum sub expectatione præben, non obtinet.

Forma pauperum pro graduatis.

DILECTO fil. N. de, N. presbytero, N. baccalaureo in legibus, Salutē &c. Honestatis & scientiæ meritis placere studen. libenter prosequimur apostolicæ sedis munificentia specialiter, ut dum noua perceptione bonorum prospexerint se fecundos uirtute adiectione

continua se reddere gaudeat insignitos. Cum itaq; sicut accepimus, tu per literarum exercitium iuris ciuilis studio laudabili insistendo, ad ea, diuina gratia tibi suffragante, profeceris quod in eodem gradum baccalaureatus obtinere meruisti. Nos uolentes tibi, qui in iure canonico, ut asseris, studes, ut ex ipsius studij commendando labore fructum tibi gaudeas praeuenisse, praemissorum meritorum tuorum intuitu, gratiam facere specialem, beneficium ecclesiasticum cum cura consuetum cle-

Nō ponitur ricis secularibus assignari, dummodo in Cathedrali ecclesia non existat. Cuius fructus &c. si cum cura. xxv. si ricis secula. uerò sine cura fuerit. xvij. mar. se. tax. deci. ual. an. non tribus assigna exce.

ri, nisi in cō- ¶ Ad collationem, prouisionem, presentationem, seu muni forma quamuis aliam dispositionem, Venerabilis fratris nostri **p**auperum. Episcopi. N. pertinent. si quod in ciuitate uel diocesi. N. dummodo in cathedrali ecclesia nō fuerit, uacat ad praesens, uel cum uacauerit, quod tu per te, uel procuratorem tuum ad hoc legitimè constitutum, infra unius mensis spatium postquam tibi uel eidem procuratori de ipsius beneficii uacatione constiterit, duxeris acceptandum, conferendum tibi post acceptationem huiusmodi cum omnibus iuribus, & pertinent. suis donationi apostolicae reserues. districtius inhibentes eidem Episcopo ne de huiusmodi beneficio interim, etiam ante acceptationem eandem, nisi postquam ei constiterit quod tu, uel procurator. praedictus illud nolueritis acceptare. disponere quouomodo praesumant, ac decernere. exnunc &c. attentari. Non obstan. si qui super prouisionibus sibi faciendis de huiusmodi, uel alijs beneficijs ecclesiasticis in illis partibus

partibus speciales, uel generales dictæ sedis, uel legatorum eius literas impetrarint, etiamsi per eas &c. processus, quibus omnibus, præterquam autoritate nostra beneficia huiusmodi expectantibus, te in huiusmodi beneficij asssecutione uolumus anteferri, sed nullum per hoc eis quoad asssecutionem &c. generari. aut si eidem Episcopo, uel quibusuis alijs communiter, uel diuissim à dicta sit sede indultum, quòd ad receptionē, uel prouisionem aliquius minime teneatur, & ad id compelli, aut quòd, interdici, suspendi, excommunicari non possint, quòdque de huiusmodi, uel alijs beneficijs ad eorum collationem, uel præsentationem &c. effectus huiusmodi gratiæ impediri &c. usque speciales. Seu quod super. t. de parochialibus ecclesijs inuicem canonicè unitis, quarum fructus &c. xxvj. lib. tur. par. sec. co. ex. ua. an. ut asserunt, non excedūt nosceris litigare. Volumus autem, quòd quamprimum uigore præsentium huiusmodi possessionem fueris pacificè asssecutus, dictas parochiales ecclesias, si interim eas euincas & assequaris, quas extunc uacare decernimus omnino, prout ad id te sponte obtulisti, dimittere. Alioquin omni iuri tibi in eis, seu ad eas quomodolibet competenti cedere tenearis. Nulli ergo &c.

¶ Quocirca &c. Mandamus quatenus uos &c. alias beneficium huiusmodi per nos, ut præmittitur, reseruatum, si tempore nostræ huiusmodi reservationis uacabat uel postea uacauit, aut cum uacauerit, præfato. N. post acceptationem eandem cum omnibus iuribus, & pertinentijs supradictis autoritate nostra conferre, & assignare curetis. Inducen. eū, uel dictum procuratorē suum eius nomine in corporalem possessionem beneficiorum, iuriumque,

iuriumq; & pertinentiarum prædict. & defenden. induc-
tum & c. admitti. Sibiq; de ipsius beneficij & c. fru-
ctibus. Non obstan. omnibus supradictis. Seu si eidẽ Epi-
scopo uel quibusuis & c.

Nota alia euidentia.

Nota, quod **N**ota, quãdo impetrãs petit ad collationẽ, tũc scri-
bitur tribus iudicibus eiusdẽ diocẽsis, alijs semper
petrans pe- scribitur ordinario nisi impetrans stetisset per trienniũ
tit extra suã in curia, quia tunc etiam scribitur tribus iudicibus in cu-
diocẽ. tunc ria, uel extra. Et potest recipere processum in curia,
scribitur or si placet.

dinario loci
in quo impe-
tratur. Sed
si petat ad

*Forma pauperum clericorum expe-
ctantium.*

¶ Innocentius & c.

¶ Dilecti filij. N. pauperis clerici. N. diocẽsis apud se
ordinarij p dem apostolicam constituti supplicationibus inclinati
se, tunc scri- & c. Mandamus quatenus de uita, & cõuersatione ip-
bitur tribus sius. N. qui, ut asserit, beneficium aliquod ecclesiasticum
iudicibus in non obtinet, & quem per certos examinatores super
sua diocẽsi. hoc à nobis deputatos, de literatura examinari fecimus
diligenter, quiq; in illa repertus est idoneus ad bene-
ficiũ ecclesiasticum obtinendum solerter, si eum ui-

Si habet be tã laudabilis, & honestã conuersationis esse repere
neficiũ po ritis, & beneficium aliquod ecclesiasticum non ob-
natur sic, tineat, aliudq; Canonicum non obsistat, ei de aliquo
qui, ut asse= beneficio ecclesiastico cum cura, uel sine cura con-
rit, paro= sueto ab olim clericis secularibus assignari, dummodo
chualẽ eccle in Cathedrali ecclesia non existat. Cuius fructus, reddi-
tus,

fiam. N. cuius fructus &c. non excedunt. Et semper ponatur ualor, etiam si in supplicatione non poneretur. Vel sic, qui ad decimam si non sunt taxat. sic ponitur hodie. In regularibus presentationem.

Quando impetratur ad collationem abbat. & conuen. uel aliarum personarum regularium, tunc semper ponitur communiter uel diuisum per tunc. si ue-

tus, & prouentus, si cum cura. xx. si uero sine cura sue rit. xv. marc. argen. secundum tax. decimæ, si taxatum fuerit: si uero taxatum non fuerit, secundum quod de ipso pro huiusmodi persolui communiter consuevit ualor. tunc an. non excedunt. Ad collationem, uel prouisionem uenerabilis fratris nostri Episcopi. N. pertinet. si quod in Ciuitate, uel diocesi N. uacat ad præsens, uel cum uacatum. si uero uerit, quod idem. N. infra unius mensis spacium, post in alijs, ut in quam sibi de illius beneficii uacatione constiterit, duxerit acceptandum, autoritate nostra prouidere curetis. Quærit acceptandum, autoritate nostra prouidere curetis. do quis im-

Inducen. eundem. N. in corporalem possessionem huiusmodi beneficii. Et defenden. inductum, ac facien. eum ad petrat extra suam illud etiam si Canonicatus, & præben. fuerit, ut est modius diocesis, ris admitti, sibiq; de ipsius beneficii fructibus, redditibus tunc ponitur, ubi di-

Contradictores &c. Non obstan. si aliqui super prouisionibus sibi faciendis de huiusmodi, uel alijs beneficijs priam man ecclesiasticis in illis partibus speciales, uel generales dictionem, ut asserit, ele-

gisse &c. Ista clausula, per uos, uel alium, seu alios, ponitur quando scribitur tribus iudicibus. Quando autem scribitur uni tantum, tunc dicimus, Inducen. per te &c. Nota, quod ubicunq; sit præiudicium ordinario, semper dicitur, autoritate nostra, sed ubicunq; ipsi non sit præiudicium, dicitur, per censuram ecclesiasticam.

Quando unus iudicum est Episcopus tunc ponitur, Tu frater Episcopo, cum eorum altero ea nihilominus &c. Ista clausula, duntaxat, po-

nitur quar-
cas habitorum ei factam, nisi postquam ei constiterit do scribitur
quod idem. N. huiusmodi beneficium acceptare noluerit ordinario,
disponere quomodo presumant districtius inhibemus. sed quando
Decernen. irritum & inane, si secus super his à quo= alijs scribi-
quam quavis autoritate scienter uel ignoranter contige tur, tunc po-
rit attentari. Quod si non omnes his exequendis potue= nitur ut in
ritis interesse, duo uestrum ea nihilominus exequamini. textu, et tunc
Dat. Romæ &c.

subiungitur,
Volumus autem quod si tu presentes literas non potue quod si non
ris, seu nolueris exequi, Dilecti filij Præpositus & De= omnes &c.
canus. N. ecclesiarum literas ipsas, ac omnia & singula
in eis contenta, secundum ipsarum literarum tenorem
exequi possint, & debeant, super quo eis tenore præsen-
tium mandatum damus, & etiam potestatem. Et insu-
per præfato &c.

F I N I S.

Lugduni.

Excudebat Matthias Bonhome

M. D. XLVI.

PROVINCIALE
OMNIUM ECCLESIA-
RUM CATHEDRALIUM
VNIVERSI ORBIS, CVM
cuiusq; regionis monetæ nomen-
clatura ac ualore, nuper
ex libro Cancellariæ
Apostolicæ ex-
cerptum.

LVGDUNI M.D.XLVI.

PROVINCIA
LE OMNIVMECCLE

fiarum excerptum à libro
Cancellariæ Apo-
stolicæ.

N ciuitate Romana
sunt quinq; ecclesiæ,
quæ Patriarchales
dicuntur, uidelicet,
Ecclesiæ. s. Ioan. Lateranē. quæ cō
sueuit habere priorē ordinis
s. Augustini, modò Decanū.
Eccle. s. Petri, quæ habet Archi-
presbyterū, q̄ debet esse Car.
Eccle. seu monasteriū. s. Pauli ex-
tra muros Vr̄bis, quod habet
Abbatē ordinis. s. Benedicti.
Ecclesiæ. s. Mariæ maioris, quæ
habet Archipresbyterū, qui
debet esse Cardinalis.
Ecclesiæ seu monasterium. s. Lau-
rentij extra muros, quod ha-
bet Abbatem ordinis. s. Bene-
dicti. Quibus ecclesijs assi-
gnati sunt episcopi septem,
uidelicet.

Dominus Papa.

Episcopus Ostiē. & Velletrēsis.

Ep̄s Portuens̄is, & s. Ruffinæ.

Episcopus Sabinensis.

Episcopus Tusculanensis.
Episcopus Prænestinensis.
Episcopus Albanensis.

Singulis autem Vr̄bis
Ecclesijs assignati sunt
Presbyteri Cardinales
Vigintiocto, Diaconi ue-
rò sunt octodecim.

¶ In primis de ecclesijs pres-
byterorum Cardinalium.
Tituli. s. Crucis in Hierusalē pres-
byter Cardinalis.

Tituli sanctorum Marcellini, &
Petri presbyter Cardinalis.

Tituli sanctorum quatuor coro-
natorū Presbyter Cardinalis.

Tituli sanctorum Ioānis, & Pau-
li presbyter Cardinalis.

Tituli sanctæ Anastasiæ presby-
ter Cardinalis.

Tituli. s. Sabinae presbyter Card.

Tituli. s. Stephani in Cælio mon-
te presbyter Cardinalis.

Tituli. s. Clementis presby. Card.

Tituli sanctorum Nerei, & Ar-
chilei presbyter Cardinalis.

Tituli. s. Susannæ presby. Cardm.

Tituli. s. Potentianæ presby. Car.

P R O V I N C I A L E

Tituli.s.Sixti presbyter Cardi-
nalis.

Tituli.s.Petri ad uincula presby-
ter Cardinalis.

Tituli.s.Martini in mōtibus pres-
byter Cardinalis.

Tituli.s.Eusebij presbyter Cardi-
nalis.

Tituli.s.Priscæ presbyter Cardi-
nalis.

Tituli.s.Praxedis presbyter Car-
dinalis.

Tituli.s.Vitalis presbyter Cardi-
nalis.

Tituli.s.Ciriaci in Termis pres-
byter Cardinalis.

Tituli.s.Marci presbyter Cardi-
nalis.

Basilica Duodecim Apostolorū
presbyter Cardinalis.

Tituli.s.Marcelli presbyter Car-
dinalis.

Tituli.s.Laurētij in Lucina pres-
byter Cardinalis.

Tituli.s.Laurētij in damaso pres-
byter Cardinalis.

Tituli.s.Balbinae presbyter Car-
dinalis.

Tituli.s.Marie in transtiberim
presbyter Cardinalis.

Tituli.s.Cecilie presbyter Cardi-
nalis.

Titu.s.Grisogoni presbyter Car-
dinalis.

¶ De Ecclesijs Diaconorū
Cardinalium.

Sanctæ Lucie in Septisolijs.

Sanctæ Mariæ in Aquiro.

Sancti Theodori.

Sanctæ Mariæ in Cosmedin.

Sācti Georgij ad Velum aureum.

Sanctorum Cosmæ & Damiani.

Sanctæ Mariæ nouæ.

Sancti Hadriani.

Sanctorum Georgij, & Bacchi.

Sanctæ Mariæ in uia lata.

Sanctæ Mariæ in porticu.

Sancti Angeli.

Sancti Nico.in carcere Tulliano.

Sanctæ Mariæ in Dominica.

Sancti Eustachij.

Sancti Nicolai inter imagines.

Sancti Viti in macello.

Sanctæ Agathæ.

¶ Episcopi qui sunt sub Ro.
Pont.& non sunt in alte-
rius prouincia constituti.

Ostiensis,& ualletrensis.

Portuensis,& s.Ruffinæ.

OMNIVM ECCLESIARVM.

Sabinensis.

Tusculanensis.

Præuestinensis.

Albanensis.

CIVITATES

mundi, quæ ultra urbē tenen-
tur à Christianis.

In cāpania & maritima.

Anagnin.

Sagnin.

Ferentin.

Alatrin.

Verulan.

Terracinen.

Soran.

Fundan.

Aquinas.

Tiburtin

In Aprucina, & Marssi-
cana prouincia.

Aquilen. } uniti.

Furcanen. }

Marsican.

Valuensis, seu Sulmonen.

Theatinus.

Adrien. }

Pennensis. }

Aprutinus, seu Theran.

In Thuscia, & patrimo.

Nepefin.

Sutrin. } uniti.

Ciuitatē. uel Ciuitatis. }

Castellan. }

Ortān. }

Balneoregien.

Montisfalconis. }

Cornetan. }

Vrbeuetan.

Viterbien. }

Tuscanen. }

Castren.

Suauen.

Clusinus.

Perusin.

Castellanus.

Aretin.

Grossetan.

Vulteran.

Senen. Archiepiscopus.

Lucan.

Pistorien.

Pientin.

Florentin. Archiepiscopus.

Fesulan.

Binenfis.

Lunensis.

Sarzanen.

PROVINCIALE

Corthonenfis.

In Ducatu Spoletano.

Aſiſinas.

Fulginas.

Nuccerin.

Eugubin.

Spoletan.

Tudertin.

Amelien.

Narnienfis.

Interamnensis.

In Marchia Anconitana

Aſculanenſis.

Firman.

Camerinenſis.

Auximanenſis.

Humanas.

Anconitan. } coniuñcti.

Eſinenſis, uel Exinas.

Senogalien.

Fanenſis.

Piſaurenſis.

Foroſempronienſis.

Callienſis.

Vrbinas, ſeu Sancti Leonis.

Racanatenſis.

Macceratenſis.

In Romandiola.

¶ Archieps Rauennas habet

hos ſuffraganeos.

Ariminenſis.

Foroluienſis.

Cerſanetenſis.

Ceruienſis.

Brittonorienſis.

Foropompilienſis.

Imolenſis.

Faurentinus.

Sarenien. uel Saſſinaren.

Mutinen.

Regien.

Bononien.

Furrarien.

Eobien.

Comaleden.

Parmen.

Barcinen.

Placentin.

In Inſula Regni Sicilia

¶ Archiepiſcopus Panormi-
tanus hos habet ſuffra-
ganeos.

Agrigentín.

Mazaren.

Meleuitan. uel Malten.

¶ Archieps Montis regalis
hos habet ſuffraganeos.

Siracusanenſis.

Cathaniensis.

¶ Archiepiscopus Messanē
sis hos habet suffraganeos.

Cephaludensis.

Pacen. & Lipparien. sunt uniti.

Sācti Marci. } isti duo sunt exē
Militen. } pti & uniti.

In Calabria.

¶ Archiepiscopus Regien.
hos habet suffraganeos.

Lucrensis.

Cotroniensis.

Cassanensis.

Cathacensis.

Neocastrensis.

Giracensis.

Toropeten. aliās Tropiensis.

Bonensis.

Squiacensis.

¶ Archiep̃s Cosentin. hūc ha
bet suffraganeum.

Marturanensis.

¶ Archiep̃s Rossanen. nō ha
bet suffraganeos.

Bisignanen. est exemptus.

¶ Archiepiscopus Sanctę Se
uerinę hos habet suf
fraganeos.

Ebriacen. uel Vmbraticen.

Strīgulen. uel Scroniē. aut Insulē.

Geneocastren. uel Genicocastrē.

Gerentinen.

Sancti Leonis.

In Apulia.

¶ Archiep̃s Larcatin. hos ha
bet suffraganeos.

Mutulensis.

Castellanen. uel Castellanaten.

¶ Archiep̃s Brundusin. hūc
habet suffraganeum.

Astrinen. uel Ostrinen.

¶ Archiep̃s Hidronti. hos ha
bet suffraganeos.

Castrensis.

Gallipolitan.

Liciensis, uel Licenensis.

Vgentinen. uel Ogentin.

Lucensis, uel Lucadensis.

Neritonen. est exemptus.

¶ Archiep̃s Barensis hos ha
bet suffraganeos.

Betontinensis.

Caēlphaian. uel Melphiten.

Iuuenacensis.

Rubentinensis, uel Rubensis.

Salpensis.

Cauriensis.

Bitterensis.

PROVINCIALE

Conuersan.
Mineruiensis.
Polignianensis.
Catherinensis.
Lauellinensis.

Venusinensis.
Grauminensis.
Angolensis.

In terra laboris.

¶ Archiepiscopus Tranēsis
hos habet suffraganeos.

Vigiliensis.

Andren.uel Adriē. } cōiuncti.
Penensis.

¶ Archiepiscopus Sipōtin.
vel montis Gargani hos ha-
bet suffraganeos.

Vescanensis. } exempti.

Troianensis. }

Melphiensis.

Monopolitanen. } exempti.

Rapollen.

¶ Archiepiscopus Consañ.
hos habet suffraganeos.

Auranensis.

Sarranensis.

Montisuiridis.

Laquedonen.

Sancti Angeli de Lombardis.

Bisacienensis.

¶ Archiepiscopus Acheronti. hos
habet suffraganeos.

Potentiensis.

Gricariensis.

¶ Archiepiscopus Beneuētanus cu-
ius ciuitas est Romanę Eccle-
się; hos habet suffraganeos,
Thelesinen.

Sanctę Agathę.

Aliphienensis,uel Alipharen.

Montis Marani.

Auellinensis.

Vican.

Arianensis.

Boianensis,uel Roianen.

Asculanensis.

Nucerin.

Tertibulensis.

Draconensis.

Vlturanensis.

Alarinen.

Ferentinensis,uel Florentinen.

Ciuitatenensis.

Termolensis.

Lesinensis.

Frequentinensis.

Triuentinensis.

Biminenensis.

Vadiensis,uel Gadiensis.

Musanensis.

Sanctæ Mariæ.

¶ Archieps Salernitan. hos
habet suffraganeos.

Caputaquensis.

Policastrensis.

Nusautan.uel Nuscan.

Sarnensis.

Aceruensis,uel Acernen.

Marsicensis.

Rauellensis est exemptus.

¶ Archieps Amalphitā. hos
habet suffraganeos.

Capricanensis.

Scalensis,uel Camensis.

Mimorensis.

Siteranensis.

¶ Archieps Surrenti. hos ha
bet suffraganeos.

Lobrensis.

Salpensis.

Equen.uel Aquensis,alias Vicen.
uel Vican.

Castellimaris,uel Scabienfis.

¶ Archieps Neapolitan⁹ hos
habet suffraganeos.

Aversan.est exemptus.

Nolan.

Puteolanensis.

Cumanensis.

Acerran.

Iscalan.

¶ Archieps Capuanus hos
habet suffraganeos.

Theanensis.

Caluensis.

Cabnensis.

Suessan.

Venafan.

Aquitanen.uel Aquinaten.

Ifernienfis.

Casertanensis.

Caiaciensis.

Casinen.est exemptus.

In Tuscia, & Corsica.

¶ Archieps Pisan. hos habet
suffraganeos.

Messanensis.

Aiacensis.

Alariensis.

Segonenfis.

Ciuitatenfis.

¶ Archieps Ianuensis hos ha
bet suffraganeos.

Robiensis,uel Robienfis.

Aprumacensis,uel Brumacensis.

Metenensis,uel Maranensis.

Acciensis,uel Amprumacensis.

Nubiensis,uel Nebiensis.

PROVINCIALE

Nauensis.
Albiganenſem.

In Sardinia.

¶ Archieps Calaritanenſis,
hos habet ſuffraganeos.

Sulcitan. uel Sulcien.

Doliensis.

Suellenſis, hodie eſt unitus Calaritan.

¶ Archiepiſcopus Turitan.
hos habet ſuffraganeos.

Sorrenſis.

Plonatenſis.

Ampuriensis.

Giſacenſis, uel Girardenſis.

Caſtrenſis.

Othauenſis, uel Othaicenſis.

Bosanensis.

¶ Archiepiſcopus Alborensis
hos habet ſuffraganeos

Vſſellenſis

Sanctæ luſtæ.

Terræ albæ.

Ciuitanenſis.

Galtellinenſis. Iſti duo ſunt exempti.

In Flamminia, & Lombardia.

¶ Archieps Rauēnas hos habet ſuffraganeos.

Adrienſis.

Comaclenſis.

Ceruienſis.

Foroliuienſis.

Foropompilienſis.

Velliuienſis.

Ceſenatenſis.

Sarenienſis, uel Sarſinatenſis.

Faentin.

Imolenſis.

Mutinenſis.

Bononienſis.

Regimenſis.

Parmenſis.

Barcinenſis.

¶ Archieps Mediolanenſis
hos habet ſuffraganeos.

Bergomenſis.

Brixienſis.

Cremonenſis.

Laudenſis.

Nouarienſis.

Vercellenſis.

Ipporegienſis.

Vigleuienſis.

Aſtenſis.

Aquenſis.

Albenſis.

OMNIVM ECCLESIARVM.

Terdonenensis.

Saonenfis.

Albinganensis.

Vintimilensis.

Placentin.

Papiensis.

Ferrariensis: Iſti duo ſunt exēpti.

¶ Archiep̃s Taurinenſis hos
habet ſuffraganeos.

Casalen.

Salutarum.

Montifregalis.

• In Dalmatia ſupra
mare.

¶ Patriarchatus Aquilegien
ſis hos habet ſuffraganeos.

Mantuanenſis.

Cuman.

Tridentinenſis.

Veronenſis.

Marauenſis.

Paduanenſis.

Vincentinenſis.

Teruiſinenſis.

Concordienſis.

Cenetenſis.

Feltrenſis.

Bellunenſis. Iſti duo ſunt uniti.

Polanenſis, uel ponenſis.

Parentinenſis.

Triſtinenſis, uel Tergeſtinenſis.

Comaclenſis, uel Petenenſis.

Capitis Iſtrie, uel Iuſtinopolitā.

Maorienſis.

Ciuitatis nouæ, uel Emonenſij.

In Iſtria ſuper mare.

¶ Patriarchatus Gradenſis
hos habet ſuffraganeos.

Caſtellanenſis, uel Venetiarum.

Torcellanenſis.

Equilenſis, uel Enſulan.

Capruliſenſis.

Clodiſenſis.

Ciuitatis nouæ.

In Sclauonia.

¶ Archiep̃s Iadrenſis hos ha
bet ſuffraganeos.

Auſarenſis.

Veglenſis.

Arbenſis.

¶ Archiep̃s Spalatēſis hos
habet ſuffraganeos.

Traguriſenſis.

Temēſis.

Scardonēſis.

Temnenſis.

Nonenſis.

Almiſienſis.

PROVINCIALE.

Sibinicensis.

Farenfis.

¶ Archiepiscopus Ragusin.
hos habet suffraganeos.

Stagnensis.

Rossonensis, uel Bossononensis.

Tribuniensis.

Catharensis.

Bacensis

Rosensis } coniuncti.

Biduanensis.

¶ Archiep̃s Antibarēsis hos
habet suffraganeos.

Dulcinensis.

Suarinensis.

Drinastensis.

Pelastrens.

Scodrensis.

Arbensis.

Sardenfis.

Surtarensis, uel Aclttarensis:

In Regno Vngariæ.

¶ Archiep̃s Strigoniēsis hos
habet suffraganeos.

Agriensis.

Niciensis.

Vaciensis.

Quinq; ecclesiensis.

Vesprimiensis.

Lauriensis.

¶ Archiep̃s Colocensis hos
habet suffraganeos.

Zagabriensis, uel Zagrabiensis.

Transiluanensis.

Visemburgensis.

Voccadrensis.

Cenadiensis.

Suinensis.

Bosnensis.

In Regno Poloniæ.

¶ Archiep̃s Guerzensis hos
habet suffraganeos.

Vratislauiensis.

Lubricensis.

Vaniensis est exemptus.

Plorensis.

Cracouiensis.

Poznauiensis.

Mazouiensis.

Pomeuariensis, uel Vadiſlaniēsis.

In Alemania.

¶ Archiep̃s Maguntin. hos
habet suffraganeos.

Pragēsis caput Regni Boem̃iæ.

Marouiensis, uel Olomensis.

Fistetenfis.

Herbipolensis.

Constantiensis.

OMNIVM ECCLESIARVM.

Curienfis.

Argentinenfis.

Spirenfis.

Vormacenfis.

Verdenfis.

Hildeshemenfis.

Halberstatenfis.

Paldeborenfis.

Bambergensis est exemptus.

¶ Archiepiscopus Coloniensis hos habet suffraganeos.

Leodienfis.

Traiectenfis.

Monasterienfis.

Mindenfis.

Osnaburgēfis, uel Oseburgēfis.

¶ Archiepiscopus Bremensis hos habet suffraganeos.

Barducenfis, nunc destructus.

Cadeburgensis, uel Conuermen.

Lubicenfis.

Auernien. uel Mihiliburgen.

In Liuania, & Prussia.

¶ Archiepiscopus Rigensis hos habet suffraganeos.

Olisenfis.

Trabatenfis.

Curomenfis.

¶ De Insula Sanctæ Mariæ in Prussia.

Lithonienfis.

Zimalienfis.

Vermenfis.

Pomezanienfis.

Sambienfis.

Culmenfis, uel Curladenfis.

¶ Archiepiscopus Magdeburgēfis hos habet suffraganeos.

Huergenfis.

Brandeburgensis.

Misnen. uel Misen.

Manserburgensis.

Citen. uel Neuburgen.

¶ Archiepiscopus Salsburgensis hos habet suffraganeos.

Patauienfis.

Ratispanenfis.

Frisrenen. uel Fisingen.

Gurcenfis.

Brisinenfis.

Sequouenfis.

Reimē. uel Enimo. de nouo creat.

Lauendinen. uel Lauentin.

¶ Archiepiscopus Treuerenfis hos habet suffraganeos.

Metenfis.

Tullenfis.

Virdunenfis.

PROVINCIALE

In Burgūdia & Sabau. Auinionensis.

¶ Archieps Bisuntin. hos ha
bet suffraganeos. Vasionensis.

Basilienfis. Aurascensis.

Lausanensis. Tricastrimenfis.

Bellicensis. Carpetoracensis.

¶ Archieps Tarentasienfis. Cauallienfis.

hos habet suffraganeos. ¶ Archieps Vienēsis hos ha
bet suffraganeos.

Seduenfis. Valentinē. Diēsem sunt cōiuncti.

Augustensis. Viuariensis.

In prouincia prouincia. Grationopolitan.

¶ Archieps Eduensis hos ha
bet suffraganeos. Maurianensis.

Gebennensis.

Dignensis.

In Francia.

Niciensfis.

¶ Archieps Lugdunēsis hos
habet suffraganeos.

Grassensis.

Eduensis.

Glaudatensis.

Matifconensis.

Senetensis.

Gabilonensis.

Venciensis.

Lingonensis.

¶ Archieps Aqueusis hos ha
bet suffraganeos. ¶ Archieps Seno. hos habet
suffraganeos.

Aptensis.

Parisienfis.

Regensis.

Carnotensis.

Foroiulienfis.

Aurelianensis.

Vanicensfis.

Niuernensis.

Sistaricensfis.

Antistiodorensfis.

¶ Archieps Arelatensis hos
habet suffraganeos.

Tracensis.

Maßilienfis.

Meldensis.

OMNIVM ECCLESIARVM.

¶ Archieps Rhemēsis hos habet suffraganeos.

Suessionensis.

Cathalonensis.

Cameracensis.

Tornacensis.

Morinensis.

Attrebatensis.

Ambianensis.

Nouionensis.

Siluenatensis.

Beluacensis.

Laudunensis.

In Normandia.

¶ Archieps Rothomagensis hos habet suffraganeos.

Baiocensis.

Abrincensis.

Ebroicensis.

Sagiensis.

Lexouiensis.

Constantiensis.

In Britannia.

¶ Archieps Turonensis hos habet suffraganeos.

Cenomanensis.

Nannetensis.

Carisopitensis.

Venetensis.

Trecorensis.

Andegauensis.

Briocensis.

Maclouiensis.

Redonensis.

Dolensis.

In Ducatu Aquitania.

¶ Archieps Bituricensis hos habet suffraganeos.

Claramontensis.

Ruthenensis.

Lemonicensis.

Mimatensis.

Albiensis.

Casurcensis.

Castrensis.

Vabrensis.

Tutellensis.

Sancti Flori.

Aniciensis est exemptus.

¶ Archieps Tholosanus hos habet suffraganeos.

Pictauiensis.

Xantonensis.

Engolismensis.

Petragoricensis.

Agennensis.

Condomensis.

PROVINCIALE

Mallacensis }
Lucionensis } de nouo creati.
Sarlatensis }

In Vasconia.

¶ Archieps Auxitā. hos habet suffraganeos.

Aquensis.

Ledroensis.

Conuenarum.

Conseranensis.

Taruiensis.

Clorensis.

Vasatenfis.

Baionensis.

Lascurrensis.

Adurensis.

In Gotia.

¶ Archieps Narbonēsis hos habet suffraganeos.

Carcassonensis.

Bitercensis.

Agathensis.

Ledouensis.

Sancti Pontij Thomeriarum.

Elcētensis.

Nemausensis.

Magalonensis.

Vticensis.

Binensis.

In Regno Aragonum.

¶ Archieps Tarraconensis, hos habet suffraganeos.

Barchinonensis.

Gerundensis.

Vicensis.

Illerdensis.

Vrgellensis.

Dertusensis.

Valentinensis.

Maioricensis.

¶ Archieps Casaragustā. hos habet suffraganeos.

Oscensis.

Tirasonenfis.

Pampilonensis.

Calaguritan.

Segobricensis.

In Regno Castellæ, & Legionis.

¶ Archieps Toletanus hos habet suffraganeos.

Seguntinensis.

Oxomensis.

Burgensis.

Palentin.

Segobfensis.

Conchenfis.

OMNIVM ECCLESIA RV M.

Cordubensis.

Carthaginensis.

¶ Archieps Cōpostellanus
hos habet suffraganeos.

Abulensis.

Placentinensis.

Salamantin.

Elborensis.

Caurinensis.

Vlxbonensis.

Legionensis. } exempti.

Ouetensis.

Samorensis.

Ciuitatensis.

Egitaniensis.

Lamentensis.

Pacensis.

In Regno Portugalia.

¶ Archieps Bracharēsis hos
habet suffraganeos.

Portugalsis caput regni.

Columbriensis.

Visenfis.

Auriensis.

Tudensis.

Lucensis.

Astoricensis.

Mindoniensis.

¶ Archieps Ispalēsis hos ha

bet suffraganeos.

Gienensis.

Godicensis, uel Gaden.

Siluensis.

Mariochitan. in Aphrica.

Rubicensis.

In Regno Anglia.

¶ Archieps Eboracensis hos
habet suffraganeos.

Dunelensis.

Barleobensis.

¶ Archieps Cātuariēsis hos
habet suffraganeos.

Londouiensis.

Roffensis.

Cicestrensis.

Exouiensis.

Vinconiensis.

Vellenfis.

Barthoniensis. } uniti.

Garesbienenfis.

Vuigorniensis.

Herefordensis.

Conuertensis.

Lichefeldensis. } coniuncti.

Lincolimensis.

Norwicensis.

Helienfis.

Menenensis.

PROVINCIALE

Laudanensis.

Bangorensis.

De sancta Asaph, siue Assanen.

In Regno Hybernica, siue Islandia.

¶ Archieps Armachan. hos habet suffraganeos.

Dundegalensis.

Lugundunensis.

Mirdensis.

Conuarensis.

Argadensis.

Bachabonensis.

Bathugurenensis.

Damligiriarenensis.

Darcikiensis.

Cluanensis.

Dondalerkglan.

Lumidimensis.

Tubernensis.

Cluenaria.

Drumorensis.

¶ Archieps Dublanensis hos habet suffraganeos.

Gledoralensis.

Fetruensis.

Offoriensis.

Leglinensis.

Rildarensis, uel Darenensis.

¶ Archieps Casselenensis hos habet suffraganeos.

Laoniensis, uel Linuricensis.

Finabrensis.

De Insula Cathai.

Dekerua.

Imilicensis.

Rossensis.

Vatrafordensis.

Lisnorenensis.

Clonensis.

Corkarensis.

Derosaylichit.

Lumbricensis.

¶ Archieps Tuanienensis hos habet suffraganeos.

Duacensis.

Demageo.

Guachdunensis.

Deroscomon.

Decholan.

Clonsfertenensis.

Achadensis.

Alachdensis.

Detelmunduach.

Elfinensis.

In Regno Dacia.

¶ Archieps Lundensis, Sue-
tiaz primas hos habet

OMNIVM ECCLESIA RV M.

suffraganeos.

Rostrildensis.

Othomensis.

Sestleuicensis.

Ripensis.

Raueliensis.

Vuiberghensis.

Arusiensis.

Burhlanensis.

In Regno Noruegiæ.

¶ Archiepiscopus Nidrosiē
sis hos habet suffraga-
neos.

Bergensis.

Stauagienſis.

Hemetensis.

Asloēnsis.

Horcadensis.

Pharensis.

Sodrenſis.

Greualadiensis.

Eaensis.

Scolarensis.

Olenſis.

Grandensis.

Nellandensis.

In Regno Suetiæ.

¶ Archieps Vpſalensis hos
habet suffraganeos.

Scarenſis.

Lincopenſis.

Stiruunienſis.

Agurienſis.

Aloēnsis.

Vaxionenſis.

Abdenſis.

In Regno Scotiæ.

¶ Archiepiscopus Săcti An-
dreæ hos habet suffra-
ganeos.

Glasquensis.

Ergadiensis.

Candidæ caſæ.

Catanensis.

Abredonenſis.

Dumblanenſis.

Brichinenſis.

Murenensis.

Roffensis.

Dumkeldensis.

Glauidensis.

In Regno Sardinia.

¶ Archiepiscopus Calarita.
hos habet iuffraganeos.

Sulciensis, uel sulcitan.

Dolensis, uel Dolienſis.

Suellenſis.

¶ Turitan⁹ Archiepiscopus

PROVINCIALE

- hos habet suffraganeos. ¶ Archieps Cæsareæ hunc habet suffraganeum.
- Sorrensis.
- Sabasten. q. aliis dicitur Samaria.
- Plonaccensis.
- ¶ Archieps Nazarenus hunc habet suffraganeum.
- Ampuriensis.
- Thiberiadiensis.
- Gisardensis.
- ¶ Patracensis Archieps nullum habet suffraganeum.
- Castrens.
- ¶ In Patriarchatus Anthio-
- Othanensis.
- ceñ. sunt. clij. Ecclesię Cathedrales, ad istar illi⁹ verbi Euāgelici, Impletum est, rete magnis piscibus. clij. de quibus his tēporib⁹ hos habet Archiepiscopos, q. inferi⁹ annotant. Suffraganei verò sunt isti.
- Rosan.
- Gabulensis.
- ¶ Archieps Arborensis hos habet suffraganeos.
- Laodicensis.
- Vselsensis.
- Ancncendensis.
- Sanctum Iustum.
- Tripolitan.
- Terræ albe.
- Biblien. qui dicitur Gibiler.
- Ciuitatensis est exemptus.
- ¶ Archieps Tarsen. nullū habet suffraganeum.
- Galcellinensem.
- Laodicensis.
- In Vltramarinis partibus, & quę tenentur ab infidelibus.
- ¶ Archieps Edeseñ. q. aliās dicitur Rex Medorum, nullum habet suffraganeum.
- ¶ Patriarcha Hierosolimitanus hos habet suffraganeos.
- ¶ Archieps Apparicē. habet hunc suffraganeum.
- Ebronensis.
- Valaniensis.
- Liden.
- ¶ Archieps Tulupdeñ. qui
- Afcalonen.
- ¶ Archieps Tyrensis hos habet suffraganeos.
- Sidonensis.
- Bericensis, uel Bencensis.
- Pencensis, uel Paucadensis.

aliàs dicit̃ Eliosopolitañ. nullũ habet suffraganeũ.

¶ Archieps Cotizeñ. nullum habet suffraganeum.

¶ Archieps Manustreñ. nullum habet suffraganeum.

¶ Iuxta traditiones ueterum, et etiam quædam scripta, quæ autoritatem habent non modicã apud Palestinos, et maximè Græcos, Hierosolimitana Ecclesia usque ad tēpora D. Iustiniãni Augusti Episcopũ habuit nulla uel modica dignitatis prerogatiua gaudētē. Tempore uerò prædicti Principis, congregata est synodus generalis apud Constantinopolim, tēpore domini Vigilij Papæ, Elicij Cōstantinopolis, Apollinarij Alexandrini, do. Eustachij Anthiocen. Patriarcharum super tribus capitulis, uidelicet, sup̃ scriptis Theodorici Thitil. Itē scriptis Theodorini Mopsuestæ Episcoporũ, et epistola Hibe ad Marim Persam In qua synodo post alias ecclesiæ Dei necessarias institutiōes, quas pro tempore promulgādas decreuerat Sanctorum Patrum, qui ad

eam cōuenerant autoritate prædicta Deo amabilē honorare Ecclesiam, et eius Episcopo locum inter Patriarchas dare communi sanxit uoluntate, reuerentiã exhibēs sanctæ Resurrectiōis. Et quoniam prædicta Dei ciuitas, Hierusalē, et ciuitas quasi in limitibus Alexandrini, et Antiocheni Patriarcharum erat, nec haberent unde illi urbes ordinarent suffraganeos, nisi utriq; Patriarcha aliquid detraheretur, uisum est expedire, ab utroq; aliquid decerpere, ut eidem iuxta formam aliorum Patriarchatuum ordinarent subiectas. Subtraxerunt ergo Antiocen. Cæsariensem, et Sutopolitan. metropoles. Alexandrinum uerò Raquibensem, qui est hodie Patracensis, ubi non est Archiepiscopus metropolitan. et quoniã eundem Patriarcham oportebat habere præter supradictos Metropolitā. familiares suffraganeos, quos Græci Euicellos uocāt, subtraxerūt prædictis Metropolitan. quosdā episcopos, et quosdam de nouo creauerunt, usq; ad xxv. quorũ urbium numerum,

P R O V I N C I A L E

¶ nomina subiunximus, computatis prius Metropolitan. & earum suffraganeis. Et ordo est talis.

In Palestina.

¶ Prima Sedes Cæsarea Māconia, quæ & Palestiñ. vocatur, quam reedificauit Herodes, sub hac sunt episcopatus decem & octo.

Semantipadrida.

Yamas. i. Arsur.

Nicopolis.

Sorucis.

Rasias, aliàs Rabos.

Regum Apogos.

Regum Serico.

Regum Homas.

Bemmemgadarom.

Adotus Regum.

Pamlas. i. Palmenum.

Aziotus typum.

Ephromafon.

Estilion.

Tricomias.

Toxus, uel Trexus.

Scalcum.

Constantunaquis.

In Gallilæa.

¶ Sedes secunda Scitopolis, sed hodie ob uenerationē Annunciationis Domini cæ, & Natiuitatis Beatæ Mariæ virginis translata est sedes ad Nazaret. Sub hac sunt Ep̃at⁹ ix. uidelic.

Capitclidos.

Miru.

Gedeum.

Pelon, uel pilen.

Mulius.

Yppus.

Tretacomus.

Climangaulanus.

Comanas.

In Arabia, & Syria.

¶ Sedes tertia Vetera Arabia. Sub hac sunt Episcopat⁹ xxxv.

Adrason.

Neiu.

Ierapolis.

Neupolis.

Phenustus.

Constandas.

Tricomias.

Saltum.

Exacconas.

OMNIVM ECCLESIARVM.

Comogonias.

Comastanis.

Comocoreatus.

Comonilutinos.

Conusueatis.

Conuseraconas.

Diafrerason.

Philodelphios.

Esius.

Philopopoles.

Dyonisias.

Pontaconicas.

Canofados.

Vocaneos.

Comiseraconas.

¶ Suffragancorū prima Led
da, quę est hodie Sanctus
Georgius.

Ioppe, id est, Iaffē.

Affsaon.

Meunas.

Neapolis.

Iericuntus.

Tyberiadis.

Legionum.

Capicolno.

Maittonen.

Nazareth, ubi hodie est Archēps

Tabor ubi transfiguratus est
Christus.

Caraca, uel Petra.

Hadraga.

Helrenopolis.

Fram.

Monfina, ubi in Pedemontis, est
Abbatia in uertice Episcopa
tus.

¶ Hęc est ordinatio sub A.
postolica sede Antiochię
Catholicorum Metropo
litanorum Archiepisco
porū, & Episcoporum.
Catholicus Yrampolis, quę est
Baldoch.

Catholicus, qui est perfidus.

¶ Sedes prima secundę ordi
nationis, sub hac sede sunt
hij Episcopatus.

Porphireon.

Plomaidis.

Sidon.

Sarepta.

Biblium.

Berion.

Orchofia.

Beritus.

¶ Secunda Sedes secundę or
dinationis Tharsus, sub
hac sede sunt hij Epatus.
Sebastis.

PROVINCIALE

Mallos.

Tima.

Thoricos.

Poderados.

¶ Sedes Tertia Edessa, sub
hac sunt hij Episcopatus.

Virromi.

Constantia.

Carron.

Matropolis.

Vachaon.

Cedmaron.

Intheria.

Querquensia.

Tapasaron.

Calimicos.

¶ Sedes quarta Appamia,
sub hac sunt hij Episcopatus.

Epiphania.

Larissa.

Riphania.

Valanea.

Archusa.

¶ Sedes quinta Terapolis.i.
Malbech, sub hac sunt hij
Episcopatus.

Scuma.

Sunon.

Varnallis.

Neosmea.

Petri.

Errimon.

Balichi.

Europi.

¶ Sedes sexta Roftra.i. Buse
lech, sub hac sede sunt hij
Episcopatus.

Cerason.

Philadelphia.

Auscadon.

Zotoyma.

Hetri.

Yem.

Perambo.

Dyonisia.

Neylon.

Lorea.

In Armenia.

¶ Sedes septima Anauersa,
sub hac sunt hij Epatus.

Epiphania.

Roffos.

Alexandres.

Ymopolis.

Campisopolis.

Flamas.

Castanelli.

Eguas.

Siria.

OMNIVM ECCLESiarVM.

¶ Sedes octaua Seluisia, sub *Laudacia.*
hac sede sunt hij Ep̃atus. *Guuakonechora.*

Claudiopolis.

Diocefaria.

Oropi.

Dalixandos.

Senila.

Kelenderis.

Anemori.

Sicopolis.

Lamos.

Antiochia parua.

Irmopolis.

Nephelia.

Ristra.

Yompi.

Philadelphia parua.

Germanico.

Mobda.

Domeciopolis.

Zinoopolis.

Adraſon.

Miloi.

Neapolis.

In Syria.

¶ Sedes noua Damascus, sub
hac sede sunt Episcopat⁹
innumerabiles.

Pamiponi.

¶ Archiep̃s Tornualētis, qui
est primus totius Bulga-
riæ, & nullum habet suf-
fraganeum.

¶ Archiep̃s Veleſbudien.

¶ Archiep̃s Proſexalmenſis
hos habet ſuffraganeos.

Scopien.

Pizriensẽm,

Budinẽſis uel Bruſiberẽſis.

Luofiẽſem.

Brunciberẽſem.

In Romania.

¶ Ecclesia cōſtantinopolita-
na hos habet ſuffraganeos.

Colubrienſem.

Naturenſem.

Spigacenſem.

Dorkenſem.

Pauadenſem.

Calcedonenſem.

¶ Archiep̃s Irachlienſis hos
bet ſuffraganeos.

Redeſeonenſis.

Periſtaciẽſis.

Galipolenſis.

PROVINCIALE

Darnensem.

Curlotensem.

Archadopolitan.

Missinensem.

¶ Archieps Patracen. hos habet suffraganeos.

Lapsacensem.

Dinensem de Sallana.

¶ Archieps Squisicen. vltra brachium sancti Georgij hos habet suffraganeos.

Troianum.

Andrunicanum.

Iacorensem.

Decandimonia.

Lupudiensem.

De Epigonia.

Libariensem.

¶ Archieps Verisicē. hos habet suffraganeos.

Rosionensem.

Aprensem.

Ripsalensem.

¶ Madricensis Archieps, & Adrinopolitanus Archiepiscopus, nullos habet suffraganeos.

¶ Traianopolitan. Archieps vnum habet suffraganeū.

Auiensem.

¶ Malziacen. habet vnū suffraganeum.

Maronensem.

¶ Mesiopolitanā. Archieps hūc habet suffraganeum.

Xanociensem.

¶ Philippēsis Archieps hos habet suffraganeos.

Christopolitanum.

Dragonensem.

Crisopolitanum.

¶ Archieps Serrefis. nullū habet suffraganeum.

¶ Archieps Thesalonicē. hos habet suffraganeos.

Citren.

Veriensem.

¶ Archieps Larissenus hos habet suffraganeos.

Dinutrien. uel Dimutricen.

Almurensem.

Cardicensem.

Nazarocensem.

Sidoniensem.

Dinucensem.

¶ Archieps Neopatēsis hos habet suffraganeos.

Lariaten. uel Lauacen.

¶ Archieps Thebañ. hos habet suffraganeos.

OMNIVM ECCLESiarVM.

Zorocemensis.

Castoriensis.

¶ Archieps Atheniens. hos
habet suffraganeos.

Termopilensis.

Dauliensis.

Saloniensis.

Nigropontensis.

Albeloniensis.

Reonensis.

Molgarensis.

Eginnensis.

¶ Archieps Corinthien. hūc
habet suffraganeum.

Arguiniensis.

¶ Archieps Patrācensis hos
habet suffraganeos.

Coloniensis.

Mothoniensis.

Coronensis.

Amiclenensis.

Andreuillensis.

¶ Archieps Coriens. non ha
bet suffraganeum.

¶ Archieps Duracensis non
habet suffraganeum.

In Insula Creten.

¶ Archieps Cretensis hos ha
bet suffraganeos.

Kirokenfis.

Archadiensis.

Gerapetrensis.

Sicimensis.

Milopotaniensis.

Ariensis.

Calamoniensis.

Agiensis.

Rissamiensis.

¶ Attidēsis Archieps hos ha
bet suffraganeos.

Casensis.

Scopulensis.

Napronensis.

Margaricensis.

¶ Solitaniensis Archieps hos
habet suffraganeos.

Helenensis.

Sudensis.

Monouasiensis.

Taurisiensis.

Marrochitaniensis.

¶ Vospreniensis Archieps
hos habet suffraganeos.

Thephelisiensis.

Matrehen.

Cerson.

¶ Archieps Colloffen. qui
dicitur Rhodon. non ha-
bet suffraganeum.

PROVINCIALE.

¶ Archieps Cābalien. in dominio Tartarorum, non habet suffraganeum.

Tempore Pipini regis Francorum fuit cōposita hæc descriptio.

¶ Ex parte Ægypti detinet Soldanus super maritimā senlonam, vbi fuit tempore Græcorum sedes Archiepiscopalis.

Item detinet Gazarum, & Varonem, quæ fuerunt castra Templariorum, & fuit sedes episcopalis tempore græcorum. Versus Hierusalē detinet Sebasten, quæ fuit, & est sedes episcopalis.

Item detinet Neapolim, quæ est una cum terra Sebasten. anti quitus Samaria dicebatur.

Item detinet grande gericum, & Castrum planorum, & Castrum salbarum, quæ fuerunt Castra nobilissima.

Templariorū hæc omnia detinet cum pertinentijs suis.

Versus Arabiā, & in Arabia detinet Ebron quæ nūc sanctus Abraham nuncupatur, & est sedes Episcopalis.

Item Castrū nobilissimum, quod Caphila dicitur.

Item Patracen. Cumaten. & archiepiscopalis sedes, quæ nūc Eracū uulgariter nūcupatur.

Item Castrum montis regalis & Sebe cū pluribus alijs Castris quorum nomina ignorantur, & hæc terra debet esse filie principis Pipini, & protēditur a Hierusalē p̄ xvj. dietas.

Item uallē de mossa, quæ est pars idumæ, & hæc est uersus Damascū ubi sunt plura Castra & uillæ, quorum nomina ignorantur, & debent esse domicellæ prædictæ.

Item uersus Atton, & uersus Nazaret castrum Saporie, quod fuit regis.

Item montem Tabor, & Castrū Burie, quæ fuerunt Abbatis dicti montis.

Item ciuitatē Vaim, ubi olim fuit sedes episcopalis.

Item Fersaidam ciuitatem Petri & Andreæ.

Item castrum, quod bellum uideri dicitur, quod fuit hospitallis Hierosolimitani.

Item in terra de Gor, ubi fuit Sodoma & Gomorra, castrum quod Marefcalcia dicitur, quod fuit dicti regis.

Item Iericho, quod fuit Abbatisse sancti Lazari de Bethania, & distat ab hac parte Hierusalem per septem leucas.

Item supra mare Gallilee ciuitatem Tiberiadis, quæ est sedes episcopalis & protenditur hæc terra per duas dietas, & amplius, & hæc omnia detinet cum pertinentijs suis.

Item uersus Arabiã ex hac parte castrum quod dicitur Cauadesuet quod est fluuius, qui iuxta Tiberiadim fluens fluuiio Iordanis iungit, Dominus autem Tiberiadis est princeps Gallilee.

Item Tiron & Accon uersus montaniam, Castrum Saphet quod fuit templariorum.

Item Castrum Nouum quod fuit domini Tironis, quod esse debet filie dicti principis.

Item uadum Iacob quod est templariorum.

Item Casaream Philippi, quod Bellinas uulgariter appella-

tur, & est episcopalis sedes & debet esse filie dicti Principis, & hæc terra protenditur per unam dietam supra Tirum in Cauas maximas.

Item episcopatum Simoden. castrum, quod Belfeth dicitur, & Canã Belciassem, & protenditur hæc terra per dietam & plus.

In Aphrica.

¶ Qui colliguntur ex Concilijs Aphricanis.

Archiepiscopus Tingensis.

Septensis.

Fessensis.

Bugiensis.

Cyrenensis, quod dicitur Bonadrësis.

Hipponensis.

¶ Archieps Carthagenensis, siue Tunisenensis.

Mipolensis.

Baianensis.

Capritanensis.

Baiensis.

Basilitanensis.

Sebastianensis.

Vsulensis.

Estuagensis.

PROVINCIALE

Martiriensis.	Sunenſis.
Calamensis.	Maſſylitanenſis.
Conſtantin.hodie.	Aquiſregni.
Mad.urenſis.	Fulſiculenſis.
Tagaſtenſis.	Sitiphenſis.
Seleniſeliatenſis.	Horocellorum.
Abrititanenſis.	Opoenſis.
Neopolitanenſis.	Aurenſis.
Vticenſis.	Abiritanenſis.
Vſiparenſis.	Ruſurenſis.
Verenſis.	Icoſitanenſis.
Lacularenſis.	Puſquilenſis.
Adrumeninenſis.	Vuulenitanenſis.

¶ Et eſt ſciendum quòd in primitiua eccleſia fuit aſignatum & de-
terminatum per dominum papam, & de conſilio fratrum ipſius,
quomodo deberent uenire ad eccleſiam Romanam pro ſoluendo tri-
buto domino papa. Et hoc de exemptis intelligitur, & aliarum ec-
cleſiarum prelatis, uel per legitimos procuratores ipſarum eccleſia-
rum, monaſteriorũ, & locorum aliorũ religioſorum ſeu domorum,
& de filijs quæ tenent feudum à dicta Romana eccleſia. Et ita deſcri-
bitur ad ſoluendum tributum.

¶ Apuli, Italici, ſingulis annis quando curia eſt ultra montes: quan-
do uerò citra, ſingulis biennijs.

¶ Gallici prouinciales, Cathalani ſingulis biennijs quando cu-
ria eſt ultra montes: quando uerò curia eſt citra montes, ſingulis
annis.

¶ Theutonici, Vngari, Siculi, ſingulis biennijs.

¶ Angli, Hiſpani, ſingulis triennijs.

¶ Vltimarij ſingulis quadriennijs.

OMNIVM ECCLESIA RV M.

Imperatores Christianorum.

Imperator Romanorum.

Imperator Constantinopolensis.

Reges Christianorum.

Rex Francorum.

Rex Angliæ.

Rex Castellæ & Legionis.

Rex Siciliæ.

Rex Aragonum.

Rex Vngariæ.

Rex Portugaliæ.

Rex Maioricarum.

Rex Nauarræ.

Rex Armeniæ.

Rex Cypri.

Rex Scotorum.

Rex Sardinie.

Rex Daciæ.

Rex Norvvege.

Rex Trinacliæ.

Rex Bohemiæ.

Rex Poloniæ.

Rex Suetorum, uel Suetiæ.

In Ibernia.

Catholicus.

Comachiæ.

Menz, Cathelinæ. Ibi hodie non sunt reges, scilicet, tota Ibernia est sub rege Angliæ.

Rex Coloniensis.

Rex Minauiæ.

Isti sunt feudatarij Ecclesiæ Romanæ.

Rex Siciliæ.

Rex Sardinie.

Rex Hierosolimitan.

Rex Aragonum.

Rex Vngariæ.

¶ Dominus Clemens Papa. v. fecit fratrem Ioannem de monte Cor uino ordinis minorum existentem in dominio Tartarorum Archiepiscopum Cambaliensis in partibus Orientis, & fecit consecra ri in curia nouem fratres eiusdem ordinis in episcopos, quos misit ad partes illas suffraganeos, & in auxiliū ipsius Archiepiscopi, &

P R O V I N C I A L E

fuit sibi missum Pallium de Curia, & ordinatum etiā quod esset pro
successore propter loci distantiam.

¶ Dominus Ioannes Papa. xxij. fecit quendam de ordine Prædicatorum archiepiscopum.

Soltamen. in partibus Aquilonis, & eodem modo misit sibi septē
fratres ipsius ordinis pro suffraganeis, quos fecit consecrari in Cu-
ria in episcopos, & fuit sibi missum pallium successorum, ut supra.

Et est sciendum, quod hodie non sunt plures ecclesie patriarcha-
les, seu episcopales, nisi de nouo crearentur per sedem apostolicam.

Isti eligunt Roma. Imperatorem.

In primis Archiepiscopus Maguntinensis, sacri Imperij per Germa-
niam Archicancellarius.

Item Archiepiscopus Coloniensis, sacri Imperij per Italiam Archi-
cancellarius.

Item Archiepiscopus Treuerensis, per regnum Arrelatensis Archi-
cancellarius.

Rex Boëmiæ, qui fuit Dux.

Marchio Brandenburgensis.

Dux Saxonie.

Comes Palatm. Rheni. Vnde uersus.

Maguntinensis, Treuerensis, Coloniensis,

Est Palatmus dapifex Dux, portitor ensis,

Marchio præpositus Camere, Pincerna Boëmus,

Hij statuunt Dominum cunctis per secula mundi.

Imperator Roma. debet coronari tribus
coronis, uidelicet.

Prima Ferrea, quæ significat potentiam & fortitudinem, & de
istâ Corona Ferrea debet coronari per Archiepiscopum Coloniensem.
in uilla

in uilla, quæ Aquisgrana dicitur, Colonien. prouinciæ Leodien. dioc
 Secūda est de Argēto, quæ significat, quòd in ipso est clara iusti-
 tia & munda & de ipsa argētea corona coronatur per Archiepisco-
 pum Mediolan. in ecclesia Modotien. & est Mediolanen. diocæsis.

Tertia est de Auro, quæ significat maiorem & nobilitatem
 omnium metallorum, unde per ipsam comparationem debet esse in
 ipso Imperatore semper iustitia & debet eam firmiter seruare, &
 semper permittre reddere unicuiq; quod suum est, de ista corona au-
 rea ultimò debet coronari in Vrbe per dominum Papam, in Basilica
 sancti Petri, in altari sancti Mauritiij in signum quòd est Imperator,
 & sub eo ratione suæ confirmationis. Vnde dictus Imperator stare
 non debet in Vrbe, nisi per unam noctem post suam coronationē, &
 in exitu Urbis ascendit montem unum prope ecclesiam sancti Petri
 extra muros per duo milliaria, qui uocatur mons Maurus, qui qui-
 dem mons altior est omnibus alijs de contrata dictæ Urbis, & tunc
 quando est in uertice montis eleuans manum uoluēdo se dicit, omnia
 quæ uidemus nostra sunt, & ad mandata nostra perueniunt. Et sta-
 tim mittit per uniuersum mundū, ut ad mandata sua uenāt omnes Ba-
 rones, & principes Christiani, & Pagani totius mundi, qui sibi de-
 bent respondere: ut in primo folio Codicis, ubi dicitur omnia quæ ui-
 demus nostra sunt, continetur.

SEQUITVR MODO CONVE-
 nienter videre de ordinibus, & religionibus Christianitatis,
 & eorum nominibus per Romanam ecclesiā approbatis, &
 qui ex eis dicantur non mendicantes, & qui mendicantes, &
 qui militarum. Et primo de non mendicantibus.

Monachi, Ordo sancti Basilij, & caput uocatur Archimādrita.
 Monachi, Ordo sancti Benedicti, Gilbertus instituit ordinem in An-
 glia sub regula sancti Benedicti.
 Mo. Ordo Cisterciens.

P R O V I N C I A L E

Mo. Ordo Cluniacen.

Canonici, Ordo Præmonstraten.

Et istis tribus non additur ordo, Dilecto filio Abbati monasterij Cisterciens. Cabilonen. diocæsis, & sic de alijs.

Canonici, Ordo sancti Augustini.

Fratres Ordo sanctæ Mariæ Cruciferorum.

Fra. Ordo cruciferorum cum stella.

Magister, & fratres hospitalis sancti Francisci cruciferorum cum stella in pede pontis. pragen. ordinis sancti Augustini.

Ioanni priori domus fratrum sanctæ Mariæ de Venetijs, ordinis Cruciferorum Castellæ. diocæsis.

Fra. Ordo sancti Petri confessoris de Magella.

Fratres, Dominici Sepulchri ordinis sancti Augustini.

Prioratus domus Sepulchri dominici Calatambio ordinis sancti Augustini Tirasonensis diocæsis.

Magister & Fratres.

Priori & capitulo ecclesiæ Ierosolimitan. & sepulchri dominici, ordinis sancti Augustini, per fratres dicti Sepulchri, cuius idem Ioannes frater, & ut asserit, ordinem ipsum expresse professus est gubernari soliti.

Fra. Ordo Cartusien.

Fra. Ordo uallis umbrosæ sub regula sancti Augustini degen.

Fra. Ordo Camaldulen.

Ioanni priori eremi. Camaldulen. ad Romanam ecclesiam nullo modo pertinentis, Aretin. diocæsis.

Fra. Ordo Grandimonten.

Fra. Ordo fontis Ebrandi sub regula sancti Benedicti.

Fra. Ordo uallis Scholarium, sub regula sancti Augustini.

Fra. Ordo uallis caulium mo. Ordo floren.

OMNIVM ECCLESiarVM.

Fra. Ordo humiliatorum.

Ioanni præposito domus pistorien. ordinis humiliatorum.

Fra. Ordo sancti Gulielmi sub regula sancti Augustini.

Fra. Ordo Siluestrinorum de montefano.

Ordo sancti Victoris sub regula sancti Augustini.

Ordo de sempingam.

Inno. vij. Dilecti filij priori & conuentus monasterij de sempingam,
per priorem soliti gubernari, ad Ro. eccl. nullo modo pertinētis,
ordinis sancti Gilberti de sempingam Licolmen. diocæsis.

Ordo sanctæ Trinitatis & redemptionis captiuorū, sub regula san-
cti Augustini.

Ordo fratrum beati Pauli primi Eremitæ, sub regula sancti Augusti-
ni degen.

Dilecti filij præceptoris præceptorie sancti Antonij in. P. Lan. diocæ-
sis. Ordo beatæ Mariæ de mercede & redemptione captiuorum.

Ordo beatæ Mariæ de mercede cap.

Ordo fratrum de pœnitentia beatorum martyrum Car.

Ordo sancti Hieronymi secundum instituta sancti Augustini, & sunt
fratres, & habent priorem, & conuentam, & monasteria, &
sunt in Hispania plura monasteria.

Ordo monachorū Heremitarum sancti Hieronymi, erectus per Mar-
tinum. v. & sunt monachi monasteriorum in Hispania, & habēt
priores, & sunt pauca monasteria ordinis sancti Benedicti Cele-
stinorum nuncupati.

Fratris tertij ordinis sancti Francisci de pœnitentia nuncupati, Ioan-
nis monachi monasterij sancti Nicolai Malsitan. ordinis sancti
Benedicti, in quo monachi secundum instituta beati Petri confes-
soris uiuunt.

Mendicantium ordines sunt hij, videlicet.

PROVINCIALE.

Ordo fratrum prædicatorum,

Magistro, ac uniuerſis prædicatorum.

Ordo fratrum Eremitarum ſancti Auguſtini.

Priori generali fratrum Eremitarum ſancti Auguſtini.

Ordo fratrum beate Mariæ de monte Carmelo.

Ordo fratrum ſeruorum ſanctæ Mariæ ordinis ſancti Auguſtini.

Priori generali, & fratribus ſeruorum ſanctæ Mariæ, ordinis ſancti Auguſtini.

Priori provinciali fratrum ſeruorum ſanctæ Mariæ, ordinis ſancti Auguſtini patrimonij beati Petri in Tuſcia ſecundum morem dictorum fratrum.

Ordo fratrum minorum.

Sorores uiuentes ſub cura fratrum prædicatorum.

Vide in ti. ea quæ de bonis. in quinterno.

Sorores uiuentes ſub cura fratrum minorum, ordinis ſanctæ Clare.

Sorores pœnitentium beate Mariæ Magdalene, ordinis ſancti Auguſtini.

De ordinibus militiarum.

Ordo ſancti Ioannis Hieroſolimitan.

Ordo ſanctæ Mariæ Theutonicorum.

Ordo Militiæ ſancti Iacobi de Spata in Hiſpania.

Ordo Militiæ Calatrauen. ſub regula Ciſterciën.

Ordo Militiæ Jeſu Chriſti.

Abbas & conuentus monaſterij ſancti Spiritus prope Sulmonam, ad Romanam eccleſiam nullo medio pertinentis, ordinis ſancti Benedicti Velluen. diocœſ. cuius beatus Petrus de Murrone extitit inſtitutor.

Abbas & conuentus beate Mariæ de mōte oliueti, ordinis ſancti Benedicti Aretin. diocœſ. ſ. Vel ſic, Monaſterij &c. ſancti Oliueti

OMNIVM ECCLESiarVM.

nuncupati.

Sancti Ioannis Hierosolimitan. sub regula sancti Augustini & sancte Marie Theutonicorum.

Magistro hospitalis sancti Ioannis Hierosolimitan. & conuentui Rhodi hospitalis eiusdem Colocen. dioc.

Sancti Iacobi de Spata Calatrauen. ordinis sancti Aug.

Magistro & fratribus militie hospitalis sancti Thomae martyris Camarien. Accon.

In bulla Alex. iiii. sancti Thomae Magistro & fratribus hospitalis sancti Thomae martyris Acconen. In bulla Io. xx.

Conuentus est in monasterio Castri beate Marie de Muntefia dicti ordinis ualentin. diocæsis.

Militia beate Marie de Muntefia, & s. Georgij Ciscien. ordinis.

Magistro & fratribus hospitalis sancti Iacobi. de alto passu Ro. ec. immediate subiecti, ordinis sancti Augustini Lucaniensis diocæsis. Dilectis in Christo filiabus priorissæ & conuentui monasterij de Xixena. Alto passu. Xixena. na, per priorissam soliti gubernari, ordinis sancti Augustini Ilerden. diocæsis sub cura & secundum instituta fratrum sancti Ioannis Hierosolimitan. degentibus.

Ordo fratrum sancti Lazari sub regula sancti Augustini de gentium.

Dilecto filio. A. de Gorduba generali magistro hospitalis sancti Lazari Hierosolimitan. ordinis sancti Augustini. Cum itaq; generalis magistratus.

Ordo fratrum s. templi dominis sub regulas. Augu. degẽ.

Ordo fratrum Cruciferorum cum stella.

PROVINCIALE

Intitulatio mulierum ecclesiasticarum vel religiosarum.

Maria monialis monasterij monialium sancti Nicolai,

Vide i quin-
terno cancel ordinis sancti Augustini sub cura & regimine fra-
trum predicatorum de gent.

larie, titu. ca Priorissa & conuentus monasterij per priorissam soliti
que de bo- gubernari, ordinis s. Augustini sub cura & secundū
nis. instituta fratrum ordinis predicatorum quibus ex
apost. sedis priuilegio licet dicūt habere facultates.

Penitentes. Dilecte in Christo filie uniuersae mulieres pœnitentes
nuncupate in domo sancti Hieronymi oppidi uienē.
patauiē. diocœsis.

Incluse. Dilectis in Christo filiabus, Abbatisis & conuentibus
monasteriorum monialium inclusarum siue ordinis
sanctae Clare siue sancti Damiani siue minorissae di-
cantur.

Dilecti filij canonici, & dilecte in christo filie canoni-
cae secularis ecclesiae Aßinden. in qua certus nume-
rus canonicorum existit. Golonen. diocœsis.

Abbatissa, & conuentus, ac fratres, & sorores monaste-
rij, siue domus in marientione ordinis sancti Augu-
stini sancti Saluatoris nuncupati Suermen. diocœsis.

Pro parte dilectae in Christo filie Abbatissae Monasterij
thoren. ordinis sancti Benedicti. Leodiens. diocœsis,
in quo etiā prater dilectas in Christo filias inibi ca-
nonissas ipsa dumtaxat abbatissa dictum ordinē ex-
presse profiteri consuevit aliqui seculares clerici ca-
nonicatus, & prœbē. ibidem obtinentes, ac capitulū
insimul facientes fore noscuntur, necnon Capituli

OMNIVM ECCLESIARVM.

huiusmodi petitio continebat. Ad collationem etiam dilectarum in Christo filiarum Abbatisse, & canonissarum ac dilectorum filiorum prepositi, decani, & capituli singulorumq; canonicoꝝ & personarum secularis & collegiate ecclesie sancte Gerdrudis Niuellem. Lodien. dioc. in qua præter easdem abbatissam & canonicas nonnulli canonici seculares huiusmodi capitulū inibi facien. fore noscuntur communiter uel diuisim pertinere.

DE MONETARVM VALORE.

- Libra Turonensium paruorum ualeat ducatum unum auri de camera.
- Libra Turonen. monetæ in Francia. Tres libræ faciunt ducatos duos.
- Libra Maioricen. tres libræ faciunt duos ducatos.
- Libra Barchinonen. iaccen. ualentin. quælibet libra ducatum unum.
- Libra monetæ Normandiæ, tres libræ ualent duo scuta non antiqua.
- Libra monetæ Britaniæ ualeat minus uno duc. quia. x. lib. ualēt duc. 8.
- Libra Parisien. ualeat modicum minus libra Britaniæ, & modicum plus monetæ Franciæ.
- Libra monetæ Sterlingorum in Scotia, ualeat duc. duos cum dimidio.
- Libra monetæ Vsualis in Scotia ualeat ducatum unum auri, & tres libræ similes ualent tres ducatos, qui faciunt unam libram sterlingorum. Et tunc componentur lib. sterling. ex compositione antiqua ad duc. duos cum dimidio. Reuera, ut intellexi, ualeat duc. tres.
- Libra Sterlingorum in Anglia ualeat duc. sex, tamen ad duc. quatuor.
- Libra monetæ Meten. ualeat ducatum unum auri.
- Libra monetæ Flandriæ ualeat ducatos tres.
- Franchus in Francia, tres franchi faciunt ducatos duos.
- Floreni tres auri de Aragonia, ualent ducatos duos.
- Florenus Renen. auri ualeat grossos papales octo, & computantur in Cam. apostolica quatuor floreni, pro tribus ducatis.
- Florenus Sabaudie ualeat baiocchos. 2. duo floreni cum dimidio, & unus grossus Sabaudie facit ducatum unum.

PROVINCIALE

Floreni septem Rhenen. ad rationem 40. grossorum monetae Flan-
driae pro quolibet, faciunt ducatos quatuor.

Floreni tres regni Navarrae valent ducatum unum auri.

Floreni tres monetae provinciae faciunt ducatum unum.

Marcha Sterlingorum in Anglia valet ducatos quatuor.

Marcha Sterlingorum in Ibernica valet duc. duos cum dimidio.

Marcha argenti valet ducatos quinq; auri de camera.

Marcha argenti puri valet ducatos sex similes.

Marabatini in Hispania. 400. faciunt duc. unum auri, tamen solet au-
geri, & minui pretium. mille Marabatini valent ducatos duos
cum quart. 3. alterius ducati.

Scutum antiquum Franciae valet ducatum unum.

Scutum novum auri Franciae valet ducatum unum, minus uno gros-
so papali, & sic computantur in Cam. apostolica.

Salutrin. valet ducatum unum auri.

Vncia valet ducatos sex auri.

Florenus Carolen. valet medium ducatum.

Florenus Brabantiae valet medium ducatum.

FINIS.

Lugduni.

Excudebat Mathias Bonhomme.

M. D. XLVI.

